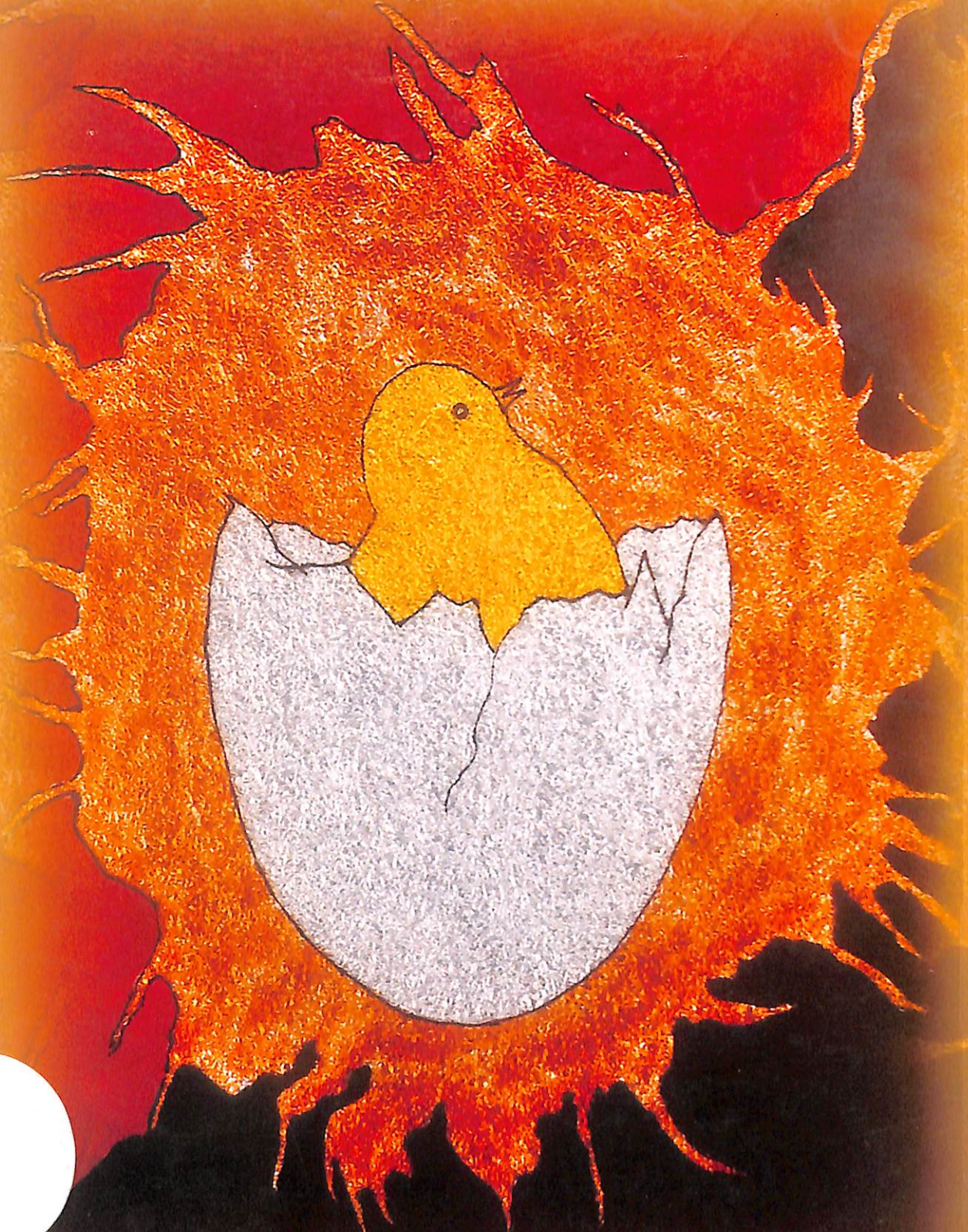

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

কে. চি. দাস কমাৰ্ট কলেজ আলোচনী

নৱম সংখ্যা : ২০০৪-২০০৫

Abhijeet

K. C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

9th ISSUE : 2004-2005

Teacher-in-charge
Safiqul Haque

Editor
Abhijeet Deka

কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ আলোচনী : মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ বাৰ্ষিক প্ৰকাশ; নৱম সংখ্যা : ২০০৪-২০০৫ চন।
মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা, ছাত্ৰীবাৰী, গুৱাহাটী-৭৮১০০৮ৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু সৰ্বস্বত্ব সংৰক্ষিত।

সম্পাদনা সমিতি

- উপদেষ্টা : ড° হিতেশ ডেকা, অধ্যক্ষ
তহাৰধায়ক : চফিকুল হক
প্ৰবক্তা, হিচাপৰক্ষণ বিভাগ
সম্পাদক : অভিজিৎ ডেকা
সদস্য/সদস্যা : কুকিল বৰা
প্ৰবক্তা, পৰিচালনা বিভাগ
জয়শ্ৰী পাঠক
প্ৰবক্তা, গণিত আৰু পৰিসংখ্যা বিভাগ
সমৰ ভট্টাচাৰ্য্য
প্ৰবক্তা, ইংৰাজী বিভাগ
অৰ্পিতা চক্ৰৱৰ্তী
সম্পাদিকা, ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা
বিতুমণি তালুকদাৰ
সম্পাদক, লঘু খেল বিভাগ

EDITORIAL BOARD

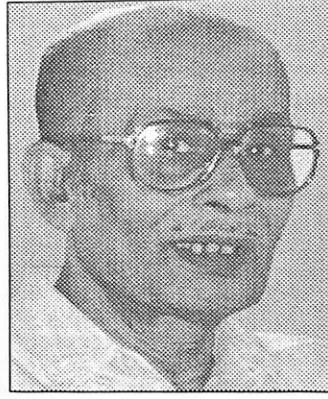
- Adviser : **Dr. Hitesh Deka**, Principal
Teacher-in-charge : **Safiqul Haque**
Lecturer, Deptt. of Accountancy
Editor : **Abhijeet Deka**
Members : **Kukil Bora**
Lecturer, Deptt. of Management
Jayashree Pathak
Lecturer, Deptt. of Mathematics & Statistics
Samar Bhattacharjya
Lecturer, Deptt. of English
Arpita Chakrabarty
Secretary, Girls' Common Room
Ritu Moni Talukdar
Secretary, Minor Games
বেটুপাত : তিকেদ্র শইকীয়া, স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ
অঙ্গসজ্জা : কুকিল বৰা, প্ৰবক্তা, পৰিচালনা বিভাগ

মুদ্ৰণ : শৰাইঘাট প্ৰিণ্টাৰ্ছ, এম. চি. ৰোড
গুৱাহাটী - ৭৮১০০৩

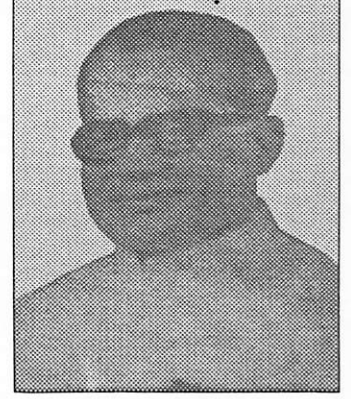
শ্রদ্ধাঞ্জলি

জননেতা শৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ

নাট্যকাৰ মহেন্দ্ৰ বৰঠাকুৰ

বিপিন পাল

ভুবন বৰুৱা

যতীন্দ্ৰনাথ গোস্বামী

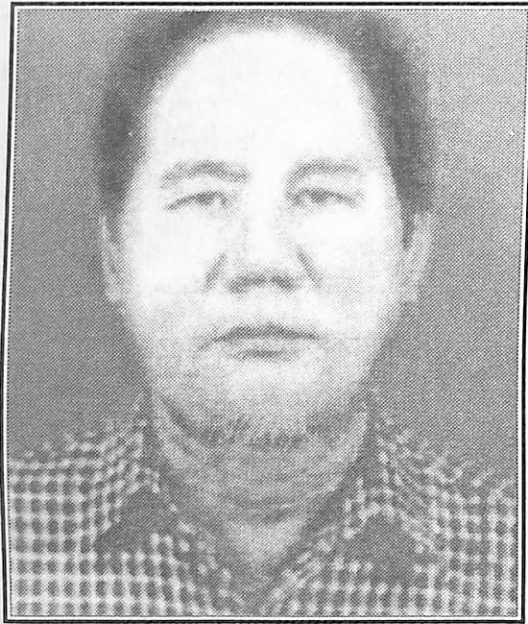

উমাকান্ত শৰ্মা

এইসকলৰ উপৰিও নিজৰ বিশিষ্ট বৰঙণিৰে দেশ তথা সমাজৰ কল্যাণ সাধন কৰি বিগত সময় ছোৱাত আমাৰ মাজৰপৰা আঁতৰি যোৱা খ্যাত-অখ্যাত ব্যক্তিসকল তথা দেশ মাতৃৰ বেদীত নিজৰ শোণিতেৰে নাম খোদিত কৰি অমৰ হৈ ৰোৱা বীৰ শহীদসকললৈ আমি অশ্রুসিক্ত নয়নেৰে আমাৰ শ্রদ্ধাঞ্জলি অৰ্পন কৰিলো।

It is the way of life which makes you 'dead' or alive. Simply, you can live immortal among millions of hearts with your deeds or dedication towards the society.

অভিনন্দন

‘মৌন ওঁঠ মুখৰ হৃদয়’ উপন্যাসৰ বাবে ২০০৫ চনৰ
‘সাহিত্য অকাডেমী’ বঁটা বিজয়ী উপন্যাসিক
স্বাৰ্জ্যে দৰাজে ঠাংচিলৈ আহি
অভিনন্দন জনাইছোঁ।

অৰ্পণ
নতুন প্ৰজন্মৰ হাতত

Er. R. Chaudhury, B.M.E., F.I.E.,
Chartered Engineer (India)

"SYTYAM"
K. R. B. ROAD,
BHARALUMUKH.
GUWAHATI - 781 009
© 0361-2545151, 2544042

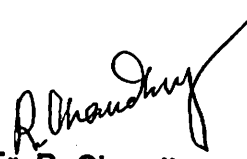

MESSAGE

I am glad to learn through your letter dated 12.01.06 that you are going of publishing the 'COLLEGE MAGAZINE' of K.C. Das Commerce College.

I am sure this publication will give ample scope to the students to write on various subjects of interest. This will definitely give the students a chance to diversity their thinks, and also encourage them to cultivate the habit of writing. To write on any subject of individual interest, one shall have to study and go in-depth on the subjects matter whether it a story, poem or a fiction or any other subject of interest, which itself will widen the sphere of knowledge of the writer. This is also necessary to emulate writing habits to all the students of the college which will be great help in their future career.

I wish this publication 'K.C. Das Commerce College Magazine 2005 a grand success.

(Er. R. Chaudhury)
President,

K. C. Das Commerce College

সম্পাদকীয়

অ

শনি সংকেত বাজি উঠিছে চাৰিওপিনে। এক অশুভ প্রতিযোগিতা চলিছে আমাৰ চৌপাশে। পুনৰ যেন শেলুৱৈ ধৰা সভ্যতাই মকৰাজালৰ দৰে আমাক ঘেৰি ধৰিছে। সভ্যতাৰ চিৰসেউজ গছডাল লঠঙা হৈ পৰিছে বাৰে বাৰে। এক অদৃশ্য আঙুলিৰ নিৰ্দেশত দৌৰিবলৈ থিয় কৰোৱা হৈছে আমাক—আমি দৌৰিছো। এটি আন্ধাৰ সুবংগৰে আমি দৌৰিছো। সোণৰ হৰিণ বিচাৰিছো। ফলশ্ৰুতি—সোমাই পৰিছোগৈ ৰাৱণৰ চক্ৰবেহুত।

.....বিশ্বায়নৰ যুগত সমগ্ৰ পৃথিৱীখনেই এখন সৰু বজাৰত পৰিণত হৈছে আৰু এই বজাৰখনৰ অৰ্থাৎ পৃথিৱীৰ যিকোনো বস্তুকে পৰিণত কৰা হৈছে পণ্য সামগ্ৰীত। বহু ক্ষেত্ৰতে ই শুভ ইংগিত বহন নকৰে নিশ্চয়। ইতিমধ্যে আমাৰ ইয়াতেই বিশ্বায়নৰ বা বতাহে আমাৰ সংস্কৃতিৰ ভেঁটিটো থৰক-বৰক কৰিছেই। কাৰণ অসমৰ অনুকৰণপন্থী সকলোৱেতো গেব্ৰিয়েল মাৰ্কুইজৰ লিখনি অনুকৰণ নকৰে। অনুকৰণ নকৰে চে গুৱেভেৰা বা ফিডেল কেষ্ট্ৰ'ৰ সংগ্ৰামক। অনুকৰণ নকৰে বেকহামৰ ক্ৰীড়াশৈলীক। মাথো সস্তীয়া অনুকৰণ কৰে বেকহামৰ শৰীৰৰ টাটুবোৰ—বেকহামৰ হেয়াৰ ষ্টাইল। ইয়াত অনুকৰণ কৰা নহয় বিদেশৰ কৰ্ম-সংস্কৃতিক—বিদেশৰ সততাক। অনুকৰণ কৰা হয় বিজতৰীয়া ভোগবাদৰ আহিলাবোৰ।

মুঠতে চাৰিওপিনে এক নৈৰাজ্যময় পৰিৱেশ। নিৰাশাৰ ক'লা ডাৱৰে আকাশ ছানি ধৰিছে আৰু পোহৰে প্ৰকাশৰ বাট বিচাৰি চটফটাৰ লাগিছে। সভ্যতাৰ সঁওতা ফালি সমাজ আজি এক সন্ধিক্ষণত উপবিষ্ট হৈছেহি। সমাজৰ এনে সন্ধিক্ষণত দিকদৰ্শকৰ ভূমিকাত কাকত-আলোচনীৰ ভূমিকা অনস্বীকাৰ্য। এনে ক্ষেত্ৰত কলেজৰ আলোচনীবোৰৰ গুৰুত্বও উপেক্ষনীয় নহয়। কাৰণ এই পৰ্যায়তে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত সৃষ্টিশীলতা তথা সূচিস্তাৰ বীজ ৰোপন কৰিব পাৰিলে পিছলৈ তেওঁলোকে সমাজক সুনোতৃত্ব দিয়াৰ আশা কৰিব পাৰি। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ মনত সৃষ্টিশীলতাৰ এনে এক বাতাবৰণ সৃষ্টি কৰাৰ উদ্দেশ্য সমুখত ৰাখিয়েই এই বৰ্ষৰ কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনীখন প্ৰকাশৰ কাম হাতত লৈছিলো। আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত পদে পদে মৌলৈ সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ শ্ৰীযুত হিতেশ ডেকা ছাৰ আৰু আলোচনীৰ তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত ছফিকুল হক ছাৰলৈ প্ৰথমতে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। ইয়াৰ লগতে আলোচনীখন উলিওৱাত মোক বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰা বাবে শ্ৰীযুত কুকিল বৰা ছাৰ, শ্ৰীমতী স্বপ্নাস্মৃতি মহন্ত আৰু শ্ৰীমতী অঞ্জিতা বৰা বাইদেউলৈ এই সুযোগতে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ। অন্য ক্ষেত্ৰতো বিভিন্ন সহায়-সহযোগিতাৰ বাবে টিকেদ্ৰ, দ্বীপজ্যোতি তথা আন বন্ধুবৰ্গলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

আলোচনীখনক সৰ্বাঙ্গসুন্দৰ কৰি তোলাৰ বাবে যত্নৰ কোনো ক্ৰটি কৰা নাই যদিও অজানিতে হ'ব পৰা ভুল-ক্ৰটিবোৰৰ বাবে ক্ষমা-মাৰ্জনা বিচাৰিছো।

সৰ্বশেষত কেশৱ চন্দ্ৰ দাস বাণিজ্য মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনাৰে।

অভিজিৎ ডেকা
আলোচনী সম্পাদক

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

অসমীয়া শিতানত

প্ৰবন্ধ :

অসমত স্ব-নিয়োজনৰ সা-সুবিধা	১	মনোজ কেদিয়া
বিহুৰ উৎপত্তি আৰু ক্ৰমবিকাশ	৪	হামিদূৰ বহমান
এইডছ	৭	হাচমত আলী আহমেদ
পাটবাউসী : ঐতিহাসিক সংস্কৃতিৰ এটি অনুভৱ	৯	পৰশমণি দাস
সৌৰৰণ : অসমৰ অৰ্থনীতিত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ ভূমিকা	১১	শান্তনু কাকতি

সাক্ষাৎকাৰ :

বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ তথা অৰ্থনীতিবিদ	
ড° ফণী ডেকাৰ সৈতে	১৫
কলা বিখীকা	১৮

কবিতা :

যীশু	১৯	দীপক বৰ্মন
হে মাতৃ, জননী জন্মভূমি	১৯	মনোজ কেদিয়া
সিহঁতৰ আৰ্তনাদ—স্বাধীনতা	২০	সত্যজিত শৰ্মা
এজন প্ৰকৃত বন্ধুৰ সন্ধানত	২০	তুলা দাস
মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা	২১	টিকেদ্র শইকীয়া
স্বাধীনতা	২১	নৱনীতা বয়
শৈশৱ	২১	প্ৰাঞ্জল তালুকদাৰ
জীৱন	২২	বিশ্বজিৎ মণ্ডল
আশাৰ গোলাপ	২২	হিতেশ ডেকা
বিপ্লৱী পথিক	২৩	জয় কুমাৰ আগৰৱালা
লাভা	২৩	বাপন কলিতা
হে কে. চি. দাস কৰ্মাচ কলেজ	২৪	পৰশমণি দাস

গল্প :

সি কেতিয়া আহিব	২৫	পৰশমণি দাস
ভগ্ন হৃদয়ৰ প্ৰেম	২৮	দেৱজিত দাস
বিষাদৰ বতৰা	৩৩	বিশ্বজিৎ মণ্ডল
বীমাৰ চকুলো	৩৫	হিতেশ ডেকা
সন্ধিয়াৰ প্ৰতিবিন্দ	৩৭	অভিজিৎ ডেকা

প্ৰবন্ধ

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE

ESTD 1983

আধুনিক তত্ত্বালোচনামূলক আৰু লঘু প্ৰবন্ধৰ যোগেদিয়েই ঘাইকৈ অসমীয়া কথা-শৈলীৰ বিকাশ ঘটিছে। 'অৰুণোদই'ৰ স্ৰীষ্টিয়ান লেখকসকলৰ পৰা আনন্দৰাম ঢেকিয়াল ফুকন, হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, গুণাভিৰাম বৰুৱা, লক্ষ্মোদৰ বৰা আৰু বত্ৰেশ্বৰ মহন্তলৈকে এই শৈলীৰ ক্ৰমবিকাশ চমক লগোৱা বিধৰ আছিল আৰু এই প্ৰবীণসকলৰ বচনাসমূহতেই উৎকৃষ্ট মানত সুপ্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল।

অসমত স্ব-নিয়োজনৰ সা-সুবিধা

শ্ৰী মনোজ কেদিয়া

প্ৰবক্তা, হিচাপ বিজ্ঞান বিভাগ

অসমত স্ব-নিয়োজনৰ সা-সুবিধাসমূহ আলোচনা কৰাৰ আগতে অসমৰ মানৱ সম্পদ, প্ৰাকৃতিক সম্পদ অৰ্থনৈতিক কাম-কাজ ভৌগোলিক পৰিবেশ আৰু চৰকাৰৰ দৃষ্টিভঙ্গী আদিৰ বিষয়ে বিশ্লেষণৰ প্ৰয়োজন।

অসম এখন কৃষি প্ৰধান ৰাজ্য যদিও বৰ্তমানেও ইয়াত কৃষিৰ ক্ষেত্ৰতে উপযুক্তভাৱে উন্নতি হোৱা নাই। কৃষি আৰু ইয়াৰ আনুসঙ্গিক সকলো ক্ষেত্ৰতে উপযুক্তভাৱে উন্নতি কৰিব পাৰিলেহে ৰাজ্যখনে অৰ্থনৈতিক দিশত বিকাশ লাভ কৰিব পাৰিব বুলি ইতিমধ্যে বহুতো অধ্যয়নত প্ৰকাশ পাইছে। আমাৰ শিক্ষা পদ্ধতিও কৃষি ক্ষেত্ৰত উন্নতি কৰিব নোৱৰাৰ আন এটা কাৰণ। অৱশ্যে

যোৱা দশকটোত অসমৰ শিক্ষিতচামে কিছুমান ফলপ্ৰসূ পদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। পঞ্জাব, হাৰিয়ানা, তামিলনাড়ু আদি ৰাজ্যই এই ক্ষেত্ৰত বহুখিনি আগবঢ়াই গৈছে। অসমৰ জলবায়ু, মাটি, সংস্কৃতি, কৃষিকাৰ্যৰ পৰিপন্থী। ইণ্ডোনেছিয়াই ব্যৱসায়িক ভিত্তিত কল উৎপাদন কৰি যথেষ্ট পৰিমাণৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা অৰ্জন কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। অসমত কলখেতিৰ বাবে উপযুক্ত জলবায়ু থকা সত্ত্বেও ব্যৱসায় ভিত্তিক কলৰ খেতি কৰা নহয়। এই ৰাজ্য উদ্যান শস্যৰ উৎপাদন আৰু গুণাগুণ উচ্চ পৰ্যায়ৰ। সুমথিৰা, নেমু, মাটি কাঁঠালৰ উৎপাদন অসমত যথেষ্ট পৰিমাণে হয় যদিও বিজ্ঞান সন্মত সংৰক্ষণ আৰু ব্যৱসায়িক ভিত্তিত উৎপাদন নকৰাৰ বাবদ যথাযথ পৰিমাণৰ আয় অৰ্জন কৰিব পৰা নাই। বিহাৰত উৎপাদিত আমে আন্তৰ্জাতিক বজাৰ দখল কৰিছে। অসমৰ সুমথিৰা আৰু মাটি কাঁঠালেও এখন বৃহৎ বজাৰ দখল কৰিব পাৰিব। এই ফলমূল সংৰক্ষণ কৰি খাদ্যদ্রব্য প্ৰস্তুত প্ৰণালীৰ যোগেদি অৰ্থনৈতিক দিশ উন্নতি কৰিব পাৰি। অসমত এই ধৰণৰ কাম-কাজ পৰিকল্পিতভাৱে এতিয়াও হোৱা নাই।

দ্বিতীয়তে, শিল্প উদ্যোগ আৰু অৰ্থনীতিৰ তৃতীয় খণ্ডৰ (Tertiary Sector) উন্নয়নৰ ক্ষেত্ৰত আমাৰ ৰাজ্যখন পিছপৰি আছে। অসমত শিল্প-সংস্কৃতি নিম্ন পৰ্যায়ৰ বাবে উদ্যোগী লোক

সৃষ্টি নোহোৱাৰ উদ্যোগীক উন্নয়ন সম্ভৱ হোৱা নাই। যি কেইটা মজলীয়া আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ আছে তাৰ সৰহ সংখ্যক ৰুগ্ন হৈ পৰিছে। ৰাজহুৱা খণ্ডৰ প্ৰায় আটাইকেইটা উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠান অসমৰ বোজা হিচাপে চিহ্নিত হৈছে। বৃহৎ আকাৰৰ কোম্পানী অসমত নাই বুলিয়েই ক'ব পাৰি। মুঠৰ ওপৰত অসমৰ উদ্যোগ সমূহে আয় বৃদ্ধি আৰু নিয়োগ সৃষ্টিৰ ক্ষেত্ৰত যথাযথ বৰঙণি আগবঢ়োৱাত ব্যৰ্থ হৈছে। ইয়াৰ বহুতো কাৰণ।

তৃতীয়তে অসমৰ মানৱ সম্পদ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ বাবে বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান যদিও অসমৰ মানৱ সম্পদ প্ৰকৃত অৰ্থত উন্নয়ন হোৱা নাই। ২০০১ চনৰ লোক পিয়ল অনুযায়ী অসমৰ জন সংখ্যা ২.৬৬ কোটি। এই জন সম্পদ আৱশ্যক অনুযায়ী শিক্ষা আৰু প্ৰশিক্ষণৰ যোগেদি পৰিকল্পিতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিলে অসমখন, ৰাম ৰাজ্যলৈ উন্নতি কৰিব পাৰিব। মানৱ সম্পদ হ'ল সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ। এই সম্পদৰ শক্তি অসীম। ইয়াক উপযুক্ত ভাৱে ব্যৱহাৰ কৰি এগুণৰ ঠাইত দুগুণ তিনিগুণ ফল লাভ কৰিব পাৰি। পৃথিৱীত বহুতো দেশত প্ৰাকৃতিক সম্পদৰ অভাৱৰ স্বত্বেও মানৱ সম্পদ উন্নয়নৰ দ্বাৰা অৰ্থনৈতিক উন্নয়নত আগবঢ়া। মানৱ সম্পদ উন্নয়নৰ চাৰি কাঠি হ'ল— জ্ঞান আহৰণ, কৌশল আয়ত্ব আৰু মনোভাৱ (Knowledge, Skill and Attitude)। ইচ্ছা থাকিলে সকলো

প্ৰকাৰৰ জ্ঞান আহৰণ কৰিব পাৰি। সমাজৰ আদৰ্শীয় মহান ব্যক্তিয়ে নিজৰ অধ্যৱসায়ৰ বলত জ্ঞান লাভ কৰা উদাহৰণ হেজাৰ হেজাৰ আছে। কৃতকাৰ্যতা মানৱ ধাৰণাৰ ওপৰত প্ৰতিস্থিত বিষয়। কোন ক্ষেত্ৰত এজনৰ দখল আৰু পটুতা আছে চিনাক্তকৰণ কৰাটোৱেই হ'ল মানৱ ধাৰণা। প্ৰত্যক্ষ চিন্তা ধাৰাৰ পৰাই (Positive thinking) বিদ্যাসাগৰে ৰাস্তাৰ বিজুলি চাকিৰ তলত পটি পৃথিৱী বিখ্যাত হ'ব পাৰিছিল। প্ৰত্যক্ষ চিন্তাই সকলো বাধা বিধিনি অতিক্ৰম কৰিব পাৰে। বিখ্যাত মটৰ গাড়ী প্ৰস্তুতকাৰী হেনৰি ফৰ্ডৰ প্ৰথম আঁচনি দেৱলীয়া হৈছিল যদিও দুবছৰৰ পাছত তেওঁৰ দ্বিতীয় গাড়ী কোম্পানী মৰা পৰিছিল। কিন্তু তেওঁ নিজৰ দৃঢ় বিশ্বাসৰ বশৱৰ্তী হৈ তৃতীয় গাড়ী কোম্পানী আৰম্ভ কৰি প্ৰচুৰ অৰ্থৰ গৰাকী হোৱাৰ উপৰিও পৃথিৱী বিখ্যাত হৈছিল। হেনৰি ফৰ্ডে সঠিক মনোভাৱেৰে তেওঁৰ অন্তৰ্নিহিত মানৱ শক্তি কামত প্ৰয়োগ কৰিব পাৰিছিল।

মানুহে জীৱনত কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰিবলৈ হ'লে একান্ত সাধনা আৰু কাম কৰাৰ কৌশল আয়ত্ত কৰিব লাগিব। কৌশল কেৱল কামৰ মাজেদিহে আয়ত্ত কৰিব পাৰি। শ্ৰেণীত সাঁতুৰিবলৈ সকলো জ্ঞান আহৰণ কৰিলে কম পানীত অনুশীলন কৰিলেও সাঁতোৰাৰ কিটিপটো জানিব পাৰি। এই কিটিপটোৱেই হ'ল কৌশল (Skill)। কৌশল আয়ত্ত কৰাৰ লগতে কাৰিকৰী দিশটোও জানি ল'ব পাৰিলে মানৱ সম্পদ উপযুক্তভাৱে ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি। এজন গাড়ীচালকে গাড়ী চলোৱাৰ কৌশল আয়ত্ত কৰাৰ উপৰিও গাড়ী মেৰামতি কৰা কাৰিকৰী জ্ঞান থাকিলে গাড়ী চলোৱাটো আনন্দদায়ক হয়। মানৱ সম্পদৰ এই গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদানসমূহ আয়ত্ত কৰিব পাৰিলে নিজৰ লগতে আনকো উপকৃত কৰিব পাৰি। জীৱনত উন্নতি পথত আগবাঢ়িবলৈ ইচ্ছা কৰাসকলৰ বাবে এই গুণসমূহ বৰ অপৰিহাৰ্য। মানৱ সম্পদ উন্নয়নৰ বাবে কৰ্ম-সংস্কৃতি, অধ্যৱসায় মিতব্যয়িতা, প্ৰত্যক্ষ মনোভাৱ, সময় পৰিচালনা বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। স্বনিয়োজিত হ'বলৈ হ'লে ই সকলো দিশ বিবেচনা কৰিব লাগিব।

চতুৰ্থতে অসমৰ আৰ্থসামাজিক অৱস্থাটো সকলোৱেই সুনাগৰিক হিচাপে বুজ লোৱাটো দেশৰ উন্নয়নৰ বাবে অতি প্ৰয়োজনীয় বিষয়। বৰ্তমান আমাৰ সমাজৰ সকলো ক্ষেত্ৰতে দুৰ্নীতি বিয়পি পৰিছে আৰু মূল্যবোধৰ স্থলন হৈছে। যিখন দেশৰ বিচাৰ ব্যৱস্থা, শিক্ষা ব্যৱস্থা, ৰাজনীতি আৰু প্ৰশাসনীয় ক্ষেত্ৰত ভ্ৰষ্টাচাৰ সোমাই পৰিছে সেই দেশত সামাজিক উন্নয়ন আশা

কৰিব নোৱাৰি। আগৰ দিনত অফিচ-কাছাৰিত কাম-কাজ বেছি আছিল আৰু শিক্ষিত লোকৰ সংখ্যা কম আছিল বাবে নিয়োগ সৃষ্টি হৈছিল। এতিয়া জনসংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাত চৰকাৰে চাকৰি সেই অনুপাতত সৃষ্টি কৰিব পৰা নাই। কিছুমান চৰকাৰী কাৰ্যালয়ত বিত্তৰ অভাৱত কোনো কাম-কাজ নোহোৱাকৈ কাৰ্যালয়ত বহি সময় অতিবাহিত কৰিছে। এনে পৰিস্থিতিত চৰকাৰে চাকৰি সৃষ্টি পৰিৱৰ্তে নিয়োগ কৰ্তন কৰিছে।

আমাৰ অসমত শিল্প উদ্যোগ আৰু সহায়কাৰী খণ্ডৰ বিকাশ নোহোৱাৰ বাবে চাকৰি সৃষ্টি কৰিব পৰা নাই। আমাৰ শিক্ষা পদ্ধতিয়ে আমাক কায়িক পৰিশ্ৰমৰ কথা পাহৰাই পেলাইছে। আমাৰ প্ৰচলিত শিক্ষাৰে শিক্ষিত হৈ চাকৰিৰ প্ৰাৰ্থী হিচাপে চাকৰিৰ অভাৱত নিবনুৱা হৈ পৰিছেহঁক। বৰ্তমান অসমত শিক্ষিত নিবনুৱাৰ সংখ্যা প্ৰায় ২৫ লাখ হৈছেগৈ। প্ৰতিবছৰে এই সংখ্যাত ২০.৬ শতাংশ বৃদ্ধি হৈ আহিছে।

অৰ্থনীতিত নিবনুৱা বুলিলে কোনো কাম-কাজ নোহোৱা অৱস্থাক বুজায়। কিন্তু প্ৰকৃত অৰ্থত অসমত কাম-কাজৰ অভাৱ কোনো দিনেই দেখা দিয়া নাই। ভাৰতবৰ্ষৰ আন আন ৰাজ্যৰ পৰা অহা আৰু বাংলা দেশৰ পৰা লাখ লাখ লোকে অসমত কৰ্ম সংস্থান উলিয়াই বসবাস কৰি আছে। অৱশ্যে অসমত এতিয়াও পটু কৰ্মীৰ অভাৱ আছে। পশ্চিমীয়া উন্নত দেশ বিলাকত সকলো কামৰে সম কৰ্ম মৰ্যাদা আছে। গতিকে প্ৰকৃত কৰ্মীৰ ভেদাভেদ নাই। এনেধৰণৰ সামাজিক দৃষ্টিভঙ্গী যেতিয়ালৈকে নাহে তেতিয়ালৈকে আমাৰ দেশতে নিবনুৱা সমস্যা চলি থাকিব। অৱশ্যে যোৱা দশকটোত আমাৰ দেশৰ উন্নয়নৰ বাবে চৰকাৰে কিছুমান প্ৰদক্ষেপ গ্ৰহণ কৰিছে। 'যোগ্য ভোগ্য বসুন্ধৰা' এই কথাফাঁকি বৰ্তমান আমাৰ পৰিৱৰ্তীত ব্যৱস্থাত প্ৰয়োগ হ'বলৈ ধৰিছে। যাৰ গুণ আছে তেওঁহে এই ব্যৱস্থাত বৰ্তি থাকিব পাৰিব।

স্ব-নিয়োজন বুলিলে জীয়াই থাকিবলৈ অন্ন, বস্ত্ৰ আৰু সংস্থাপনৰ বাবে অৰ্থনৈতিক কাম-কাজত মানৱ সম্পদৰ আত্ম নিয়োগ কৰাকেই বুজায়। অৰ্থাৎ এজনৰ জ্ঞান বুদ্ধি আৰু কৌশলৰ যোগেদি কোনো কৰ্মত লিপ্ত হৈ নিজৰ আৰু দেশৰ উন্নয়নত বৰঙণি যোগোৱাকে বুজায়। আত্মনিৰ্ভৰশীল এটা বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয়। (আমাৰ হিন্দু ধৰ্মত কোৱা হৈছে যে আমি কৰ্মৰ হৈ গৰাকী। ফলাফল আশা নকৰাকৈ কৰ্ম কৰাটোৱেই ধৰ্ম।

স্ব-নিয়োজন ব্যৱস্থাটো ব্যক্তি সমাজ আৰু জাতীৰ বাবে বৰ অপৰিহাৰ্য ব্যৱস্থা। জন্মই নহয় কৰ্মইহে এজন লোকৰ প্ৰতিস্থিত কৰিব পাৰে। কৰ্মী পুৰুষৰ উদাহৰণ আমাৰ মাজত হেজাৰ-বিজাৰ আছে। প্ৰতিজন মহান ব্যক্তিয়েই নিজৰ কৰ্ম সংস্কৃতি, মূল্যবোধ, অটল বিশ্বাস আৰু অধ্যৱসায়ৰ যোগেদি কৃতিত্ব লাভ কৰিছে। কবিয়ে এটা কবিতাত লিখেছে—

সংসাৰ যুঁজৰ ঠাই
শুবৰ সময় নাই
সাজি কাচি লাগি যোৱা
কৰি প্ৰাণ পণ।

এই কবিতা ফাঁকিয়েই হ'ল স্ব-নিয়োজনৰ মূল কথা। স্ব-নিয়োজনৰ যোগেদি এজনৰ আত্মসংস্থাপনৰ লগতে সজ কৰ্মত অক্লান্ত পৰিশ্ৰমেৰে সফলতাৰ পথত আগবাঢ়ি যোৱাৰ উপৰিও দেশ আৰু সমাজক বিভিন্ন দিশত আগবাঢ়ি যাবলৈ উদগনি দিব পাৰি। (যি নিজক সহায় কৰে তেওঁক ভগবানেও সহায় কৰে) সাহসি লোকৰ বাবে ভাগ্যদেৱী সদায় সুপ্ৰসন্না। স্ব-নিয়োজনৰ বাবে যথেষ্ট সাহস আৱশ্যক হয়। প্ৰতিজন ব্যক্তিৰ নিজৰ গোপন কৃতকাৰ্যতাৰ পথ আছে। এই গোপন পথটো চিনাক্তকৰণ কৰি কামত লিপ্ত হ'লে আত্মসংস্থাপন অতি সহজেই কৰিব পাৰি। চৰকাৰী চাকৰি বাবে বিভিন্ন কাৰ্যালয়ত ঘূৰি ফুৰি সময় অতিবাহিত কৰি নিৰাশ হোৱাত কৈ স্ব-নিয়োজনৰ বাবে চিন্তা কৰিলে সুফল পাব পাৰি। এজন মানুহৰ অন্তৰত সুপ্ত হৈ থকা শক্তি সুচিন্তিত ভাৱে কামত লগালে এটা সময়ত প্ৰতিস্থিত হ'ব পাৰি।

বৰ্তমানৰ পৰিৱৰ্তনীয় পৰিস্থিতিত স্ব-নিয়োজনৰ যোগেদি প্ৰতিজন কৰ্মী ব্যক্তিয়েই নিজৰ বিদ্যা বুদ্ধি আৰু কৌশলৰ সহায়ত কোনো অৰ্থনৈতিক কামত লিপ্ত হ'লে নিজৰ লগতে আনকো উপকৃত কৰিব পাৰি।

ভাৰতবৰ্ষৰ বহুতো ৰাজ্যৰ শিক্ষিত যুৱক-যুৱতীয়ে চৰকাৰী চাকৰি বাদ দি স্বাধীনভাৱে নিজৰ ব্যৱসায় উদ্যোগ বা অন্য কোনো কৰ্মত লিপ্ত হোৱা উদাহৰণ বহুতো আছে। অসমত নিবনুৱা বুলি ভবা মানুহখিনিয়ে স্বাধীনভাৱে কাম কৰা মনোবৃত্তি গঢ়ি তুলিলে নিজৰ নিজৰ অন্তৰ্নিহিত সম্ভাৱনীয়তা বিকাশ কৰিব

পাৰিব। আমাৰ ৰাজ্যত প্ৰতিদিনে হেজাৰ হেজাৰ কৰ্ম দিন অপচয় হৈ আছে। চাৰিআলিৰ তামোল-পাণৰ দোকান, হোটেল আদি যুৱক-যুৱতীৰ কথোপকথন দেখিলে উন্নত দেশৰ মানুহ আচৰিত হৈ পৰে। দক্ষিণ-পূৱ এচিয়াৰ দেশসমূহত মানুহে খোজকাটি সময় নষ্ট নকৰে। তেওঁলোকে দৌৰি যোৱাহে দেখা যায়। জাপানৰ পৰা এটা শিল্প বিশেষজ্ঞৰ দল অসমৰ শিল্প উন্নয়নৰ বিষয়ে অধ্যয়ন কৰিবলৈ আহি অসমৰ চুকে-কোণে চাইকেল মেৰামতি কৰা দোকান দেখি অসমৰ মানুহৰ বুদ্ধি আৰু কৌশলহীন বুলি মতামত দিছিল। এইবিলাক সাধাৰণ কাম প্ৰতিজন মানুহে ঘৰতে কৰি ল'ব পাৰে। আমাৰ এই অপচয় ৰোধ কৰিবলৈ হ'লে নিজৰ শক্তি কৰ্মক্ষেত্ৰ চিনাক্ত কৰি কৰ্ম-সংস্কৃতি বৃদ্ধি কৰিব পাৰি। চৰকাৰ, বিত্তীয় প্ৰতিষ্ঠান, উদ্যোগ প্ৰতিষ্ঠাত সহায়কাৰী প্ৰতিষ্ঠানসমূহে স্ব-নিয়োজনৰ বাবে নানা সাহায্য প্ৰদান কৰিবলৈ দুৱাৰ খুলি ৰাখিছে আমি কেৱল এই সুবিধাবিলাক গ্ৰহণ কৰিব লাগে।

(উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ আটাই কেইখন ৰাজ্য ভগৱানৰ কৃপা দৃষ্টি থকা ৰাজ্য) সকলো প্ৰকাৰৰ প্ৰাকৃতিক সম্পদে ভৰপূৰ অঞ্চল যদিও এই ৰাজ্য কেইখনৰ জনমুৰি আয় বৰ কম। জনমুৰি আয় বৃদ্ধি কৰিবলৈ হ'লে প্ৰতিজন ব্যক্তিয়েই নিজৰ শ্ৰম প্ৰদান কৰি উৎপাদনমুখী কৰ্মত লিপ্ত হ'ব লাগিব। আমাৰ বৃহৎ জনসংখ্যাক সু-পৰিকল্পনাৰ জৰিয়তে কামত লগালে উন্নতিৰ পথ সুগম হ'ব। ইয়াৰ উপৰিও আমাৰ সমাজত থকা সামাজিক অশান্তি বহু পৰিমানে হ্রাস হ'ব।

এলাহ এৰি আজৰি সময়ত কিবা এটা কঠিন আৰু দৰকাৰী কাম কৰিলে মানুহে বিমল আনন্দ পোৱাৰ উপৰিও সম্পদশালী হ'ব পাৰে। স্ব-নিয়োজনৰ যোগেদি কৰ্মত আগবাঢ়িলে কাম কৰা স্বাধীনতা আহে। আকৌ স্বাবলম্বনৰ অভ্যাস নহ'লে আত্মবিশ্বাস নাথাকে। শ্ৰম কেতিয়াও সঞ্চয় কৰিব নোৱাৰি, যদিহে সময়ৰ কাম সময়মতে কৰা নহয়। আজৰি শ্ৰম আজিয়েই নকৰিলে এই শ্ৰম অপচয় হ'ব। গতিকে শ্ৰম সঞ্চয় কৰিবলৈ হ'লে প্ৰতিদিনৰ কাম সময় মতে কৰি অৰ্থবান হ'ব পাৰি। কোনো কোনো সময়ত বহুসংখ্যক চাকৰীয়াৰে নিজৰ শক্তি সামৰ্থ মতে কামত খটুৱাব নোৱাৰাৰ বাবে মানৱ শক্তি অপচয় হোৱা দেখা যায়। হয়টো তেওঁলোকে নিজাববীয়াকৈ কোনো কামত লিপ্ত হোৱা হ'লে মানৱ সম্পদ উন্নতি কৰি বহুত ওপৰলৈ যাব পাৰিলেহেঁতেন। উদাহৰণ স্বৰূপে ৰায়বাহাদুৰ মোহন সিং অবেৰয়ে ১৯২০ চনত চিমলাৰ চিচিল হোটেলত ৫০ টকা মাহেকীয়া দৰমহাত নিয়োগ হৈছিল যদিও সেই চাকৰী বাদ দি নিজাববীয়াকৈ হোটেল স্থাপন কৰি কৌটি পতি হ'ব পাৰিছিল। তেওঁ পৃথিৱীৰ ৭খন দেশত ৩৭টা হোটেল প্ৰতিষ্ঠা কৰি ১২০০০ লোকক সংস্থাপন দিব পাৰিছিল। এইটোৱেই হ'ল স্ব-নিয়োজনৰ উল্লেখযোগ্য উদাহৰণ। এইবিলাকেই হ'ল স্ব-নিয়োজনৰ সা-সুবিধা। □

বিহুৰ উৎপত্তি আৰু ক্ৰমবিকাশ

শ্ৰী হামিদূৰ বহমান
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

অসমীয়াৰ বাপতি সাহোন বিহু; ই আমাৰ জাতীয় উৎসৱ। বিহু উৎসৱ এদিনতে গঢ়ি উঠা নহয়। মানুহৰ কৃষ্টিৰ বুৰঞ্জী, মানুহৰ সভ্যতাৰ বুৰঞ্জীয়েই বিহুৰ বুৰঞ্জী। আদিম মানুহৰ বনৰীয়া মনটোৰ অন্তৰালতেই বিহুৰ বীজগুটি পোত খাই আছিল। সময়ত সাৰ পানী পায় বিহুৰ গজালি গজি গছ-গছনিৰ দৰে লহপহকৈ বাঢ়ি আহিল। গাইগুটীয়া হৈ বাস কৰা আদিম মানুহবোৰে যেতিয়া সমাজ পাতি বাস কৰিবলৈ শিকিলে তেতিয়াৰ পৰা বিহুৰে এটা নতুন ৰূপত দেখা দিয়ে। বিহু শব্দটো নতুন হ'লেও উৎসৱটো অতি পুৰণি। বিহু মানে আজিকালি এটা নিৰ্ধাৰিত দিন। সেই দিনটোত আনুষ্ঠানিক ভাৱে কিবা কিবি অলপ কৰিব লাগে ইয়াকে মাত্ৰ আমি সকলোৱে বুজিব লও; কিন্তু এই বিহু শব্দৰ মূলগত অৰ্থ আনন্দ। বৰ্তমান সময়ত মুকলিকৈ ব্যৱহাৰ কৰা বিহু বা বিহু শব্দটো এদিনতে গঢ়ি উঠা নহয়। বিহু বুলি আনন্দ প্ৰকাশ কৰোঁতে মাত্ৰ সময়ৰ সোঁত, ধৰ্মৰ প্ৰভাৱ, অৰ্থনৈতিক অৱস্থা আদিয়ে কিছুমান আনুষঙ্গিক অনুষ্ঠানৰ সমূহীয়া ৰূপটোক বিহু বুলি আখ্যা দিয়ে। দৰাচলতে আদিম মানুহৰ সমূহীয়া আনন্দৰ প্ৰকাশৰ উৎসৱটোৱেই বিহু উৎসৱ।

বৰ্তমান মুকলিকৈ ব্যৱহাৰ কৰা 'বিহু' শব্দটোৰ উৎপত্তি সম্পৰ্কে এতিয়ালৈকে কোনো ধৰণৰ সূত্ৰ ওলোৱা নাই। তথাপি তিনিটা যুক্তি এতিয়ালৈকে শুনা যায়। জনপ্ৰিয়ভাৱে 'বিযুৰ' শব্দৰ পৰাই বিহু বা বিহু শব্দৰ উৎপত্তি বুলি জনা যায়। প্ৰথম যুক্তি হিচাপে শ্ৰীশঙ্কৰদেৱৰ কীৰ্তনৰ 'উৰেৰা বৰ্ণন'ত বিযুদিনা বিধিমতে পঞ্চতীৰ্থ কৰি শুদ্ধমনে দেখয় সুভদ্ৰা বাম হৰি।। বুলি যিমানদূৰ সম্ভৱ এই বিহুৰ দিনটোৱেই বুজাইছে বুলি বহুতে কয়। দ্বিতীয়টো প্ৰত্নতাত্ত্বিক শ্ৰীৰাজমোহন নাথে সভাৰ বুৰঞ্জী শাখাৰ (তিনিচুকীয়া) অভিভাষণত বিহু শব্দৰ আঁতিগুৰি বিচাৰি এই বুলি লিখিছিল। 'সামবেদত গানক দুই ভাগত ভগোৱা হৈছে। এবিধৰ নাম হ'ল—'গ্ৰাম্য গায়ত্ৰী বা প্ৰকৃতি গীত বা বেয় গীত। এই গীত গাঁও অঞ্চলৰ মানুহে খেতি পথাৰ সংক্ৰান্ত প্ৰকৃতিৰ গীত

বুলি গায়। ইয়াত সৃষ্টিৰ উপাদান বীজ (ৰ) সিঁচৰিত হৈ এ চাঞ্চল্য যুক্ত (য়) হোৱাৰ ভাৱ প্ৰকাশ কৰা হয়। মানুহৰ বেলিকা শুক্ৰক্ষিপণৰ চাঞ্চল্যৰ ভাব প্ৰকাশ পোৱা বিষয়ত গীত। এই 'বেয়া' শব্দটোৰ আন ৰূপ হ'ল সৃষ্টিৰ উপাদান বীজ (ৰ) গতিযুক্ত (ই) প্ৰসবিত (স) হোৱাৰ উপক্ৰম (উ) হৈছে। অৰ্থাৎ ইয়াৰ নাম বিযু বা বিহু। 'আৰু তৃতীয় যুক্তিটো হ'ল—বিহু কৃষিজীৱী অষ্ট্ৰিক আৰু মঙ্গোলীয়সকলৰ কৃষিৰ লগত সম্পৰ্ক জড়িত উৎসৱ। অষ্ট্ৰিক আৰু মঙ্গোলীয়সকলৰ পিছত এই উৎসৱৰ লগত আৰ্য সাংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱো পৰে। অষ্ট্ৰিকসকলৰ পিছত বড়ো চুতীয়া, বৰাহী, মৰাণ আদিৰ পূৰ্ব পুৰুষ কিৰাত মঙ্গোলীয়সকলৰ এটা ঠাল সম্ভৱতঃ অসম সোমাইহি। তেওঁলোকে কৃষিৰ লগত সম্পৰ্ক ৰাখি এই বিহু উৎসৱ পালন কৰিছিল। কিন্তু বৈদিক সংস্কৃতিৰ প্ৰভাৱ পৰাত এই উৎসৱৰ মাজত কিছুমান আনুষঙ্গিক পাতনি আৰম্ভ হয়। প্ৰাচীন

কামৰূপত বাস কৰিবলৈ অহা মঙ্গোলীয়সকলে বহাগ বিহুৰ সময়ত গৰুক গা-পা ধুৱাই, নতুন পঘাদি, পূজা কৰি সন্মান দেখুৱাবলৈ ধৰে।

দক্ষিণ-পূব এচিয়াত বাস কৰা মঙ্গোলীয় গোষ্ঠীৰ লোকসকলে আজিও বসন্ত কালত এই উৎসৱ পালন কৰে। এওঁ বিলাকে এই উৎসৱক 'পয়-চাম-নাম' বোলে। অৰ্থাৎ পাঁচ মাহৰ মূৰত পানীৰ নোৱাই ধুৱাই পতা উৎসৱ। ত্ৰয়োদশ শতিকাত অহা মঙ্গোলীয়সকলে এই উৎসৱৰ নাম দিলে 'বেহু' টাই ভাষাত 'বৈ' মানে পূজা বা উপাসনা আৰু 'হ' মানে গৰু। এই 'বেহু' শব্দই কালক্ৰমত বিহুলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল।

কৃষিজীৱী অষ্ট্ৰিক আৰু মঙ্গোলীয়সকলেহে বিহু উৎসৱৰ স্বাভাৱিক আনন্দখিনিৰ জন্মদাতা, বাকী ধৰ্মনৈতিক আচাৰ-ব্যৱহাৰবোৰ পিচতহে আহিছে। পোনতে চ'ত-ব'হাগৰ মাজৰ কালছোৱাত সি উৎসৱ হৈছিল আৰু যি উৎসৱৰ এক প্ৰধান অনুষ্ঠান আছিল 'বেহু' অৰ্থাৎ পূজাটোকেহে বিহু বোলা হৈছিল।

পিছলৈ আঘোণ পুহৰ শেষত যি উৎসৱ হয় তাতো আনন্দৰ সৃষ্টি হয় বাবে মানুহে বিহু বুলিবলৈ ধৰে। যেতিয়াৰ পৰাই জ্যোতিষৰ গণনাই নক্ষত্ৰ আৰু সূৰ্যৰ সম্পৰ্ক বিচাৰি উলিয়াই বাৰটা মাহৰ নাম দিলে, তেতিয়াৰে পৰা নিৰ্ধাৰিত দিনত এই উৎসৱ হ'বলৈ ধৰিলে আৰু মাহৰ নাম অনুসৰি বিহুৰো নাম হ'ল। এই বিহু উৎসৱক তিনিটা ভাগ ভাগ কৰা হয়। চত আৰু ব'হাগৰ সময়ছোৱাত ব'হাগ বিহু অৰ্থাৎ ৰঙালী বিহু। কাতি মাহত কাতি বিহু বা কঙালী বিহু আৰু মাঘ মাহ সময়ছোৱাত মাঘ বিহু বা ভোগালী বিহু ৰূপে পালন কৰা হয় এই বিহু উৎসৱ।

বিহু আৰু সংক্ৰান্তি দুয়োটা বেলেগ। কিন্তু নামনি অসমৰ গাঁৱত আজিকালিও মাঘবিহুক 'সংক্ৰান্তি' বুলি কয় আৰু উজনি অসমৰ গাঁৱত এতিয়াও কাতি বিহুক সংক্ৰান্তি বুলি কয়। আনহাতে ব'হাগৰ বিহুক কোনেৰে ৰঙালী পঞ্জিকা চাই 'চৈত্ৰ সংক্ৰান্তি' বুলিলেও ই উজনি-নামনি উভয়তে 'বিহু' নামেৰেই জনাজাত।

আদিম কৃষিজীৱী সমাজৰ আশা-আকাঙ্ক্ষাৰ লগে লগেই বিহু উৎসৱৰো সৃষ্টি। খেতিৰ আৰম্ভণিৰ আগতে ৰং ধেমালি কৰি খেতিত নামে। পৃথিৱীৰ আটাইবোৰ কৃষিজীৱী, বিশেষকৈ মৌচুমী অঞ্চলৰ জাতিসমূহে বসন্তকালত নৃত্যগীতেৰে মুখৰিত আনন্দ

উৎসৱৰ আয়োজন কৰে। উজনি অসমত প্ৰচলিত নীতি-নিয়মবোৰ আৰু বিহুৰ আনুষঙ্গিক অনুষ্ঠান আদি দক্ষিণ পূব এছিয়াৰ টাই জাতীয় আৰু মঙ্গোলীয় লোকসকলে বাস কৰা অঞ্চলৰ লগত সাদৃশ্য আছে। বিহুৰ দিনা সৰুৱে ডাঙৰক সেৱা সংকাৰ কৰা, বিহুৱান হিচাপে নতুন কাপোৰ, গামোচা আদি দিয়া প্ৰথা থাইলেণ্ডত এতিয়াও আছে। অসমত যিদৰে হুচৰি গায়। উত্তৰ ব্ৰহ্মাৰ টাইবসতি অঞ্চলত খেতিৰ দিনত বৰষুণ হ'বলৈ পূৰ্ব-পুৰুষসকলক আহ্বান জনাই চিঞৰি চিঞৰি হুচৰি গায়। উত্তৰ ব্ৰহ্মাৰ টাইবসতি অঞ্চলত খেতিৰ দিনত বৰষুণ হ'বলৈ পূৰ্ব পুৰুষসকলক আহ্বান জনাই চিঞৰি চিঞৰি হুচৰি গায়। হুচৰি শব্দটোৰ ভাষাতাত্ত্বিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে চালে টাই তিন গোষ্ঠীসমূহত

য়েন লাগে। হু-ছাৰি শব্দৰ অৰ্থ আনন্দত উত্তেজিত হৈ চিঞৰি চিঞৰি কুশল কামনা কৰা। যথার্থতে আমাৰ হুচৰিৰ মূল উদ্দেশ্যও "চেনাই কুশলে তাক" বুলি শুভেচ্ছা জনোৱাটোৱেই। হুছা-ৰি শব্দ বিকৃত হৈ হুচৰি হোৱাটো ভাষাবিজ্ঞান মতেওঁ অতি সহজ। তদুপৰি এইদৰে চিঞৰি চিঞৰি নৃত্য গীতত প্ৰবৃত্ত হোৱাটোৰ লগত যৌন তাত্ত্বিক সম্পৰ্কও আদিম মানুহে বিচাৰি পাইছিল। প্ৰকৃতিৰ পৰশত বসন্ত কালত গাভৰু হোৱা পৃথিৱীৰ ওপৰত নাচি বাগি আদিম মানুহে পৃথিৱী

বিহু আৰু সংক্ৰান্তি দুয়োটা বেলেগ।
কিন্তু নামনি অসমৰ গাঁৱত
আজিকালিও মাঘবিহুক 'সংক্ৰান্তি'
বুলি কয় আৰু উজনি অসমৰ গাঁৱত
এতিয়াও কাতি বিহুক সংক্ৰান্তি বুলি
কয়। আনহাতে ব'হাগৰ বিহুক
কোনেৰে ৰঙালী পঞ্জিকা চাই 'চৈত্ৰ
সংক্ৰান্তি' বুলিলেও ই উজনি-নামনি
উভয়তে 'বিহু' নামেৰেই জনাজাত।

গৰ্ভৱতী হোৱাটো বাঞ্ছা কৰিছিল আহাৰৰ প্ৰথম সপ্তাহতে পৃথিৱী ঋতুমতী হয়; তাৰ পিছত গঙ্গাভূতা হয় আৰু কাতিৰ পৰশ পাই গৰ্ভৰ পৰা সন্তানৰূপে ধানৰ থোকবোৰে গজি ওলায়। আহিন মাহত শালি খেতি প্ৰধান ঠাইবোৰত খেতি শেষ হয়। অঞ্চলত আজিও খেতিৰ শেষত 'খেতি উঠা ভাত' খোৱাৰ নিয়ম চলি আছে। তদুপৰি নাঙল ধোৱা পিঠা খোৱাও অন্য এটা অনুষ্ঠান। হয়তো এই দুয়োটা ৰীতিয়েই একালত এটা উৎসৱ থকাৰ প্ৰমাণ দিয়ে। খেতি উঠি মিতিৰ কুটুম মাতি হাঁহ-পাৰ মাৰি, মাছ-মঙহ যতনাই পিঠা-পনাৰে সৈতে এসাজ খাইছিল, ইও এক উৎসৱেই আছিল; কিন্তু কালক্ৰমত সি ক্ষীণ হৈ আহিনৰ সপ্তাহৰ কাতি বিহুত পৰিণত হ'ল। আঘোণ-পুহৰ সোণালী পথাৰখনৰ লখিমী শইচবোৰ ভঁৰালত ভৰাই তাৰে হেঁপাহ পলুৱাই ভোগ কৰোঁতেই মাঘ বিহুৰ সৃষ্টি হয়। মেজি আৰু ভোজ ইয়াৰ প্ৰধান অনুষ্ঠান। একুৰা ডাঙৰ জুই ধৰি তাৰ চাৰিওপিনে মানুহ গোটখাই ভোজ-ভাত খাই আনন্দ কৰিছিল আৰু সিয়েই সময়ত সংস্কাৰ হৈ মেজি আৰু অগ্নি পূজালৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল। চত আছে। খেতিৰ প্ৰধান

সমল গৰু কেইটাক নোৱাই ধুৱাই, নাচি-বাগি পৃথিৱীক শস্য শালিনী হ'বলৈ উত্তেজিত কৰি ৰঙালী বিহু পাতে।

আজিকালি প্ৰায় সমগ্ৰ অসমতে একেদিনতে বিহু উৎসৱ পালন কৰা হয়। কিন্তু আগতে বিভিন্ন গোষ্ঠী বা সম্প্ৰদায়সমূহৰ সুবিধা বা বতৰ অনুযায়ী বিহু উৎসৱ পালন কৰা হয়।

বোধ কৰো অসমত শকাব্দৰ প্ৰচলন হোৱাৰ পৰা এটা নিৰ্ধাৰিত দিনত বিহু পালন কৰাৰ নিয়ম প্ৰচলিত হয়। বিহু অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক উৎকৃষ্ট উপাদান। সংস্কৃতি সদায় গতিশীল। বিহু উৎসৱ যদিও পোন প্ৰথমতে কৃষিজীৱী অনাৰ্যসকলৰ উৎসৱ হিচাপেই অসমলৈ আহিছিল, সময়ৰ সোঁতত তাত আৰ্য সংস্কৃতিৰ প্ৰভাবো পৰিল।

বিষুৰ বা বিষুবন শব্দৰ পৰা আৰু সামবেদৰ বেয় শব্দৰ লগত অৰ্থ জড়িত 'বিষু' শব্দৰ পৰা 'বিহু' শব্দৰ উৎপত্তি হোৱা হ'লে আমি সকলোৱে বিহু আজি সৰ্বভাৰতীয় ৰূপত দেখিবলৈ পালোহেঁতেন। এই বিহু উৎসৱ অসমত আহোম বজাসকলৰ ৰাজত্বৰ সময়তে ই এটা নতুন ৰূপত দেখুওৱাই সেই সময়লৈকে মানুহৰ চোতালে চোতালে গৈ হুচৰি গোৱাৰ নিয়ম আছিল। হুচৰি দলে আলিবাটেদি ঢোল, পেঁপা বজাই গৈছিল আৰু ঘৰৰ গৃহস্থই পদূলিমুখলৈ গৈ মাননি এটা দি সেৱা কৰিছিল আৰু ৰাইজে আশীৰ্বাদ দিছিল। যুগৰ পিছত যুগ বাগৰি যাওঁতে ই চোতালে চোতালে হুচৰি গোৱা ৰীতিত পৰিণত হয়। □

মহৎ লোকৰ বাণী

- ☞ জন্মভূমিৰ স্বাধীনতা আৰু সত্যৰ সংগ্ৰামৰ কাৰণে ধুনীয়া পোছাকৰ দৰকাৰ নাই। — হেনৰিক ইবছন
- ☞ কাৰ কি জাতি ভগৱানে তাৰ বিচাৰ নকৰে। কোনে কি কৰিলে তাকহে বিচাৰ কৰে। — গুৰু নানক
- ☞ “নোপোৱা বস্ত্ৰৰ বাবে অসন্তোষ নকৰিবা আৰু যি পাইছা তাতো অহংকাৰ নকৰিবা” — কোৰাণ শ্বৰিফ
- ☞ টান কামৰ বাবেই মানৱ জীৱন, সহজ কাম গাখইয়ো কৰিব পাৰে। — বিনোৱাভাৱে
- ☞ তুমি তোমাৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ হৃদয়ক সাহসী কৰি তোলা। তেতিয়া দেখিবা যে তুমি কেতিয়াও অকৃতকাৰ্য নোহোৱা। — খেত্ৰপীয়েৰ
- ☞ আনক সমালোচনা কৰিবলৈ যোৱাৰ আগতে নিজক সমালোচনা কৰা। নিজে শুদ্ধ আৰু পৱিত্ৰ হ'ব পাৰিলেহে আনৰ বিষয়ে মতামত দিয়াৰ যোগ্যতা অৰ্জন কৰিব পাৰিবা। — চক্ৰেটিচ
- ☞ পুৰণিক নৱজীৱন দি নতুনৰ জ্ঞান আহৰণ কৰাৰ সামৰ্থ্য কাৰ আছে তেৱেঁই শিক্ষক হ'বৰ উপযুক্ত। — কনফুচিয়াচ।
- ☞ মানুহে তোমাক নাজানে বুলি অপেক্ষা নকৰিবা। এনেভাৱে তুমি কাম কৰি যোৱা যাতে তুমি মানুহৰ জানিবৰ যোগ্য হোৱা। — কনফুচিয়াচ
- ☞ মূৰ্খ লোকে সুন্দৰ পোছাকেৰে জ্ঞানীৰ সভাতো স্থান পায়, কিন্তু সেই স্থান তেতিয়ালৈকেহে থাকে যেতিয়ালৈ তেওঁ মুখ নেমেলে। — চানক্য
- ☞ মহৎ কাম শক্তিৰে নহয়, অধ্যয়নসায়ৰেহে কৰিব পাৰি। — চেমুৱেল জনচন।
- ☞ সমাজৰ অৰ্দ্ধাংশক ৰাক্ষা কৰি ঘৰত আৱদ্ধ কৰি কোনো দিশেই প্ৰগতিৰ পথত আগবাঢ়িব নোৱাৰে। — লেনিন।

সংগ্ৰাহক : মহ. হাচমত আলী
মাতক প্ৰথম বৰ্ষ

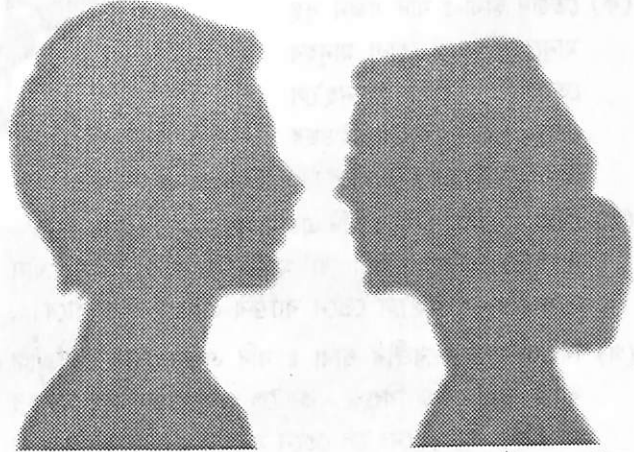

এইডছ (AIDS)

শ্রী হাচমত আলী আহমেদ
স্নাতক প্রথম বর্ষ

বর্তমান পৃথিবীৰ পৰিৱেশ অতি ভয়ানকভাৱে সলনি হৈছে। প্ৰতিটো খোজতেই বিপদৰ সংকেত শুনিবলৈ পোৱা যায়। এনেকুৱা অস্বস্তিকৰ পৰিৱেশৰ মাজতে আকৌ আন এটা অস্বাস্থ্যকৰ পৰিৱেশ 'এইডছ' নামৰ বেমাৰৰ জন্ম দিছে। কুৰি শতিকাৰ পৰা আমাৰ মাজত এইডছে প্ৰত্যাহান ৰূপে থিয় দিছে। চিকিৎসা বিজ্ঞানকো ই অতি ভয়ংকৰ আৰু সাংঘাতিক ভাৱে আতংকিত কৰি তুলিছে। আজিৰ উন্নত চিকিৎসা পদ্ধতিয়ে এইবিধ ৰোগৰ পৰা নিৰাময়ৰ উপায় বিচাৰি উলিয়াব পৰা নাই। AIDS-ৰ সম্পূৰ্ণ অৰ্থ হ'ল—Acquired Immuno Deficiency Syndrome। অৰ্থাৎ “মানৱ দেহৰ স্ব-অৰ্জিত ৰোগ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা হ্রাস হোৱাৰ ফলত দেখা দিয়া বিভিন্ন ৰোগৰ লক্ষণ।” এইডছ প্ৰকৃততে এটা ৰোগ নহয়। এই হ'ল শৰীৰৰ ৰোগ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা কমি যোৱা এটা অৱস্থা, যি মুহূৰ্ত্ত মানুহে বিভিন্ন ৰোগৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে আৰু মৃত্যুৰ দুৱাৰ দলিলৈ গতি কৰে। এইডছ প্ৰধানতঃ HIV (Human Immuno Deficiency Virus) নামৰ বীজাণুটোৰ বাবে হয়।

এইডছৰ কেনেকৈ আৱিৰ্ভাৱ হৈছিল আমি এটা প্ৰকৃত ধাৰণা দিব নোৱাৰোঁ। যদিও আমি এখন নিৰ্দিষ্ট ঠাইৰ নাম উল্লেখ কৰিব নোৱাৰোঁ, তথাপিও আমি আফ্ৰিকা বুলি ক'ব পাৰোঁ। হাৰ্ভাৰ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ “মেক্স এচেক্স” নামৰ গৱেষক সংস্থা এটাৰ মতে এইডছৰ বীজাণু প্ৰথমতে আফ্ৰিকাত উদ্ভৱ হৈছিল। দক্ষিণ আফ্ৰিকাৰ সোণালী বান্দৰৰ গাত ১৯৮০-৮১ চনত ইয়াৰ দাগ দেখা গৈছিল। ইয়াৰ পিছত এই বান্দৰ পালন কৰা ব্যক্তিৰ গাত ক্ৰমান্বয়ে ইয়াৰ বীজাণু প্ৰৱেশ কৰিলে আৰু তাৰ ফলত আজি গোটেই বিশ্বতে সংক্ৰমিত হৈ পৰে। আৱিষ্কাৰৰ ক্ষেত্ৰত নিৰ্দিষ্ট এজন আৱিষ্কাৰৰ নাম আমি উল্লেখ কৰিব নোৱাৰোঁ; কিন্তু কিছুমান মহান উদ্ভৱৰ নাম উল্লেখ

কৰিব পাৰোঁ। আমেৰিকাৰ লছ এঞ্জেলছৰ গেটলাৰ নামৰ বিজ্ঞানী এজনে মানৱ দেহত এইডছৰ বীজাণুটো ধৰা পেলাইছিল।

HIV মানুহৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰি প্ৰথমতে ই ক্ৰমান্বয়ে T-Cell ধবংস কৰিবলৈ ধৰে। ইয়াৰ কাৰণে B-Cell এ বীজাণুৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰোধ গঢ়িবলৈ মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। কিন্তু কিছুদিন পাছত B-cell আত্ম প্ৰতিৰোধ দিবলৈ অসমৰ্থ হয় আৰু ফলস্বৰূপে ই ৰোগৰ সংক্ৰমণৰ পৰা শৰীৰক ৰক্ষা কৰিবলৈ অসমৰ্থ হয়। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে আক্ৰান্ত ব্যক্তিজনে বিভিন্ন ৰোগৰ বলি হয় আৰু শৰীৰৰ সাধাৰণ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা হেৰুৱাই পেলায়।

আমেৰিকাৰ আটলান্টা মহা সাগৰত থকা ৰোগ-নিৰাময় কেন্দ্ৰই ১৯৮২ চনত ইয়াক AIDS নামেৰে নামকৰণ কৰিছিল। ইয়াৰ পিছত ফ্ৰান্সৰ পেৰিছ চহৰত অৱস্থিত পোষ্টাৰ সংস্থাৰ গৱেষক লেক মণ্টেইনাৰ আৰু সহযোগীসকলে এই বীজাণুটো লিম্ফ নোডৰ পৰা আৱিষ্কাৰ কৰিছিল। তেওঁলোকে এইটোক লিম্ফক এতেনেপেথী সংযুক্ত জীবাণু নাম দিছিল। ১৯৮৪ চনত আমেৰিকাৰ মেৰিলেণ্ড বেকেচভৰ ৰাষ্ট্ৰীয় কৰ্কট প্ৰতিষ্ঠানৰ অধ্যাপক ৰবাৰ্ট গেণেই এইটোক হিউমেনিটি লাইমেফোট্ৰোপিক ভাইৰাছ নাম দিছিল। আকৌ ১৯৮৬ বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই ইয়াক HIV নাম

দিছিল। ভাৰতত এই ৰোগক ১৯৮৬ চনতহে ডাঃ চুনিল চলোমনৰ দ্বাৰা ধৰা পেলোৱা হৈছিল।

HIV—ৰ ক্ৰিয়া :

HIV মানুহৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰি প্ৰথমতে ই ক্ৰমান্বয়ে T-Cell ধবংস কৰিবলৈ ধৰে। ইয়াৰ কাৰণে B-Cell এ বীজাণুৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিৰোধ গঢ়িবলৈ মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰে। কিন্তু

কিছুদিন পাছত B-cell আত্ম প্রতিৰোধ দিবলৈ অসমৰ্থ হয় আৰু ফলস্বৰূপে ই ৰোগৰ সংক্ৰমণৰ পৰা শৰীৰক ৰক্ষা কৰিবলৈ অসমৰ্থ হয়। ইয়াৰ ফলস্বৰূপে আক্ৰান্ত ব্যক্তিজন বিভিন্ন ৰোগৰ বলি হয় আৰু শৰীৰৰ সাধাৰণ প্ৰতিৰোধ ক্ষমতা হেৰুৱাই পেলায়। HIV(I) দুই প্ৰকাৰৰ—

১। HIV-I আৰু ২। HIV-II.

HIV-ৰ সঞ্চালন :

- (ক) তেজৰ দ্বাৰা : যদি এজন সুস্থ মানুহে আক্ৰান্ত হোৱা মানুহৰ তেজ গ্ৰহণ কৰে তেনেহ'লে তেনে ব্যক্তি এই এইড্ছৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে।
- (খ) যৌন সম্পৰ্কৰ দ্বাৰা : যদি এজন সুস্থ মানুহে এজন HIV-ৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত মতা বা মাইকী মানুহৰ লগত যৌন সম্পৰ্কত লিপ্ত হ'লে তেনে ব্যক্তিৰ এইড্ছ হ'ব পাৰে।
- (গ) বিশুদ্ধ নকৰা বেজীৰ দ্বাৰা : যদি এজন HIV আক্ৰান্ত ব্যক্তি দিয়া বেজী বিশুদ্ধ নকৰাকৈ অন্য এজন সুস্থ মানুহৰ গাত দিয়া হয় তেনেহ'লে তেনে মানুহৰ এইড্ছ হ'ব পাৰে।
- (ঘ) মাকৰ দ্বাৰা : HIV আক্ৰান্ত মাতৃৰ গৰ্ভৰস্থাত থকা অৱস্থাতেই তেনে মাতৃৰ সন্তান HIV-ৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হ'ব পাৰে। তদুপৰি মাকৰ গাখীৰেও HIV শিশুলৈ কঢ়িয়াই নিব পাৰে।

এজন ব্যক্তি HIV ৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ লগে লগে মৃত্যু নহয়। ইয়াৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত ব্যক্তিজন দহ-পোন্ধৰ বছৰলৈ জীয়াই থাকে। সাধাৰণতে HIV ৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হোৱা পাঁচ-সাত বছৰ পিছতহে জনা যায়। এইড্ছৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ সাধাৰণ

লক্ষণ হ'ল—বহুদিন ধৰি জ্বৰ হৈ থকা, সঘনাই মূৰ ঘূৰোৱা, অস্বাভাৱিক ভাৱে মানুহজনৰ ওজন হ্রাস পোৱা, ৰক্তক্ষৰণ, শৰীৰৰ অন্য অংগ অলৰ-অচৰ, ডায়েৰিয়া হৈ থকা ইত্যাদি।

বৰ্তমান যুগৰ আধুনিক চিকিৎসা পদ্ধতিয়েও এইড্ছৰ

উপযুক্ত চিকিৎসা উলিয়াব পৰা নাই যদিও চিকিৎসা বিজ্ঞানত ইয়াৰ সৃষ্টিৰ কাৰণ নুলিয়াকৈ থকা নাই এজন ব্যক্তি এইড্ছৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হয় নে নহয় 'ELISA' পদ্ধতিৰ দ্বাৰা নিশ্চিত কৰা হয়। □

বিঃ দ্ৰঃ— কোনো এজন মানুহ দেখি বা চাই মানুহজন AIDS-ত আক্ৰান্ত হয় নে নহয় ক'ব নোৱাৰি আৰু মনত ৰাখিব সজাগতাই ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ। AIDS-ৰ বিষয়ে ভালকৈ জানিবলৈ বিনা পইচাত 'অসম এইড্ছ নিয়ন্ত্ৰণ সমিতিৰ' খানাপাৰাৰ কাৰ্যালয়লৈ ফোন কৰিবলৈ নাপাহৰিব। ইয়াৰ ফোন নং ১০৯৭।

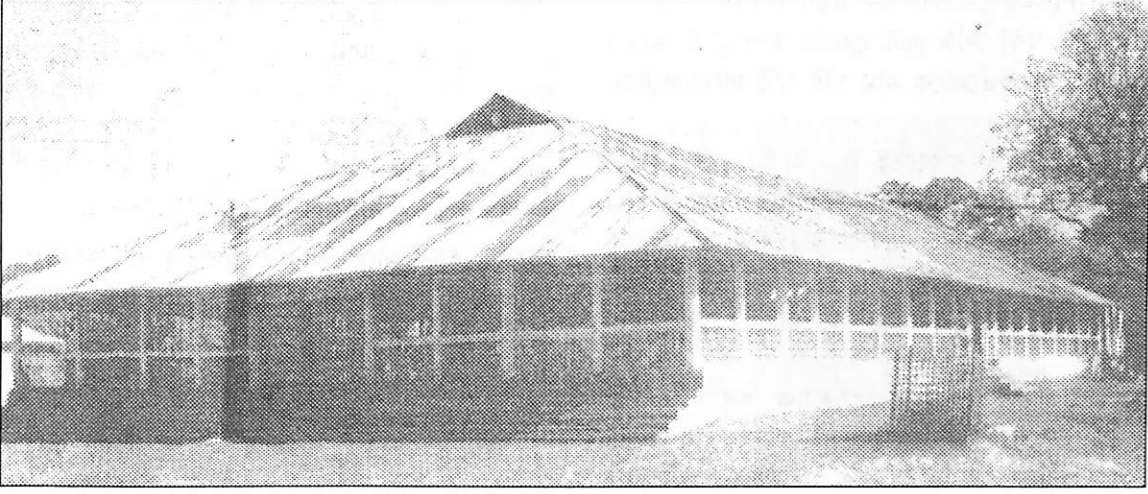
হজৰত মহম্মদ (ছঃ)ৰ বাণী

- ১। কথা কয়কৈ ক'বা। আনক উপদেশ কয়কৈ দিবা আৰু সজ লোকৰ কথা বেছিকৈ শুনিবা।
- ২। যিজনো নিজকে জ্ঞানী বুলি ভাবে, তেওঁতকৈ মুৰ্খ লোক পৃথিৱীত নাই।
- ৩। জুয়ে শুকান কাঠ পুৰি ছাই কৰাৰ দৰে ঈৰ্ষাই ভাল ভাল বস্তু ছাই কৰি পেলায়।
- ৪। অন্যৰ দোষ দেখাতকৈ নিজৰ দোষ বিচাৰি নিজকে সংশোধন কৰাটো বুদ্ধিমানৰ কাম।
- ৫। বিশ্বাসৰ ফল প্ৰেম, প্ৰেমৰ ফল সেৱা, সেৱাৰ ফল শান্তি।

সংগ্ৰাহক : মহ. হাচমত আলী
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

পাটবাউসী : ঐতিহ্যময় সংস্কৃতিৰ এটি অনুভৱ

শ্ৰী পৰশমণি দাস
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

সময় সৰ্বদা গতিশীল। সময় নামৰ চিৰ প্ৰবাহমান নৈৰ বোঁৱতী সোঁতক কোনোবাই জানো বাধা দি ৰাখিব পাৰে। নিশ্চয় নোৱাৰে। এই সোঁতত প্ৰায়েই উটি বৃষ্টি যায় বৰ্ণময় অতীতৰ বিভিন্ন সংস্কাৰ, সংস্কৃতি আৰু পৰম্পৰা। অৰ্থাৎ বৰ্তমান যান্ত্ৰিকময় ব্যস্ততাপূৰ্ণ সমাজ ব্যৱস্থাত এইবোৰৰ প্ৰভাৱ ক্ৰমান্বয়ে লোপ পাই আহিছে। কিন্তু এইবোৰ এতিয়ালৈ নিঃশেষ হৈ যোৱা নাই। কিয়নো বিভিন্ন অসমীয়াৰ সংঘৰ্ষত প্ৰচেষ্টাৰ ফলত ব্ৰতী থকা এনেবোৰ বিভিন্ন সংস্কাৰ, পৰম্পৰা এবাৰ নিজ চকুৰে প্ৰত্যক্ষ কৰাৰ পিছত সেইবোৰৰ কিছুমান দৃশ্যপট আৰু স্মৃতি, কেতিয়াও কোনো অসমীয়াই পাহৰণিৰ গৰ্ভত লীন হ'বলৈ দিব নিবিচাৰে আৰু সেই স্মৃতিবোৰেই নষ্টালজিক ৰূপত মনৰ মাজত স্বচ্ছ ৰূপত প্ৰতিফলন হৈ আমাক সোঁৱৰাই দিয়ে অতীতৰ পৰা অসমৰ বিভিন্ন ঠাই, বিশেষকৈ গাঁৱে-ভূঞা পৰম্পৰাগতভাৱে প্ৰচলিত ভিন্ন সংস্কাৰ সংস্কৃতিৰ চানেকী বহন কৰা গৌৰৱময় অসমভূমিৰ বহুতো কৃষ্টিৰ অব্যাহত ধাৰাৰ প্ৰবাহক।

মই আজি লিখিবলৈ লোৱা বিষয়বস্তুৰ পটভূমি হৈছে, বৰপেটা চহৰৰ পৰা ২ কিঃ মিঃ দূৰৰ পাটবাউসী গাঁও। শঙ্কৰদেৱৰ সত্ৰ, দামোদৰদেৱৰ থান আৰু দ'ল আদি বিভিন্ন ধৰ্মীয় ক্ষেত্ৰৰ সমন্বয় ঘটা এই গাঁওখনতেই মোৰ দেউতাৰ জন্ম হৈছিল।

১৩ জানুৱাৰীৰ দিনাখন উৰুকা আৰু লগতে মোৰ জন্মদিন পালন কৰি ১৪ তাৰিখে ৰাতিপুৱাই আমি গোটেই পৰিয়ালটো পাটবাউসী গাঁওলৈ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিলো।

প্ৰায় তিনিঘণ্টামানৰ মূৰত আমি গাঁওখন গৈ পাইছিলো। গাঁওত সকলোৱে কম বেছি পৰিমাণে ব্যস্ত থকা দেখিছিলো। কাৰণ সেইদিনাখন তাত উৰুকা আছিল। বৰপেটা জিলাত ১৩ জানুৱাৰীৰ সলনি ১৪ জানুৱাৰীৰ দিনাখনহে উৰুকা পালন কৰে। আমাৰ বংশৰ ককা, আইতা, খুড়া, খুড়ী, জেঠা, দাদা বাইদেউ আদি সকলোৱে লগ হৈ উৰুকাৰ ভোজৰ আয়োজন কৰিলো। এওঁলোক সকলোৱে ওচৰা-ওচৰিকৈ বেলেগ ঘৰ মাটিত থাকে যদিও এই ঘৰবোৰৰ সীমাত, চহৰৰ ঘৰৰ সীমাত থকা ৰাল, বেৰা আদিৰ দৰে সাৱধান কৰা একোধৰণৰ চিহ্ন দেখিবলৈ নাপালো। ভোজৰ আয়োজন চলি থকাৰ মাজত সৰু জেঠায়ে এবাৰ কৈছিল যে দুদিন পিছত হেনো গাঁওখনৰ সকলো সৰু বৰ ৰাইজে লগ হৈ পইচা তুলি গাঁওৰ ভিতৰতে এসাজ খাব। গাঁওখনৰ মানুহৰ একতা আৰু মিল দেখি সঁচাকৈয়ে বিস্ময়ত অভিভূত হৈ পৰিছিলো। কিয়নো চহৰত দেখোন মানুহে কেতিয়াবা নিজৰ প্ৰতিবেশিকেই চিনি নেপায়।

পিছদিনাখন পুৱা ৭টা বজাতে মায়ে মোক জগাই দিলে, উঠিবলৈ মন নাছিল যদিও উঠিলো। সাৰ পাই উঠি দেখিলো যে মোৰ বাহিৰে ঘৰৰ আনসকলোবোৰৰে গা-পা ধোৱা শেষ। ময়ো সোনকালেই গা-পা ধুই উঠি দেউতা আৰু খুড়াৰ লগত দামোদৰদেৱৰ দৌললৈ গ'লো। এই দৌলটোতেই দামোদৰদেৱে নাম-কীৰ্তন কৰিছিল। পিছলৈ গম পাইছিল দামোদৰদেৱে এই ঠাইখনত ১৮ বছৰ বাস কৰিছিল। মই দেখিছিলো, ৰাস্তাত আৰু মানুহৰ ঘৰে ঘৰে বহুতো সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ ভিৰ। এই বিষয়ে

মই পিছত গম পাইছিলো যে বৰ বিহুৰ দিনা ৰাতিপুৱাই গাৱঁৰ সকলো ল'ৰা-ছোৱালীয়েই সকলোৰে ঘৰত গৈ জ্যেষ্ঠজনৰ চৰণ চুই সেৱা জনায়।

দামোদৰদেৱৰ দলৰ সন্মুখত গৈ তাত দেখিলো যে ইতিমধ্যে কিছু সংখ্যক বৃদ্ধ আৰু শ্ৰৌচ লোক তাত ধৃতি-কৃৰ্তা পিন্ধি, চাফ-চিকুণ হৈ সমৱেত হৈছে। ইমান হাড় কপোৱা জাৰত তেওঁলোকক তাত খালি ভৰিৰে থিয় হৈ থকা দেখি মই আচৰিত নহৈ নোৱাৰিলো। অলপ পিছত তেখেতসকল মন্ত্ৰৰ দৰে কিবাকিবি কৈ থাকি দৌলৰ সমুখত থকা মেজি এটা জ্বলালে আৰু সেই মেজিৰ জুইৰ ছাঁইৰ ফোট লৈ তেওঁলোকে নাম গাই গাই দামোদৰদেৱৰ থানলৈ বুলি ৰাওঁনা হ'ল।

তেওঁলোকে গোটেই ৰাতিতেই নাম-কীৰ্তন কৰি গৈছিল আৰু এই আটাইবোৰ আছিল দামোদৰদেৱৰ নাম-কীৰ্তন। দামোদৰদেৱৰ দ'লৰ পৰা থানলৈ যোৱা বাটচৰাত তেওঁলোকে যিকেইঘৰ মানুহৰ ঘৰৰ পদূলিৰ আগেৰে গৈছিল সকলোৱেই তেওঁলোকক নিজৰ নিজৰ পদূলিৰ সন্মুখৰ সেৱা কৰি পূজা-অৰ্চনা যাচিছিল।

গৃহস্থসকলে গায়ন-বায়ন ভকতসকলক শৰাই এখনত সন্মানসহকাৰে ফল-মূল আদি আৰু সাধ্যনুসাৰে দান-দক্ষিণা দিছিল। যিসকলে পদূলিৰ আগত মেজিঘৰ বনাইছিল, তেওঁলোকে ভকতসকল অহাৰ সময়ত সেই মেজিঘৰ জ্বলাই দিছিল। ৰাইজসকলে ভকতসকল যোৱা পথত ঠায়ে ঠায়ে ফুলাম গামোচা পাৰি দিছিল, এনেদৰে নাম-কীৰ্তন ধ্বনিৰে মুখৰিত হৈ তেওঁলোকে দামোদৰদেৱৰ থান পাইছিলহি।

দামোদৰদেৱৰ থানৰ সন্মুখৰ ফিল্ডখনত ভকতসকল আহি দহ মিনিটমান জিৰণী লৈছিল। ফিল্ডখনতো ইতিমধ্যে এটা ডাঙৰকৈ মেজি বনোৱা হৈছিল আৰু ভকতসকল আহি পোৱাৰ লগে লগে সেইটো জ্বলাই দিয়া হৈছিল।

অকণমান সময় পিছতেই ভকতসকলে পুনৰ ন উদ্যমেৰে দামোদৰদেৱৰ নাম-কীৰ্তন কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ভকতসকলৰ নাম-কীৰ্তন শুনিবলৈ ফিল্ডত ডেকা-বুঢ়া নিৰ্বিশেষে বহুতো লোকৰ সমাগম ঘটিল। ভকতসকলে অতি ভক্তি সহকাৰে মন প্ৰাণ ঢালি নামসমূহ পৰিৱেশন কৰিছিল। নামৰ লগত ভোৰ তাল, নাগৰা, তাল আদিৰ শব্দই চৌদিশ ৰজনজনাই গৈছিল। ভকতসকল ভক্তি ৰসেৰে নাম গাই থকাৰ সময় ছোৱাত চৌদিশে এক আধ্যাত্মিক পাৰিপাৰ্শ্বিকতাই বিৰাজ কৰিছিল। প্ৰায় এঘণ্টামান সময় অকণো নোৰোৱাকৈ ভকতসকলে কেইবা জাউৰী নাম গাইছিল। মই এটা কথাত বাৰুকৈয়ে আশ্চৰ্যিত হৈছিলো, কথাটো হ'ল ভকতসকলে ৰাতিপুৱাৰ পৰাই দামোদৰদেৱৰ দলৰপৰা, মানুহৰ পদূলিয়ে পদূলিয়ে হৈ থানত অহালৈ অবিৰামভাৱে গান গাই থকাটো। কাৰণ তেওঁলোকৰ অধিকাংশৰ বয়সেই হ'ল ৭০ বা ৮০ ৰ উৰ্দ্ধত। তাতোকৈ ডাঙৰ কথাটো হ'ল—ভকতসকলৰ যিজন মুখ্য গায়ন আছিল অৰ্থাৎ যিজনে

প্ৰতিটো নামৰ আৰম্ভণিৰ অংশটো গাইছিল, তেখেতৰ বয়স আছিল ৯০ৰ উৰ্দ্ধত অৰ্থাৎ প্ৰায় ১০০ৰ ওচৰা-ওচৰি। কিন্তু আজিকালি সৰহ সংখ্যক যুৱ গায়কৰেই এঘণ্টামান বা তাতকৈ অধিক সময় একেলেথাৰিয়ে গান গাব লাগিলে, সুৰাৰ আশ্ৰয় ল'ব লগা হয়। আনহাতে ৰাতিপুৱা গান গালেটো মাতেই নোলায়। তেনেস্থলত এই বৃদ্ধসকলক ভগৱানে কিবা বেলেগ ধাতুৰে গঢ়িছিল নেকি? এই প্ৰশ্নটো সকলো নৱ প্ৰজন্মই বিশেষকৈ যুৱ গায়কসকলে বিশ্লেষণ কৰি চোৱা উচিত।

প্ৰায় এঘণ্টামান সময় থানত নাম-কীৰ্তন কৰাৰ পিছত ভকতসকল পুনৰ দামোদৰদেৱৰ থানত নাম-কীৰ্তন কৰাৰ পিছত ভকতসকলে পুনৰ দামোদৰদেৱৰ দৌললৈ উভতি গৈ পুনৰ তাত নাম ধৰিছিল। দলত কিছু সময় নাম গোৱাৰ পিছত ভকতৰ দলটো পুনৰ দামোদৰদেৱৰ থানলৈ উভতি আহি থানৰ ভিতৰত এখন আলোচনা-চক্ৰ অৰ্থাৎ সভাৰ আয়োজন কৰিছিল। সভাত তেওঁলোকে কিছুমান সৰু-সুৰা বিবাদৰ মীমাংসা, গাওঁখনৰ সৰ্বাস্বীন উন্নতি সাধনৰ পথ আদিৰ প্ৰসংগত আলোচনা কৰিছিল। অলপ পিছত ভকতসকলে তাতে বুট, ফল-মূল আদি খাই উঠি ঘৰমুৱা হৈছিল।

কিছুসময় পিছত দেখিবলৈ পাইছিলো, এইবাৰ এটা মহিলা ভকতৰ দল প্ৰথমতে দ'লৰ পৰা আৰম্ভ কৰি, সকলোৰে ঘৰে ঘৰে গৈ শেষত পুনৰ থানত নাম-কীৰ্তন কৰি উঠি থানৰ ভিতৰত সমবেত হৈ বিভিন্ন বিষয়ৰ ওপৰত আলোচনা কৰি, ফল-মূল খাই উঠি ঘৰমুৱা হৈছিল।

এই সকলোবোৰ চাই থাকোতে বেলি কেতিয়া মূৰৰ ওপৰ পালে গমেই নাপালো ঘড়ীটোলৈ চাই দেখিলো ১২ টা বাজিছিল। লগে লগে আইতাৰ তালৈ গৈ কিবা অলপ খাই পুনৰ অহাৰ দৰে গুৱাহাটীলৈ উভতি গ'লো। কিন্তু লগত লৈ গ'লো কেতিয়াও নেদেখা এই পৰম্পৰাৰ অভিজ্ঞতাৰে পৰিপুষ্ট বহুতো স্মৃতি।

'আমি অসমীয়া নহয় দুখীয়া' বুলি ভূপেন হাজৰিকাদেৱে তেখেতৰ গানত কৈছিল। সাঁচকৈয়ে, বিভিন্ন বৈচিত্ৰময় কলা-কৃষ্টি সভ্যতা, সংস্কৃতি পৰম্পৰাৰে চহকী আমাৰ এই মাতৃভূমি অসম। কিন্তু বহুতো অসমীয়াই এইবোৰৰ বিষয়ে অজ্ঞ বাবে, কালৰ কুটিল সোঁতত এইবোৰ গৌৰৱজ্বল অধ্যয়ৰ যৱনিকা পৰাৰ আশংকাও নুই কৰিব নোৱাৰি। সেয়েহে সমূহ অসমীয়াই বিশেষকৈ আজিৰ নৱপ্ৰজন্মই এইবোৰ ৰক্ষাৰ অৰ্থে সক্ৰিয় ভূমিকা পালন কৰিব লাগিব। সময়ৰ দ্ৰুত পৰিৱৰ্তনৰ বাবে কিছুমান নতুন সভ্যতা-সংস্কৃতি আদিৰ লোৱাটো অকণো ভুল নহয় যদিও তাৰ মাজত অতীতৰ পৰাই অসমৰ স্বকীয় বৈশিষ্ট্য প্ৰতিফলিত হোৱা ভিন্ন ৰীতি-নীতি আৰু পৰম্পৰাবোৰ কেতিয়াও হেৰাই নাযাবলৈ সকলো অসমীয়াই একতাৰ এনাৰ্জীৰে বান্ধ খাই আমাৰ বাবে আৰু আমাৰ পিছৰ ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ বাবে এই ঐতিহ্য ৰক্ষাৰ অৰ্থে পণ কৰিব লাগিব। □

সৌৰৰণ

অসমৰ অৰ্থনীতিত ক্ষুদ্র উদ্যোগৰ ভূমিকা

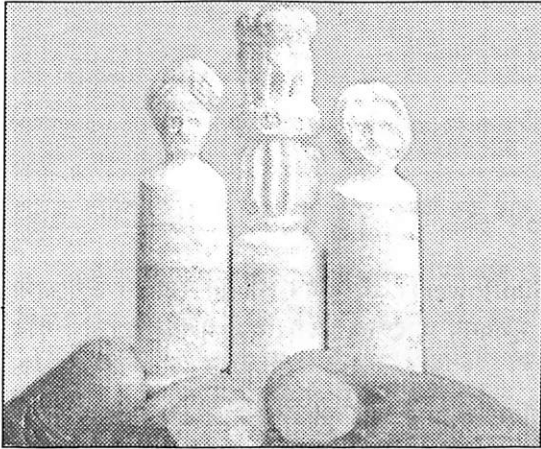
২০০৪ চনত আমাৰ মাজৰ পৰা হেৰাই যোৱা মৰমৰ ছাত্ৰ শান্তনু কাকতিৰ দ্বাৰা ৰচিত প্ৰবন্ধ

সৰু বৰ সকলো ধৰণৰ ব্যক্তি লগলাগি এখন সমাজ গঠন কৰাৰ দৰে ক্ষুদ্র আৰু বৃহৎ উদ্যোগবোৰ লগলাগি এখন ৰাষ্ট্ৰৰ অৰ্থনীতিৰ ভেটি টনকিয়াল কৰে। গতিকে ক্ষুদ্র উদ্যোগবোৰ বিজ্ঞান সন্মতভাৱে সংগঠিত কৰাতো নিতান্ত প্ৰয়োজনীয় কথা। ইয়াৰ বাবে এক বিস্তাৰিত অধ্যয়নৰ আৱশ্যক। নৱজাগৰণৰ সময়ত এনেধৰণৰ উদ্যোগবোৰ পুনৰ গঠন কৰিয়েই একোটা বৃহৎ উদ্যোগ কৰা হৈছিল। এই কথালৈ লক্ষ্য ৰাখি এই ৰচনা খনত প্ৰথমতে ক্ষুদ্র উদ্যোগ সম্পৰ্কে ধাৰণা, দ্বিতীয়তে অসমত পূৰ্বৰে পৰা প্ৰচলিত ক্ষুদ্র উদ্যোগবোৰ, তৃতীয়তে নতুন উদ্যোগবোৰৰ সম্ভাৱনা আৰু ইয়াৰ বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গী আৰু শেষত অসমৰ অৰ্থনীতিত ইয়াৰ ভূমিকা সম্পৰ্কে আলোচনী আদি বিষয় অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে।

ক্ষুদ্র উদ্যোগ বুলি ক'লে থলুৱা সম্পদৰ ওপৰ নিৰ্ভৰ কৰি কম বিনিয়োগৰ

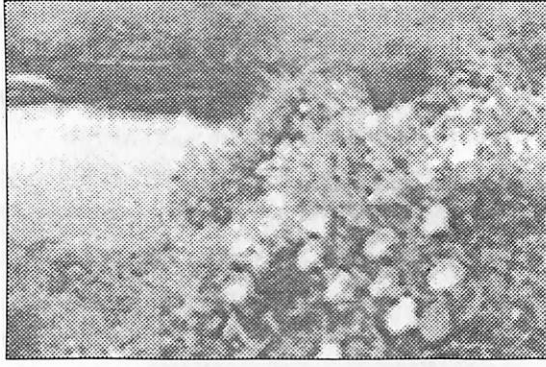
প্ৰয়োগত সাধাৰণ সা-সৰঞ্জামৰ সহায়লৈ উৎপাদন কৰিব পৰা প্ৰতিষ্ঠান (firm) বোৰক বুজা যায়। এনে উদ্যোগত বিনিয়োগৰ পৰিমাণ সীমিত হয়। গতিকে ব্যৱসায়ৰ পৰিসৰো সীমিত হয়। ক্ষুদ্র উদ্যোগ এটাৰ বিনিয়োগৰ (Capital) পৰিমাণৰ কোনো নিৰ্দিষ্ট মাপকাঠি নাই। তথাপি বৰ্তমান সময় চোৱাত এটা ক্ষুদ্র উদ্যোগে ১০ লাখ টকাৰ সম্পত্তি ৰাখিব পাৰে। এনে উদ্যোগ এটাৰ যিহেতু বিনিয়োগ কম, গতিকে প্ৰতিষ্ঠানটোৰ স্থান (location) নিৰূপন কৰাত সতৰ্ক হ'ব লাগে। সচৰাচৰ যিবোৰ স্থানত উৎপাদন কাৰ্যৰ বাবে পণ্য সামগ্ৰীবোৰ (Rawmaterials) প্ৰচুৰ পৰিমাণত পোৱা যায়। সেইবোৰ স্থানত প্ৰতিষ্ঠানটো অৱস্থিত হোৱা উচিত। এনে কৰিলে মূলধনৰ একোটা বৃহৎ অংশ ৰাহি হয়।

অসমৰ ক্ষুদ্র উদ্যোগ বুলি ক'লে আমি পূৰ্বৰে পৰা প্ৰচলিত হৈ অহা কুটীৰ শিল্পবোৰ অধ্যয়ন কৰিব লাগিব। এই দিশত কিছুদূৰ অতীতৰ ফালে উভটি চালে দেখা যায় যে ৰজাঘৰীয়া বিষয়াবোৰে কুটীৰ শিল্পৰ যথেষ্ট চৰ্চা

কৰিছিল। দেশৰ নাগৰিকবোৰক উৎসাহ জগাবৰ বাবে ৰজাঘৰীয়া সন্মান প্ৰদানৰো ব্যৱস্থা কৰিছিল। খ্ৰীষ্টীয় সপ্তম শতিকাত কুমাৰ ভাস্কৰ বৰ্মাই বিদেশী অতিথিবোৰক হাটা দাঁতৰ পাটা, পাটৰ কাপোৰ, কাঁহৰ বাচন-বৰ্তন, শৰাই, লোটা আদি থলুৱা ভাৱে নিৰ্মিত সামগ্ৰীবোৰ উপহাৰ হিচাপে দিছিল। অসমৰ অৰ্থনীতিৰ বুনীয়াদ গঢ়িতোলা মোমাই তামুলী বৰবৰুৱাই এই দিশত আৰু এখোজ আগবঢ়া। তেওঁ বচা, দৈয়াং আদি অঞ্চলৰ পৰা তাঁতী আনি শুৱালকুছিত থকা-মেলাৰ সুবিধা কৰি দি পাট-মুগাকে আদি কৰি বস্ত্ৰ শিল্পত এক নতুন উদ্যমৰ বীজ সিঁচিছিল। একেদৰে

কোনো ঠাইৰ পৰা তুলি আনি ৰামদিয়াত ঘানি পাতি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিছিল।

এইবোৰৰ উপৰিও অসমত প্ৰয়োজনীয় বস্তুবোৰ বাঁহৰ পৰা বনোৱা দেখা যায়। অসমৰ সভ্যতা ঘাইকৈ মংগোলীয় সভ্যতা। গতিকে ইয়াত বাঁহ-বেতৰ প্ৰচলন মনকৰিবলগীয়া। এক কথাত ক'বলৈ গ'লে মংগোলীয় সংস্কৃতি হ'ল— বাঁহ সংস্কৃতি। সংস্কৃতিৰ ফালৰ পৰা ইয়াত বাঁহ শিল্প আছিল। তাৰোপৰি এটা শিল্পত ভৌগোলিক প্ৰভাৱো পৰে। বাণিজ্য ভূগোলত ইয়াৰ বহল অধ্যয়ন দেখা যায়। উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ৰাজ্যবোৰত, ঘাইকৈ অসমত প্ৰচুৰ পৰিমাণে বাঁহ-বেত পোৱা যায়। গতিকে ইয়াৰ ব্যৱহাৰত স্থানীয় ব্যক্তিবোৰ পাকৈত হোৱাতো স্বাভাৱিক কথা। বৰফত থকা মানুহবোৰে ইগলু বনোৱাৰ

দৰে অসমৰ মানুহবোৰেও বাঁহৰ ঘৰবোৰ আটকধুনীয়াকৈ বনাই লোৱা দেখা যায়।

বাঁহৰ সামগ্ৰীৰ এটা উদ্যোগ গঢ়ি তুলিবৰ বাবে যথেষ্ট মূলধনৰো আৱশ্যক নহয়। এনে উদ্যোগ এটা ঘৰতে গঢ়ি তুলিব পাৰি। পাচি, খৰাহী, ডলা আদি বস্তুবোৰ মাত্ৰ এখন কটাৰী আৰু এডাল বাঁহেৰে সাজিব পাৰি। তাৰোপৰি চকি, মেজ, আৰামী চকী, টুল, টিভি ষ্টেণ্ড, ৰেক, ড্ৰেছিং টেবুল, ডাইনিং টেবুল আদি বনাব পাৰি। কেতবোৰ ঠাইত কাপ, গিলাছ আৰু বেগ আদি বাঁহেৰে নিৰ্মিত কৰি লোৱা দেখা যায়। উল্লেখ যে, অবিশ্বাস্য মূল্যত আমি বাঁহৰ এঘোৰ ধুনীয়া চোফা বনাব পাৰো।

এতিয়া আহো অসমৰ সম্ভাৱনাময় ক্ষেত্ৰখনলৈ ইয়াতো বহুত নতুন নতুন উপাদান সন্মুখলৈ আহে। অসমৰ ঘাইকৈ এখন কৃষি প্ৰধান দেশ। গতিকে কৃষি কৰ্মৰ পৰা উৎপাদিত সামগ্ৰীবোৰ আমি লক্ষ্য কৰিব লাগিব। এনে ধৰণৰ কিছুমান ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ হ'ল—

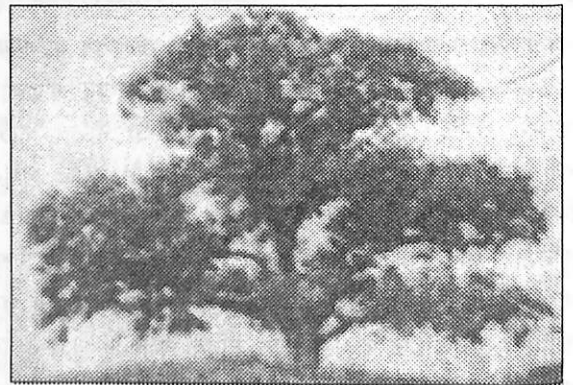
(i) ফুলৰ খেতি (Floriculture): বৰ্তমান বিশ্বত ফুলৰ সমাদৰ যথেষ্ট বৃদ্ধি পাইছে। ই হৈ পৰিছে শিল্প-বিজ্ঞান আৰু অৰ্থনীতিৰ অপূৰ্ব সমন্বয়। কেতবোৰ ফুলৰ গাত থকা ঔষধী গুণৰ বাবে ইয়াৰ সমাদৰ যথেষ্ট আছে। এনে এবিধ ফুল হ'ল নাৰ্জী ফুল। যাৰ ইংৰাজী নাম (marigold)। ইয়াৰ ঔষধী গুণৰাজী হ'ল—কটা-চিঙা, পেট-ফুলা, নখ-খৰ, কৰল, চুলি সৰা আদি ৰোগৰ প্ৰতিকাৰ। নাৰ্জী ফুল প্ৰধানতঃ দুই ধৰণৰ আছে—১। আফ্ৰিকান নাৰ্জী, ২। ফ্ৰেন্স নাৰ্জী।

নাৰ্জী ফুলৰ খেতি কৰিবৰ বাবে প্ৰতি বিঘাত প্ৰায় সাত (৭) হাজাৰ টকা ব্যয় হয় আৰু প্ৰায় দুগুণ আয় কৰিব পাৰি অৰ্থাৎ ১৫০০০.০০ টকা লৈকে আয় কৰিব পৰা যায়।

আন এবিধ আয় সম্পন্ন ফুল হ'ল—সূৰ্যজমুখী ফুল। যাৰ ইংৰাজী নাম (Sunflower)। এই ফুলৰ গুটিটো ব্যৱহাৰ উপযোগী হয়। এই গুটিৰ পৰা খোৱা তেল উলিয়াব পাৰি। ইয়াৰ বাবেও বৃহৎ পৰিমাণৰ মূলধনৰ আৱশ্যক নহয়। কম মূলধন প্ৰয়োগ কৰি সুন্দৰ উপাৰ্জন কৰিব পৰা যায়।

(ii) মিশ্ৰিত মীন পালন (Composite Fish Culture) : মীন পালন কৰিও বৰ্তমান এক সুন্দৰ উদ্যোগ গঢ়ি তুলিব পাৰি। ইয়াৰ বাবে খৰচৰ তালিকা হ'ল—

১। চূণ ২৫০ কিঃ গ্ৰাঃ—	১৫০০০.০০ টকা
২। জৈৱিক সাৰ (গোবৰ), (২৫০০ কিঃ গ্ৰাঃ)—	৫০০.০০ টকা
৩। ৰাসায়নিক সাৰ (ইউৰিয়া), (চুপাৰফছফেট)—	৮৭০.০০ টকা
৪। মাছৰ পোনা (১৫০০টা) —	৩০০০.০০ টকা
৫। মাছৰ খাদ্য তুইগুৰি ৫০০ কিঃ গ্ৰাঃ, খলিহৈ ৫০০ কিঃ গ্ৰাঃ—	৩৫০০.০০ টকা
৬। ভিটামিন, খনিজ পদাৰ্থ আদি—	৫০০.০০ টকা
৭। মাছৰ স্বাস্থ্য পৰীক্ষা—	৫০০.০০ টকা
৮। ৰোগ প্ৰতিৰোধক —	৩০০০.০০ টকা
সঞ্চালন ব্যয়	১৩,৭০০.০০ টকা

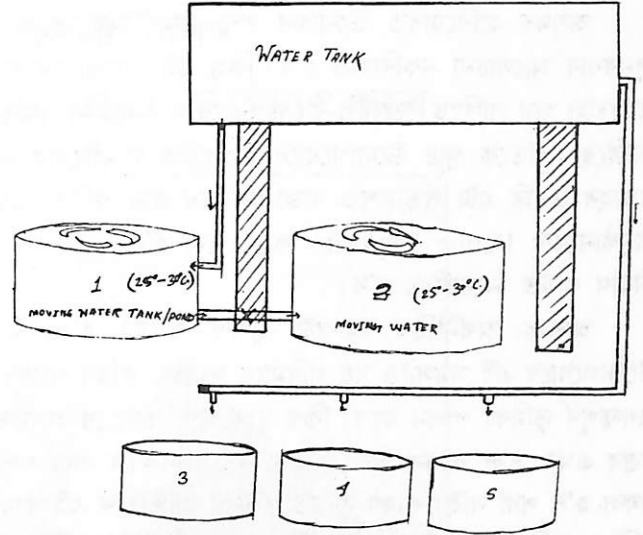
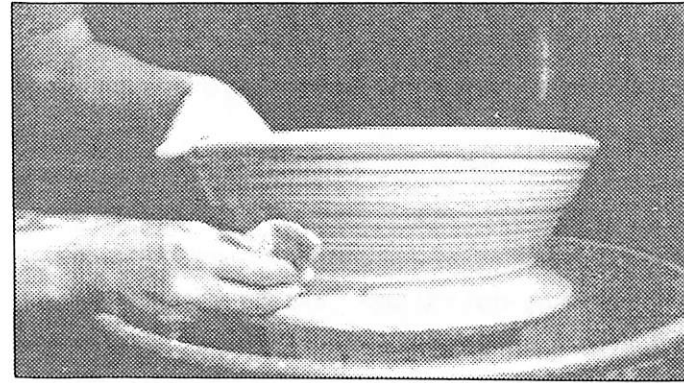

বাৰ্ষিক আয় ১০০ কিঃ গ্ৰাঃ মাছ।

এতেকে, $(১০০০ \times ৫০) = ৫০,০০০.০০$ টকা

ইয়াত লগতে মাছৰ পোনা জন্ম দিব পৰা আঁচনি ল'ব লাগিব। ইয়াৰ বাবে কমন কাৰ্প, গ্ৰাছ কাৰ্প, ৰৌ, মিৰিকা আদি জাতৰ জন্মদাতাবোৰ বাছি লৈ চিটা দিব লাগিব। নিৰ্দিষ্ট সময়ত মাতৃ মাছজনী চিত্ৰত দিয়াৰ দৰে ০১ নং চলন্তৰ পানীৰ কুৰাত ৰাখিব লাগিব। কণী পৰাৰ পাছত কণীখিনি নং-০২ কুৰালৈ আনিব লাগিব আৰু ০৫ দিনৰ পৰা ০৭ দিন ৰাখিব লাগিব। কণীবোৰ ফুটি পোৱালি হ'লে পৰ্যায় ক্ৰমে বয়স মতে ০৩, ০৪ আৰু ০৫ নং কুৰালৈ নিব লাগিব। ইয়াৰ পাছত পোনাৰ বিক্ৰীৰ বাবে সাজুহৈ উঠিব।

(iii) ফলৰ খেতি (Horti Culture) : ফলৰ খেতিও এক লাভজনক উদ্যোগ। উৎপাদিত ফল-মূলবোৰ বেচাৰ উপৰিও বাণিজ্যিক ভিত্তিত জাম-জেলি তৈয়াৰ কৰি বিক্ৰী কৰিব পাৰি। তাৰোপৰি নাৰিকলৰ বাকলিৰ পৰা আঁহবোৰ আঁতৰাই গাদী বনাব পাৰি। অন্যান্য গছৰ কাটিংৰ পৰা পুলি উলিয়াই নাৰ্ছাৰি কৰিব পৰা যায়।

(iv) গাখীৰৰ উদ্যোগ (Diary firm) : গাখীৰৰ পৰা চানা বনাব পৰা যায়। ক্ৰীম, ঘিউ আদিও বনাব পৰা যায়। গতিকে কেতবোৰ যন্ত্ৰ-পাতি কিনিআনি ব্যৱসায়িক ভিত্তিত এই বস্তুবোৰ প্ৰস্তুত কৰি এটা ভাল উদ্যোগ গঢ়িব পাৰি।

(v) মৃৎ শিল্প (Cermic Technology) : মৃৎ শিল্পও এক বহুল সম্ভাৱনাময় ক্ষেত্ৰ। চীন দেশে সামান্য বৈজ্ঞানিক পদ্ধতি অৱলম্বন কৰি চীনা মাটি বনাই বিশ্বজোৰা বজাৰ দখল কৰাৰ দৰে ভাৰততো ইয়াৰ পূৰ্ণ সম্ভাৱনা আছে।

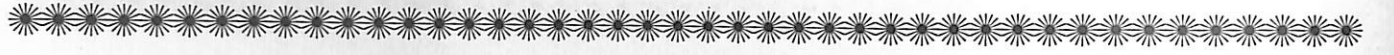
এইবোৰৰ উপৰিও বিস্কুত, মৰ্টন, চাবোন বেটাৰীৰ এছিড আদি উৎপাদন কৰিব পৰা ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰ গঢ়ি তুলিব পাৰি।

এইবোৰ উদ্যোগৰ বাবে মাত্ৰ ৩০,০০০ টকাৰ পৰা ৮০,০০০ টকাহে ব্যয় হয়।

এইখিনিতে এটা কথা উল্লেখ কৰা দৰকাৰ যে কোনো ব্যৱসায় প্ৰতিষ্ঠান এটা খোলাৰ আগতে আদিম স্থানীয় ব্লকৰ উদ্যোগিক বিষয়বোৰ ওচৰলৈ যোৱা উচিত। কাৰণ প্ৰতিষ্ঠানটো Registration কৰাবৰ বাবে ই আৱশ্যকীয়। তাৰোপৰি চৰকাৰী অনুদান লাভ কৰিব পাৰি। ব্যৱসায়টোৰ বিষয়ে চিন্তা-চৰ্চা কৰি থাকোতেই কোনো প্ৰতিস্থিত ব্যৱসায়ীৰ ওচৰলৈ এবাৰ যাব লাগে।

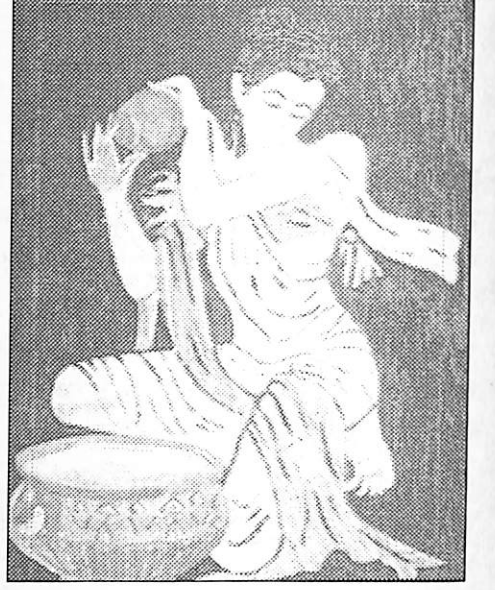
এতিয়া আহো অসমৰ অৰ্থনীতত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ ভূমিকাৰ দিশলৈ। আগতেই কোৱা হৈছে যে বৃহৎ বা ক্ষুদ্ৰ সকলো উদ্যোগ লগলাগি এখন ৰাষ্ট্ৰৰ অৰ্থনীতি গঢ়ি তোলে। এইখিনিতে এটা কথা থুৰতে উনুকাইয়াব লাগিব অৰ্থ বা ধন-সম্পত্তি আদিক কেন্দ্ৰ কৰি গঢ়ি উঠা নীতিকে অৰ্থনীতি বোলে। অৰ্থই হৈছে এখন ৰাষ্ট্ৰৰ মেৰুদণ্ড। গতিকে ইয়াক লৈ এটা নিৰ্ভুল নীতি থকাটো অতি গুৰুত্বৰ বিষয়। অৰ্থনীতিয়েই এখন দেশৰ সম্পদবোৰক কেনেদৰে ব্যৱহাৰ কৰিব লাগিব তাক নিৰ্ধাৰণ কৰে। ইয়েই ৰাষ্ট্ৰৰ নাগৰিকৰ জীৱন ধাৰণৰ মানদণ্ড উন্নতি কৰে।

অসমৰ হাবিবোৰত উদ্যোগৰ পণ্য সামগ্ৰী যে প্ৰচুৰ পৰিমাণে পোৱা যায় পুনৰবাৰ আলোচনা নকৰিলেও হ'ব। কিন্তু এই সামগ্ৰীবোৰ বছৰ বছৰ ধৰি অসমৰ বাহিৰলৈ যাব লাগিছে। তথাপি ৰাজ্যচৰকাৰে মাত্ৰ সামান্য ৰাজহ (Royalty) হে পাই আহিছে। গতিকে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰে উৎপাদিত সামগ্ৰীবোৰ বজাৰলৈ পঠায় তেন্তে ৰাজহৰ উপৰি এটা লভ্যাংশও ৰাজ্য চৰকাৰে লাভ কৰিব। এই লভ্যাংশবোৰ বৃত্তীয় অনুষ্ঠানবোৰ Public Deposit ৰূপে জমা হ'ব আৰু অসম চৰকাৰৰ যিকোনো নিৰ্মাণ কাৰ্যত নিয়োজিত হ'ব।

অসমৰ অৰ্থনীতিৰ আনটো জ্বলন্ত সমস্যা হ'ল নিবনুৱা সমস্যা। ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰে এই সমস্যাও বহু পৰিমাণে সমাধান কৰিব পাৰে। অৰ্থনীতিত বজাৰেও গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। কিন্তু দুঃখ লগা কথা যে অসমত আজি পৰ্যন্ত স্থানীয় বস্ত্ৰৰ এখন ভাল বজাৰ গঢ় লৈ উঠা নাই। চৰকাৰে নানা পদক্ষেপ লৈছে যদিও ই সফল হ'ব পৰা নাই। কাৰণ দুৰ্নীতি, শোষণ আদিবোৰ এই কাৰ্যত বাধা প্ৰদান কৰে। গতিকে ব্যক্তিগত খণ্ডবোৰে মনোনিৱেশ নকৰা পৰ্য্যন্ত এই কাৰ্য সফল নহয়। অৰ্থাৎ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰেই এই ভূমিকা পালন কৰিব লাগিব। উদ্যোগত উৎপাদিত সামগ্ৰীবোৰৰ অধিক বিক্ৰীৰ বাবে এখন বজাৰৰ অতি প্ৰয়োজন। বজাৰতহে বস্ত্ৰৰ গুণ আৰু মানদণ্ডৰ সঠিক মূল্যায়ন হয়। বৰ্তমান

বাঁহ-বেতৰ শিল্পই অসমত এখন নিৰ্ভৰযোগ্য বজাৰ গঠন কৰিছে। এনেদৰে বস্ত্ৰ উদ্যোগে বজাৰ গঠন কৰা দেখা গৈছে। বছৰি এক বুজন পৰিমাণৰ, (Silk) পাটৰ কাপোৰ, আন্তৰ্জাতিক মুদ্ৰা লাভত সহায় কৰিছে।

অসমৰ অৰ্থনীতিত ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগবোৰে আগ বঢ়োৱা আন এটা অৰিহণা হ'ল—ৰাস্তাৰ উন্নতি। উৎপাদিত সামগ্ৰীবোৰ বজাৰলৈ নিবলৈ হ'লে পৰিৱহণ কৰিব লগা হয়। গতিকে পৰিৱহণৰ বাবে ৰাস্তা-ঘাট আদি উন্নতি কৰা হৈছে, আনহাতে—পৰিৱহণৰ নিগমৰ আদি গঠন হৈছে। যাৰ বাবে অসমৰ অৰ্থনীতিত বহুতো বাশি জমা হৈছে। ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগৰ ভূমিকাৰ এনেধৰণৰ আৰু বহুতো উদাহৰণ পোৱা যায়।

ওপৰৰ আলোচনাৰ পৰা এটা কথা পৰিষ্কাৰ হৈ পৰিল যে অসমত পূৰ্বৰে পৰাই কুটীৰ শিল্পৰ প্ৰচলন আছিল আৰু বৰ্তমানো আছে। কিন্তু ইয়াত আধুনিক যুগত চলিব পৰাকৈ বৈজ্ঞানিক পদ্ধতিৰ প্ৰয়োগ নোহোৱাৰ বাবে ইয়াৰ বজাৰ মণ্ড হোৱা দেখা গৈছে। বৰ্তমান যুগত চাকৰিৰ বাবে হাহাকাৰ কৰি ফুৰাৰ পৰিৱৰ্তে ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগ এটা গঢ়ি তুলি নিজৰ কৰ্মক্ষেত্ৰখন নিশ্চিত কৰি ল'ব লাগে। এনে কৰিলে নিজৰ লগতে দেশৰো অৰ্থনীতি সু-দৃঢ় কৰিব পাৰি। □

- ◆ এজন মানুহে ক্ষমতা কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰে তাৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ চৰিত্ৰ চিনিব পাৰি। —পিটাকাছ (খ্ৰীঃ পূঃ ৬৫০)
- ◆ পশু-পক্ষীক প্ৰয়োজনতকৈ বেছি পৰিমাণে ভাল পোৱা মানুহক মই সন্দেহৰ দৃষ্টিৰে চাওঁ। মানুহৰ লগত সু-সম্পৰ্ক স্থাপন কৰিব নোৱাৰা মানুহবোৰ পশু-পক্ষীৰ প্ৰতি বেছিকৈ আকৃষ্ট হয়। —কেমিল্লা কফলাৰ
- ◆ জীৱনৰ পৰিহাস; আবেগে আমাক শ্ৰেষ্ঠতম সত্যৰ সন্ধান দিয়ে যদিও আৱেগক বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰি। —ডন-হেৰল্ড
- ◆ সেই জাতীয়ে তেতিয়ালৈকে উন্নতিৰ জখলাক বগাব নোৱাৰে, যেতিয়ালৈ পথাৰ চহোৱা আৰু কবিতা লিখাৰ মাজত মৰ্যাদাগত পাৰ্থক্য ৰাখে। —বুকাৰ টি বালিষ্টন

শিক্ষাবিদ তথা অর্থনীতিবিদ ড° ফণী ডেকাৰ সৈতে এক সাক্ষাৎকাৰ

অসমৰ এগৰাকী প্ৰখ্যাত অর্থনীতিবিদ তথা বিশিষ্ট শিক্ষাবিদ ড° ফণী ডেকাৰ জন্ম হয় নলবাৰী জিলাৰ নাৰায়ণপুৰ গাঁৱত, ১৯৪৫ চনত। তেওঁ ১৯৬২ চনত কটন কলেজৰ পৰা পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান বিভাগত সন্মানসহ বিজ্ঞানৰ স্নাতক ডিগ্ৰী লাভ কৰে। ১৯৬৫ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা স্নাতকোত্তৰ পৰীক্ষাত ভূগোল বিজ্ঞান বিষয়ত প্ৰথম শ্ৰেণী প্ৰথম স্থান লাভ কৰি সোণৰ পদক লাভ কৰে। ইয়াৰ পাছত ১৯৭১ চনত আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰৰ ইণ্ডিয়ানা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা এম. এছ. ডিগ্ৰী লাভ কৰে। তেওঁ ১৯৭৪ চনত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা ডক্টৰেট উপাধি লয়। ইয়াৰ উপৰিও ১৯৯০ চনত সৰ্বভাৰতীয় মেনেজমেণ্ট প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা সাধাৰণ মেনেজমেণ্ট বিষয়ত স্নাতকোত্তৰ উপাধি লাভ কৰাৰ লগতে ফাইনেন্সিয়েল মেনেজ মেণ্টত ছাৰ্টিফিকেট অৱ মেৰিটসহ উত্তৰ পূৰ্বাঞ্চলৰ ভিতৰত সৰ্বোচ্চ নম্বৰসহ O. P. Anand Memorial পদক লাভ কৰে।

শিক্ষাৰ নিচিনাকৈ ড° ডেকাৰ কৰ্মজীৱনো বৈচিত্ৰপূৰ্ণ। তেখেতে বি. এছ. চি ডিগ্ৰী লাভ কৰাৰ পাছতেই ঘৰুৱা অৱস্থা অৰ্থনৈতিকভাৱে টনকিয়াল নোহোৱা বাবেই আৰু কেইবাটাও ভাই ভনীৰ দায়িত্ব বহন কৰিব লগা হোৱাত পছৰীয়া কুশল কোঁৱৰ হাইস্কুলত প্ৰতিষ্ঠাপক প্ৰধান শিক্ষক হিচাপে এবছৰ কাল কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰে। তাৰ পাছত আৰ্য বিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়ত প্ৰবক্তা হিচাপে, আমেৰিকাৰ ইণ্ডিয়ানা বিশ্ববিদ্যালয়ত স্নাতক শিক্ষক, গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ পূব পাৰ্বত্য বিশ্ববিদ্যালয়ত বিডাৰ আৰু আফ্ৰিকাৰ ছোমলী নেশ্ব্যনেল ইউনিভাৰ্ছিটিত প্ৰবাসী প্ৰফেচৰ হিচাপে মুঠতে ১৮ বছৰ কাল অধ্যাপনা কৰে। ইয়াৰ পিছত নুমলীগড় শোধানাগাৰত মানৱ সম্পদ উন্নয়ন (HRD) বিভাগত মুখ্য পৰিচালক পদত ৪ বছৰ কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰাৰ পাছত হায়দৰাবাদৰ নিছিয়েট (NISLET) (ভাৰত চৰকাৰৰ অধীনস্থ) নামৰ প্ৰতিষ্ঠানৰ পৰা উদ্যোগিক পৰিচালনা আৰু উন্নয়ন বিভাগৰ সঞ্চালক হিচাপে অৱসৰ গ্ৰহণ কৰে। শেষত পুনৰ নেডফিৰ জেনেৰেল মেনেজাৰ হিচাপে প্ৰায় ৫ বছৰ কাৰ্য নিৰ্বাহ কৰি বৰ্তমান এছিয়া বিকাশ বেংকৰ পঞ্জীকৃত কনচাল্টেণ্ট হিচাপে কাম কৰি আছে। তেখেতৰ e.mail হ'ল phanideka@yehoo.co.in এই গৰাকী স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ এটা সাক্ষাৎকাৰ গ্ৰহণ কৰিলে আলোচনী সম্পাদক শ্ৰীঅভিজিৎ ডেকাই।

❏ ছাৰ। কৰ্মজীৱনৰপৰা অব্যাহতি লৈ বৰ্তমান অৱসৰৰ কালছোৱাত আপুনি লিখা মেলাত ব্যস্ত থকা বুলি গম পাও। এই বিষয়ে অলপ জনাব নেকি?

❏ বৰ্তমান মই 'The Great Indian corridor In the East' নামৰ কিতাপ এখন প্ৰস্তুত কৰাত ব্যস্ত আছো। ইয়াত উত্তৰ-পূৰ্বাঞ্চলৰ ৰাজ্য সাতখনত পৃথিৱীৰ বৃহত্তম বজাৰ হিচাপে পৰিগণিত দক্ষিণ-পূব এচিয়াৰ দেশসমূহ আৰু চীনৰ বিভিন্ন পূব এচিয়াৰ দেশসমূহ আৰু চীনৰ বিভিন্ন সামগ্ৰীৰ চাহিদা পূৰণৰ কাৰণে বিনিয়োগৰ সুবিধা গ্ৰহণ কৰি কেনেকৈ ভাৰত উপমহাদেশৰ দেশসমূহে সুবিধা গ্ৰহণ কৰিব পাৰে সেই বিষয়ে আলোচনা কৰা হৈছে।

-
- আপুনি বিভিন্ন স্থানত বিভিন্ন পদবীত কাম কৰি আহিছে। সেই সময়ৰ অভিজ্ঞতা সম্বন্ধে অলপ জনাব নেকি?
- মই মুঠতে চাকৰি জীৱনৰ ওঠৰ বছৰ কাল কলেজ আৰু বিশ্ববিদ্যালয়সমূহত শিক্ষকতা কৰিছিলো। বাকী ওঠৰ বছৰ উদ্যোগ বিভাগত আৰু শেষৰ প্ৰায় পাঁচ বছৰ নেডফিত কাম কৰাৰ সুবিধা পাইছিলো। আৰ্যবিদ্যাপীঠ মহাবিদ্যালয়ত চাকৰি জীৱনৰ পাতনি মেলি গুৱাহাটী আৰু উত্তৰ পূব পাৰ্বত্য বিশ্ববিদ্যালয়ত শিক্ষকতা কৰাৰ সুবিধা পাইছিলো। উদ্যোগ বিভাগৰ ক্ষেত্ৰত নুমলীগড় ৰিফাইনেৰী আৰু NISIET হায়দৰাবাদ উল্লেখযোগ্য। চাকৰি জীৱনৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা এইটোৱে ক'ব পাৰি যে পৃথিৱীৰ বজাৰত প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ আমাৰ শিক্ষা ব্যৱস্থা চাকৰিমুখী নহৈ কৰ্মমুখী হোৱা দৰকাৰ।
- আপোনাক ভাৰত চৰকাৰে পূব আফ্ৰিকাৰ চোমলী নেচনেল ইউনিভাৰ্ছিটিলৈ ভূগোল বিভাগৰ বিশেষজ্ঞ কৰি পঠিয়াইছিল। আপুনি তাত পোৱা অভিজ্ঞতাৰ কিছু ৰেঙনি পাঠক সমাজৰ আগত দাঙি ধৰিব নেকি?
- ১৯৭৬ চনত ভাৰত চৰকাৰৰ বিনিয়োগ আঁচনিৰ অধীনত পূৰ্বাঞ্চলৰ একমাত্ৰ প্ৰতিনিধি হিচাপে মই তালৈ যোৱাৰ সুবিধা পাইছিলো। মোৰ তাত থকা চাৰি বছৰৰ অভিজ্ঞতাৰ পৰা ইয়াকে ক'ব পাৰি যে তাৰ প্ৰত্যেক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অধ্যাপকে কি পাঠ দান কৰিব, কেনেকৈ উপস্থাপন কৰিব আৰু প্ৰশ্ন কাকত তৈয়াৰ কৰাৰ দায়িত্বৰ লগতে সেইবোৰ পৰীক্ষা কৰি ফলাফল ঘোষণা কৰালৈকে সকলো কাম কৰিবলগীয়া হয়। আনকি কি ধৰণৰ পাঠ্যপুথি ব্যৱহাৰ কৰিব সেইটোও শিক্ষকেই নিৰ্ধাৰণ কৰে। দৰকাৰ অনুযায়ী পৰীক্ষাবোৰ কিতাপ আলোচনা কৰি বা আমাৰ নিচিনাকৈ নিৰ্ধাৰিত সময়ৰ ভিত্তিত হ'ব পাৰে।
- কৰ্মৰ খাতিৰত আপুনি হায়দৰাবাদতো চাৰিবছৰ কটাই আহিছে। সেই সময়ৰ অভিজ্ঞতা?
- মই হাইদৰাবাদত চাকৰি কৰা NISIET নামৰ অনুষ্ঠানটোত বিশেষকৈ ঔদ্যোগিক প্ৰশিক্ষণৰ লগতে উদ্যোগীকৰণৰ বিশেষ প্ৰশিক্ষণ দিয়া যায়। ইয়াত বছৰি ভাৰতীয় চাকৰিয়াল উদ্যোগী, বেচৰকাৰী অনুষ্ঠানৰ প্ৰতিনিধিকে ধৰি পৃথিৱীৰ প্ৰায় ৫৫খন দেশৰ প্ৰতিনিধিয়ে বিভিন্ন প্ৰশিক্ষণত যোগদান কৰে। ইয়াত পৃথিৱীৰ বিভিন্ন স্থানৰ উদ্যোগীকৰণৰ বিষয়ে জানিবলৈ পোৱা যায়।
- ব্যস্ততাৰ মাজতো যিহেতু সমাজৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ দিশটোতো আপুনি ওতঃ প্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ আছে সেয়ে আপোনাক সুধিব বিচাৰিছো আমাৰ ৰাজ্যৰ অৰ্থনৈতিক দিশটো কিদৰে টনকিয়াল কৰিব পৰা যাব?
- মোৰ নিজস্ব অভিজ্ঞতাৰ পৰা আমাৰ ৰাজ্যখনৰ অৰ্থনৈতিক দিশটো সবল কৰাৰ ক্ষেত্ৰত ইয়াকে ক'ব পাৰি যে আমি আমাৰ যিকোনো বিনিয়োগ বাণিজ্যিক দিশৰপৰা চাবলৈ শিকিব লাগে। অৰ্থাৎ আমাৰ যিকোনো কাম উৎপাদনমুখী হোৱাৰ লগতে উপাৰ্জনমুখী হোৱাৰ দৰকাৰ।
- নিবনুৱা সমস্যা অসমৰ এটা জ্বলন্ত সমস্যা আৰু এই সমস্যাৰ কাঙ্ক্ষত উঠিয়েই উদ্ধৰ হৈছে সন্ত্ৰাসবাদ, যুৱ বিশৃংখলতা আদিৰ দৰে সমস্যা অথবা পৰিস্থিতিৰ। কি কয় আপুনি এই বিষয়ে? নিবনুৱা সমস্যা দূৰীকৰণৰ বাবে পৰামৰ্শ আগবঢ়াব নেকি?
- নিবনুৱা সমস্যা এটা অতি জটিল সমস্যা আৰু ইয়াৰ দূৰীকৰণৰ বিষয়ে পৰামৰ্শ দিয়াটো অতি কঠিন। গতিকে মোৰ নিজস্ব অভিজ্ঞতাৰ পৰা ইয়াকে ক'ব পাৰো আমাৰ যিকোনো কামেই উচ্চ মানদণ্ড সম্পন্ন হোৱাৰ লগতে সেইবোৰ পাৰদৰ্শিতাৰে সম্পন্ন কৰিবলৈ নিজকে প্ৰস্তুত কৰা দৰকাৰ। অৰ্থাৎ বৰ্তমানযুগত পাৰদৰ্শিতা অৰ্জনেই নিবনুৱা সমস্যা নিৰ্ণগামী কৰাৰ অন্য এটা উপায়।
- যুৱ প্ৰজন্ম—বিশেষকৈ কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে। কিবা মেছেজ?
- আমাৰ যুৱ প্ৰজন্মই যিকোনো বিষয়তে পাৰদৰ্শিতা অৰ্জন কৰি উচ্চমানৰ সেৱা আগবঢ়াবলৈ শিকিব লাগে।
- আপুনি নেডফি হাটৰ জৰিয়তে অসমৰ শিল্প উদ্যোগ সম্প্ৰসাৰণৰ বাবে যি অৰিহণা যোগাইছে তাৰ ভিতৰত সৰ্থেবাৰী কাঁহ-পিতলৰ শিল্পও অন্যতম। কিছুমাহ আগতে দূৰদৰ্শনযোগে প্ৰচাৰিত সাক্ষাৎকাৰ এটিত আপুনি এই বিষয়ে কৈছিল। তাত আলেকজেণ্ডাৰ জিকেলিদ্ৰয় নামৰ জাৰ্মানীৰ মডেলিষ্ট এজনে কাঁহ-পিতলৰ বাচন-বৰ্তন নতুন ডিজাইনত বনোৱাৰ কৌশল আগবঢ়াইছিল। গতিকে 'নেডফি হাট'ৰ লগতে এই বিষয়ে দুআধাৰ ক'ব নেকি?
- নেডফি হাটৰ জৰিয়তে বিশেষকৈ প্ৰামাণ্য আৰু ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগীসকলে প্ৰস্তুত কৰা সামগ্ৰী এখন অৰ্থনৈতিকভাৱে সবল ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। সৰ্থেবাৰীৰ কাঁহ-পিতলৰ শিল্পৰ ইয়াৰ অন্যতম উদাহৰণ। এই শিল্পটো বিশ্বৰ বজাৰত উলিয়াই দিয়াৰ লক্ষ্যৰে জাৰ্মানীৰ হস্তশিল্প বিশেষজ্ঞ এজন আনি তেওঁৰ দ্বাৰা সামগ্ৰী সমূহৰ গুণগত মানদণ্ডৰ লগতে চাহিদা অনুযায়ী ইয়াৰ

আকাৰ-আকৃতিৰ সালসলনি ঘটোৱাৰ ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। বৰ্তমান এই সামগ্ৰীবোৰ জাৰ্মানীত প্ৰদৰ্শিত হৈ আছে। এনেধৰণৰ ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা অসমৰ ক্ষুদ্ৰ উদ্যোগসমূহে আৰ্থিক দিশ সবলীকৰণৰ বাবে প্ৰেৰণা পাব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

৫৫ আপোনাৰ জীৱনৰ স্মৰণীয় দিন?

৫৬ ১৯৬৩ চনৰ জানুৱাৰী মাহত মই পছৰীয়া কুশল কোঁৱৰ হাইস্কুলত প্ৰতিষ্ঠাপক প্ৰধান শিক্ষক হিচাপে যোগদান কৰাটোৱে মোৰ জীৱনৰ এটা স্মৰণীয় দিন।

৫৭ শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰা প্ৰকাশিত আলোচনীৰ দ্বাৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ প্ৰতিভাৰ কেনেধৰণৰ বিকাশ সাধন হয় বুলি ভাবে?

৫৮ শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰা প্ৰকাশিত আলোচনী ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লগতে শিক্ষকসকলৰ বাবেও নিজৰ প্ৰতিভা বিকাশৰ এটা উপযুক্ত মাধ্যম। ইয়াৰ দ্বাৰা সেই সময়ৰে সামাজিক, অৰ্থনৈতিক আৰু সাংস্কৃতিক ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে জানিব পৰা যায়। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে এই মাধ্যমৰ দ্বাৰা অপ্ৰকাশিত প্ৰতিভা বিকাশ কৰাৰ সুযোগ পোৱাৰ লগতে মনোবল গঢ়ি তোলাৰ সুবিধা পায়।

৫৯ মহাবিদ্যালয় আৰু বিশ্ববিদ্যালয়ত বৰ্তমান প্ৰচলিত হৈ থকা শিক্ষা যুগোপযোগী হৈছে বুলি ভাবেনে? প্ৰচলিত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ কিবা ত্ৰুটি চুকত পৰিছে নেকি? এই বিষয়ে অলপ ক'বনে?

৬০ এইটো এটা বৰ কঠিন আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন। এই বিষয়ে ইয়াকে ক'ব পাৰি যে বৰ্তমান যুগত সমাজৰ অৰ্থনৈতিক উন্নয়নৰ বাবে নিজকে প্ৰস্তুত কৰিবৰ কাৰণে কৰ্ম ভিত্তিক শিক্ষা ব্যৱস্থা অতি প্ৰয়োজনীয়। □

জ্ঞানিবলগীয়া কথা

পঞ্চ দেৱতা	: বিষ্ণু, শিৱ, দুৰ্গা, সূৰ্য, গণেশ।
পঞ্চ ইন্দ্ৰিয়	: চকু, কাণ, নাক, ছাল, জিভা।
পঞ্চ ৰত্ন	: মণি, মুক্তা, প্ৰবাল, সোণ, ৰূপ।
পঞ্চমকৰ	: মদ, মাংস, মৎস, মুদ্ৰা, মৈথুন।
পঞ্চভূত	: ক্ষিতি, অপ, তেজ, মৰুৎ ব্যোম।
পঞ্চ শস্য	: ধান, মুগ, মাটিকলাই, জব, তিল।
পঞ্চতীৰ্থ	: কুব্ৰক্ষেত্ৰ, গয়া, গংগা, প্ৰভাস, পুষ্কৰ।
পঞ্চপল্লৱ	: আম, আহত, বট, ডিমৰু, বেল।
পঞ্চবতী	: অশ্বম, বত, বেল, অশোক, আমলখি।
পঞ্চনদ	: শতদ্ৰু, বিপাশা, বিতস্তা, দুৰাৱতী, চন্দ্ৰভগা।
পঞ্চসতী	: অহল্যা, দ্ৰোপদী, কুন্তী, তাৰা, মন্দোদৰী।
পঞ্চামৃত	: দধি, দুগ্ধ, ঘৃত, মধু, তুলসী।

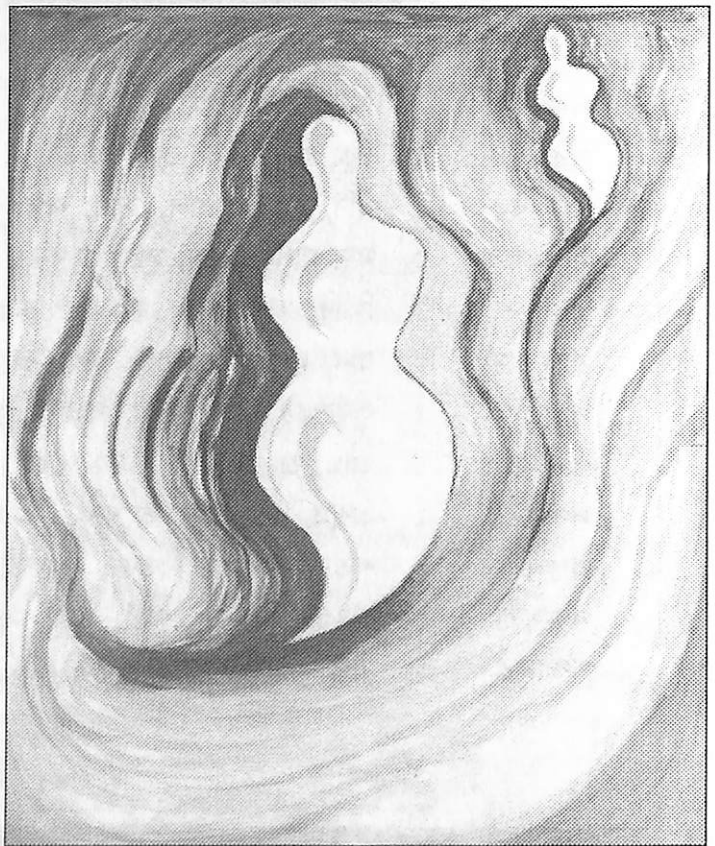
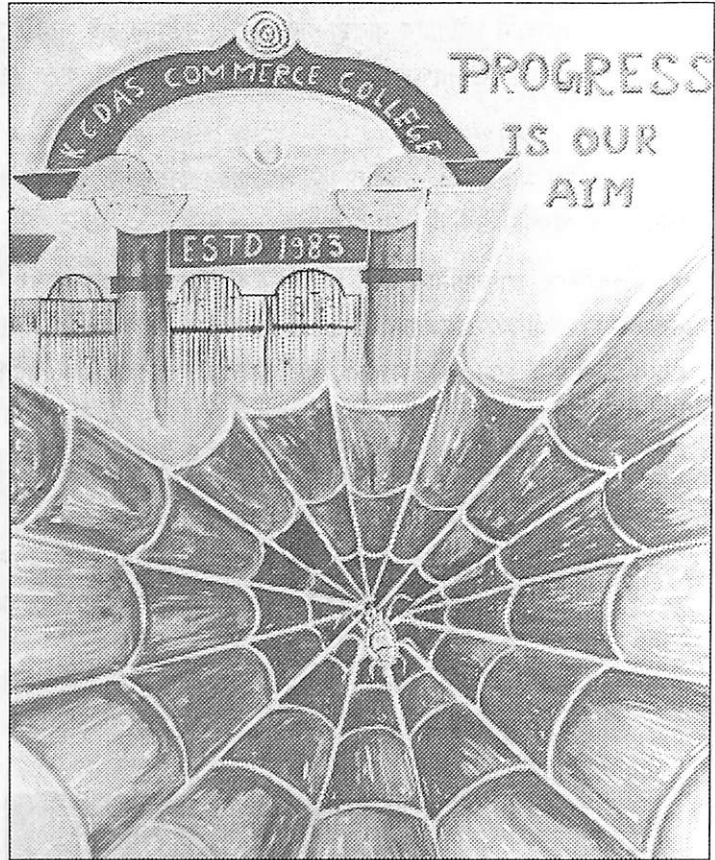
সংগ্ৰাহক : ত্ৰিবেণী গগৈ

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

ବ
ପ୍ର
ବ
ତ୍ନ
ତା

ସୁବଜ ମଲ୍ଲିକ
ଉଚ୍ଚତର ମାଧ୍ୟମିକ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

কবিতা

K.C.DAS COMMERCE COLLEGE

ESTD 1983

আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ দুৱাৰ মুকলি কৰে ১৮৮৮-৮৯ চনত কলিকতা মহানগৰীত পঢ়িবলৈ যোৱা কেইজনমান কলেজীয়া ছাত্ৰই। অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যক অৰহেলা আৰু আত্মপ্ৰত্যয়হীনতাৰ ক্লেদ-অৱসাদৰপৰা উদ্ধাৰ কৰিবলৈ কৰা এওঁলোকৰ সংকল্পই অসমীয়া কবিতাক সম্পূৰ্ণ প্ৰকাশ স্বাধীনতা দিলে আৰু আদি উনবিংশ শতকৰ ৰোমাণ্টিক ইংৰাজী কবিতাৰ স্পৰ্শই নিদ্ৰাৰ পৰা তুলিলে।

যীশু

ঐ দীপক বৰ্মন

অধ্যাপক, অসমীয়া বিভাগ

আপোন গৰ্ব খৰ্ব হোৱাৰ ভয়ত
বিস্তীৰ্ণ অসন্তুষ্টি আৰু
অশালীন শালীনতা, প্রদৰ্শন কৰি
বক্ষ বদীৰ্ণ কৰা বৰ্বৰ সকলৰ
জয়ৰ বেখা, উন্নত বায়ুৰ
প্রচণ্ড নিয়ন্ত্ৰণত আজি
অদৃশ্য।
অদৃষ্টৰ বিড়ম্বনাক
শিলত শালিলে,
উনপঞ্চাশ পৰবে।
ডিঙাৰে সমুদ্ৰ পাৰ কৰি
তৰালিৰ দেশত এটা
উজ্জ্বল বিন্দু বহুৱাই দিলে
উজ্জ্বল বিন্দুটোৰ নাম যীশু।

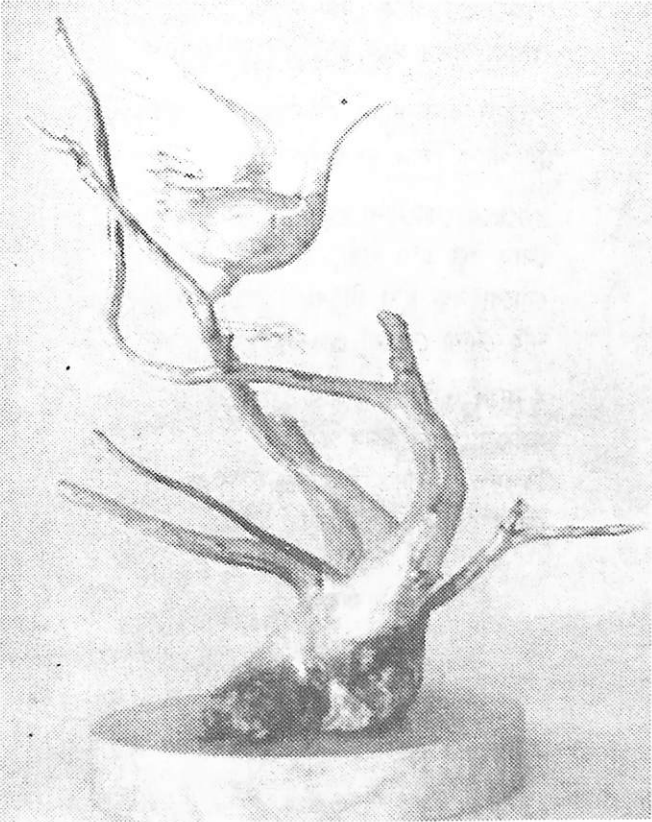
হে মাতৃ, জননী জন্মভূমি

ঐ মনোজ কেদিয়া

প্রবন্ধ, হিচাপ বিজ্ঞান বিভাগ

হে মাতৃ, জননী, জন্মভূমি
তোমাৰ নয়নেৰে বইছে আজি নীৰ।
তোমাৰ বুকুত ভূমুকি মাৰিছে
বক্ত পিপাসু দলৰ তাণ্ডৰ শিৰ।।
তোমাৰ আকাশত আজি
নগ্ন-নৃত্য কলীয়া ডাৱৰৰ।
তোমাৰ চৌপাশে গৰ্জনি মাৰিছে
কটা কাটি, মৰা-মৰি আৰু হিলৈৰ শব্দৰ।।
* * * * *
তোমাৰ দেহৰ মানৱতাৰ আঁচল উৰুৱাই পেলাইছে
আতংক, অশান্তিৰ গৰম বতাহে—এন্ধাৰ গহুৰত।
তোমাৰ শিৰৰ বিজয়ী পতাকা, আজি হৈছে স্নান
তোমাৰ বুকুত উজ্জ্বল নক্ষত্ৰ আজি হৈছে ক্ষতবিক্ষত।।
* * * * *

হে মাতৃ, জননী জন্মভূমি
তোমাৰ আজি কৰিলে কোনে এই দশা?
তোমাৰ স্নেহ ভৰা বুকুত লোৱা মোক আকোৱালী
হে মাতৃ, দিয়া মোক এটি টোপোলা,
স্নেহ, মানৱতা আৰু বন্ধুত্বৰ মণি-মুকুতাৰে ভৰা।
যাৰ দ্বাৰা বিয়পাব পাৰো মই,
তোমাৰ বুকুত স্নেহৰ লতা।।
যাৰ দ্বাৰা পলস হৈ গঢ়ি উঠে
সৃজন ব্যক্তিত্বৰ গতি ধাৰা।
যাৰ দ্বাৰা সঞ্চাৰিত হয়
মানৱতা-হীন সমাজত প্ৰাণৰ গতিধাৰা।।
হে মাতৃ, জননী, জন্মভূমি
এয়ে মোৰ সপোন মাথোন।
যাৰদ্বাৰা তোমাৰ হিয়াৰ দাপোনত প্ৰতিবিস্তিত হয়
অনাবিল আনন্দ আৰু মানৱ প্ৰেমৰ সোঁতৰ ধাৰা।।

“সিহঁতৰ আৰ্তনাদ — স্বাধীনতা?”

শ্ৰী সত্যজিত শৰ্মা
প্ৰবন্ধ, বিত্ত বিভাগ

আজি সিহঁতৰ মৃত্যুৰ আৰ্তনাদত
স্বাধীনতা হয়তো ক'ৰবাত লুকাল,
আত্মীয়, স্বজন সকলোৰে বিৰহত
এৰিব জানো সিহঁতে বিপ্লৱ?
হয়তো সিহঁতে যুজিয়েই যাব
অন্তহীন মৃত্যু ভেদি,
কিন্তু পাৰিব জানো সিহঁতে দিয়াৰ স্বাধীনতা
সহস্ৰ বদন খেদি?

সকলো দিশেই দেখো অন্ধকাৰ
ক'লা ডাৰৰ আছে ছানি,
বিগিকিব জানো সিহঁতৰ উদিত সূৰ্য্য
বজ্জাল ডাৰৰ ফালি?
সিহঁতৰ আত্মত জানো যাব অথলে
পিন্ধি পৰাধীনতাৰ শিকলি,
হয়তো সিহঁত উজলি ব'ব স্বাধীনতাৰ পাতত
যিদৰে জ্বলি আছে কুশল, মণিৰাম, পিয়লি।
সকলোৰে মনত একোটা সাঁথৰ,
দৰ্শন যেন একোটা হীৰাৰ বাথৰ,
সমাধান জানো দিব পাৰিব কোনোবাই,
যাৰ অন্তৰত আছে মৰমী আই।
আজি সিহঁতৰ মৃত্যুৰ আৰ্তনাদত
একেটা প্ৰশ্ন হয় বাবে বাবে হৃদয়ত,
সিহঁতে জানো এৰিব বিপ্লৱ?
হয়তো সিহঁতে

এজন প্ৰকৃত বন্ধুৰ সন্ধানত

শ্ৰী তুলা দাস
দ্বাদশ শ্ৰেণী, ক শাখা

এজন প্ৰকৃত বন্ধুৰ সন্ধানত
আছো আজি মই বৈ,
বিচাৰিলো তোমাক ক'ত ক'ত
আছানে বাক তুমি মোলৈ?
পালো বহুতো বন্ধু বাটত,
কলেজত আৰু স্কুলত
সকলোৰে থাকে মোৰ লগত
অকল সুখৰ সময়ত।
পামনে বাক ময়ো এজন প্ৰকৃত বন্ধু?
যি থাকে মোৰ দুখৰ লগতো।
আছেনে কোনোবা মোৰ নিচিনা
মোৰ বন্ধু হ'ব পৰা,
মোৰো বন্ধু হ'ব বিচৰা
নাই নেকি কোনো তেনেকুৱা?
হ'বানে তুমি মোৰ প্ৰকৃত বন্ধু?
থাকিব মোৰ মনৰ কাষতে,
বিপদত আপদত বিচাৰিলেই পাবা
মোক তোমাৰ ওচৰতে।

মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা

শৈশৱ

শ্ৰী টিকেদ্র শইকীয়া

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

শ্ৰী প্ৰাঞ্জল তালুকদাৰ

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা—
কোনে কাক ঠগিব পাৰো
কোনে কাক লুটিব পাৰো
প্ৰতিটো মুহূৰ্তৰ একান্ত চিন্তা
মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা।

নিজৰ তাড়না দূৰ কৰিবলৈ নে
নিজৰ সম্পত্তি বৃদ্ধি কৰিবলৈ
কিয় কৰিব ধৰিছো মানৱতাৰ হত্যা
মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা।

‘মানুহ জীৱশ্ৰেষ্ঠ’ এই কথা
বুৰঞ্জীৰ পাতত আছে লিখা
কিন্তু হ’লো পাশৰ এতিয়া
মানুহ হৈ পাহৰিলো মানৱতা।

আহা মোৰ শৈশৱৰ,

সেই আনন্দময় মুহূৰ্তৰ ভাগ লওতাসকল
তেতিয়াৰ দৰে এতিয়াও ধূলি-বালিৰে
একাকাৰ হৈ খেলো মনৰ আনন্দত
আহা আমি এতিয়াও উলঙ্গ হৈ যাওঁ
সেই শীতল নৈৰ বুকুলৈ
বলা আমি আজিয়েই চাই লওঁ
সেই সুন্দৰ হেঙুলীয়া আকাশখন
কালিলৈ কিজানিবা হেঙুলীয়া ব’দজাক
লুকাই থাকে ক’লা ডাৰবৰ মাজত
কিজানিবা ক’লা বঙে বজা হৈ ঢাকি পেলায়
সমস্ত আকাশ
সেয়েহে আহা লগৰীয়াসকল
সবে মিলি লুকুৱাই থওঁ
অনাগত কুটিল ভৱিষ্যতক।

স্বাধীনতা

শ্ৰী নৱনীতা বয়

উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

অশ্ৰু মচি নিয়া
স্বাধীনতা ঘূৰাই দিয়া
নীলিম আকাশৰ তলত
ত্ৰিৰংগ পতাকা উৰুৱাবলৈ দিয়া
স্বাধীনতাৰ পবিত্ৰ দিনটো
কিয়নো অশুচি কৰা!
উৰুৱাব লাগে ত্ৰিৰংগ পতাকা
কিন্তু!
উৰুৱাই নিয়া নিবীহ মানুহৰ আত্মা,
এয়াই নেকি আজিৰ স্বাধীনতা?
স্বাধীনতাৰ অস্তিত্ব বাখা
অশ্ৰু মচি শান্তিৰ কোলাত
উমলিবলৈ দিয়া

জীৱন

শ্ৰী বিশ্বজিৎ মণ্ডল
মাতক তৃতীয় বৰ্ষ

এটা মুক্ত
সৰ্বব্যাপী
অমৰ আত্মাক
পিঞ্জৰাকপী দেহত
আৱদ্ধ ৰাখি
মন আৰু বিবেকে
দিয়া তিল তিল শাস্তি।

এটা তেজ-মণ্ডহৰ
জীৱন্ত সজাৰ ওপৰত
মনৰ ইন্দ্ৰিতত
ইন্দ্ৰিয় আৰু ৰিপুৰ
দানবীয় অত্যাচাৰ-উৎপীড়ন।

জীৱন হ'ল
মন অংকুশৰ খোচ খোৱা
বিবেকৰ দ্বাৰা বাধা পোৱা
আৰু
জাগতিক কামনা-বাসনা
সুখ-দুখ চাবুকৰ কোব খোৱা
এটা নিদয়ী
হিংস্ৰ জন্তু।

জীৱন হ'ল ক্ষন্তেকীয়া
চিক্‌মিক্‌ বিজুলী ৰেখা
নতুবা স্বপ্ন এটা
চিলমিল টোপনিত
চকামকা দেখা।

জীৱন যেন এটি নৈ
যাৰ আছে অভিপ্ৰায়
নানা বাধা-বিপৰ্যয়
অতিক্ৰম কৰি
সাগৰৰ জলধিত
এক হৈ যোৱাৰ।

জীৱনটো এটোপাল
নিয়ৰৰ পানী যেন
তিৰবিৰ পদুম পাতত
এই আছে, এই নাই
অবিৰ আশাৰ
বহস্যই আৱৰি থকা
বৈচিত্ৰ্য সংসাৰ মেলা
মিছা মায়া, মিছা কায়া
যেন ছায়াবাজি খেলা।

আশাৰ গোলাপ

শ্ৰী হিতেশ ডেকা
মাতক প্ৰথম বৰ্ষ

কিমান দিন কটাম তোমাৰ অপেক্ষাত
হিয়াৰ মাজত তোমাৰ স্মৃতি লৈ।
আৰু কিমান দিন বাট চাম মই,
কিয় আহিছিল মোৰ মন বননিলৈ
মৰমৰ এনাজৰী ছিঙিব নোৱাৰিম
নোৱাৰিম এৰিব তোমাক,
কাইটে বিন্ধাদি বিন্ধিব লাগিছে
দিনত এবাৰ নেদেখি তোমাক
জোনাকী পৰুৱা হৈ বিচাৰি ফুৰিছো মই
ক'তনো আছা তুমি ৰৈ,
মনত বহু আশা লৈ ফুৰিছো মই
এবাৰ আহানা কাৰলৈ।
জীৱন বাটত ফুলিব আশাৰ ফুল
চাই ৰ'লো হেঁপাহেৰে।
চাই থাকোতে মৰহি গ'ল
বুটলো কেনেকৈ মৰমেৰে।

বিপ্লবী পথিক

লাভা

জয় কুমাৰ আগৰৱাল
মাতক প্ৰথম বয়

শ্ৰী বাপন কলিতা

প্ৰবন্ধা, বাণিজ্যিক গণিত
আৰু পৰিসংখ্যা বিজ্ঞান

কোন বাক তুমি বিপ্লবী পথিক
ভাবা জানো তুমি যে তোমাৰ বাটটি সঠিক
নহয়; কেতিয়াও নহয়।
এইখন দেশ গান্ধীজীৰ দেশ
নেতাজীৰ চৰমপত্ৰাত নখবিল কোনো বেশ;
তেস্তে বিপ্লৱেৰে পাৰিবা জানো
গঢ়িব নতুন দেশ
নহয়, কেতিয়াও নহয়।
বিপ্লৱৰ নামত
সমাজৰ সেই এমুঠি মানুহৰ হাতৰ মুঠিত
নহ'বা কেতিয়াও বন্ধ।
কাৰণ সিহঁতে আমাৰ যুৱশক্তি
কৰি পেলাইছে অন্ধ।
নকৰিবা, নকৰিবা তেনে কোনো কাম
যিয়ে কাটি নিয়ে
তোমাৰে পৰা তোমাৰ আত্মসন্মান।
বাক;
জানানে তুমি
বিপ্লৱী পথিক বুলি মাতিব তোমাক
সকলোৱে পায় কষ্ট,
আৰু তেনে কাম কৰি
নিজৰেনো জীৱন কৰিছা কিয় নষ্ট।
গুছি আহা এৰি সেই অন্ধকাৰ বন
এবাৰ আমাৰ লগত থাক
আৰু অনুভৱ কৰা
তোমাৰ সেই উৎফুল্লিত মন।

নিগকিন সূৰ্য
নোদোকা বাৰিষা
আজি সাধু শুনাৰ বতৰ
চৰ-চাপৰিত চলে উদৰ-জড়তা
দ্রাঘিমাৰ সিটো পাৰে সৃষ্টিৰ চিন্তা
আৰু ইটো পাৰে?
বহু ছোমালিয়া, ইথিঅ'পিয়াৰ ক্ষুধাৰ তাড়না।
নভোমণ্ডল কিহৰ মিশ্ৰণ?
কৰ্কটক্ৰান্তি, মকৰক্ৰান্তি প্ৰেমাকুল
বিয়পি ফুৰিছে প্ৰেমৰ অনুজীৱ
কোনোবা জীৱন্ত
কোনোবা মৃত
সকলো প্ৰেম এইডছত আক্ৰান্ত।
কেউদিশ বিপৰ্যস্ত
ৰাস্তাৰ স্তৰকে স্তৰকে
চৰকাৰী সুৰাৰ বিপণি
চুলাইবোৰতো
শান্তিৰ ফলপাহ ক'ত?
জীৱনৰ অৰ্থ কি?
নিপুণ সৈনিকৰ চোকা তৰোৱালৰ
আঘাতত বিধৌত হৈ পৰে
সৃষ্টিৰ এই জটিল প্ৰশ্নটো;
বাৰুদৰ চালনাত থৌকি-বাথৌ হয়
শত-সহস্ৰৰ কল্পিত আভা,
জীৱনৰ লাভা।
এয়েনেকি জন্ম?
নহয়, নহয় ই কেতিয়াও নহয়।
তেস্তে ই কি?
ই সৃষ্টি, বিনাশ আৰু কৃষ্টিৰ
মধুৰ সমাসেৰে গঢ়া এক বিমূৰ্ত কলা।

হে কে. চি. দাস কমাৰ্চ কলেজ

(মহাবিদ্যালয়ৰ নামত উৎগীত ছাত্ৰ পৰশমণি দাসৰ দ্বাৰা ৰচিত গীত)

জেউতী তুমি নে সুৰ্য্যব

উৎস তুমি জ্ঞানৰ প্ৰদীপৰ

তোমাৰ বস্তিৰ জ্ঞানৰ দীপালিয়ে

নাশ কৰে অজ্ঞতাক

চিৰ চেনেহী এই শিক্ষাভূমি

নাই স্তুতি পূজিব তোমাক

হে কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ

আমাৰ কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ

উনৈশ শতিকাশীত জনম লভিলা

শিক্ষাৰ যুৱলীৰ আমাক সজালা

উন্নতিৰ প্ৰতীক এই কলেজক

নতশীৰে জনাইছোঁ প্ৰণাম

ৰূপে অতুলন গুণে অতুলন

আমি গাওঁ প্ৰগতিৰ গান

হে কেচি দাস কমাৰ্চ কলেজ

আমাৰ কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ

গগনস্পৰ্শী উঠে আমাৰ প্ৰতিজ্ঞা ঐক্যতান

সংহতিৰ শক্তিৰে বঢ়াম কলেজৰ মান

সম্ভাৰ সহস্ৰ তৰা হৈ

বস্তি জ্বলাম তোমাৰ থাপনাত

জনালো সেৱা তোমাৰ চৰণত

দিয়া আমাক আশীৰ্বাদ

হে কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ

আমাৰ কে চি দাস কমাৰ্চ কলেজ।

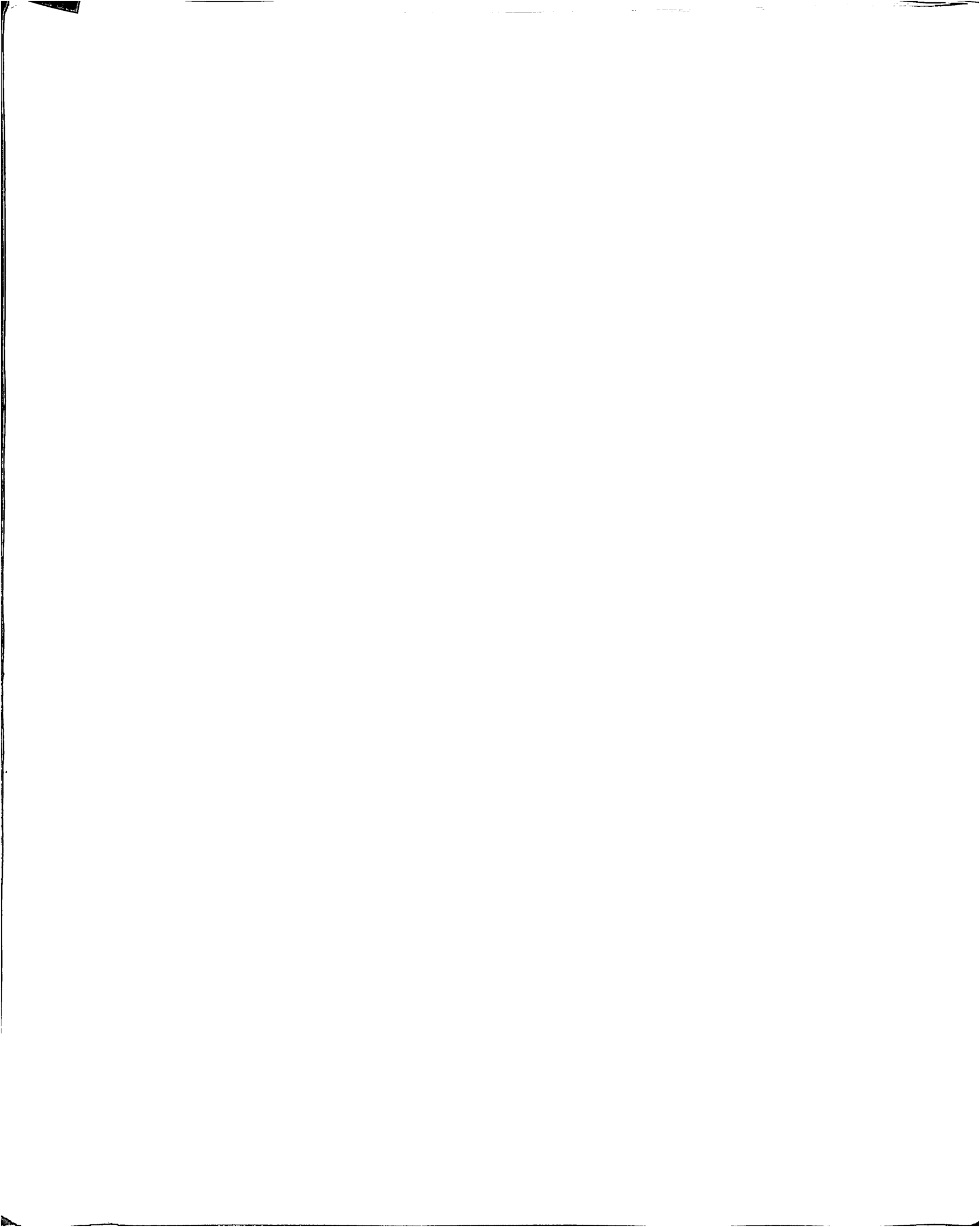

গল্প

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE

ESTD 1983

আধুনিক অসমীয়া চুটিগল্প পাশ্চাত্যৰ অৱদান বুলি ক'ব পাৰি।
'জোনাকী' যুগতে তাৰ জন্ম। এই কলাৰ জনক হ'ল 'জোনাকী'ৰ আদৰ্শ
সংস্থাপক লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা। তেওঁ চুটিগল্পক জন্ম দিয়াতে নৰৈ তাৰ
নিবিড় কলা-কৌশলৰ আদৰ্শলৈকো আমাক লৈ গ'ল।

সি কেতিয়া আহিব

পৰশমণি দাস

মাতক তৃতীয় বৰ্ষ

সি কেতিয়া আহিব? তাক বাক সকলো মানুহে কিয় ইমান ভয় কৰে আৰু আগমনকনো কিয় মানুহে বেয়া পায়। হয়তো তৃষ্ণাতৰ সকলো লোকে জীৱন যুঁজৰ হাঁহিফুৰ্তিৰ বসসুধা পান কৰি কৰি তাৰ অৱস্থিতিৰ কথা সমূলি পাহৰি যায়। সেয়ে তাৰ ইমান অভিমান। প্রকৃততে সিটো শান্তিপ্ৰিয়। সংসাৰ জগতৰ ভুৱা মায়া মৰিচিকা খেদি ভাৰাক্ৰান্ত হোৱা সকলোকে সি শান্তি তথা সত্যৰ সন্ধান দিবলৈহে আহে।

ডাক্তৰৰ হাতৰ পৰা ৰিপোৰ্টতো লৈ পোনছাটেই কন্দৰ্প দাসে ঘৰলৈ উভতি আহিল। গোটেই বাটছোৱাতে তেওঁৰ স্মৃতিৰ মনিকোঠাৰ পৰা পাহৰণীৰ গৰ্ভত লীন যোৱা ৭০ বছৰীয়া জীৱনলিপিৰ বহুতো ধূষিত পৃষ্ঠা পুনৰ স্বচ্ছ ৰূপত প্ৰতিফলিত হ'ব ধৰিলে। কিন্তু জীৱনৰ সবল অংকৰ প্ৰতিটো সমীকৰণেই তেওঁৰ সন্মুখত জটিল ৰূপত দেখা দিবলৈ ধৰিলে। কিয়নো মাথো এটা প্ৰশ্নই ভূমুকি মাৰি সকলো জল্পনা-কল্পনাৰ হিচাপটোত

খেলিমেলি কৰি ধৰে। গোটেই গাওঁখনতে অত্যন্ত বিজ্ঞ, পৰিপক্ক, অভিজ্ঞতাসম্পন্ন মানুহ হিচাপে নাম থাকিলেও, সমিধানবিহীন সেই বিশেষ কথাটোতহে বাৰে বাৰে তেওঁৰ আউল লাগি থাকিল। বহুত ভাবি-চিন্তিও তেওঁ সঠিক সিদ্ধান্তত উপনীত হ'ব নোৱাৰিলে যে সি কেতিয়া আহিব?

যুদ্ধংদেহিঃ মনোভাৱেৰে অশেষ কষ্ট সংগ্ৰামৰ মাজেৰে জীৱনৰ পৰিক্ৰমা পাৰ কৰি থাকোঁতে দাসে কিন্তু তাক সমূলি ভাল নাপাইছিল বা তাৰ আগমনৰ কোনো ধৰণৰ সম্ভাৱনীয়তাৰ বিষয়ে ভ্ৰক্ষেপো কৰা নাছিল। কিন্তু এই বৃদ্ধ অৱস্থাতহে দাসে তাক বৰকৈ সুঁৱৰি থকা হ'ল। কাৰণ তেওঁ উপলব্ধি এতিয়া কৰিছে তাৰ আগমনৰ অন্তৰালত নিহিত হৈ থকা বাস্তৱতাক।

কন্দৰ্প দাসে গাঁওৰ স্কুলখনত শিক্ষকতা আৰু সাধাৰণভাৱে ঘৰুৱা খেতি-বাতি কৰিছিল। দাসৰ মাথো এজনেই পুত্ৰ সন্তান আছিল। সৰুৰে পৰা পঢ়া-শুনাত অত্যন্ত মেধা একমাত্ৰ সন্তান

সুৰজিতক পঢ়ি শুনি চিকিৎসক বনোৱাৰ আশাত হাড়ক মাটি আৰু তেজক পানী কৰি দাসে দিনে-নিশাই কষ্ট কৰিছিল। কিন্তু সুৰজিতক কোনো ক্ষেত্ৰতে একোৰে অভাৱ অনুভূত কৰিব দিয়া নাছিল।

সৰুৰে পৰা গাঁৱৰ সেউজ পৰিৱেশত উমলি-জামলি ডাঙৰ-দীঘল হোৱা সুৰজিত বৰ্তমান চহৰৰ এজন নামজ্বলা চিকিৎসক। কিন্তু চহৰৰ পাৰিপাৰ্শ্বিকতাৰ কৃত্ৰিম আড়ম্বৰপূৰ্ণ বেষ্টিনীৰ চক্ৰবুহত দিকভ্ৰান্ত হৈ গাওঁখন আৰু দেউতাকৰ ত্যাগ তথা অক্লান্ত পৰিশ্ৰমৰ বিষয়ে সমূলি পাহৰি গ'ল। চহৰত ধন-সোণৰ মায়াজালত বিবেক ভ্ৰষ্ট হৈ সি তাৰ স্বকীয় অস্তিত্বৰ ভাবমূৰ্তিক সম্পূৰ্ণৰূপে বিসৰ্জন দি পেলালে। গাঁৱৰ ধূলি-বালিৰ মাজত সৰুতে উমলি ফুৰা তাৰ শৰীৰটো ভাল ছুট-টাইৰ ভিতৰত সোমাই চিকুন হৈ পৰিল। বোকাত লুতুৰি-পুতুৰি হৈ পৰা তাৰ ভৰি দুখন, ভাল কোম্পানীৰ চামৰাৰ জোতাৰ ভিতৰত আবদ্ধ হৈ পৰিষ্কাৰ হৈ পৰিল। সেয়েহে সি এতিয়া তাৰ গাওঁখন আৰু তাৰ মাক-দেউতাকৰ কথা সমূলি পাহৰিব পৰা হ'ল। কিন্তু তাৰ মনত এবাৰৰ বাবে হ'লেও নাছিল যে সেই গাওঁখনৰ তেনে পাৰিপাৰ্শ্বিকতাতেই কন্দৰ্প দাসৰ আশীৰ্বাদ তথা কষ্টৰ পলসত তাৰ সোণালী ভৱিষ্যতৰ বীজ অংকুৰিত হৈছিল আৰু পিছলৈ তাৰ জীৱনত সাফল্যৰ সৌধ নিৰ্মাণ কৰিছিল।

কিন্তু বৰ্তমান সুৰজিতৰ সেই সোণোৱালী অতীতৰ স্মৃতি ৰোমস্থান কৰিবলৈ সময় নাই। বৰ্তমান সি যেন নিৰ্বাক নিৰ্বিকাৰ, কেৱল টকা উপাৰ্জনৰ এক মন্তব্য ৰবট আৰু সেই যান্ত্ৰিকতাত পাহৰি গৈছে নিজৰ বৃদ্ধ পিতৃ-মাতৃৰ অৱস্থিতি। ফলত মাক-দেউতাকৰ হিয়াৰ আমঠু একমাত্ৰ পুত্ৰ সুৰজিত অলেখ ধন মান যশৰ অধিকাৰী হৈয়ো তেওঁলোকৰ মন মন্দিৰত খোদিত হৈ ৰ'ল নিঃসন্তান অভিব্যক্তৰ পীড়াতকৈও মৰ্মাস্তিক বেদনাকাতৰ, এজন চূড়ান্ততম দায়িত্বহীন পুত্ৰ ভাস্কৰ্যৰ নিদৰ্শনৰ ৰূপত।

কন্দৰ্প দাসৰ এইবোৰ কথা ভাবি আৰু পুত্ৰ বিচ্ছেদৰ বেদনাত জৰ্জৰিত তেখেতৰ পত্নীৰ সজল চকুলৈ চাই, মাজে মাজে জীয়াই থকাৰ বাসনা হেৰুৱাই পেলোৱাৰ উপক্ৰম ঘটে আৰু অন্তৰাত্মা ক্ৰোধাগ্নিৰ দাবানলত দগ্ধ হৈ পৰে। তথাপিও তেওঁ নিজ বিবেকক জোৰ কৰি দমন কৰি ৰাখে কাৰণ তেখেতে এই বিষয়ে ভালদৰেই জ্ঞাতাৰ্থ যে নিজ পুত্ৰ নহয়, অধীৰ অপেক্ষাৰে বাট চাই থকা একমাত্ৰ সিহে তেওঁক এনে নৰকময় মানসিক যন্ত্ৰণাৰ পৰা মুক্ত কৰিব পাৰিব। কিন্তু সি কেতিয়া আহিব?

মানুহজনৰ নাম হৰকান্ত দাস। তেখেত কন্দৰ্প দাসৰ অতিকৈ মৰমৰ ভাতৃ আছিল। কাল ধুমুহাৰ নিষ্ঠুৰ পছোৱাৰ আচৰত বিধ্বস্ত হৈ পৰা কন্দৰ্প দাস আৰু পত্নীৰ ভগ্নপ্ৰায় মানসিক অৱস্থাৰ একমাত্ৰ হৰকান্তই চাম্ফুস প্ৰত্যক্ষদৰ্শী আছিল। চিকিৎসাৰ পাঠ্যক্ৰম শেষ হোৱাৰ পিছত সুৰজিত এবাৰ ঘৰলৈ

আহিছিল। কন্দৰ্প দাসে বিচাৰিছিল যে, চিকিৎসক হোৱাৰ পিছত যাতে সুৰজিত পুনৰ নিজ গাঁওতে স্থায়ী ভাবে বসতি কৰি, আৰ্থিক আৰু আধুনিক বৈজ্ঞানিক প্ৰযুক্তিবিদ্যাৰ পৰিসৰৰ পৰা বহু দূৰত অৱস্থান কৰা গাঁওবাসীৰ চিকিৎসা তথা উন্নয়নৰ সুগম পথ নিৰ্মান কৰে। সুৰজিতে দেউতাকৰ আকাংক্ষাক অগ্ৰাহ্য কৰি নিজ সিদ্ধান্তত অটল হৈ কৈছিল যে তেওঁ চহৰতে বাস কৰিব আৰু প্ৰয়োজনীয় সকলো টকা-পইচা কেবল মাক-বাপেকৰ বাবেহে গাঁৱৰ ঘৰলৈ প্ৰেৰণ কৰিব। কাৰণ, সুৰজিতৰ চিন্তাধাৰাৰ মতে এটি পুত্ৰ সন্তান হৈছে পিতৃৰ বেংকৰ (Fixed deposit) স্থায়ী সঞ্চয়ৰ সম্পত্তিৰ নিচিনা। কাৰণ, তাত এবাৰ টকা জমা থৈ বহু বছৰ পিছত ভোগ কৰাৰ দৰে, পিতৃয়ে পুত্ৰ সন্তান জন্ম দিয়াৰ কিছু বছৰ পিছৰ পৰা নিজে লাভান্বিত হোৱাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰে।

সুৰজিতৰ মুখৰ পৰা ওলোৱা এই তীক্ষ্ণ বাক্যবাণত শৰবিদ্ধ হৈ কন্দৰ্প দাস আৰু খুড়াক হৰকান্তই হৃদয়ৰ এক কোণত প্ৰচণ্ড বিষ অনুভূত কৰিলে। কাৰণ, দাসৰ লগত খুড়াক হৰকান্তয়ো সি পঢ়ি থকা সময়ত দিন ৰাতি একাকাক কৰি কষ্ট কৰিছিল আৰু সকলো ক্ষেত্ৰতে দাসৰ লগত ছাঁটোৰ দৰে লাগি থাকিছিল। হৰকান্তই, সুৰজিতৰ অনুপস্থিতিৰ অৰ্থে সকলো কামতে নিজৰ ককায়েকক দেহমানে সহযোগ কৰিছিল আৰু নিজৰ পুতেকৰ অনুপস্থিতি অনুভূত হ'ব দিয়া নাছিল। সেইবাবে, আচম্বিতে ভতিজাকৰ পৰা এনেধৰণৰ কথা শুনাৰ পিছত তেওঁৰ মস্তিষ্ক আৰু অন্তৰত বিনামেঘে বজ্ৰপাত পৰিল আৰু মানুহজন শোকত শ্ৰিয়মান হৈ পৰিল। লগে লগে হৰকান্তই অকনো বিলম্ব নকৰি অত্যন্ত দুখ, খং আৰু হতাশেৰে তেওঁলোকৰ ঘৰ এৰি গুচি গ'ল।

আন এদিনাখনৰ কথা, কন্দৰ্প দাসৰ ঘৈণীয়েকে বাৰাণ্ডাত এনেয়ে পায়চাৰি কৰি আছিল। হঠাৎ তেওঁ দূৰণিত দেখা পালে যে কোনোবা সিহঁতৰ ঘৰৰ ফালে আহিব ধৰিছে। উৎসুক হৈ পদুলিমুখলৈ গৈ তেওঁ ডিঙি মেলি অচিনাকী আগন্তুক চাবলৈ ধৰিলে। আগন্তুকজনৰ পিচে পিচে ধূলিত লেতু-সেতু হৈ এজাক গাঁৱলীয়া সৰু ল'ৰা-ছোৱালী দৌৰি দৌৰি আহি আছে। দুই এক বাটৰুৱাই আৰু ঘৰৰ পদুলীমুখত বৈ থকা মুনিহ-মহিলাই আশ্বৰ্যজনকভাৱে আগন্তুকজনক চাবলৈ ধৰিলে। সকলোৰে মুখমণ্ডলত বিস্ময়ৰ ৰেখা স্পষ্ট ৰূপত পৰিস্ফুট। কিয়নো তেখেত আহিছিল এখন আমদানীকৃত বিদেশী গাড়ীত। সেয়েহে সকলোৰে তেওঁলোকৰ গাঁৱত কেতিয়াও দৃষ্টিগোচৰ নোহোৱা তেনেকুৱা গাড়ীত এখন ওচৰৰ পৰা চাবলৈ হেতা-ওপৰা লাগিছিল।

গাড়ীখন আহি কন্দৰ্প দাসৰ ঘৰৰ ওচৰতে ব্ৰেক মাৰি ৰৈ গ'ল। গাড়ীৰ দুৱাৰ খুলি আগন্তুকজনে ড্ৰাইভিং চিটৰ পৰা নমাৰ লগে লগে শ্ৰীমতী দাসৰ আগন্তুকজনৰ ওপৰত দৃষ্টি নিবদ্ধ হৈ গ'ল। কিয়নো তেখেত আছিল কন্দৰ্প দাসৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ

সুবৰ্জিত। ইমান দিনৰ মূৰত হোৱা তাৰ উপস্থিতিত, নিজৰ পুতেকৰ প্ৰতি বুকুৰ জুমুৰি মাৰি ধৰা সকলো ক্ষোভ আৰু অভিমান মাতৃ হৃদয়ৰ অফুৰন্ত মমতাৰ ঢলে নিমিষতে ধুই লৈ গ'ল আৰু তেখেতৰ নেত্ৰে আনন্দাশ্ৰু নিগৰিব ধৰিলে।

কন্দৰ্প দাসে নিজ পুতেকক দেখি কিছু ছেকেণ্ডৰ বাবে হ'লেও আনন্দিত হৈছিল যদিও, সেই হৰ্ষ-বিষাদলৈ ৰূপান্তৰিত হ'বলৈ বেছি সময় নালাগিল। কাৰণ তেখেতে এটা কথাৰ বন্ধে বন্ধে উমান পাইছিল যে তেওঁৰ জীৱনৰ এই দৌল্যমান ক্ষণত তেখেতৰ পুতেকে মাথোন সাময়িক ভাৱেহে সকাহ দিব পাৰিব। দুদিন পিছত সি পুনৰ অহা বাটেৰে ঘূৰি যাব। এই ক্ষণত দাসৰ নিজৰ ভায়েক হৰকান্তৰ সৈতে নিমজ্জিত বহুতো অতীত স্মৃতি মনলৈ অহাত তেওঁ হৰকান্তৰ সান্নিধ্যতাৰ অভাৱ বাৰুকৈয়ে অনুভূত কৰিলে। কাৰণ, হৰকান্তই নিজ ককায়েকক অপৰিসীম শুদ্ধ ভক্তি কৰিছিল আৰু সেই মৰ্মে দাসে এটা কথাৰ ভালদৰেই উমান পাইছিল যে এই সময়ত যদি হৰকান্ত উপস্থিত থাকিলেহেঁতেন তেন্তে সি কেতিয়াও সুবৰ্জিতৰ নিচিনাকৈ কন্দৰ্প দাসক নিথৰ আৰু অকলশৰীয়া অনুভূত হ'ব নিদিলেহেঁতেন। কিন্তু সুবৰ্জিতৰ উপস্থিতিত দাসৰ এনে লাগিল যেন ইমান দিনে অন্তৰৰ ভিতৰত লাহে লাহেকৈ শুকাব ধৰা ঘা এটুকুৰাত সি পুনৰ নিমখ ছটিয়াবলৈহে আহিল। তথাপিও বুকুত এমুঠি আশা বান্ধিলে তেওঁ মাথো অপেক্ষা কৰিলে সেই ক্ষণলৈ যে সি কেতিয়া আহিব। কাৰণ সিয়েই একমাত্ৰ সম্বল যাৰ কাঙ্ক্ষিত হাত থৈ দাসে নিৰ্বিয়ে পখালিব পাৰিব, এই কণ্টকময় জীৱনচক্ৰৰ সকলো কলুষতাক।

সি কেতিয়া আহিব? সি বাৰু কেতিয়াবা আহিবনে? আজিকালি তালৈ দাসৰ প্ৰায়েই খং উঠি থাকে। কাৰণ, এদিনাখন কোনোধৰণৰ আগতীয়া সংকেত বা সস্তাৱনীয়তাৰ উমান নিদিয়াকৈ সি ছৰমূৰকৈ আহি ওলাইছিলেই কিন্তু কোন পলকত

সি গুচি গ'ল দাসে গমেই নাপালে। কেতিয়াবা আকৌ যেতিয়া বহুতো যাতনা ভূঞ্জি থাকিলে উপযাচি তাৰ সংগ লাভৰ বাবে ব্যাকুল হোৱা যায়, তেতিয়া হয়তো সি আত্মকেন্দ্ৰিক হৈ পৰে আৰু নিৰবে ক'ৰবাত লুকুই সকলো চাই থাকে।

সি কেতিয়া আহিব? এই প্ৰশ্নটোৰ অৱসান ঘটাই অৱশেষত সি আহিল। বিভিন্ন অস্থিৰ চিন্তা ভাবনাই ভাৰাক্ৰান্ত কৰি তোলা দাসৰ মন আৰু বিবেকক অনাবিল প্ৰশান্তিৰ পুলকতাৰে পৰশিবলৈ সি হঠাৎ এদিন আহি ওলাল। সি উপস্থিত হোৱাৰ বতৰা গাঁৱৰ কোনোবা এজনৰ শ্ৰুতিগোচৰ হোৱাত কথাটো অহকাণে পহকাণে গোটেই গাঁওখনতে বিয়পি পৰিল আৰু বহুত কম সময়ৰ ভিতৰতে সমগ্ৰ গঞা ৰাইজৰ উপস্থিতিত দাসৰ পদুলীমুখত বিৰ দি বাট নোপোৱা হোৱা অৱস্থা হৈছিল। সকলোৰে মনত বিভিন্ন ভাৱৰ অৱেষণ ঘটিছিল। সকলোৰে নয়নযুগলত উৎকণ্ঠা, আক্ষেপ, সন্তাপ আদি মিশ্ৰ ভাৱৰ প্ৰতিফলন দেখা গৈছিল।

বহুদিনৰ পৰা বহু আশাৰে অপেক্ষা কৰি থকা তাক নিচেই কাষতে পাই, দাসে এটা শেতা মলিন কিন্তু গভীৰ অৰ্থবহ হাঁহিৰে তাক উষ্ণ আদৰণি জনাই আঁকোৱালি ল'লে। কাৰণ, ইমান দিনৰ পৰা কন্দৰ্প দাসৰ মনত জুমুৰি মাৰি ধৰা সকলো চিন্তা-ভাৱনা আৰু প্ৰশ্নক, সহজ অৰ্থৰে বিনা বিশ্লেষণেৰে সমাধান কৰাৰ বাবেই তাৰ আগমন ঘটিল।

বিভিন্ন ৰোগত ভাৰাক্ৰান্ত হৈ শয্যাশায়ী হৈ থকা কন্দৰ্প দাসে বিছনাত পৰি পৰিয়েই (এক দীৰ্ঘশ্বাস এৰি) ইমান দিনে অপেক্ষা কৰি থকা তাক আলফুলে সাৱটি ল'লে আৰু মনৰ অলক্ষিতে চকু দুটা বন্ধ কৰি দিলে। কাৰণ, তাৰ আগমনেহে সংসাৰৰ সকলো ভুৱা মায়া মোহৰ পৰা পৰিত্ৰাণ কৰি সন্ধান দিব পাৰে চিৰপ্ৰশান্তিপূৰ্ণ এক নিমম সত্যৰ তথা জীৱন নাটৰ শেষ প্ৰান্তৰ সেই নিদাৰ্শন বাস্তৱতাক। কাৰণ সিয়েই হ'ল 'মৃত্যু'। □□

হাঁহো আহা

সংগ্ৰাহক : দেৱজিৎ দাস
উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

- বৰুৱা : শইকীয়া, আপোনাক ডাঙৰ ল'ৰাটোৱে কি কৰি আছেহে এতিয়া?
- শইকীয়া : কি কৰিব আৰু? বৰ্তমান যুগত চাকৰিৰ যিহে Scarcity হৈছে, সেয়ে তাক তিনিআলিত দোকান এখনকে কৰি দিছে। পিছে আপোনাৰ ল'ৰাটোৱেনো কি কৰি আছে এতিয়া ?
- বৰুৱা : কি কৰিব আৰু? MBBS ডিগ্ৰীটো ল'লে দিয়ক আৰু।
- শইকীয়া : আপোনাৰ ল'ৰাক Medical পঢ়াই ভালৈই কৰিছে দিয়ক।
- বৰুৱা : তাক পঢ়োৱা নাইহে। সি এই ডিগ্ৰীটো নিজেই লৈছে।
- শইকীয়া : মানে?
- বৰুৱা : মানে হ'ল, সি 'মাক-বাপেকৰ বেকাৰ সন্তান' (Mak Bapekar Beker Santan)

ভগ্ন হৃদয়ৰ প্ৰেম

দেৱজিত দাস

উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ

মৰমৰ বীমা,

মৰমবোৰ গ্ৰহণ কৰিবা। নাজানো মৰম দিয়াৰ অধিকাৰ আছে নে নাই। বীমা, এটি বিশেষ কাৰণত মই পত্ৰখন লিখিবলৈ লৈছো। বীমা, বহুদিনৰ পৰা তোমাক এষাৰ কথা ক'বলৈ বিচাৰি আছো; কিন্তু ক'ব পৰা নাই। সদায় ভাৱো, কথাটো তোমাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিম। কিন্তু নোৱাৰিলো। সেয়ে আজি এয়া হাতত তুলি লৈছো কাগজ-কলম। বীমা, মই যদি তোমাক ভাল পাওঁ বুলি কওঁ ভুল হ'ব নেকি? যদি ভুল নহয় তেন্তে তোমাৰ সঁহাৰিলৈ গভীৰ আশা ৰাখিলো। বিশেষ নাই।

তোমাৰ 'অৰ্ণৱদা'।

..... হয়, এয়া আছিল অৰ্ণৱে বীমালৈ লিখা প্ৰথমখন প্ৰেম-পত্ৰ। সি বীমাৰ হাতত চিঠিখন তুলি দিওঁতে কিযে এক মৃদু শিহৰণ অনুভৱ কৰিছিল! আৰু বীমা? তাইও জানো কম? চিঠিখন পালেই তাই পোনে পোনে ঘৰলৈ লৰ দিছিল আৰু পিছদিনাখন বীমাই এসোপামান গোটা গোটা আখৰৰ সংমিশ্ৰণৰ সৈতে এটা ৰঙা গোলাপ অৰ্ণৱৰ হাতত তুলি দিছিল। লিখিছিল—

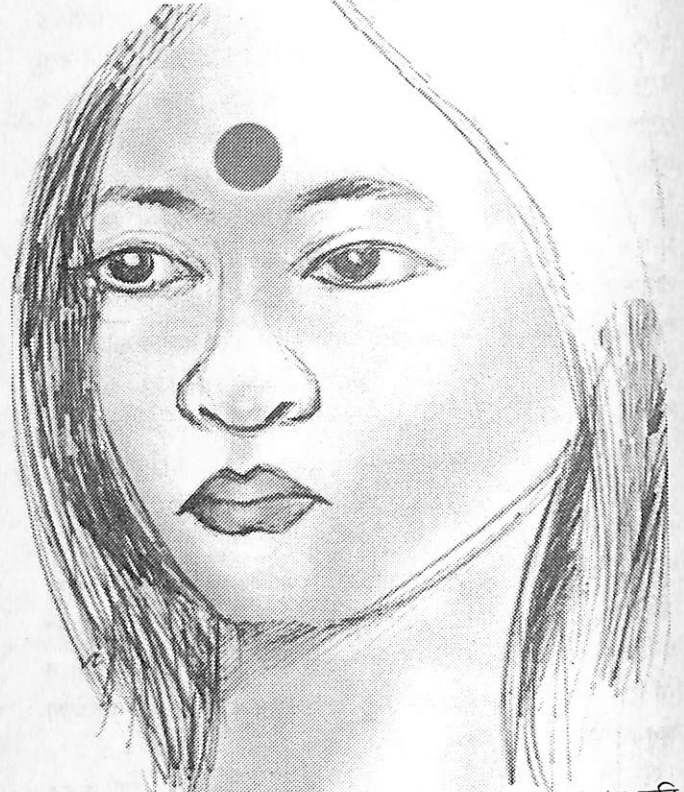
মৰমৰ অৰ্ণৱদা,

মৰম গ্ৰহণ কৰিবা। তোমাৰ মৰমবোৰ মই সাদৰে গ্ৰহণ কৰিছো। আজি মই নৈথে আনন্দিত। এনেকুৱা এটা প্ৰস্তাৱকে মই ইমানদিনে বিচাৰি আছিলো। তোমাৰ জানো মনত নাই, কিমানদিন যে মোৰ ওঁঠযুৰি কাঁপি উঠিছিল, কিবা এটা কথা কোৱাৰ আশাৰে? তুমি হ'বলা বুজিছিলো অৰ্ণৱদা, মই যে তুমি ভৱাৰ দৰে সেই একেযাৰি কথাকে ক'ব বিচাৰিছো! আৰু সেয়ে তুমিয়েই মোক আগতীয়াকৈ প্ৰস্তাৱ দি দিলা। অৰ্ণৱদা, I love you. I love you very much. অলপ দীঘলীয়া হৈছে। বেয়া নাপাবা।

বিশেষ নিলিখো। পুনৰ মৰমেৰে।

তোমাৰ মৰমৰ 'বীমা'

..... অৰ্ণৱ আৰু বীমাৰ প্ৰেমৰ সাক্ষী আছিল এই দুখন চিঠি আৰু আকাশ, বতাহ, নদী, পাহাৰ, পৰ্বত ইত্যাদি। কিন্তু আজি জানো বীমা অৰ্ণৱৰ ওচৰত আছে? ধনৰ লোভত অন্ধ হৈ তাই অৰ্ণৱৰ নিভাঁজ মৰমক ভৰিৰে মোহাৰি বিকি নামৰ চহকী ল'ৰা এজনক আঁকোৱালি ল'লে। বীমাই দেখিছেনে তাৰ অন্তৰত

উমি উমি জুলি থকা জুইকুৰা? অৰ্ণৱৰ মনটোৱে হাহাকাৰ কৰি উঠিল। তাৰ নয়ন যুগলেৰে দুধাৰি অশ্ৰু বৈ আহিল।

: দাদা, এয়া পূজাৰ বতৰ। আপুনিচোন এনেদৰে মন মাৰি বহি আছে। গা-মন ভাল নহয় নেকি? —লগুৱা বামুৱে প্ৰফেছৰ অৰ্ণৱক উদ্দেশ্য কৰি কথা কেইযাৰ ক'লে।

: কি ক'ম বামু! পূজাৰ সময় আহিলেই মোৰ মনটো বিষাদে ছানি ধৰে। বামু, সকলোৱে মই সুখী বুলি ভাবে। কিন্তু তেওঁলোকৰ ধাৰণা ভুল বামু। —এটি হুমুনিয়াহৰ সৈতে অৰ্ণৱৰ কথা কেইযাৰ মুখেৰে ওলাই আহিল।

: দাদা, সেইবোৰ বাদ দিয়ক। দুখক কোনোদিনে মনত আশ্ৰয় দিব নালাগে। বাৰু, আপোনালৈ একাপ চাহ আনিম নেকি? চাহখিনি দি মই বজাৰলৈ এপাক যাব লাগিব। —অৰ্ণৱক কথা কোৱাৰ সুযোগ নিদি বামুৱে চাহ বনাবলৈ লৰ মাৰিলে।

অৰ্ণৱ পুনৰ অতীতলৈ ভাঁহি গ'ল। বীমা, কি সুন্দৰ নাম! নামটোৰ দৰে ছোৱালীজনীও সুন্দৰ। সি বীমাক খুউব ভাল পাইছিল। নিজৰ প্ৰাণতকৈও বীমাক সি বেছি ভাল পাইছিল।

বীমাৰ কাৰণে সি যিকোনো স্বার্থই ত্যাগ কৰিবলৈ দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ আছিল। কিন্তু বীমাই যে তাক বিশ্বাসঘাটকতা কৰিব সি জানো তেতিয়া ভাবিব পাৰিছিল?

পূজাৰ বতৰ। ফৰকাল আকাশ। ফুটফুটীয়া জোনাক। নাতিশীতোষ্ণ বতৰ। অৰ্ণৱ তেতিয়া স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষৰ ছাত্ৰ। অৰ্ণৱে অকলেই পূজা চাবলৈ গৈছে। তাৰ বন্ধু প্ৰণৱো আজি পূজালৈ আহিব। সি তাতেই তাক লগ ধৰাৰ কথা। অৰ্ণৱে গৈ থাকোতে মনে মনে আওবালে, 'পূজা, পূজা লাগিছে মন উৰণীয়া'। বাস্তবোৰ পূজা চাবলৈ যোৱা মানুহেৰে উভৈনদী হৈছে। ঝিলিবোৰে ঝি ঝি কৰিছে। অৰ্ণৱে ভাবিলে, ঝিলিবোৰে যেন তাক পূজাৰ শুভেচ্ছা জনাইছে। সি মনতে সিহঁতক 'Thank you' বুলি কৈ বেগাই খোজ দিলে পূজাখলীলৈ।

: দাদা, এয়া চাহ লওঁক। —ৰামুৰ মাততহে অৰ্ণৱ বৰ্তমানলৈ ঘূৰি আহিল। ৰামুৰ হাতৰ পৰা চাহকাপ লৈ সি ৰামুক ক'লে—

: ৰামু, এয়া পইচা ল'। কি কি লাগে লৈ আনিবি। অ' ৰ, এটা কাম কৰিবি। আঁহোতে 'কলিতা টেইলৰিং'ত তোৰ ছাৰ্ট-পেণ্টৰ জোখ দি আহিবি। মই তেখেতক কৈ আহিছো।

ৰামু বজাৰলৈ গ'ল। চাহকাপত শোহা মাৰি অৰ্ণৱে এটা ছমুনিয়াহ কাঢ়িলে। তাৰ পাখি লগা মনটোৱে পুনৰ অতীতলৈ উৰা মাৰিলে।

পূজাখলী পায়ৈ অৰ্ণৱে দেৱী দুৰ্গাৰ আশীষ বিচাৰি তেওঁৰ চৰণত সেৱা জনালে। পূজা মণ্ডপৰ পৰা বাহিৰ হ'লহে মাত্ৰ, এনেতে সি দেখা পালে তাৰ বন্ধু প্ৰণৱক। লগত তাৰ ভনীয়েক প্ৰিয়া আৰু এজনী ছোৱালী। প্ৰণৱে অৰ্ণৱৰ ওচৰলৈ আহি ক'লে—

: ঐ অৰ্ণৱ, ইমান দেৰি কৰিলি তই। তোৰ কাৰণে যে কিমান সময় অপেক্ষা কৰিলো! বাৰু, তোক প্ৰথমে মই প্ৰিয়াৰ বান্ধৱীজনীৰ লগত চিনাকি কৰি দিওঁ। এইবুলি প্ৰণৱে প্ৰিয়াৰ লগত থকা ছোৱালীজনীলৈ আঙুলিয়াই ক'লে—

: অৰ্ণৱ, এয়া প্ৰিয়াৰ বান্ধৱী বীমা।
: হেল্ল', আই এম প্ৰণৱ। —বীমালৈ চাই অৰ্ণৱে ক'লে।
: হাই, আই এম বীমা। —অৰ্ণৱলৈ চাই মিচিকিয়া হাঁহিৰে বীমাই ক'লে।

: অৰ্ণৱদা, এতিয়া তোমালোক দুয়োটাই কথা পাত। — অৰ্ণৱলৈ চাই প্ৰিয়াই ক'লে।

: কিয়, প্ৰণৱ আৰু তুমি আমাক ইয়াত এৰি পলাবা নেকি? —সি এনেয়ে প্ৰিয়াক জোকাই ক'লে। প্ৰিয়াই মাথো খিলখিলাই হাঁহিলে। লগতে প্ৰণৱেও হাঁহিলে।

: বীমা, কি পঢ়ি আছা তুমি?

: H.S IIrd year-ত। প্ৰিয়াৰ লগত একেলগে। আৰু আপুনি?

: T.D.C IIIrd year-ত। ৰ'বা দেই, তুমি মোক আপুনি বুলি নক'বা। তুমি বুলি ক'বা। হ'ব?

: ঠিক আছে।

: তোমাৰ ঘৰ ক'ত?

: বকুল তলত। প্ৰিয়াহঁতৰ ওচৰৰ গাওঁখনতেই। মই কিন্তু আগতেই তোমাৰ কথা প্ৰিয়াৰ পৰা অলপ-চলপ শুনিছো অৰ্ণৱদা। —বীমাই ক'ব নোৱাৰাকৈ তাইৰ মুখৰ পৰা 'অৰ্ণৱদা' বুলি ওলাই আহিল।

: হয় নেকি? মই কিন্তু তোমাক আজিয়েই দেখিলো। — প্ৰণৱে ক'লে।

প্ৰিয়া, বীমা, প্ৰণৱহঁতৰ লগত বহু সময় কথা পাতি, খাই-লৈ অৰ্ণৱ ঘৰলৈ ৰাওনা হ'ল। ৰাতি বিছনাত পৰাৰ পিছত অৰ্ণৱৰ চকুত বীমাৰ মুখখন ভাহি উঠিল। কি সুন্দৰ বীমা। দাঁতকেইটা ডালিম গুটিৰ নিচিনা, চকুকেইটা হৰিণীৰ চকুৰ দৰে, মিন্ধ চুলিৰ সুবাস, ককাঁল খামুচিয়া। অৰ্ণৱে গাই দিলে, 'ককাঁল খামুচিয়া, গাল গুলপীয়া'। অৰ্ণৱে বুজিলে যে সঁচাকৈয়ে বোকাৰ মাজতহে পদুম ফুল ফুলে।

দুয়োৰে চিঠিৰ আদান-প্ৰদানৰ পিছত তেওঁলোকৰ প্ৰেম গভীৰলৈ আহিবলৈ ধৰিলে। অৰ্ণৱৰ দেউতাক এজন কৃষক। ঘৰত মাক-দেউতাক আৰু তাৰ বায়েক, মুঠতে চাৰিটা প্ৰাণী। কোনোমতে অভাৱ-অনাটন নোহোৱাকৈ চলি আছে। বীমাই অৰ্ণৱৰ লগত পূজা-সভা আদিলৈ যাব ধৰিলে। এদিন আবেলি নৈৰ পাৰত বহি থাকোতে বীমাই ক'লে—

: অৰ্ণৱদা, সৌ বালিচৰটো দেখিছানে? কি ধুনীয়া!

: অ' দেখিছো। কিন্তু সেইবোৰ ক্ষুণ্ণকীয়া। আজি তুমি যি দেখিছা, কাইলৈ হয়তো সেইটো নেদেখিবও পাৰা। সেইবোৰ মৰুভূমিৰ মৰীচিকা মাথোন।

ক্ষুণ্ণক সময় দুয়ো নিস্তন্ধ হৈ থাকিল। তাৰ পিছত বীমাই ক'লে—

: অৰ্ণৱদা, আজিকালি মোৰ ঘৰত একদম মন নবহা হৈছে। যেন তোমাৰ কাষতে অনবৰত থাকিম এনেকুৱা লাগে। অৰ্ণৱদা, মই তোমাক লৈ বহুত সপোন ৰচিছো। সেই সপোনবোৰ বাস্তৱত পৰিণত হ'বনে বাৰু?

: বীমা, ৰাইজে নখ জোকাৰিলে নৈ বয়। গতিকে তুমি আৰু মই, দুয়ো যদি দুয়োকে আগবাঢ়ি যোৱাত সহায় কৰো তেন্তে নিশ্চয় দুয়োৰে সপোনবোৰ বাস্তৱত পৰিণত হ'ব।

দুয়োৰে মূৰৰ ওপৰেৰে এজাক বগলী উৰি গ'ল। অস্ফাটলত শেষবাৰৰ বাবে দিনমণিয়ে মিচিকিয়াই হাঁহি মাৰিলে।

নৈৰ পানীৰ কুলু কুলু ধ্বনিয়ে আবেলিৰ সেই সময়খিনি বেছ মনোমোহা কৰি তুলিলে। অৰ্ণৱে বীমাক জোকাবলৈ সুধিলে—

ঃ বীমা, এতিয়াই যদি তোমাক কোনোবা এজন ধনী ঘৰৰ ল'ৰাই বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ বা ভালপোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দিয়ে তুমি বাৰু গ্ৰহণ কৰিবানে? চোৱা, মইতো বৰ্তমান এজন নিবনুৱা। গতিকে

ঃ অৰ্ণৱদা, তুমিয়ে কি কোৱা! তোমাৰ বাহিৰে মই আনৰ কথা একদম ভাবিবই নোৱাৰো। প্লিজ, আৰু নক'বা। —অৰ্ণৱৰ কথা শেষ হ'বলৈ নিদি বীমাই ক'লে। অলপ সময় পিছত দুয়ো তাৰ পৰা উভতিল।

ঃ দাদা, অ' দাদা, মই বজাৰৰ পৰা আহিলোৱেই। ছাৰ্ট-পেণ্টৰ জোখটোও দি আহিছো। —ৰামুৰ মাতত অৰ্ণৱৰ সন্নিহ্ন ঘূৰি আহিল। ৰামুৱে ভিতৰলৈ গৈ আবেলিৰ জলপান বনোৱাত ব্যস্ত হ'ল।

স্মৃতিৰ মণিকোঠাত অৰ্ণৱ পুনৰ সোমাই পৰিল। সেইদিনা আছিল সোমবাৰ। সেইদিনাই অৰ্ণৱৰ 'প্ৰেমজীৱনলৈ' অমানিশাৰ ঘোৰ অন্ধকাৰ নামি আহিছিল। বীমাৰ কথামতেই অৰ্ণৱ ৰাস্তাৰ দাঁতিত থকা নাহৰজোপাৰ তলত বৈ আছিল। আজি সি বীমাৰ লগত শিৱমন্দিৰলৈ যোৱাৰ কথা। ঠিক ন বজাত বীমা এইখিনি পোৱাৰ কথা। কিন্তু এয়াচোন চাৰে ন বাজি গ'ল। বীমা এতিয়ালৈ কিয় অহা নাই বাৰু? তাইৰ একো অসুখ-বিসুখ হোৱা নাইতো? হঠাৎ মটৰ চাইকেলৰ হৰ্ণ বাজি উঠাত অৰ্ণৱে কাষলৈ ঘূৰি চালে। আৰে, এয়াচোন বীমা! কিন্তু, এই ল'ৰাজন?

ঃ আৰে বীমা, তুমি ইমান দেৰি কৰিলা। মই অথনিৰে পৰা ইয়াতে বৈ আছো। —অৰ্ণৱে অভিযোগ কৰিলে।

ঃ কি ক'ম অৰ্ণৱদা! এই যে ল'ৰাজন দেখিছা, তাৰ নাম হিমাংশু। মই তেওঁক মৰমতে হিম্ব বুলিয়েই মাতে। তেওঁতো মোক পোনে পোনে চিনেমা হুলৈয়ে নিব খুজিছিল। পিছে মইহে ভাৱিলো যে তোমাক কথাটো খোলাখুলিকৈ কৈ যোৱাটো বেছি ভাল হ'ব।

ঃ কথাটো মানে? —অৰ্ণৱ শিয়ৰি উঠিল।

ঃ নহয়, মানে। অৰ্ণৱদা, তুমি মোৰ চৰ কথা পাহৰি যোৱা। প্লিজ। অৰ্ণৱদা, মোৰ ইতিমধ্যে হিম্বৰ লগত হিয়া-দিয়া-নিয়া হৈ গৈছে। অৰ্ণৱদা, তুমি আমাৰ কথাবোৰ পাহৰি যোৱা। ধৰি লোৱা, এইটো এটা বেয়া সপোন। আৰু

ঃ বীমা, বহুত শুনিলো আৰু বন্ধ কৰা। Shut up. তুমিয়ে এনেদৰে প্ৰেম নামৰ পৰিভ্ৰ শব্দটো কাপোৰৰ নিচিনা সলাব পাৰা মই আজিহে বুজিলো। তুমি ইমানদিন মোৰ লগত তাৰমানে প্ৰেমাভিনয়হে কৰি আহিছা? এতিয়া অভিনয় শেষ হ'ল আৰু ঘৰা-ঘৰি যাবাগৈ? —বীমাক ক'বলৈ নিদি অৰ্ণৱে ক'লে।

ঃ অৰ্ণৱদা, Please.

ঃ ওহো, মোক ক'বলৈ দিয়া। শূনা বীমা, মই তোমাক সঁচা অন্তৰেৰে সঁচাকৈ ভাল পাইছিলো। তুমি এতিয়া আনৰ হ'ব ওলাইছা, মোৰ কোনো আপত্তি নাই। কিন্তু তোমাৰ প্ৰতি ভালপোৱা মোৰ সদায়েই থাকিব। তুমি সুখী হোৱাটোৱেই মই কামনা কৰো।

ঃ বীম, সোনকালে কৰা। দেৰি হ'ল।

ঃ অঃ গৈছো হিম। —বীমাই হিমাংশুক উদ্দেশ্য ক'লে।

ঃ অৰ্ণৱদা, পাৰা যদি মোক ক্ষমা কৰিবা। —অৰ্ণৱক কথা কোৱাৰ সুযোগ নিদি বীমাই তচ্ছিল্যৰ বাঁহী বজাই চঞ্চলা হৰ্ষীজনীৰ দৰে জঁপিয়াই জঁপিয়াই গৈ হিমাংশুৰ মটৰ চাইকেলৰ পিছফালে বহি তাৰ কান্ধত খামুচি ধৰি অৰ্ণৱলৈ এবাৰো ঘূৰি নোচোৱাকৈ এসোপামান ধূলি উৰুৱাই গ'লগৈ। অৰ্ণৱ মাথো একে ঠাইতে থিয় হৈ থাকিল। তাৰ চাৰিওফালে গছ-লতা, পৰ্বত-পাহাৰবোৰ ঘূৰিবলৈ ধৰিলে। দুদিন পিছত অৰ্ণৱে প্ৰণৱৰ মুখৰ পৰা যি শুনিলে, সি তেতিয়া সঁচাকৈয়ে বাকবন্ধ হ'ল।

ঃ অৰ্ণৱ, আজি তোক শান্তনা দিবলৈ মোৰ সঁচাকৈয়ে বেয়া লাগিছে। বীমা যে এনে স্বভাৱৰ আমি কল্পনাও কৰা নাছিলো। আনকি প্ৰিয়া তাইৰ বান্ধৱী, কিন্তু তাইয়েই বীমাৰ এই টুলুঙা ৰূপটোৰ কথা জনা নাছিল।

ঃ প্ৰণৱ, ঘটনাটো আগৰে পৰা কচোন। ল'ৰাজনৰ ঘৰ ক'ত, কি কৰে, কেনেকৈ বীমাৰ লগত চিনাকি হ'ল ইত্যাদি।

ঃ শুন তেস্তে, ল'ৰাজন গুৱাহাটীত থাকে। দেউতাক এজন চৰকাৰী উচ্চপদস্থ বিষয়া। সি কিবা বিজিনেছ কৰে। অজস্ৰ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী। ঘৰত মাক, দেউতাক, তাৰ ভনীয়েক আৰু সি। বীমাইহঁতৰ ওচৰৰে কাৰোবাৰ ঘৰত আহিছিল। এনেকৈয়ে বীমাৰ লগত চিনাকি। তাৰ পিছত দুয়োৰে প্ৰেমৰ বীজ অংকুৰিত হয়। আৰু আজি বীমাই ধনৰ লোভত অন্ধ হৈ তোৰ নিৰ্ভাজ মৰম ভৰিৰে মোহাৰি হিমাংশুক আঁকোৱালি ল'লে। অৰ্ণৱ, তই বীমাক পাহৰি নতুন জীৱনৰ পাতনি মেল। আমি যিমান পাৰো তোক সহায় কৰিম।

ঃ প্ৰণৱ, শুন। মই বীমাক সঁচা অন্তৰেৰে ভাল পাইছিলো আৰু ভৱিষ্যতেও ভাল পাম। তাই সুখী হোৱাটোৱেই মই বিচাৰো। তাইৰ প্ৰতি মোৰ যি অকৃত্ৰিম মৰম সেই মৰম সদায় থাকিব।

ঃ দাদা, আহক চাহ খাব। ৰামুৰ মাতত অৰ্ণৱ পুনৰ বাস্তৱলৈ উভতি আহিল। ৰামুৰ পিছে পিছে সি চাহ খাবলৈ গ'ল।

ঃ দাদা, এইবাৰ পূজাত ঘৰলৈ যাবনে? মানে..... গাওঁৰ ঘৰলৈ?

ঃ কিয় সুধিলি? —চাহত সোহা মাৰি অৰ্ণৱে ৰামুক সুধিলে।

ঃ নহয়, মানে বৰমায়ে আপুনি নগ'লে বৰ দুখ পাব। তাৰোপৰি এইবাৰ হেনো ৰূপাবা আৰু ভিনদেউও আহিব। এইবাৰ কিন্তু বৰমাৰ অকলশৰীয়া ঘৰখন মানুহেৰে গিজ্জিগজাই উঠিবদে।

ঃ হ'ব দে বাৰু যাম।

ঃ দাদা, আপুনি বৰমাক ইয়াত কিয় নাৰাখে বাৰু?

ঃ অ' এতিয়া মোৰ গাত দোষ হ'ল হ'বলা? মই চাকৰি পোৱাৰ লগে লগে মাক ইয়ালৈ লৈ আহিছিলো। পিছে মা হেনো ইয়াত থাকিব নোৱাৰে। তেওঁৰ মতে চহৰীয়া জীৱনতকৈ গাৱলীয়া জীৱনেই শ্ৰেষ্ঠ।

ঃ অ' হয় নেকি!

টং-টং-টং-টং —কলিং বেলটো বাজি উঠিল।

ঃ ৰামু, য়াচোন কোন আহিছে চা'গৈ।

ঃ গৈছো দাদা। —ৰামুৱে ক'লে।

ৰামুক অৰ্ণৱে ভাগ্য কৰিয়েই পাইছে। কাৰণ ৰামুৰ দৰে বিশ্বাসী, কৰ্তব্যপৰায়ণ, সুখ-দুখৰ লগৰী হোৱা লগুৱা বৰ্তমান যুগত পাবলৈ খুব টান।

ঃ দাদা, কোনোবা এজনী মাইকী মানুহ আহিছে। আপোনাক বিচাৰিছে। মই বাহিৰতে বহিবলৈ দিছো। —ৰামুৱে অৰ্ণৱক উদ্দেশ্যি কথাকেইয়াৰ ক'লে।

ঃ ৰামু, তই তেওঁক ড্ৰয়িং ৰুমতে বহিবলৈ দে। মই গৈ আছো।

ড্ৰয়িং ৰুমত সোমায়ৈই অৰ্ণৱ শ্বাসৰুদ্ধ হ'ল। এয়াচোন ৰীমা। কি হ'ল আজি তাইৰ! এনেদৰে যে হঠাৎ আহি ওলালহি। নিজকে সংযত কৰি অৰ্ণৱে ক'লে—

ঃ ৰীমা, হঠাৎ আহিলা যে!

ঃ

ঃ আৰে, তুমিচোন মনে মনে বহি আছা। কি হ'ল কোৱাচোন মোৰ ৰীমাজনী! অ' sorry দেই। মোৰ নহয়, হিমাংশুৰ ৰীমাজনী।

ঃ Please অৰ্ণৱদা, ঠাট্টা নকৰিবা। মই এই জীৱনৰ পৰা মুক্তি পাব বিচাৰিছো। অৰ্ণৱদা, মই জানো যে মই অক্ষমণীয় ভুল কৰিছো। তথাপি মই অন্তত মোৰ মৃত্যুৰ আগে আগে তোমাৰ পদধূলি লৈ মৃত্যুবৰণ কৰিব খুজিছো।

ঃ ৰীমা, এয়া তুমি কি কৈছা? —অৰ্ণৱে আচৰিত হৈ ক'লে।

ঃ অ' অৰ্ণৱদা, মই ঠিকেই কৈছো। মই আৰু জীয়াই থাকিব নোখোজো। অৰ্ণৱদা, পাৰা যদি মোক ক্ষমা কৰি দিবানে? তেতিয়াহ'লে মোৰ আত্মাই অন্ততঃ তোমাৰ পৰা অলপ শান্তি পালেহেঁতেন।

ঃ ৰীমা, মই তোমাক আজিও ভাল পাওঁ। গতিকে তাত ক্ষমাৰ প্ৰশ্নই নুঠে। বাৰু কোৱাচোন, তুমি কিয় এই জীৱনৰ পৰা মুক্তি পাব বিচাৰিছা?

ঃ অৰ্ণৱদা, তোমাক আৰু মই মানসিক আঘাত নিদিওঁ। তোমাৰ সাঁচা মৰমক নেওচি মই হিমাংশুক ভাল পাইছিলো আৰু আজিৰ পৰা দুবছৰ আগতে মোৰ হিমাংশুৰ লগত হিন্দু ধৰ্মৰ নীতি অনুসৰি বিয়া হয়। কিন্তু হঠাৎ মই সেই নিষ্ঠুৰ সত্য কথাটো গম পাই গৈছিলো। হিমহঁত হৈছে ধনলোভী। তেওঁলোকে যিমানখিনি পায়, তাতকৈ বেছি পোৱাৰ আগ্ৰহ কৰে। বিয়াৰ এবছৰৰ পিছতেই হিমে মোক যৌতুক বিচাৰি মানসিক অশান্তি দিয়ে। তাৰ পিছত হিমৰ ভনীয়েক আৰু মাক-দেউতাকেও মোক গালি-শপনি পাৰি মাৰধৰ কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰে। মোক হেনো তেওঁলোকৰ বোৱাৰী বুলি পৰিচয় দিবলৈ লাজ লাগে। আজি পুৱা প্ৰতিবাদ কৰাৰ ফলস্বৰূপে এটা উপহাৰ পালো। সেয়া হ'ল— চোৱা, মোৰ গালত হিমৰ পাঁচটা আঙুলিৰ চিন। বিয়াৰ আগত যিজন হিমেই মোৰ কোলাত মূৰ থৈ কৈছিল “ৰীম, মই সদায় তোমাৰ। তোমাৰ কাৰণে মই যিকোনো ত্যাগ কৰিবলৈ প্ৰস্তুত”, সেইজন হিমেই মোক আজি চৰিয়ালে। ভাৱিলো পুলিচক কথাবোৰ জনাম। কিন্তু যি বুজিলো পুলিচো তেওঁলোকৰ হাতৰ মুঠিত। পুলিচক জনাব খোজাত হিমে কি ক'লে জানা, ‘মানুহক দেখাই থাকী পোছাক পিন্ধিলেই পুলিচ নহয়। তই জনাব বিচৰা পুলিচবোৰ এই শ্ৰেণীৰ, যিয়ে আমাৰ দৰে মানুহৰ কথাতে উঠা-বহা কৰে।’ অৰ্ণৱদা, অৱশেষত মই আত্মহত্যা কৰিব লাগিব চা'গৈ। আৰু সেয়ে মই তোমাৰ পৰা ক্ষমা বিচাৰিছো যাতে সিপুৰীলৈ গৈ শান্তি পাওঁ। অৰ্ণৱদা, মোক বিমুখ নকৰিবা। Please. শেষৰ ফালে ৰীমাই ফেকুৰি ফেকুৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। দুয়ো ক্ষণ্তক নিৰৱে ৰ'ল।

ঃ ৰীমা। —অৰ্ণৱে ক'লে।

ঃ হ।

ঃ মই যদি তোমাক এটি প্ৰস্তাৱ দিও গ্ৰহণ কৰিবানে?

ঃ কি প্ৰস্তাৱ?

ঃ মই যদি তোমাক এতিয়াও গ্ৰহণ কৰিব খোজো?

ঃ Impossible.

ঃ Why? ৰীমা, মই অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰি ভাল পাওঁ।

ঃ কিন্তু দ্বিতীয়বাৰ জীৱন গঢ়াৰ ইচ্ছা আৰু মোৰ নাই।

ঃ কিয়?

ঃ কাৰণ, মোৰ দৰে এজনী অপৰিত্ৰ নাৰীৰ তোমাৰ দৰে দেৱতুল্য পুৰুষ এজনৰ পত্নী হোৱাৰ মৰ্যাদা আছে জানো?

ঃ আছে ৰীমা, আছে।

ঃ কিন্তু মই আৰু দ্বিতীয়বাৰ পাপ কৰিব নোখোজো। কাৰণ মোক গ্ৰহণ কৰিলে তোমাৰ বৃদ্ধ মাতৃয়ে অন্তৰত যি আঘাত পাব, সেই পাপে মোক চুব।

ঃ বীমা, মায়ে মোৰ কথা বুজি পায়। জানানে, তোমাৰ কাৰণে মই কিমান নিশা উজাগৰে কটাইছো? কিমান দিন মাজ নিশা কেতেকীৰ হিয়াভগা বিননি শুনিছো? বীমা, তুমি কৈছা, তুমি অপৰিত্ৰ। কিন্তু মোৰ বাবে তুমি আগৰ বীমাজনীয়েই।

ঃ বামু, ঐ বামু, এয়া তোৰ নবৌ। বীমা, তুমি মুখ-হাত ধুই ফ্ৰেচ হৈ 'ৰেডী' হোৱা। আমি আজিয়েই গাৰঁৰ ঘৰলৈ যাম।

বীমাই মৌনভাৱেই সন্মতি প্ৰকাশ কৰিলে।

ঃ বামু, ড্ৰাইভাৰক গাড়ী উলিয়াবলৈ দে। তইও ওলা। আমি এতিয়াই ঘৰলৈ যাম।

সন্ধিয়াৰ আকাশখনত এটি-দুটিকৈ তৰাবোৰে ভূমুকি মাৰিছে। জোনটিয়ে মেঘৰ লগত লুকা-ভাকু খেলিছে। বাহিৰলৈ আহি অৰ্ণৱে দেখিলে তাৰ 'কাৰ'খন বজনীগন্ধা আৰু গেছাই ফুলৰ মালাৰে বামুৱে লৰালৰিকৈ সজাই তুলিছে। সুদূৰৰ পৰা ভাঁহি আহিছে জনপ্ৰিয় গীতৰ কলিটি—

“ভৰি পিছল খালে খামুচিবা,
পিছলা মন কেনেকৈ ধৰিবা?
দাপোণ ভাগি গ'লে পেলাই দিবা,
পিছে, মন ভাগিলে বুলি,
অ' মোৰে মৰমী, পেলাই দিব
জানো পাৰিবা???

ব
া
ক
া
১
০
৩
৬

“হাতীক হাতেৰে বগবাই দিব নোৱাৰি। অসমীয়া জাতি বাৰিষাৰ চলত উটি নাযায়। মোগলৰ আক্ৰমণ, মানৱ উপদ্ৰৱ, প্ৰবল ভূমিকম্প আদি য'ত প্ৰলয়ৰ পৰা অসমীয়া জাতিয়ে নিজৰ বৈশিষ্ট্য ৰাখি আহিছে, ভৱিষ্যতলৈও থাকিব। যিটো জাতি বাণ, নৰক, ভগদত্ত আদি মহা পৰাক্ৰমী বজাসকলৰ দিনৰে পৰা আছে, যিটো ভাষাই দীপিকা ছন্দ, ডাকৰ বচনৰ দিনৰ পৰা গৌৰৱ ৰক্ষা কৰি আহিছে, সেই গৌৰৱমণ্ডিত জাতি বা ভাষা পছোৱা বতাহত উৰি নাযায়।”

ৰঘুনাথ চৌধাৰী, সভাপতি
অসম সাহিত্য সভাৰ ষষ্ঠদশ অধিবেশন
তেজপুৰ, ১৯৩৬ চন

“সাহিত্য জগতখনত পক্ষ মাথোন দুটা : লেখক আৰু পাঠক। এটা কবিতাৰ, এটা গল্পৰ, এখন নাটক বা উপন্যাসৰ লেখক এজন, সহস্ৰজন হ'লেও, পাঠক এজনেই—প্ৰতিজন পাঠককেই একক। দুয়োৰ মাজৰ যোগসূত্ৰ সংবেদনশীল ভাবোদ্দীপক ভাষা, সাহিত্যিক সৃষ্টি কৰা এক চিনিৰ বুজিব পৰা পৃথিৱী। লেখকে যদি পাঠকৰ কথা মনত নৰখাকৈ লিখে, পাঠকে যদি সেই লিখা গ্ৰহণ কৰিবলৈ অক্ষম হয়, লেখক পাঠকৰ সম্পৰ্ক ৰচনা হ'ব পাৰে জানো?”

চৈয়দ আব্দুল মালিক, সভাপতি
অসম সাহিত্য সভাৰ চতুৰ্দশ বিংশ অধিবেশন
অভয়াপুৰী, ১৯৭৭ চন

বিষাদৰ বতৰা

শ্ৰী বিশ্বজিৎ মণ্ডল
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

পুহ মহীয়া ঠাণ্ডা। ৰাতি ১টা বাজিছে। প্ৰশান্তৰ চকুত টোপনি নাই। কাৰণ আজি তাৰ অফিচত যিটো ঘটনা ঘটিল সেইটো হোৱাৰ পিছত সিয়ে কি কোনো ল'ৰাই ৰাতি টোপনি যাব নোৱাৰে। কাৰণ আজি ডিগ্ৰী পাছ কৰা তিনি বছৰ পিছত প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনিতাৰ লগত তাৰ দেখা হৈছিল। অনিতা আছিল মৃদুলাৰ অতি প্ৰিয় বান্ধৱী। মৃদুলা আছিল প্ৰশান্তৰ প্ৰথম প্ৰেম। প্ৰশান্ত আৰু মৃদুলাই একেলগে কলেজত একাদশ শ্ৰেণীৰ পৰা পঢ়িছিল। কিন্তু প্ৰশান্ত অলপ লাজুকীয়া আৰু ছোৱালীৰ পৰা অলপ দূৰ হৈ চলিছিল। কাৰণ সি আছিল তাৰ ঘৰখনৰ একমাত্ৰ ল'ৰা আৰু মাক-দেউতাকৰ তাৰ ওপৰত বহুত আশা। মাক-দেউতাকে বহুত কষ্টৰে কলেজলৈ পঠিয়াইছিল কাৰণ মাক-দেউতাকৰ মনত আশা যে সি পাছ কৰি তেওঁলোকৰ ভৱিষ্যতৰ কণাৰ লাখুটি হ'ব।

কিন্তু কলেজলৈ গৈয়ে যেতিয়া প্ৰথমবাৰৰ বাবে মৃদুলাক দেখিছিল তেতিয়াই সি তাইৰ প্ৰতি অলপ আকৰ্ষিত হৈছিল আৰু

মনতে ভাৰিছিল এইজনী ছোৱালীয়েই তাৰ মানস প্ৰতিমা। কিন্তু তাৰ মনত ভয় যে যদি এতিয়াই সি এই মেৰপাকত সোমাই পৰে এইটোৱে পঢ়া-শুনাত বাধাৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে। সি নিজৰ মনটো বান্ধিলে। এনেকৈয়ে তেওঁলোকৰ জীৱনৰ অমূল্য দুবছৰ উকলিল। দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ তেওঁলোকে ভাল কৰিলে। আচৰিত কথা এয়ে যে তেওঁলোকে এই বিগত বছৰত কোনো কাৰো লগত এদিনো কথা পতা নাছিল।

এতিয়া তেওঁলোক স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ ছাত্ৰ। প্ৰশান্তৰ মনত জ্বলা প্ৰেমে উত্তাপ বেছি কৈ দিব ধৰিলে। কিন্তু এই কথা সি কাকো জানিবলৈ দিয়া নাছিল। সি ভয় কৰিছিল, কাৰণ তাৰ বহুত কৰ্তব্য আছে—মাক-দেউতাকৰ প্ৰতি, সমাজখনৰ প্ৰতি আৰু তাৰ পিছতহে তাৰ ভাল পোৱা। কিন্তু এই বিগত বছৰত সি এদিনো তাইৰ লগত কথা কোৱা নাছিল কাৰণ সি আছিল এক মধ্যম পৰ্যায়ৰ ঘৰৰ ল'ৰা যাব ভৱিষ্যত নিজৰ পঢ়া-শুনাৰ দ্বাৰাই তৈয়াৰ কৰিব লাগিব আৰু সিফালে তাই আছিল যাব

পৰিয়াল অতি উচ্চ শিল্পী আৰু ধনী পৰিয়াল। এই খবৰবোৰ সি ইজন-সিজন বন্ধুৰ পৰা শুনিবলৈ পাইছিল আৰু সি মনতে ভাবিছিল যে স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষৰ শেষত সি তাইক প্ৰস্তাৱ দিব যে “মই তোমাক ভাল পাওঁ”। কিন্তু ইয়াৰ মাজতে স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ পৰীক্ষাৰ ফলাফল ঘোষণা কৰা হ’ল আৰু প্ৰশান্তই ভাল নম্বৰ পালে। এই ফলাফলৰ marksheet দিয়াৰ দিনা প্ৰথম তিনি বছৰৰ ভিতৰত প্ৰথম তাৰ প্ৰাণৰ লগত কথা কৈছিল। তেতিয়াৰ পৰা এজনে আনজনৰ লগত কেতিয়াবা কেতিয়াবা অলপ কথা কোৱা আৰম্ভ কৰিলে। প্ৰশান্ত যেনেকৈ নহওক মনতে বান্ধিলে যে সি তাৰ স্নাতক পৰীক্ষাত ভাল নম্বৰ আনিবই লাগিব আৰু তাৰ পিছত সি তাইক ভাল পাই বুলি ক’ব। তেওঁলোকৰ মাজৰ বন্ধুত্ব ভালেই হৈ পৰিছিল। এতিয়া প্ৰশান্ত দিনৰ বেছিভাগ সময় মৃদুলাৰ কথা ভাবে যেনেকৈ তাইক কোনো কামত সহায় কৰা, কি কৰিলে তাই ভাল পাব ইত্যাদি ইফালে মৃদুলায়েও দিনত অলপ সময়ৰ বাবে প্ৰশান্ত কথা মনত পেলায়। তাইৰ মনতো প্ৰেমৰ ভাৱ অলপ ফুটি পৰিছিল। স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষত তাইৰ লগত কথা পাতি আপোন হৈ পৰিছিল প্ৰশান্ত। এই প্ৰেম স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষত এনেকুৱা হৈছিল এজনে আন এজনক নিজৰ বুলি মনতে ভাবি লৈছিল কিন্তু এজনে আনজনক এই বিষয়ে কেতিয়াও প্ৰকাশ কৰা নাছিল। কিন্তু এই আন্তৰিক ভালপোৱা কেতিয়াও প্ৰকাশ কৰা নাছিল। কিন্তু এই আন্তৰিক ভালপোৱা এজনে আনজনৰ প্ৰতি অনিতাই (মৃদুলাৰ বান্ধৱী) ভালকৈ বুজিব পাইছিল। কিন্তু তাই অকলেই কি কৰিব পাৰে। দিনবোৰ অতীতত পৰিণত হ’ল। তেওঁলোক স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ পাছ কৰি স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষত প্ৰৱেশ কৰিলে। ইফালে মৃদুলাৰ বাবে সম্বন্ধ ঠিক হৈ আছিল। এই বিষয়ে তাই নাজানেই। ল’ৰা আছিল তাইৰ সৰু কালৰ বন্ধু অমিত। অমিত ইঞ্জিনিয়াৰ। ঘৰৰ অৱস্থাও বহুত ভাল। কিন্তু ইফালে প্ৰশান্তই ভাবিছিল যে স্নাতক পাছ কৰি সোনকালে কিবা কামত লাগি তাইক প্ৰস্তাৱ দিব। কিন্তু মানুহে যি ভাবে সেইটো কি সম্ভৱ হয়। মৃদুলাই লাহে লাহে বুজিব পাৰিছিল যে স্নাতক শেষ হোৱাৰ পিছত তাইৰ বিয়া তাইৰ বন্ধু অমিতৰ লগত হ’ব। তাই মনতে ভাবে যে কেতিয়া প্ৰশান্তই তাইক ক’ব ‘মই তোমাক ভাল পাওঁ—তুমি মোক ভাল পোৱানে’। কিন্তু ইয়াৰ এজনে আনজনৰ অসুবিধা কেতিয়াও বুজিবলৈ চেষ্টা কৰা নাছিল। প্ৰশান্তই ভাবিছিল যে সি যদি এতিয়াই তাইক প্ৰস্তাৱ দিয়ে আৰু তাই No কৰি দিয়ে তেতিয়া তাৰ কি হ’ব আৰু মৃদুলাই বিচাৰিছিল যে তাইৰ জীৱনৰ লগৰী তাইক যিদিনাখন নিজে প্ৰস্তাৱ দিব সেইদিনাখনহে তাই তাইক মনৰ সকলো কথা তাৰ ওচৰত ক’ব। ভাল পোৱা ইমান

formality থাকিব লাগেনে বাৰু? এনেকুৱা কৰোঁতে কৰোঁতে স্নাতক দুয়োৰে শেষ হৈ গ’ল। আৰু এজন আন এজনৰ পৰা বহুত দূৰ আঁতৰি গ’ল। তথাপিহে মৃদুলাৰ আশা যে এদিন প্ৰশান্ত তাইৰ ওচৰলৈ আহিব তাইৰ বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ লৈ। কিন্তু প্ৰশান্তই ভাবিছিল যে বিবাহৰ পিছত যিবোৰ সুবিধা ঘৰৰ পত্নীয়ে বিচাৰে সেই সুখ-সুবিধা আৰু আৰাম সি তাইক দিব বিচাৰিছিল যাতে তাইৰ কষ্ট নহয় প্ৰশান্তৰ। কাৰণ তাই প্ৰশান্তৰ প্ৰাণ। প্ৰশান্তৰ বিশ্বাস। সি দুবছৰৰ ভিতৰত সি কিবা এটা নিজৰ ব্যৱসায় বা চাকৰি বিচাৰি কৰি ল’ব পাৰিব।

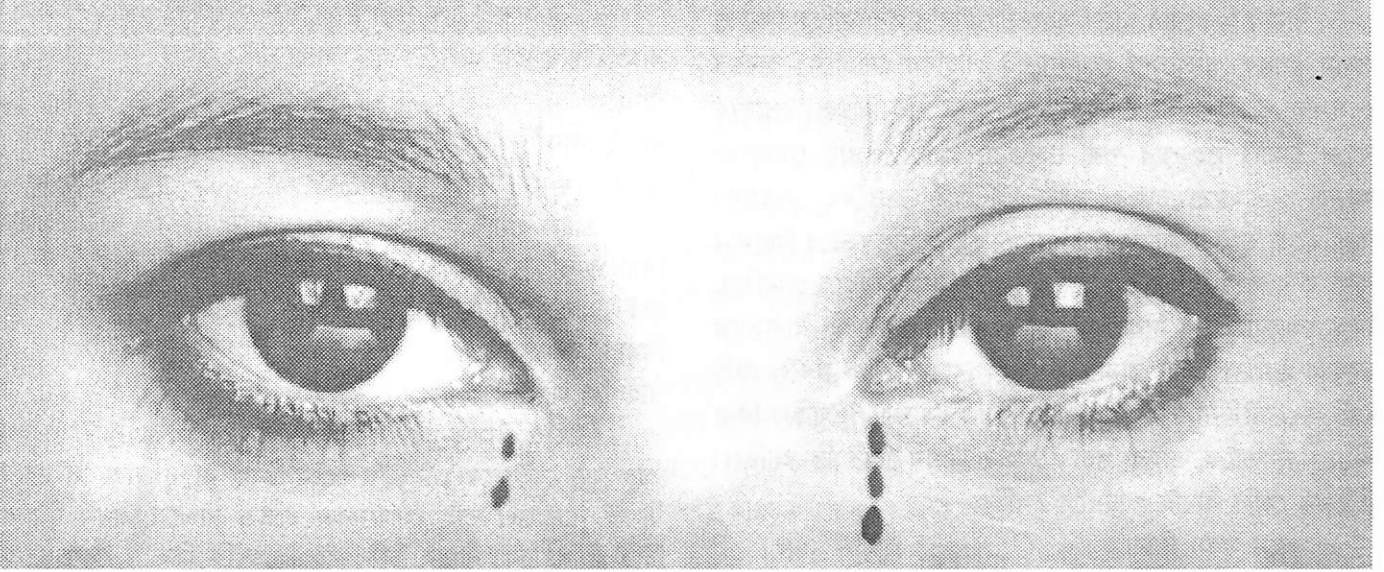
এনেকৈ প্ৰশান্তৰ তিনিবছৰৰ পাৰ হৈ গ’ল। ভাল এটা Insurance Company ত চাকৰি পালে। কিন্তু মৃদুলাই প্ৰশান্তৰ অপেক্ষা কৰোঁতে কৰোঁতে শেষত ঘৰৰ পৰা তাইক অমিতৰ লগত বিয়া দি দিলে। বিয়ালৈ মৃদুলাই তাইৰ প্ৰিয় সখী অনিতাকো নিমন্ত্ৰণ কৰিলে। নিমন্ত্ৰণ পাই অনিতা বহুত দুখী হৈ পৰিছিল। কাৰণ তাই সকলো জানে সিহঁত দুজনৰ। তাই মনৰে কান্দিলে আৰু ভগৱানক সুধিলে প্ৰকৃত ভালপোৱাৰ পৰিণাম কি এয়েই হয় নেকি? বিয়াৰ পিছত মৃদুলাক অমিতে দিল্লী লৈ গ’ল।

বিয়াৰ পাঁচ মাহ পিছত অনিতাই এটা কামৰ বাবে Insurance Company টোত গ’ল য’ত প্ৰশান্ত কাম কৰিছিল। তাইক হঠাৎ দেখি প্ৰশান্ত অতি সুখী হৈছিল। কাৰণ সি এটা ৰাস্তা পাইছে মৃদুলাক প্ৰস্তাৱ দিবলৈ। সি তেতিয়া অনিতাক মৃদুলাৰ বাবে যোগ্য বুলি ভাবিছিল। অনিতাই মৃদুলাৰ বিষয়ে সোধাত তাই ক’লে—

‘তুমি কি মানুহ প্ৰশান্ত। মই কেতিয়াৰ পৰা তোমাক জানো যে তুমি মৃদুলাক ইমান ভাল পোৱা। তুমি এদিনো এই ভাল পোৱাৰ বিষয়ে অলপো তাইক নকলা যিয়ে তোমাৰ মাথো এটা প্ৰস্তাৱৰ বাবে পাঁচ বছৰ তোমাৰ বাবে অপেক্ষা কৰিলে। তোমাক যে তাই মনৰ পৰা নিজৰ বুলি ভাবি লৈছিল, তুমি তাইক অলপো বুজি নাপালা। আমি ছোৱালীবোৰে সমাজখনক ভয় কৰো। কিন্তু তুমি তাইক এবাৰ ক’ব পাৰিলাহেঁতেন। এতিয়া তাই নতুনকৈ এখন সংসাৰত ভৰি দিছে যত তাইৰ জীৱনৰ লগৰী হ’ল অমিত।’ এই কথা শুনি প্ৰশান্ত থিয়তে তত নাইকিয়া হৈ পৰিল আৰু চকুৰে পানী বাগৰিব ধৰিলে ধৰিলে আৰু ভাৱ হ’ল—‘মই মোৰ জীৱনত কি ভুল কৰিলো’। মই মোৰ, ভালপোৱাহেৰাই দিলো। মোৰ জীৱন এতিয়া লক্ষ্যহীন। যাৰ কাৰণে দুই বছৰ পাগলৰ নিছিনা ঘূৰি চাকৰি বিচাৰিলো। ঘৰখন সকলো বস্তুৰে পূৰ্ণ কৰিলো আজি তাইক মই হেৰুৱালো, “হে ভগৱান এতিয়া মোৰ কি হ’ব।” ৰাতি দেৰিকৈ ঘৰলৈ আহি নিজৰ ৰামত সোমাই হৃদয়ত বেদনাবোৰ লৈ কলেজৰ দিনবোৰলৈ সি উলতি গৈছিল। □□

বীমাৰ চকুলো

শ্ৰী হিতেশ ডেকা
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

বীমা নামৰ ছোৱালীজনীক দেখিবলৈ মোৰ সঁচাকৈয়ে বেয়া লাগে। বীমা আছিল সহজ-সবল আৰু অমায়িক ছোৱালী। মাক-দেউতাক আৰু এজন ককায়েকৰ মাজত অতি আদৰত, অতি মৰমত ডাঙৰ হোৱা ছোৱালী। মানুহক আকৰ্ষণ কৰিব পৰা ৰূপ যৌৱনখিনি বীমাৰ নথকা নহয়। যেতিয়া তাই ৰাজক ভাল পাইছিল তেতিয়া তাইৰ বয়স ১৫ বছৰ। ৰাজৰ ঘৰ বীমাহঁতৰ ঘৰৰ ওচৰতে। ৰাজহঁতৰ ঘৰৰ অৱস্থা, বীমাহঁতৰ ঘৰৰ অৱস্থাতকৈ অলপ বেয়া। ৰাজ ঘৰৰ একমাত্ৰ ল'ৰা আছিল। প্ৰতিটো কথাতে আনন্দ দিব পৰা মৰম লগা চকুৰ চাৱনি আৰু দুই ওঠৰ মাজত কঢ়িয়াই ফুৰা হাঁহি। মানুহক আকৰ্ষণ কৰিব পৰা সি এজন সুঠাম দেহৰ যুৱক আছিল। বয়স ১৮ মান হ'ব। সৰুতে বীমাই ৰাজক মাতিবলৈ বৰ ভয় কৰিছিল। সিহঁতৰ ঘৰলৈ ৰাজ আহিছিল যদিও বীমাৰ লগত সিমান মাতবোল নাছিল। এনেদৰে সদায় আহোতে ৰাজৰ প্ৰতি বীমাৰ যি ভয় ভাব আছিল সেয়া লাহে লাহে নোহোৱা হ'ল। তাৰ পিছত লাহে লাহে সকলো কথা পাতিব পৰা হ'ল। মাজে-সময়ে ৰাজে বীমাক পঢ়াইওঁ দিয়ে।

তেতিয়া বীমা নৱম মানৰ ছাত্ৰী আছিল এদিনাখন ৰাজে কথাৰ মাজতে বীমাৰ পৰা এনেকুৱা এটা কথাৰ উত্তৰ বিচাৰিলে যি কথাৰ উত্তৰ দিবলৈ বীমাই বহুত দিন ল'ব লগা হৈছিল। ৰাজৰ কথাতো বীমাই মোকো জনাইছিল কাৰণ বীমা মোৰ প্ৰকৃত

বান্ধৱী আছিল। বীমাৰ এনেকুৱা এটা কথা নাছিল যি কথা মই জনা নাছিলো। মই তাইক কৈছিলো যদি তোৰ ইচ্ছা আছে তেনেহ'লে হ'ব বুলি কৈ দিবি। কিছুদিন পাছত বীমাই উত্তৰটো ৰাজক নিদিয়াকৈ নাথাকিল। তাই হ'ব বুলি কৈ দিলে। বীমাই ভাবিছিল ৰাজ যেতিয়া তাইতকৈ ডাঙৰ গতিকে ৰাজে জানে কাক ভাল পাব পাৰি আৰু কাক নোৱাৰি। ইয়াকে ভাবি বীমাই ৰাজৰ লগত প্ৰেম কৰিবলৈ লৈছিল। এদিন দুয়ো দেখা দেখি নহ'লে অন্তৰত শূন্যতা অনুভৱ কৰিছিল। নিজৰ প্ৰাণতকৈ কিজানি দুয়ো দুয়োকৈ ভাল পাইছিল।

এনেকৈয়ে প্ৰায় দুবছৰ অতি গোপনে সিহঁতৰ প্ৰেম চলিছিল। দুবছৰ হৈ যোৱাৰ পিছত বীমাৰ কিতাপৰ মাজত ককায়েকে এখন চিঠি পালে। চিঠিখনৰ পৰা ককায়েকে বীমা আৰু ৰাজৰ সকলো কথা গম পালে। ককায়েকে বীমাক সকলোতকৈ বেছি মৰম কৰিছিল সেয়ে ককায়েকে বীমাক বেয়াকৈ একো ক'ব পৰা নাছিল। ককায়েকে বীমাৰ পঢ়া ঠাইত বহি অতি মৰমেৰে বুজাইছিল, “বীমা, ৰাজক তই কিমান ভালপাৰ মই জানো। তথাপিহে ৰাজক তই এৰিব লাগিব। কাৰণ মা-দেউতাৰ সন্মান ৰাখিবলৈ ৰাজক তই চিৰদিনৰ বাবে পাহৰিব লাগিব।” ককায়েকৰ কথাবোৰ শুনি বীমাই খুব কান্দিছিল। কাৰণ কন্দাৰ বাহিৰে তাই জানো কিবা কৰিব

পাৰিব? পিছদিনা ৰাজ যেতিয়া ৰীমাইঁতৰ ঘৰলৈ গৈছিল তেতিয়া তাই নিজৰ মনটোক সংযত কৰি ককায়েকে বুজোৱা ধৰণে কৈছিল “ৰাজদা আমাৰ দুয়োৰে প্ৰেম আধাতে শেষ হৈ যাওঁক দিয়া। কাৰণ আমাৰ দুয়োৰো প্ৰেমক ঘৰৰ মানুহে কেতিয়াওঁ সহজভাৱে ল'ব নোৱাৰিব। তুমি মোক তোমাৰ ভনীৰ দৰে ভাবিবা, আগৰ সকলো কথা পাহৰি যোৱা।”

ৰীমাৰ কথাবোৰ ৰাজে সহজভাৱে ল'ব পৰা নাছিল। কাৰণ প্ৰথম প্ৰেমৰ স্মৃতিবোৰ কোনোৱেই পাহৰিব নোৱাৰে। হৃদয়ৰ কোনোৱা এঠাইত ৰাজে ৰীমাক অকণমান ঠাই দিছিল। সেয়েহে ৰাজে ৰীমাক সহৃদয়ৰ পৰা কেতিয়াওঁ মচি পেলাব নোৱাৰে। আনহাতে ৰীমায়ো ৰাজৰ স্মৃতি কেতিয়াওঁ পাহৰিব নোৱাৰে। তথাপিহে তাই ককায়েকৰ কথামতে ৰাজক নিষ্ঠুৰভাৱে কিছুমান কথা ক'ব লগা হৈছিল। তাইৰ কথাবোৰ ৰাজে নীৰৱে শুনিছিল, কিন্তু কোনো উত্তৰ দিব পৰা নাছিল। তাৰ চকুৰপৰা ধাৰাসাৰে চকুলো বৈছিল আৰু ৰীমাৰ ওচৰৰ পৰা সি নিজ ঘৰলৈ গুচি গৈছিল। কেইদিনমান পিছত ৰাজে ৰীমাইঁতৰ ঘৰলৈ গৈছিল কিন্তু ৰীমাক নমতাকৈ তাইৰ পঢ়া টেবুলত এখন চিঠি দি আছিল। চিঠিখন মেলি ৰীমাই পঢ়িবলৈ লৈছিল—

মৰমে মৰম বিচাৰে

মৰমৰ ৰীমা,

প্ৰথমে মোৰ অন্তৰৰ শত সহস্ৰ মৰম আৰু আন্তৰিক ভালপোৱা তোমাক যাচিলো। আশাকৰো ঘৃণা নকৰি গ্ৰহণ কৰিবা। সেইদিনা তোমাৰ কথাখিনি শুনাৰ পিছত কিমান কষ্টত দিন কটাইছে সেইটো তুমি নুবুজিবা। মোৰ অন্তৰত ইমান আঘাত দিবা বুলি ভবা নাছিলো তোমাক লৈ মই বহু কল্পনা কৰিছিলো। কিন্তু তুমি মোৰ পৰা আঁতৰি যদি মোৰ ইমান ওচৰলৈ আহিছিলো কিয়? এইটো কথা তোমাক জনায় থও যদিদিনা তুমি আনৰ লগত বিয়া হৈ যাবা, সেইদিনা মই আৰু এই পৃথিৱীত জীয়াই নাথাকো। মোক নেদেখাকৈ তুমি সুখী হোৱা। কাইলৈ মই গুৱাহাটীলৈ গুচি যাম। বিশেষ নাই।

ইতি

তুমি নিবিচৰাজন

ৰাজ

গধূলি চিঠিখন পঢ়াৰ পিছত গোটেই ৰাতিটো ৰীমাই কান্দি কান্দিয়ে পুৱালে। তাই এতিয়া কি কৰে ইফালে ৰাজৰ মনৰ দুখ, আনফালে ককায়েকৰ বাধা। তাৰ পিছত ৰীমাই মনতে ঠিক কৰিলে ৰাজ আৰু মোৰ দুখ কেইদিনমান পিছত নোহোৱা হৈ যাব। কিন্তু তাই ককায়েকৰ কথা ৰাখিবই লাগিব। পিছদিনা ৰাজ

গুৱাহাটীলৈ গুচি গ'ল। ৰাজক নেদেখা বাবে ৰীমাৰ মনত বহুত কষ্ট হৈছিল। হৃদয়ৰ কোনোৱা এটা কোণ শূন্যতাৰে ভৰি পৰিছিল। ৰাজৰ কথা ভাবি মনৰ মাজত হয়তো বহু কথাই গুৰি থাকে। কিন্তু ৰীমাই প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে। ৰীমাই বুজিছিল এজন মানুহক আকোৱালি লোৱাটো যিমান জটিল আঁতৰাই দিয়াটোও সিমানই কষ্টকৰ।

এনেকৈয়ে ভাল-বেয়াৰ মাজেৰে দুবছৰ পাৰ হৈ গ'ল। ৰাজক কিন্তু তাই এদিনো লগ পোৱা নাই। গুৱাহাটীৰ পৰা ৰাজে ৰীমালৈ চিঠি পঠাই আছিল। চিঠিবোৰ এনেকুৱা কৰি লিখে যে ৰীমাই নাকান্দি থাকিব পৰা নাছিল। কিন্তু ৰীমাই ককায়েকৰ ভয়ত এখনৰো উত্তৰ দিয়া নাছিল।

এদিন ৰীমাৰ ককায়েকৰ বন্ধু এজনে সিহঁতৰ ঘৰত তাইক বিয়া কৰোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দিলে। ল'ৰাজনে চৰকাৰী চাকৰি কৰে। সেই কাৰণে ৰীমাৰ মাক-দেউতাকে ল'ৰাজনৰ লগত তাইৰ বিয়াৰ ঠিক কৰিলে। ৰীমাই মাক-দেউতাকৰ কথামতে বিয়াত বহিবলৈ মান্তি হ'ল।

ৰাজেও ৰীমাৰ বিয়াৰ কথা নুশুনাকৈ থকা নাই। কাৰণ তাৰ বন্ধু কেইজনে শুনিছে। ৰাজে শুনক বা নুশুনক সেইবোৰ ৰীমাই নাজানে। তাই ককায়েকৰ হাতত ৰাজলৈ এখন বিয়াৰ চিঠি দি পঠালে। ৰীমাৰ চিঠি পাই ৰাজে কি সিদ্ধান্ত লৈছে তাই কেনেকৈ জানিব? তাই ভাবিছে ৰাজে মোৰ বিয়ালৈ অতি আনন্দৰে আহিব।

কিন্তু ভগৱানৰ কি নিষ্ঠুৰ বিচাৰ। বিয়াৰ দিনা বহুত উলহ-মালহৰে বিয়া চলি আছে। ৰাতিপুৱাৰ পৰা গধূলিলৈ মানুহ কিমান আহিছে কিমান গৈছে তাৰ কোনো হিচাপ নাই। দিনটো ভালদৰে চলি গ'ল। ৰাতি ৮ মান বাজিছে দৰাফালে চিঞৰ-বাখৰ শুনা গ'ল। তাত কি ঘটিছে, সকলোৰে জানিবৰ মন গ'ল। বতৰ তলৰপৰা এজন দুজনকৈ মানুহ ৰাজহঁতৰ ফালে যাব ধৰিছে। তাতনো কি ঘটিছে জানিবলৈ ৰীমায়ো অধৈৰ্য হৈ পৰিছে। তেনেতে তাইৰ বান্ধৱী এজনীয়ে দৌৰি আহি আহি তাইক ক'লে, “ৰীমা, ৰাজে আত্মহত্যা কৰিছে। ৰাজৰ মৃতদেহটো কেইজনমান মানুহে জীপতলৈ আহিছে।” কথাখিনি শুনি ৰীমা একমুহূৰ্ত্ত ৰৈ নাথাকিল। তাই কইনাৰ সাজেৰে ৰাজহঁতৰ ঘৰৰ ফালে দৌৰি গ'ল। মানুহৰ ভিৰৰ মাজেৰে তাই ৰাজৰ ওচৰলৈ গৈ ৰাজক সাৱটি ধৰিলে। ৰাজৰ হাতখন আনি ৰীমাই তাইৰ কপালৰ সেন্দূৰখিনি মচি পেলালে। সেইখিনি সময়ত তাই কি কৰিছে সকলো পাহৰি গৈছে। তাইতো ৰাজৰ মৃত্যু কেতিয়াওঁ কামনা কৰা নাছিল।

ৰাজৰ মৃত্যুৰ পিছত ৰীমা এতিয়া অনাই-বনাই ঘূৰি ফুৰা এজনী পাগলী.....। □□

সন্ধিয়াৰ প্ৰতিবিম্ব

শ্ৰী অভিজিৎ ডেকা
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

(এক)

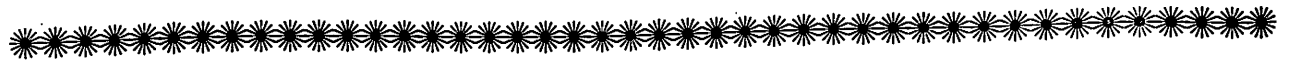
বিছনাখনত বাগৰ দি কথাবোৰ ভাবি আছে বৰুৱাই। কিছুমান পৰিস্থিতিত মানুহ যথেষ্ট অসহায় হৈ পৰে। বৰুৱাও অসহায় হৈ পৰিছে। সৰু কথা এটাকে তেওঁ অয়নক কয় বুজাব পৰা নাই? অথচ অয়নটো বৰুৱাৰে তেজ। বৰুৱাৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ অয়ন। বৰুৱাই কথাবোৰ বুজাব খোজে অয়নক। অয়নে নুবুজে।

আপাত দৃষ্টিত কথাটো সহজ। অয়ন এটা ভুল লক্ষ্যৰ পিনে ধাবমান হৈছে। প্ৰকৃততে অয়নে যিটো পথেৰে গৈ আছে—সেই পথৰ যিটো প্ৰান্তবিন্দুত লক্ষ্যটো থকা বুলি তাৰ ভাব হৈছে— তাক বুজাব লাগে সেয়া লক্ষ্য নহয়, লক্ষ্যৰ নামত সেইবোৰ লক্ষ্যৰ কিছুমান অস্পষ্ট ছায়া মাত্ৰ। ধূসৰ এটা লক্ষ্যৰ পিনে সি ভবা নাই। মুঠতে তাৰ কথা সি বাস কৰা পৃথিৱীখন সি বাসযোগ্য কৰি তুলিব বিচাৰে। সীমাহীন দুৰ্নীতি-ভ্ৰষ্টাচাৰ, আতংক-ব্যভিচাৰেৰে ভৰা পৃথিৱীৰ পৰা সি নিজে থকা সমাজখন মুক্ত কৰিব বিচাৰে।

বহুকথা নুবুজে সি। এনেদৰে যুঁজিবলৈ নিজৰ কিছুমান বল লাগিব—বাটত থকা কাঁইটবোৰ কেনেদৰে আঁতৰাব লাগিব— নিজৰ লগত পৰিয়ালে কি কি লাঞ্ছনা ভুগিব লাগিব এই সম্পৰ্কে কোনো ধাৰণাই নাই অয়নৰ। চিষ্টেমৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰাতো কি মুখৰ কথা! কথাবোৰ বুজি পায় বৰুৱাই। অয়নৰ চকুৰ পতা ভালদৰে মেল খোৱা নাই যাৰ বাবে সি তাৰ পথৰ খলা-বম্বাবোৰ চিনাক্ত কৰিব পৰা নাই—বুজা নাই তাৰ লক্ষ্যৰ অস্পষ্টতা। কিন্তু বৰুৱাই কিয় পৰাই নাই কথাবোৰ অয়নক বুজাব? কিয় তাৰ চকুৰ পতাবোৰ অলপ মেলি ধৰিব পৰা নাই বৰুৱাই?

বিছনাত ইফাল-সিফাল কৰি কথাবোৰ চিন্তা কৰি থাকে বৰুৱাই। বেৰত থকা ওৱাল ক্লকটোৱে ছয় বজাৰ সংকেত দিয়ে। ঘড়ীৰ পেন্ডুলামে পুনৰ দুলিবলৈ ধৰে—অস্থিৰভাৱে। বৰুৱা অথবা অয়নহঁতৰ জীৱনবোৰো পেণ্ডুলামটোৰ দৰে নেকি বাৰু?..... আদৰ্শ আৰু বাস্তৱৰ সংঘাতত ওলমি বোৱা পেণ্ডুলাম জীৱন। এক সাংঘাতিক অস্থিৰতাত দুলি থকা জীৱন।

বৰুৱা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। সন্ধিয়াৰ আচ্ছাদনে সাৱতি ধৰিছে পৃথিৱী। গেটৰপৰা কোনোবা এজন সোমাই অহা দেখিলে বৰুৱাই। অয়ন বোধয়। হয় অয়নেই। শান্তভাৱে আহি বৰুৱাৰ কাষতে বহিছে। চিন্তাক্লিষ্ট মনেৰে জোতাযোৰৰ ফিটা খুলিছে কিন্তু বৰুৱাক

মাত দিয়া নাই। ইমান ওচৰত থাকিও কিমান যোজন দূৰত অয়ন আজি বৰুৱাৰপৰা। বৰুৱাই ভাবে। কিমান সলনি হৈ গ'ল অয়নটো? ক'ত হেৰাই গ'ল তাৰ মাত কথাবোৰ? অথচ তাৰ কথাই কিমান চঞ্চল কৰি ৰাখিছিল ঘৰখন আগতে। আজিকালি বৰুৱাই সেই অয়নটোকে বিচাৰি হাবাথুৰি খাই থাকে। “তহঁতেওতো পলিটিক্স কৰিছ চি ভিলিয়ানবিলাকক লৈ। এইবোৰ যে তহঁতে কৰি ফুৰিছ তাৰ উদ্দেশ্যনো কি? তহঁতে যে এইবোৰ কৰিছ তাৰ ফলত মৰা মানুহবোৰ জীয়াই উঠিব নেকি? মাতৃহাৰাক মাতৃ, পিতৃহাৰাক পিতৃ, সন্তানহাৰাক সন্তান অথবা ভগ্নীহাৰাক ভগ্নী ঘূৰাই দিব পাৰিবি জানো তহঁতে?”..... তোমালোকৰ কথাৰ সুৰ বিলাক সদায় কিয় এনেকুৱা হয় দেউতা? তুমি বিচৰা নেকি, চিষ্টেম যিধৰণে চলি আছে ভৱিষ্যতলৈও তেনেকৈয়ে থাকক? ইমানদিনে চিষ্টেমৰ বলিশালত যিমানৰ মুৰ পৰিল সেই অংকটো সদায় একে অথবা বাঢ়ি যোৱাটো তুমি বিচৰানেকি? কাৰ্বি আংলঙত মানুহবোৰ কেনেকৈ মৰিল দেখিলানে? কাজিয়া লাগি দুজন মানুহ মৰা আৰু শিশু বৃদ্ধ নিৰ্বিশেষে বাইছ জনকৈ মানুহ কটাৰ মাজত পাৰ্থক্য সাধাৰণ মানুহে বুজি পাব লাগিব দেউতা। কাৰ্বি-আংলং বা অসমৰ আন জনজাতীয় লোকসকলৰ মাজত নেতাসকলে অবিয়াআৰি লগাই দি ৰাজনৈতিক মূনাফা আদায় কৰে। এইবোৰ গোষ্ঠী সংঘৰ্ষৰ পুনৰাবৃত্তি যাতে নঘটে আৰু পিছপৰা জনজাতীয় লোকসকল যাতে ৰাজনৈতিক নেতাসকলৰ এই চৰিত্ৰৰ বিষয়ে অবগত হয় তাৰবাবে এইবোৰ মানুহক কথাবোৰ বুজাইছো আমি আৰু ইয়াৰ প্ৰয়োজনীয়তাও আছে।

অয়নৰ দৃঢ় কথাবিলাকৰ ওচৰত আগৰ অয়নটো হেৰাই থাকে। বৰুৱাই বিচাৰি হাবাথুৰি খায়। ইমান কথা জনা হ'লনে অয়নে? ক'ত গ'ল সেইখন মুখ যিখনত জীৱন-জগতৰ, বিজ্ঞানৰ প্ৰশ্নবোৰ ঠাই খাই আছিল? ক'ত গ'ল অয়নৰ সেই কৌতুহল যাৰ বাবে সি প্ৰশ্ন কৰি অতিষ্ঠ কৰিছিল বাপেকক?

অসম্ভৱ ৱিলিয়েণ্ট আছিল অয়ন। স্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত ষ্টেণ্ড কৰিছিল। তেৰ নম্বৰ হৈছিল সমগ্ৰ অসমৰ ভিতৰতে। বেমাৰী দেহাৰে পৰীক্ষাত বহিব নালাগিলে হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰীটো সি কিবা স্থান পালেহেঁতেন। তাৰ মাজতো সি ইকনমিক্সত লেটাৰ পাইছিল। সিনো নাছিল কি? লগৰবিলাকৰ বহুতে তাক আইকন বুলিয়েই মাতিছিল। সি গান গাইছিল আবৃত্তি কৰিছিল, তৰ্ক কৰিছিল, লিখামেলা কৰিছিল, ক্ৰিকেট খেলিছিল আৰু ক'ত যে কি? হেৰাই গ'ল এইবোৰ। কিমান পৰিপাটি আছিল তাৰ ঘন চুলিকোচা! কিমান চাঞ্চল্য আছিল তাৰ গাত! কিমান উৎসাহ উদ্দীপনাৰে সি বৰুৱাৰে কথাবোৰ আলোচনা কৰিছিল। জীৱন জগত, বিজ্ঞানৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৰাজনীতি, খেললৈকে। কিমান

সুসংহত আছিল তাৰ চিন্তাবোৰ—একেবাৰে তাৰ ঘন, কিচকিচিয়া ক'লা চুলিকোচাৰ দৰে। অথচ এতিয়া কেনেকৈ চিনিব নোৱাৰাকৈ সলনি হৈ পৰিছে সি! ক'ত হেৰাই গ'ল তাৰ ঘন চুলিকোচা—তাৰ সুসংহত চিন্তাবোৰ?.....তাৰ পৰিপাটি কাপোৰবোৰ? এতিয়া তাৰ চুলিবোৰ আউল বাউল তাৰ চিন্তাৰ অপ্পষ্টতাৰ দৰে। তাৰ আচৰণৰ দৰে কাপোৰ-কানিবোৰো অসংযত। নিমিলা ধৰণৰ। তাৰ আউল-বাউল চুলিবোৰ থানথিত লগাব পৰা হ'লে? বৰুৱাই ভাৱে।

বৰুৱাই চিন্তাৰ সুতি সলায়। অয়ন চফল ডেকাটো হৈ পৰিছে। বৰুৱাৰ ভাব হয় অয়নে যেন বাইছ বছৰৰ আগৰ, অতীত হৈ পৰা সমুদ্ৰ বৰুৱাকহে ওভতাই লৈ আনিছে ঘৰখনলৈ। সেই বিপ্লৱী সমুদ্ৰ বৰুৱাৰ কথাৰ সুৰবোৰ কিয় আঁতৰাইছে অয়নে? সেই একেই আউল-বাউল চুলি—অসংযত কাপোৰ-চিন্তাক্ৰিষ্ট মুখ। বৰুৱাই প্ৰমাদ গণে। কি দুৰ্ভাবনাৰ বাহক হৈ বিপ্লৱী সমুদ্ৰ বৰুৱা উভতি আহিছে ঘৰখনলৈ? মাজে মাজে অয়নৰ লগত আৰু এজন ল'ৰা আহে মৃদুল। দুয়োকে একেলগে দেখিলে বৰুৱাৰ সৰ্বশৰীৰ আতংকত কঁপি উঠে। অয়নক হেৰুৱাবলগীয়া হোৱাৰ ভয়তো ক্ৰমাৎ তীব্ৰতৰ হৈ উঠে। মৃদুলৰ মাজত জীৱন্ত হৈ উঠে গৌতম হাজৰিকা—হাজৰিকাৰ কুটিল হাঁহিটো। বিছাই ডকাদি তাকে এই হাঁহিটোৱে বৰুৱাক। কোনে পিন্ধালে মৃদুলক গৌতম হাজৰিকাৰ মুখা? কোনে দিলে তাক গৌতম হাজৰিকাৰ কুটিল হাঁহিটো? হাঁহিটোৱে বিছাই ডকাদি তাকে বৰুৱাক। অকামিলা হৈ পৰা ভৰি দুখনৰ বিষটো পুনৰ উক দি উঠা যেন পায় বৰুৱাই।

বৰুৱাৰ ভৰি দুখন পেৰেলাইজদ। বিদেশী বিতাড়ন আন্দোলনৰ ‘শ্বহীদ’ এই ভৰি দুখন আৰু এজন শ্বহীদ আছে এই আন্দোলনৰ। গৌতম হাজৰিকা—বিপ্লৱী গৌতম হাজৰিকা। বৰুৱাৰ অন্তৰংগ বন্ধুজন। আন্দোলন শাম কটাৰ পাছতেই বিপ্লৱী গৌতম হাজৰিকা মৰি সুবিধাবাদী গৌতম হাজৰিকাৰ জন্ম হ'ল। আন্দোলন শাম কটাত আন্দোলনত কৰা ত্যাগ আৰু কষ্টৰ দৰদাম কৰাত ব্যস্ত হৈছিল হাজৰিকা আৰু আন কিছুমান সতীৰ্থই। শাসক দলৰ মন্ত্ৰী হৈছিল হাজৰিকা আৰু বৰুৱাই আন্দোলনত কৰা ত্যাগৰ বিনিময়ত পালে হুইলচেয়াৰ এখন আৰু আজীৱন পংগুত্ব।..... তোমালোকে আন্দোলনত কৰা চেফ্ৰিফাইচৰ দাম ল'লা গৌতম?” নিৰ্বিকাৰভাৱে পিছত কৈছিল বৰুৱাই।“চোৱা বৰুৱা, মুভমেণ্টৰ সময়ত আমি অশেষ ত্যাগ আৰু কষ্ট স্বীকাৰ কৰিলো। এতিয়া আমি লক্ষ্যত উপনীত হৈছো আৰু কষ্টৰ ফল পাইছো। “.....কিন্তু সাধাৰণ মানুহখিনিয়েতো চাফাৰ কৰিয়েই থাকিল। ষ্ট্ৰাগল কৰি তুমি মন্ত্ৰী হ'লা। তোমাৰ অভাৱ-অনাটন গুচিল, সা-সুবিধা বাঢ়িল। কিন্তু তাহাতৰতো লাভ-

লোকচানৰ অংকটো একে থাকিল। তেনেস্থলত তোমালোকৰ স্তূপালৰ কি উদ্দেশ্য পূৰণ হ'ল?" কিছুপৰ চিন্তা কৰে হাজৰিকাই। মুখত সেই বহস্যময়, কুটিল হাঁহিটোৰে পুনৰ কয় বৰুৱাক—“এয়াই চিষ্টেম সমুদ্ৰ। আমি মুভমেণ্টৰ সময়ত চাফাৰ কৰিছো। এতিয়া পাৰাৰ পাইছো। তেওঁলোকে সেই সময়ত চাফাৰ কৰা নাই—সুবিধা পোৱা নাই এতিয়া। বেলেগ চৰকাৰ হ'লেও কথাবোৰ একেই থাকিব। সমাজৰ নিয়মেই এনেকুৱা আৰু আমিওটো মানুহে। আমিটো সমাজৰ নিয়ম ভংগ কৰিব নোৱাৰো।”বৰুৱাই বুজি পায় কথাবোৰ। বৰুৱাই বুজি পায় প্ৰচুৰ ধূত হৈ পৰিছে গৌতম হাজৰিকা নামৰ এই মানুহজন। সাধাৰণ মানুহৰ কোনো কথাই এতিয়া এওঁলোকক চুব নোৱাৰে। কাৰণ এওঁলোক মন্ত্ৰী।

গৌতম হাজৰিকা মন্ত্ৰী হয়। বৰুৱা পক্ষাঘাতগ্ৰস্থ ৰোগী। হাজৰিকাৰ বেংক বেলেঞ্চ বাঢ়ি গৈ থাকে—সমানুপাতিকভাৱে বাঢ়ি গৈ থাকে বৰুৱাৰ ঘৰৰ অভাৱ-অনাটন।

(দুই)

দুৰাৰোগ্য ৰোগত ভুগি কোনো ৰোগীয়ে নিশ্চিত মৃত্যুৰ ফালে আগবাঢ়ি থকাৰ সময়ত ৰোগীৰ আত্মীয় তথা পৰিয়ালবৰ্গই যিদৰে এক উদাসীন আতংকত দিন কটাবলগীয়া হয়, বৰুৱায়ো ঠিক তেনে এক আশংকাত কটাইচে দিনৰ পাছত দিন। বুকুত পুৰণি বিষ এটাই উক দি উঠে— বাইছ বছৰ পুৰণি এটা বিষ। একাৰ নিশাৰ দৰে বুকুলৈ উজাই আহে এটা ভয়— ভৰিৰ পৰা। বৰুৱাৰ বুকুত ক্ৰমাৎ বাঢ়িবলৈ ধৰে সেই ভয়টোৰ ওজন তথা আয়তন।

দুৰাৰোগ্য বেমাৰীৰ মৃত্যুৰ দৰে এটা শীতল খবৰ কোনোবাই কঢ়িয়াই লৈ আনে বৰুৱালৈ।.....“খুড়া অয়ন হস্পিটালত। পুলিছে লাঠী চাৰ্জ কৰিছিল। লগৰ দুটাও আছে হেনো।” প্ৰত্যাশিত এটা খবৰ—কিন্তু হিমশীতল তাৰ স্পৰ্শ। বছৰৰ স্থানুৰ দৰে বহি বৈছিল বৰুৱা। পাছত কোনোবাই লৈ আহিছিল জীৱন-মৃত্যুৰ সতে সংগ্ৰামৰত পুতেকক দেখুৱাবলৈ। অয়ন ক'মাত আছিল—এদিন ডাউন টাউনত, পিছৰ দুদিন নিউৰ'লজিত। চতুৰ্থ দিনা দুপৰীয়ালৈ নাথাকিলেই। পিছমূৰত আঘাত পাইছিলহেনো। প্ৰথমে একো হোৱা নাছিল যদিও পিছলৈ কাণ-নাকেদি ব্লিডিং হোৱাত হস্পিটাললৈ অনা হৈছিল।

.....অয়ন গ'লগৈ। বগা কাপোৰেৰে থোৱা আছে তাৰ পাৰ্থিৱ শৰীৰ। বৰুৱাৰ কাষতে শুই আছে অয়ন—নিঃচেতনাত। সি আজিৰ পৰা কেতিয়াও বৰুৱাৰ লগত কথা নাপাতে—গভীৰ অথচ দৃঢ় কথাবোৰ নকয়। গধূলি নিশাৰে আহি বৰুৱাক নমতাকৈ জোতাৰ ফিটা নোখোলে। বৰুৱাই ভবা নাই এইবোৰ কথা। স্থিতপ্ৰজ্ঞৰ দৰে অয়নৰ কাষতে বহি বৈছে—মুখত কোনো ভাবান্তৰ নাই। বৰুৱাও মৃত। কি আছে বৰুৱাৰ গাত জীৱিত মানুহৰ উপাদান খং, ৰাগ। —বিতৃষ্ণা, আনন্দ-বিষাদ, হাঁহি-কান্দোন, ভয়.....? ওহো, একো নাই। অয়নৰ লগত বৰুৱাৰ পাৰ্থক্য এটাই। এজন চেতনাৰ ইটো প্ৰাপ্তত আনজন অন্যটো প্ৰাপ্তত।

অয়নক ঢাকি থোৱা আছে বগা কাপোৰেৰে। বগা কাপোৰৰ ওপৰত বিভিন্ন ফুলৰ থোপা। অয়নৰ মাক ভিতৰত চেতনাহীন হৈ পৰি আছে। অয়নৰ ভনীয়েকে বাহিৰলৈ আহি এবাৰ ভায়েকক চাই কান্দে—এবাৰ ভিতৰলৈ মাকক চাই কান্দে। অঞ্চলটোৰ প্ৰায় সকলো মানুহ থুপ খাইছে বৰুৱাৰ ঘৰত। অয়নক শেষ বিদায় জনোৱাৰ কাৰণে। মাইকী মানুহবিলাকে অয়নক চাইছে আৰু কান্দিছে। কিছুমানে সববে কিছুমানে নীৰৱে। কেৱল উচুপনিৰ শব্দ। মতা মানুহবিলাকে অয়নৰ কথা আলোচনা কৰিছে আৰু সমাজ ব্যৱস্থাক গালি পাৰিছে। কিছুমানে আকৌ চৰকাৰ তথা ৰাজনীতিক জগৰীয়া কৰিছে অয়নৰ মৃত্যুৰ বাবে। ডেকা ল'ৰাবিলাকে দুদিন আগতে পোৱা অয়নৰ সান্নিধ্যৰ কথা সোঁৱৰণ কৰিছে। কিছুমানে দুখমানে তাৰ ব্ৰিলিয়েণ্ট তথা উচ্চ চিন্তাৰ কথা কৈছে। ইয়াৰ মাজতে মৃদুল সোমাই আহে বৰুৱাৰ ঘৰলৈ—যিদৰে আহে গৌতম হাজৰিকা। লগত নেতাৰদৰে এজন লোক আৰু তেওঁৰ অনুগামী কিছুমান। গোটেইবোৰ বগা কাপোৰ পিন্ধা।

মৃদুল নেতাজনক লৈ শবদেহৰ ওচৰলৈ আগবাঢ়ি আহিল। তাৰ পাছত অয়নক ঢাকি থোৱা বগা কাপোৰৰ ওপৰত আন এটা সংগঠনৰ প্ৰতীক চিহ্ন থকা কাপোৰ এখন পাৰি দিলে। যেন অয়নৰ মৃত্যুক এটা ৰাজনৈতিক ইচ্ছাৰ লেবেল মাৰি দিয়া হ'ল। নেতাজনে অয়নক শ্বহীদ ঘোষণা কৰিলে। অনুগামীহঁতে চিঞৰি উঠিল বীৰ শ্বহীদ অয়ন অমৰ হওক।

বৰুৱাৰ প্ৰচণ্ড জোৰে চিঞৰি দিবৰ মন গ'ল যদিও মুখেৰে একো মাত নোলাল। □□

- ◆ নুভুকা কুকুৰ আৰু লৰচৰ নোহোৱা পানীৰ পৰা সাৱধান হ'বা। —পৰ্তুগীজ প্ৰবচন
- ◆ এই পাৰমাণৱিক যুগত শাস্তি হ'ব জীয়াই থকাৰ এটা চৰ্তহে। —এডলাই ষ্টিভেনছন
- ◆ ভাগ্য বুলি বেলেগ এটা বস্তু নাই ; মানুহৰ চৰিত্ৰই মানুহৰ নিয়তি। —হেৰাক্লিটাস

କଳାଗୁରୁ ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ରାଭା

Teaching Staff

Sitting L to R : Sri Bhababhuti Sarmah, Sri Manoj Kedia , Sri Bijoy Kalita , Mrs. Prarthana Barua , Dr. Jayshree Dam Paul Choudhury , Dr. Swabera Islam , Dr. Hitesh Deka (Principal), Sri Naba Kr. Goswami , Mrs. Runjun Phukan , Mrs. Swapna Smriti Mahanta , Mrs. Shrabani Bhadra , Mrs. Malamoni Dutta, Dr. Ashima Sarmah Borah.

Standing L to R : Sri Prasanta Kr. Deka , Mrs. Runumoni Lahkar Das , Mrs. Upasana Chakraborty , Md. Safiqul Haque , Sri Dhanikanta Kalita , Sri Satyajeet Sarmah , Sri Kukil Borah , Sri Pradeep Das , Md. Dilwar Hauqe.

Not seen in the photograph : Dr. Prabhat Ch. Kakati , Dr. Rahdesyam Tiwari , Sri Dipak Barman , Sri Murali Krishna Sarmah , Sri Bipul Kalita Mrs. Jayashree Pathak , Mrs. Purnima Singh , Mrs. Kalpana Dutta Dhar, Mrs. Archana Borah, Sri Samar Bhattacharyya, Sri Anupam Goswami, Mrs. Anjita Bora.

Non-Teaching Staff

Sitting L to R : Himadri Thakuria, Rina Das, Diganta Patgiri, Prafulla Barman (U D A) , Ratul Medhi , Afzal Hussain, Paresh Kalita,

Standing L to R : Ranjeet Rai , Dipak Medhi.

Not seen in the photograph : Gautam Choudhury , Madan Ch. Sarmah, Harinarayan Chaudhury, Saraju Kakati, Hamen Deka, Hemanta Deka, Siba Saran Das , Girish Deka , Rinku Kr. Das.

Editorial Board

Abhijeet Deka
Editor

Safiqul Haque, Lecturer
Dept. of Accountancy
Prof. in-charge

Kukil Bora, Lecturer
Dept. of Management
Member

Jayashree Pathak, Lecturer
Dept. of Business and Statistics
Member

Samar Bhattacharyya, Lecturer
Dept. of English
Member

Arpita Chakraborty
Girls' Common Room Secretary
Member

Ritumoni Talukdar
Minor Games Secretary
Member

STUDENTS UNION 2004-2005

Sitting left to right– Niyajuddin Ahmed (Major Games Secretary), Abhijeet Deka (Editor), Arpita Chakraborty (Girls' Common Room Secretary), Ritumoni Talukdar (Minor Games Secretary), Gautom Jain (Music and Cultural Secretary) Sibasshis Das (Boy's Common Room Secretary), Susanta Bhattacharyee (Secretary Debate and Symposim)

Not seen in the Photograph– Deepjyoti Deka (General Secretary), Chandan Jha (Asstt. General Secretary), Dipankor Das (Social Service Secretary) and Vikash Agarwal (Vice-President)

ALL ASSAM INTER COLLEGE MUSIC COMPETITION

FOUNDATION DAY, 2005

FOUNDATION DAY LECTURE
BY DR. MRINAL MIRI, EX-V.C., N.E.H.U.
TOPIC: KNOWLEDGE - SOCIETY AND EDUCATION'S RESPONSIBILITY
Date: 7th November, 2005
K. C. Das Commerce College

FOUNDATION DAY LECTURE
BY DR. MRINAL MIRI, EX-V.C.
TOPIC: KNOWLEDGE - SOCIETY AND EDUCATION'S RESPONSIBILITY
Date: 7th November, 2005
K. C. Das Commerce College

COLLEGE WEEK 2004-2005

EXTENSION EDUCATION UNDER HEALTH & HYGIENE CELL

GREATER GUWAHATI INTER COLLEGE CULTURAL MEET
Date : 20th Nov, 2005

DRAMA : AAMAR PAHASALI, presented by : Teaching staff

PRIDE OF OUR COLLEGE-2005

Parash Moni Das
Receiving Third Best Award in All Assam Joyti Sangeet
competition 2005 from Mr. R.Chaudhury, Chairman, Governing Body.

Manoj Dugar receiving Best Graduate Award 2005 from
Mrs. Sashi Prabha Das wife of Late Sarat Ch. Das.

Miss Santosh Jain receiving Best Higher Secondary Scholar
Award 2005 from Mrs. Minati Choudhary.

Best Group in Hindi & Assamese Group Song Competition organized
by Bharat Vikash Parishad, Guwahati

Name : Jaydeep Biswas
Class : B.Com. IInd Year.
Roll No. 72, Sec. -A
Game : Inter College Table Tennis
Competition held at IIT, Ghy.
Position : Champion
Date : 30th October to 2nd November, 2005

Name : Parash Moni Das
Class : TDC 3rd Year
1. Best singer for last three years.
2. Received fist prize in Jyoti and Rabha Sangeet,
2nd prize in Modern Assamese and Modern Hindi song
competition & also received best singer award in
SYNCHISIS 2006 organised by the Guwahati Medical
College.

K.G. D. D. COLLEGE ENGLISH SECTION

GUEST WRITER'S COLUMN :

Corporate Governance and the Case of

Independent Directors

1143 || Prof. Devadas Bharali &
Prof. Sujit Sikidar

ARTICLES :

Women's position in differnt aspects of life...

(In micro and macro perspective)

1146 || Dr. Jayashree Dam Paul Choudhury

Distance Education—

An Educational Revolution

1150 || Bhababhuti Sarma

Value Added Tax—An Analysis

1153 || Safiqul Haque

The need of Entrepreneurship

Education in Colleges

1156 || Runumoni Lahkar Das & Prdeep Das

Application of Barcode Technology in Libraries

1158 || Prasanta Kumar Deka

Library Automation

1161 || Himadri Thakuria

Libraries

1164 || Ranjit Rai

Present Corruption Scenario

1166 || Pamela Das

Tabacco and Cancer

1167 || Biswajit Mandal

Keep Smiling Through out the Life

1168 || Jay Kumar Agarwala

Illegal migration and IM (DT) Act in Assam

1169 || Rigom Pegu

Outsourcing of Accounting Services—Vision

for the Next Decade

1171 || Jyoti Arnav Goswami

Rajdhani Guwahati

1173 || Anil Agarwal

Think Twice before you Judge others

1174 || Subrata Paul

Why do we call 1st April as Fool's Day?

1175 || Sandeep Beria

Indian Institute of Bank Management

A Centre of Excellence

1176 || Tikendra Saikia

True Friends

1178 || Biva Basumatary

Life History of Charlie Chaplin

1179 || Pooja Tiwari

Value of Time

1180 || Ashok Saini

The Mummies of Egypt

1181 || Rashmi Tiwari

Traditional Crafts

1182 ||

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE MAGAZINE

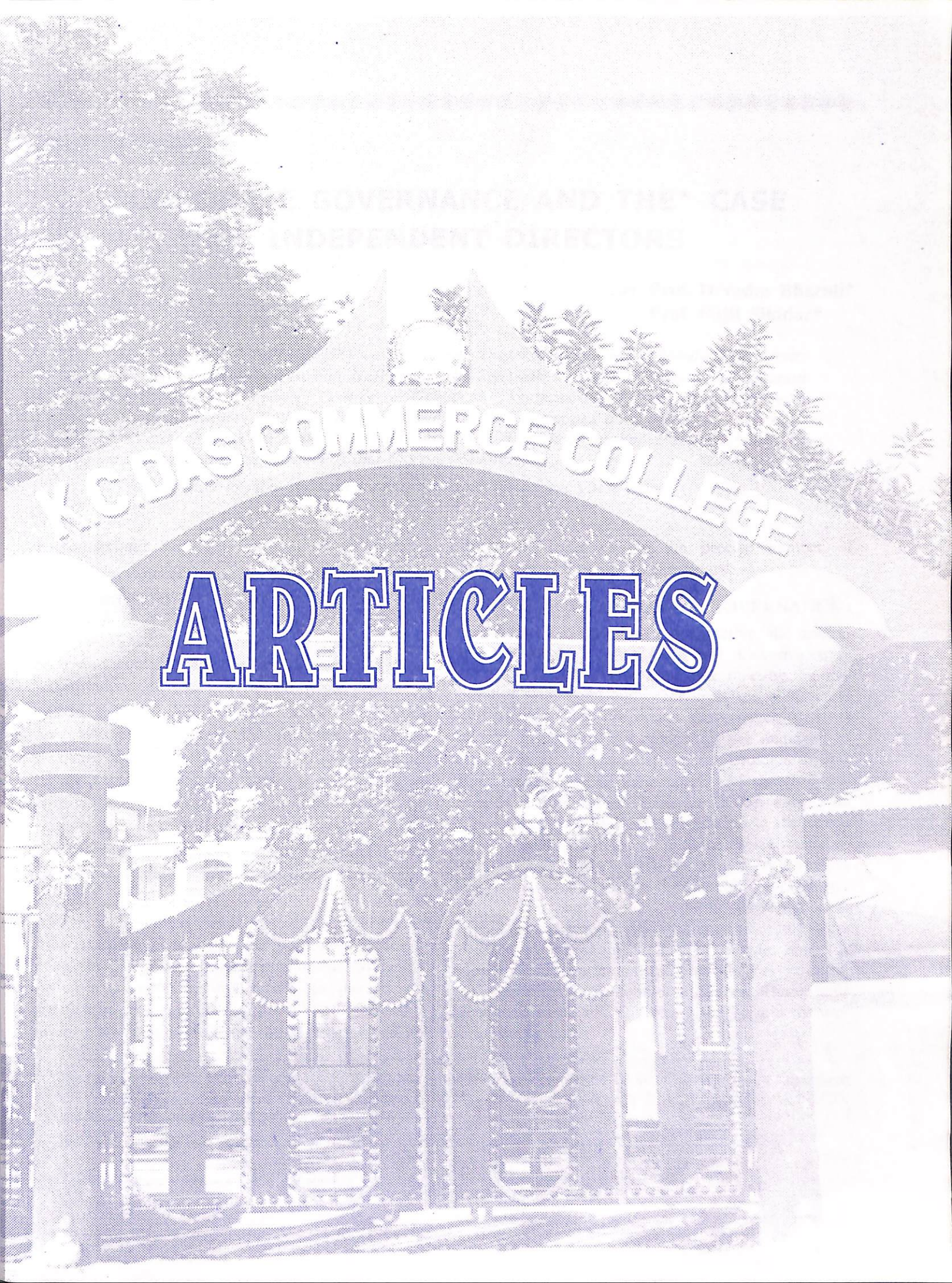
POEMS :

The first rain of the Season	83	Subrata Paul
Today's Modern Students	83	Rashmi Tiwari
Illusive Dreams	84	Gautam Sinha
O My Lady Love	84	Subrata Paul
O' Childhood	85	Hemprabha Sharma
Life	85	Rahul Ghosh
A Prayer	85	Shambhu Dey
(1) Dear Teacher (2) The Music of Love	86	Manish Mundhra
Beauty	86	Renu Sharma
Life	87	Shampa Paul
(1) Temple of Knowledge		
(2) English is a fancy Language	87	Pooja Tiwari
Life is a Battle	88	Iheilungna
(1) God Mother (2) Affections	88	Rashida Begum
Balance Sheet of Life	89	Upasana Agarwal
The Creation of Lord	89	Smita Singha
Battle of Pitch	89	Ashok Saini
The unsaid	90	Rana Bhattacharjee
Dream Scream	90	Yogesh Choudhury
Have a Break	91-100	
Report on K.C. Das Commerce College IT and Management Cell	101	
Report on Activities of Extension Education	102	
Annual Report on Students' Union	103-111	

GOVERNANCE AND THE CASE
INDEPENDENT DIRECTORS

K.G.DAS COMMERCE COLLEGE

ARTICLES

CORPORATE GOVERNANCE AND THE★ CASE OF INDEPENDENT DIRECTORS

✎ **Prof. Devadas Bharali+**
Prof. Sujit Sikidar+

Dr. Devadas Bharali (b.1938) was the former Professor and Dean of Gauhati University (G.U.) and visiting Professor in NEHU and Dr. Sujit Sikidar is the Professor of Gauhati University (G.U.), Faculty of Commerce, Guwahati. They have many years of experience in teaching and training. Both of them are recognised Ph.d guides and a number of scholars have already completed Ph.d under their able guidance. They have authored several books on Finance, Accountancy, Economics and Business Studies.

We are glad to have such prominent academicians as our guest writer.

Introduction :

Restoration of investors' confidence and trust of the stockholders in the management of corporate entities is in the core of the performance of a business. However, there were occasions, when such trust and confidence were belied perhaps by the unscrupulous and mis-governance by the persons at whose disposal the common stock of a body corporate was entrusted. For instance, the Asian financial crisis of 1997, debacle of listed companies in the London stock Exchange, accounting scam with world com. Tyco and Enron in the USA. Tulips primary allotment of shares in India, opening of D-mat account of more than 5,000 by one individual in banks in Gujarat, have forced the regulatory agencies of undertake regulatory measures to prevent the mis-governance of corporate entities. Its basic purpose is to make the corporate bodies to work for the greater interest of the shareholders.

We propose in this article to discuss the concept of corporate governance (CG), Significance of corporate Governance and the composition of the

Board of Directors, to the precise number of independent directors in the Board.

CONCEPT OF CORPORATE GOVERNANCE :

From a corporation's perspective, the emerging consensus is that Corporate Governance is about maximising value subject to meeting the corporation's financial and other legal and contractual obligations. The corporate Governance process should ensure that the companies are managed in such a way that takes care of stockholders aspiration, interest, social expectation and shareholders' wealth maximisation (Banerjee 2005). Corporate Governance is at the core of solution to the vexed agency problem inherent in a corporate management system under which the Board of Directors role is that of an agent of the shareholders. (Ghosh, 2005). The core of the corporate Governance is linked to transparency and discharge of mutual trust reposed in the management. In broader sense it aims to discipline managers when their functioning goes contrary to Stakeholders interest. Hence is a derivative extension of agency theory and trusteeship management.

★ Revised and Modified version of the paper submitted at the National Seminar on-Global Convergence of Commerce Education, organised by Department of Commerce, NEHU, in collaboration with ICAI, New Delhi, at NEHU, Sillong on 7-8 November, 2005.

+ Former Professor and Professor, Department of Commerce, Gauhati University.

SIGNIFICANCE OF CORPORATE GOVERNANCE :

Even though India has a maximum number of listed companies (9600) yet the level of Corporate Governance prevailing among them has been critically commented by international investors. This is because most companies in India are still a long way from conforming to international best practices of corporate Governance. Our listed companies are not truly public in character. Many of the companies are family controlled having a 'dynastic management' practice and some of the good companies (Navaratnas) are controlled by the Government. Hence, we are still to go a long way in meeting global standard of Corporate Governance needed to earn international investors confidence. According to a ranking of Corporate Governance among twelve Asian countries during first quarter of 2002. India ranked 8 (eight) out of 12 nations which signifies unsatisfactory level in this regard. (Source: Ming Pao, June, 12, 2002, as quoted by Banerjee).

The reason of discussion about Corporate Governance appears to be emanating from intercompany dealing (intercompany investment) within group entities, impropriety as regards related-party transactions, the composition of independent non-executive directors, role of nominee directors, audit committee and transparency in information sharing with the shareholders, investors, consumers and other stakeholders.

INDEPENDENT DIRECTORS :

Independent directors (ID) in common parlance, are those who do not have substantial interest in the pecuniary resources of the company. Therefore, they are regarded as outside watchmen acting as 'whistle blowers' for the shareholders. In fact IDs are the voice of all Stakeholders and conscience keepers of those in management control of the company. In theory inclusion of 50 percent members in the board from ID category may sound nice but some queries need to be clarified which pose a threat to the issue of corporate Governance and may dilute benefit of Corporate Governance.

(a) **Appointment of IDs in family controlled and group-controlled entities :** Generally it is seen that such companies invariably select close friends, relatives, associates of the management, persons from the parent company are chosen for the board. The empirical evidence suggests that the IDs so appointed never antagonise management in any manner and may not be truly speaking acting as the conscience keepers of the company.

(b) **Professional IDs :** Professional because they are qualified as part of the corporate culture and they make effective IDs. They get appointed as IDs in the maximum number of twenty companies allowed by law and they spend all the time shuttling from one Board meeting to another. Although companies manifest big and celebrated names in their Board but in reality effective assurance of Corporate Governance is not humanly possible.

What is lacking in the bargain is the element of independence and the element of assurance which is the rudimentary requirement of corporate Governance. There are instances when persons are appointed as IDs because they are willing to 'lend their names' to companies for promoting the entity. The success of corporate governance would depend on how we maintain the distance between corporate governance and corporate nepotism, and therefore strike a balance between the two.

For better corporate governance, IDs now have substantive role and responsibilities. Accompanied with this is a good remuneration. All the listed companies are required to have fifty percent of the Board comprise of independent directors by December, 2005. An estimate puts the requirement of IDs at over 30,000. The NSE, BSE and CII in the month of October, 2005, were in the lookout for professionals who are willing to act as independent directors in the listed companies.

Legislative Changes :

The draft companies bill processed in 2005 was to incorporate the J.J. Irani committee recommendations for listed companies. The Irani Panel recommended that listed companies should have at least one-third IDs in their Boards and the requirement could begin with companies whose

shares are traded on the stock Exchanges and those accepting public money. In contrast to the Irani panel recommendation, the SEBI Clause 49 of listing requirement stipulates that companies having an Executive Chairman should have fifty percent independent directors on their Boards.

2. SEBI has directed all public sector listed companies to ensure that at least fifty percent of the company board directors should be independent directors. Non-compliance on this count could even get the company disqualified or delisted from the stock Exchange. The public sector companies have find it difficult to comply with the directive and written to SEBI to consider treating Government-nominated directors in the Independent directors category. But SEBI has not conceded to this demand. IOC, for instance, will have to get an additional seven directors on the Board to meet the requirement by April, 2006.

3. The time gap between two board meetings will now be increased to a maximum of four months as it would be difficult to have of four board meeting in a year with a maximum gap of three months. Earlier the maximum time gap between the two board meetings was three months and the minimum number of meetings was four in a year. Some of the companies found the gap between the board meetings a problem.

4. The Board of Directors is central to the governance framework. The role of the board has grown enormously. There should be constructive tension between independent and management directors. The Board needed to support and challenge the management. The response from the companies, is however, not upto the mark. Companies by and large would be happy with the check-box type approach, but instead they should realise the benefit of corporate Governance.

5. Companies should not overcompensate or pay too little to the Independent Directors. Because IDs have to constitute fifty percent of the Board, and Companies will have to take a decision of how to compensate the IDs. Too little compensation will not attract the right people and in contrast too much compensation may vitiate the directors independent approach. Each company shall have to ascertain the trade off or what level of compensation would be 'too much'. Companies should not over-compensate the directors, as along the way the directors will lose their independence.

6. The SEBI has promulgated regulations creating an independent self regulatory authority called the Central Listing Authority. No Stock Exchange can consider a listing application unless it is accompanied by a letter of recommendations from the Central Listing Authority. The Listing Authority is supposed to ensure the compliance with corporate Governance requirement.

Conclusion :

There is little doubt that the company should be ideally managed comprising of an appropriate mix of both executive and independent directors. It seems that the Ministry of company Affairs in principle has accepted the J.J. Irani Committee recommendations of appointing one-third independent directors in the Board of a company. In contrast the SEBI has stipulated in clause 49 to have at least 50 percent directors from independent category by 31st December, 2005. However, we believe, that the numbers need not be insisted upon seriously because the efficiency of management lies not on the number but on the quality and sincerity of the members. The regulatory authorities on the other hand, need not insist on the numbers in an arbitrary manner rather it may be sorted out through discussion and consensus with the affected body corporates. □

References :

1. Ghosh. D. N., Corporate Governance Rating, Economic and political weekly, October 15, p. 4539.
2. Banerjee Bhabatosh, Corporate Governance and Disclosures, Seminar Paper presented at the National Seminar organised by NEHU & ICAI New Delhi, on 7-8, November, 2005
3. Gupta L.C., An Unusual whistle Blower, Economic Times, 10 May, 2005.
4. The Executive Chartered Secretary, ICST, September, 2005.
5. The Telegraph, 19 October, 2005.

* * * * *

Women's position in different aspects of life....

(In micro and macro perspective)

✦ **Dr. Jayashree Dam Paul Choudhury**
Lecturer, Deptt. of Economics

Introduction :

Family is the starting point for an individual and individual is shadow of family. Such nexus between individual and family is of vital importance when question of social role of a person is to be determined. In a civil society role of "family" is well appreciated in the context of its contribution towards growth of healthy state. In broader spectrum family means a nest where two persons with opposite biological character decide to have harmonious living under the influence of unconditional mental security, emotional feeling and love needed for development of individuality. Personification of character becomes simple when one is aware about background variables for which study on "Family tree" is essential. Family background highlights attitude of a person and also social problems, with which both present and future generations are confronted with. But many of the created problems of today's society can be minimized if role of co-ordinator i.e. WOMEN is analysed in changed situation of 21st century which lays emphasis on scientific temperament. Over the decades there is change in stereotyped concept of "role of women", but much more is to be achieved if global situation specially of South Asian region is to improve in terms of empowerment, literacy and other constituent agents of HDI to bring positive effect on qualitative improvement of human-

resources. Thus women must be involved in the process of development for which they are to be empowered irrespective of caste, creed and colour.

Before evolving "Tools of Empowerment", first it would be appropriate to discuss about micro and macro role of woman in the

backdrop of New Economic Policy.

Concept/Meaning of ROLE :

Role has been defined as the structurally given demands, that is norms, taboos, expectations, responsibilities and so on, associated with a given social position¹.

It is again defined as the action of the individual members thus it adopts various facets of individual and social structure features of the society².

Role has been defined as the member's orientation or conception of the part he is to play in the organization³.

Life cycle of fair sex can be divided into flow parts (i) premarital status where she plays the role of daughter and sister respectively.

(ii) Post marital status refers to multiple roles like (a) wife, (b) housewife, (c) daughter-in-law, (d) sister-in-law, (mother-in-law and (f) grandmother.

In both the cases the women under transfer entity of guardianship regulates her different roles within given framework of four walls; as such it can

1, 2 & 3 : Social welfare vol. No. 5, Aug. 2001. P-26.

be termed as 'micro aspect of life' which is in no way inferior to macro analysis provided she is enlightened and aware of changes that goes around her **MICRO Perspective**.

Amongst all the 'roles', the role of mother is most important, as she is the centre of socialization process. The future of next generation depends on her rational thinking and unbiased attitude for right cause and justice will definitely save the society from further creminalization of female-fetus. Otherwise the 'women will be recorded as enemy of their own".

But how can a modern woman be courageous to overcome dictate of traditional society? The answer to such conformity lies in 'Empowerment Formula' chalked out by right-thinking people working in different capacities for upliftment of weaker section of community.

The word 'empowerment' has multidimensional facet. In simplest form it manifests redistribution of power in favour of own generer challenging century old perception of patriarcution of power in favour of gender challenging century old perception of patriarchy. Empowerment generates awareness among woman helping them to play gender-role in decision-marking process both within and outside the four walls.

There are various definitions of empowerment, but in simple way in can be defined :

Women's empowerment is a social process that neutralizes women's oppression it women do not take decisive action, their victimization will continue though their traditional subordination.

After the year-long celebration of 'women Empowerment year' how far government machinery is successful to transmit messages 'Gospel of equality' advocated by politicians to the masses who are still divided on the issue of 'women reservation bill'?

In whatever sphere the woman lives she can enjoy a successful life if she is given 'power' to exert influence over "material resources,

intellectual resources and human values". It is commonly believed that woman engaged in greater world is more empowered than the rest; but reverse is also true if she is given infrustructural facilities even within given family limitation reflecting support of male-members towards women-cause, Restructuring of society in term of 'gender-equality' is must if country is to improve GDI and 'GEM', as laid down in Action plan of Beijing conference.

Since aim of empowerment is to fight against gender discrimination, the selected weapons for the purpose should be properly greased so that end result can be achieved.

The three sided combined efforts i.e. education, economic and political awarencess help a woman to be empowered and reorient family structure which is said to basic element of socity. In economic term 'family' can be defined as working place for males and females for performing both productive and reproductive activities in continuation of civilization process. Thus 'quality of family' determines 'quality of society' in long-run where posterity grows up as torch-bearer of a Nation.

It is not always true that an educated woman should be engaged in economic activities; by withholding her role as economic partner she can also discharge he duties effectively by nourishing children according to changing scenario of society, which in turn maintains balance between traditionalism and modernity. So role of an 'Educated Mother' is most crucial, demanding and significant in today's world as they are instruments to nourish the human resources of tomorrow.

Of late the developing countries started realizing that unless 'Population policy of Nation' is strictly adhered to fruits of economic planning will always bypass poor and women will be marginalized. Merely by accelerating economic growth rate the country can not improve economic condition of masses, what is needed is the 'sustainable development' that distributes benefits equally, and empowers people rather than

marginalizing any section of society. It is now widely accepted that non-economic factors are more responsible to bring change in economic scenario of the country rather than economic factors. Mere injection to saving investment ratio/capital output ratio cannot bring desirable level of change if bulk of consumers remains poverty stricken, illiterates and traditional in outlook.

Considering education as tool of empowerment and vehicle to drive out all evils from society 'Primary Education' for the age group of 06-14 years henceforth is under the provision of Fundamental Rights violation of which is enforceable by court of law. Education is thus the stepping-stone towards realization of women empowerment that comprises 60% of world's population and 70% of world's poor. Such denial and deprivation is simply in contrast to 'Universal Declaration of Human Right' as it could be of any help to redress their sufferings.

Under such gloomy situation it is just and reasonable to provide accesses to knowledge and practical value based education to women to counter challenges of socially construed taboos. It is high time that society realizes that role of women is no way inferior to male and given freedom to enjoy 'right to reproduction'.

Once such right is given it is expected that educated mother will be able to bring sea change in state economy as shown by Prof. Sen with reference to Kerala.

So without being economically and Politically empowered, educational empowerment can regenerate awareness among women who simply perform different roles in given territorial limitation of family-life. It is thus admitted by academicians, and policy markers that solution of social problem is in the hands of educated mothers who can strongly oppose 'market economy' where children are produced according to taste of acceptors but in context of Indian scenario to fight against evil design of society the women must enjoy support of religious institutions, as it is only religious leaders who can change mindset of people, suffering from superstition inspite of educational background.

Macro-perspective

With fasir rate of urbanization, breaking down of join-family system, migration, fall in agricultural share in GDP, modernization and industrialization, it is observed that women are coming forward to share family responsibility in terms of visibility and recognition. In greater world women are engaged in deferent activities according to their own skill, knowledge and capabilities. Accordingly it is found only 6% women workers are engaged in organized sector and 94% are in informal/unorganized sector. Why such great variation persists between two sectors in term of women employment is shown by different academicians and social thinkers from time to time and also in government 'Reports'.

NOW question may arise :

1. Whether women could compromise between productive and perproduction roles?
2. Whether they are really economically empowered/are able to improve self-status while performingly 'role play' in family life?
3. Whether their economic participation could reflect a paradigm shift from traditionalism to modernity?

or

4. Whether their status has deteriorated further in term of technological development?

To answer all the questions in brief sample size of 50 women 30 educated, 20 uneducated (from urban Guwahati) comprising both educated and uneducated were taken into consideration where it was found that :

- (a) Irrespective of socio-economic background none of the women could compromise between productive and reproductive roles, rather some of them discontinued their career for the sake of later. In case of others, they were hard pressed by two opposite out still liked to continue with job because of inner feeling of self-sufficiency and supplement family-income.
- (b) The educated women while were able to improve their self-image within family in case of poor illiterate women, the situation was

different. They joined work force either of social factors (separation/widowhood) or of economic factors (which had failed to ensure economic and social security for which state machinery was mainly responsible.

independence period has its relevance even today since women are still subjected to violation and subjugation while performing 'role-pay'.

To overcome Draupadi like situation women must be empowered, for which, 'awareness programme' is to be carried out by government/non-governmental/joint mission of both to make a healthy society where a female child can breathe without suffocation.

During fieldwork and visit to government offices it was felt that there existed lack of co-ordination between government and non-government organization. While former blame later for lack of interest, NGOs blame GOs for absence of transparency and red-tropism. In such cold-war atmosphere it is the responsibility of GOs to involve NGOs for greater interest of the state, otherwise upllflmt of weaker section i.e. women, SC, ST and old will remain a far cry. It will not be out of place to mention that while NGos are engaged in large-scale in rural areas, they should also work for urban poor who are in many cases responsible for immoral activities reported in newspapers almost everyday. Thus 'women empowerment' will have its sweet end, when women enjoy triangular support of family, governmental and non-governmental organizations.

With little love, sympathy, care and cooperation probably one can change global scenario, which other way may take another century to get over problem like gender-disparity internationally meted out from cradle to grave. □

(c) In respond to enquiry 'no 3' positive trend was visible among the sample-size because of ongoing changes in extraneors factors. However snail-speed movement should gain momentum to keep pace with speed of 21st century in order to reap benefit of technological development, which help everyone acquire knowledge through information technology.

(d) If stock of situation is neutrally assessed than conclusion so derived may not be acceptable to all.

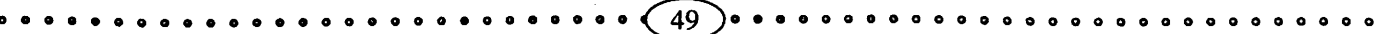
By drawing inferences from different sources it can be said that technological achievements have failed.

Fortunately evil spirit of scientific development couldn't touch soil of this region for which women in this corner part of the country enjoy better social status than counterpart living in other sates like up, Bihar, Rajasthan etc. Assam in terms of female literacy, sex ratio, women-stalus enjoys satisfactory position, which must be noted down as positive step towards women empowerment, but in relation to Gol ranking of other N Estates it has to improve.

Analysis on women-role in micro and macro perspective shows that "Women emancipation movement" launched by Gandhiji during pre-

References :

Different issues of—
 1. Social Welfare., 2. Yojona., 3. Towards Equality., 4. Empirical testing.
 (N.B. : Paper was submitted in UGC-UNICEF sponsored seminar held at WSRC-GU on March, 2.4.2002)
 To protect interest of women as per post analysis of (a) Green revolution, (b) globalization and (c) Provisional census report 2001.

Distance Education—An Educational Revolution

✍ Bhababhuti Sarma
Head, Deptt. of Management

A popular Education in the present day world is the Distance Education through open universities. The tremendous development of information and communication technology all over the world made the system of distance education more convenient and less expensive from all aspects.

Distance education, although it is popular in modern time, but it was prevailed in ancient time also. At the time of Mahavarata Ekalyavya was the distance learner who learns the art of archery from the Guru at a distance.

What is Distance Education?

Distance Education, as the name suggests is the system of Education in which teaching and learning is from distance. It is the system that provides education to the students who are not able to go to the educational institution due to various reasons.

Several writers and thinkers defined distance education emphasizing on the different aspects of the system.

Distance Education, “consists of various forms of teaching-learning arrangement in which teachers and learners carry out their essential tasks and responsibilities apart from one another, communicating in variety of ways. Its purpose are.....to provide.....learners with opportunity to continue learning in their own environments and developing.....the capacity to carry on self directed learning.....” (Wedeneyer, 1977)

“.....education process in which a significant proportion of teaching is conducted by someone removed in space and/or time from the learner” (Parrotion, 1982)

Some important features of distance are

1. Quasi-permanent separation of teachers and learners through out the length of learning process.

It implies the absence of conventional face interaction between teachers and learners. But

the learners occasionally meet the teachers in face to face counselling session.

2. Influence of an educational organization that prepare learning materials and other learner support services.
3. Use of technical media to unite teachers and learners to carry out the content of the course. These multi Medias are print, audio, videocassette, radio, telephone, television, computer etc.
4. Provision of two way communication (teacher/teaching institute and learners & vise versa) with the help of print, writing, teleconferencing and through other modern communication system.
5. Quasi permanent absence of learners groups. Learners are taught individually through self instructional materials like printed text, programme guide, assignment, project and so on. A learner interacts with fellow learners occasionally only in counselling/ practical session at study centre, programme centers or work centers.
6. Individual system of education, in which organizational principles like division of labour, specialization, centralization etc. are followed and used extensively the electronic Medias for mass production and distribution of teaching materials.

Thus, distance education concept insists on self learning materials (SIM) in print which must be different from the text used in conventional education system. Apart from SIM the electronics media should also be used and distance learners must have the opportunities to meet their teachers and peers group in face to face situation during course of study. Library and laboratory facilities (where required) should also be extended and systematic evaluation method is designed to test the actual learning of the learners.

Open Learning & Distance Education :

The term 'open learning' and 'distance education' is used interchangeably by the most distance educators. The relationship between open learning and distance education has been provided in best way John Danial, vice cancellor of Open University U.K. he described distance education as those form of learning and teaching that make a much greater use of other form of communication than face to face teaching. This form may be called 'open learning' because they make learning accessible to more people.

Open University :

Open Universities are the institution in which education is offered through distance education method. In these universities, learning and the teaching behaviour are fundamentally different as knowledge is transmitted by means of technological and communication media. In a developing country like India expansion of higher educations is very much essential for its overall development. But the conventional universities prevailing in the countries are not sufficient and convenient to impart higher education to all. **First** reason in this regard is that most of the people of the country, in spite of their strong willingness for higher education could not avail it as there are limited seats in the institutions, specific qualification, age bar, time etc. **Secondly**, due to the necessity of early engagement in the employment most of the interested and intelligent persons could not find time to avail higher education by attending regular classes in the institution. **Thirdly**, most of the people could not avail higher

education on economic ground. The heavy expenditure in the higher education deprives many people from taking higher education in the country like India where majority are below poverty line.

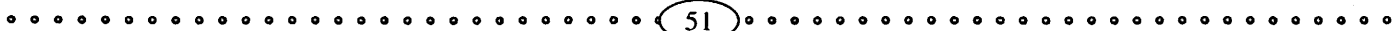
The above reasons necessitate the expansion of open learning system through the establishment of open universities in the different places of the country. Although the Open University system in India is very recent, gradually, it became very much popular in different states of the country. Presently, more than 14% people are taking higher education in India through distance education.

In India, a national seminar on 'Open University' was organized by the union ministry of education and social welfare in collaboration with the UNESCO in 1970 in which detailed recommendations for such a university was made. On the basis of that seminar the Government of India constituted a working group to deliberate on the establishment of an open university in India was established by Andhar Pradesh Government through an Act of the legislative in August 1982. The name of the university was Andhra Pradesh Open University (APOU) which was later renamed as Dr. B. R. Amedkar Open University (BRAOU) in 1991.

The significant development form Govt. of India was take place in 1985, when IGNOU (Indira Gandhi National Open University) was established under an act of parliament on 20th September 1985.

According to the various UGC annual reports the position of enrolment in higher education both in conventional universities/college and open universities from 1975-76 to 1994-95 is as under.

Year	Enrolment in conventional universities	%	Enrolment in open universities	Enrolment in in other distances	Total in distance education	%	Total Enrolment
1975-76	2426109	97.42			64210	2.58	2,490,319
1985-86	357897	90.96	27629	324461	355090	9.04	3925987
1986-87	3681870	91.14	28745	329046	357791	8.86	4039661
1987-88	3814417	90.45	36448	366272	402720	9.55	4217137
1988-89	3947922	89.68	77748	376495	454243	10.32	4402165
1989-90	4246878	88.84	66265	467176	533441	11.16	4780319
1990-91	4425247	88.72	75417	487397	562814	11.28	4988061
1991-92	4611107	87.18	122531	555532	678063	12.82	5289170
1994-95	5310753	86.86			803176	13.14	6113929

The increased enrolment in distance education encouraged most of the Universities and Institutes to open distance education system.

By 1998, almost fifty eight mainstream Universities have instituted distance education department and there are ten Open Universities in the country imparting distance education. These are :

SI No	Name	Year of establishment
1.	Dr. B.R. Ambedkar Open University (BRAOU)	
2.	Indira Gandhi National Open University (IGNU)	1982
3.	Kota Open University, Rajasthan (KOU)	1985
4.	Nalanda Open University, Bihar (NOU)	1987
5.	Yaswantrao Chavan Maharashtra Open University (YCMOU)	1989
6.	Madhya Pradesh Bhoj Open University (BPBOU)	1992
7.	Baba Saheb Ambedkar Open University, Gujarat (BSAOU)	1994
8.	Karnatak Sate Open University (KSOU)	1996
9.	Netaji Subhas Open University, West Bengal	1997
10.	Rajarshi Tandon Uttar Pradesh Open University (RTUPOU)	-----

Recently the Government of Assam has also decided to establish an open University in the state. But to compete with the other open universities of the country, development of information and communication technology in the sate is most essential, because in modern time, without the development of information technology, it is impossible to maintain proper standard in distance learning. The Assam in this respect is still lagging behind. Most of the village areas of the state are still far away from modern development of information and communication system. □

Ref. :

1. Study materials of DLM training organised by Administrative staff college, Guwahati.
2. Articles published in News papers.

PUNCH !!

1st friend : Today you are in my House. You have to be a good singer here.
 2nd friend : Why is it so?
 1st friend : There is no lock in our bathroom
 Teacher : What will happen if our environment is removed from the earth?
 Boy : There will be one chapter less "our Environment" in English.

*** *** ***

Teacher : Shambhu, Go to the Map and find America.
 Shum : Here, it is.
 Teacher : Correct. Now, John, who discovered America?
 John : Mam, Shambhu dis covered it.

Bhairab Kalita
H.S. 1st year

Value Added Tax

—An Analysis

✍ **Safiqul Haque**
Deptt. of Accountancy

"As the gardener plucks each flower in the garden, without destroying the roots, so should the ruler collect revenue without destroying the sources." —Kautilya

Brief history of Vat :

The value added Tax or VAT was first Introduced in France in 1885. It was known as Taxe sur la valeur Adjoutee. Thereafter, it spread to other countries. Almost all developed countries and many of the developing countries have adopted the VAT. A present, more than 125 countries have adopted VAT. Now, in India, the VAT System has been implemented from April 1, 2005. Haryana was the first state in India to implement VAT. Ultimately, the VAT Act of 2003, with some amendments, was implemented on and from 1st May, 2005, in Assam.

What is VAT?

It is a tax on the value or price added to the price of the goods at every stage of sale/resale by giving deduction of the tax already paid. It is a multi point system of taxation on sale of goods where in mechanism is provided to grant credit for tax paid on purchases/inputs called INPUT TAX. OUTPUT

TAX of the seller automatically becomes the Input Tax for purchaser. This chain of action will continue till the commodity reaches the consumer.

VAT an example :

The calculation of VAT could be understood as under :

A Manufacturer purchases raw material after paying local VAT @4% for Rs. 25,000 (Rs.1,000 is VAT). The raw material is converted into finished goods by incurring a cost of Rs. 25,000/- by the manufacturer. The manufacturer adds Rs.5000/- as his profit margin and sells the goods to the wholesaler for Rs. 55,000/-. The Wholesaler adds Rs. 5,000 as his profit margin and purchase expense etc. and sales the goods to the retailer for Rs. 60,000/- who turn sells the goods the consumer for Rs. 62,500/- after adding his profit. The total VAT payable to the Government will be calculated as under :

		Rs.	
A. Manufacturer	Raw Material Purchased	25,000	(1000)*
	Manufacturing Expenses	25,000	
	Profit Margin	5,000	
	Selling Price	<u>55,000</u>	
	Output tax @4%	2,200	
	Vat payable by the Manufacturer (2,200-1000*)	1,200	
B. Wholeseller	Purchase Price	55,000	
	Purchase Expenses	1,000	
	Profit Margin	4,000	
	Selling Price	<u>60,000</u>	
	Output tax@ 4%	<u>2,400</u>	
	Vat Payable by the Wholesaller (2,400-2,200)	200	
C. Retailer	Purchase Price	60,000	
	Profit Margin	2,500	
	Selling Price	<u>62,500</u>	
	Output tax@ 4%	<u>2,500</u>	
	Vat Payable by the Retailer (2,500-2400)	100	
D. Consumer	Total VAT Payable by the consumer (1,000+1,200+200+100)	2,500	

BENEFITS OF VAT :

The Government of India claimed with the introduction of VAT, the following benefits will be available :

- * Ending Inspector Raj. You calculate VAT and pay it;
- * Other taxes, such as turnover tax, surcharge, additional surcharge, etc., will be abolished;
- * Overall tax burden will be rationalized;
- * Prices will in general fall;
- * There will be self-assessment by the traders;
- * Uniform rate of tax (VAT) at 12.5%, 4% and 1% all over the country;
- * There will be higher revenue growth.

COMMON PROBLEMS IN INTRODUCING VAT :

The common problems of Vat facing the centre and the states are—

- (a) Traders and industrialists have to learn new VAT accounting system. They have to spend

more time in learning VAT laws and procedures.

- (b) State governments need to spend much more than they have planned to inform everyone about VAT through all media because of lack of adequate widespread information on VAT procedures.
- (c) The VAT departments and officers need to be better prepared in knowing the new system of VAT.
- (d) Apprehensions of the business community about keeping detailed records facilitating visible trial.
- (e) Political consideration.

WHY TRADERS FEAR VAT ?

Inspite of the number of benefits why are traders usually so unhappy with VAT because :

- (a) All traders must issue cash memo/cash sales/Bills/Invoices, etc., under the law. This means they will have to pay more VAT.

- (b) They will have to learn and introduce new and different accounting systems for the new VAT Procedures. Small traders will have to keep full accounts and they claim they have neither the time nor the training for this. This may harm their business.
- (c) They will have to do much more paperwork.
- (d) They think that tax refunds or Input Tax credit may be difficult to obtain from the VAT department.
- (e) New claim that VAT will increase prices and thus lower demand for their products.

IS VAT GOOD FOR INDIA ?

Yes, VAT will help India to grow faster and stronger. The government needs to run the several departments like Education, Public Health, Police, Postal, etc. So they have to collect taxes from the public. The sales tax is one of the main taxes for the state governments. Under the present system sales tax is collected at the earliest state of sale at a higher rate. Different states have different rates of tax. The revenue does not come to the Government in the proportion in

which the same is expected. There is no tax on resale, though there is addition to the price at every resale. This margin is not taxed under the single point system. In order to bring such margin into tax net the new and rational system became the need of the hour.

The industrialists, exporters, traders and consumers need not worry because once they have learnt how the VAT system works, they pay a single tax instead of many taxes. VAT also means paying fewer taxes than before. Once VAT comes into operation, there will be more demand for their goods since the prices will come down. India will become a single common market with no state check points for entry of goods and not a market of 28 different states and seven Union Territories. When goods can be transported all over India without paying additional state and local taxes, their prices will come down. Thus the demand by domestic consumers will go up. So industrialists will produce more and expand their factories and create more jobs. Moreover, VAT means that they do not pay cascading taxes or tax on tax amounting to higher taxes as they under the Sales Tax System. □

References :

1. Taxmann's Chartered Accountants Today, Volume 2, Part 8, April 2005;
2. Readers shelf, Volume, no. 1, Issue no. 7, April 2005;
3. How to deal with VAT by Kul Bhushan, 2005.

HA! HA! HA!

One day two fools were fighting outside an examination hall. Just then a man appeared and asked them the reason for their quarrel. The first fool answered "He left his answer sheet blank and I am bothered because I too left my answer sheet blank and now the teacher will think that we copied from each other".

Gunjan Harlalka
T.D.C. 1st year

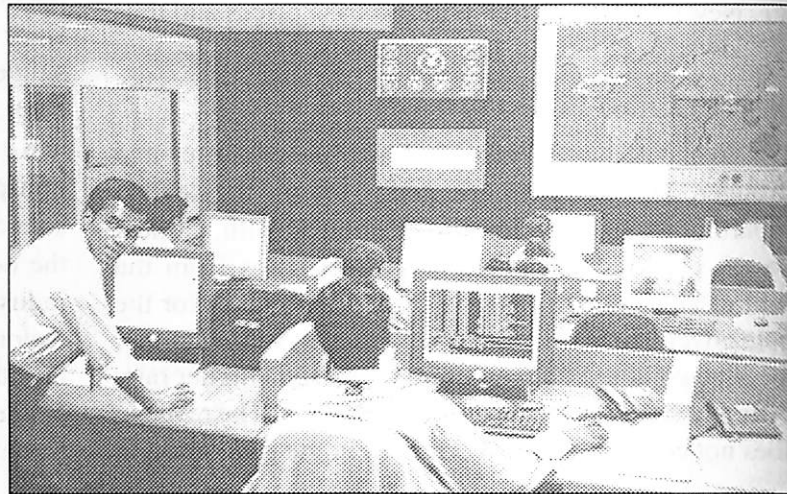
THE NEED OF ENTREPRENEURSHIP EDUCATION IN COLLEGES

△ Runumoni Lahkar Das
Pradeep Das
Deptt. of Finance

The socio-economic prosperity of a nation depends on what education does today. Education for ages has been considered as an engine of development through the transformation of society. It contributes to the socio-economic development preparing people to expose their potentiality for improving efficiency and productivity. It is a strong influencing media that sets values, moulds attitude and develops motivation. Though it improves the quality of life and living, the Government is unable to provide enough jobs for all the educated unemployed youths. Again, the private sector is providing limited jobs and that too without any job security. Further, the highly educated persons are going abroad in search of jobs due to lack of employment opportunities in the country. As a result, India has been facing a problem of brain drain.

To overcome this we will have to reform the existing trends through a suitable and diversified education system. The concept of education should be changed. It should be such that to enhance the spirit of scientific temperament and contribute to quality of life with equitable justice.

Educational institutions are definitely the creators of human resources, but without infusing the inovativeness in the minds of the students, they create just thoughtless literates ready to be working class. This job seeker class, happy to be employed in the government job, is causing a socio-economic burden to the State. Perhaps these job seekers are the root cause of many political and social problems of our nation.

In spite of the abundant natural and human resources, India has not reached the satisfactory development level. Unemployment problem is increasing day by day with hyper increase in population. Economic disparity, regional imbalances, inequality of opportunity, corruption, red tapism, underdeveloped infrastructure, etc. are the main causes of frustration among the new generation.

The present education system only creates the job chasing youths. The system can be considered as a moderate system but only for the post 20 years of independence. At present, it has become illusive.

One recent estimate of Government of Assam (GOA) states that today 74 percent of the students in Assam are enrolled in the Arts stream, 12 percent in science, 6 percent in Commerce and only 0.4 percent in technical and vocational streams. This is really ridiculous. In the 21st Century when the world is moving so fast and when there is an ongoing revolution in fields such as information technology,

biotechnology, nanotechnology and the likes, only 0.4 percent students going for technical and vocational courses is totally unacceptable. Actually what our educational system is producing are semi-literates who hanker after sedentary jobs in the offices. There are not enough of such jobs. So, they swell the ranks of unemployed and create unrest.

Again, according to a recent statistics, there is only one government job against every 10 thousand unemployed. Hence, there is a need to think about a substitute for the remaining 9,999 unemployed.

There is a need of introducing entrepreneurship education especially at college level to ensure the emergence of entrepreneurial spirit including values, attitudes, motivation and competencies amongst the students.

Entrepreneurship, in the corporate world, is not a new entity. Its existence dates back to the commencement of business itself from time immemorial. In recent times, it has become a serious area a study because, it can play a vital role in socio-economic changes by creating wealth, generating employment and providing new and better goods and services.

Entrepreneurship is essentially an economic activity and the entrepreneurs are the growth agents who initiate and establish economic activity. In nutshell, entrepreneurship is a character and a mindset of individual. Like genius, true entrepreneurs are born but the formal education system has the role to inculcate the character of the students to make them innovative through proper knowledge and expertise in specific trade.

This is now the era of entrepreneurs and the word 'entrepreneur' can be applied to a *paanwala* as well as to such entrepreneurs as Dhirubhai Ambani of Reliance fame or Bill Gates of Microsoft fame. Hence, our youth must imbibe the spirit of such true innovators.

Entrepreneurship as the only option left with for confronting the everising unemployment problem, the education system should proceed with the goal of inculcating entrepreneurial skills among the upcoming generation of the society in the days to come.

But, there are certain potential problems in introducing full-fledged special course curriculum in entrepreneurial education. First of all is the problem of availability of adequate and properly trained teachers to teach the course. Secondly, it is the mindset of the people and the society as a whole, which also needs to be changed urgently. Thirdly, preparation of a suitable and modern course curriculum would be another issue.

It does not mean that the above-mentioned problems cannot be solved *properly; just require a well-tuned strategy with 3 to 5 years in hand for such acts.*

There is no country or society the world over it is possible to provide jobs to each and every educated youth. So a considerable portion of the workforce must be absorbed in the entrepreneurial sector. Academic institutions are to reflect and refine the priorities of society in which they function. Curriculum and degree requirements are to be framed for generating skills relevant to society needs. In this way, the trained manpower can be utilized not only in the existing and potential job but also in setting up enterprises mainly for self employment.

Introduction of entrepreneurship education in colleges would not only help the youths in starting entrepreneurial ventures on their own but also automatically imbibe in them a certain confidence, which they can hardly expect to obtain from a common education system. Such introduction would bring in positive result in much more abundance than we can actually think of. □

(This paper was presented in the National Seminar on 'THE NEED OF ENTREPRENEURSHIP EDUCATION IN COLLEGES' organized by Bajali College, Pathsala and sponsored by University Grants Commission 18th and 19th Nov., 2005.)

APPLICATION OF BARCODE TECHNOLOGY IN LIBRARIES

↳ **Prasanta Kumar Deka**
Librarian

1. Introduction :

The information storage and retrieval problem has become progressively more serious in recent years, especially in the areas of science and technology where the volume of data and information is increasing at an unprecedented, nearly exponential rate. Therefore computerization is the only answer to organize the disseminate the tremendous flow of information in a systematic way. Computerized information systems are essential that the information going into computers should be accurate, faster and inexpensive to collect. This is achieved by automatic identification, which allows information to be coded, so that it can be read by machine and processed by a computer without the risk of human error.

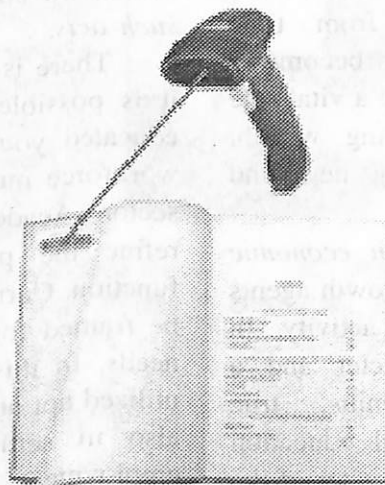
Automatic identification systems comprise of all or a combination of barcode printers scanners, decoders, data collection terminal, radio frequency terminal and related systems.

2. Bar code technology :

It is a method of automatic identification and data collection. Barcode are series of black and white bars arranged in a pre-defined form to represent know coded information. This code can be read by a machine and processed by a computer without risk of human error. A device reads this code, which cause a beam of light to pass over the bars. The while spaces reflect light, which are translated into relevant signals for the computer, read them.

3. History of Bar code technology :

The first patent for Barcode type product (US Patent #2,612,994) was issued to inventors Joseph Woodland and Bernard Silver on 7th October, 1952. The Woodland and Silver bar code can be described as a 'Bull Eye' symbol, made of a series of concentric circles.

Barcode are first commercially used in 1966, however, it was soon realized that there would have to be some sort of industry standard set. By 1970, the Universal Grocery Product Identification Code (UGPIC) was written by a company called Logicon Inc. The first company to produce barcode equipment for retail trade use (using UGPIC) was the American company Monarch Marking and the British Company Plessery Telecommunications in 1970. UGPIC evolved into the U.P.C

symbol set or Universal Product Code, which is still used in the United States. George J. Laurer is considered the inventor of U.P.C or Uniform product Coe, which was invented in 1973.

In June of 1974, the first U.P.C scanner was installed at a Marsh's Supermarket in Troy, Ohio. The first product to have a barcode included was a packet of Wrigley's Gum.

4. Advantage of using Barcode :

- **Faster data entry :** Barcode scanners are faster than the human eye and far more accurate. You can input data 3 times the speed (4 to 6 characters/second) compared with manual entry, which is 1 or 2/second.

- **Error free data collection and entry :** Based on tests, bar code information has an accurate rate of 1 error per 10,00,000 characters, compare that to keyboard error rates of 1 error per 100 characters.
- **Ease of use :** bar-coding ease of use makes it highly convenient technology. The equipment can be mastered in minutes code structure.
- **Tracking a moving objects :** Data collection moving objects can be automatically captured.
- **Tamper-Proof identification :** damaged brochures are immediately identifiable.
- **Economical data collection :** with barcodes, collection and data entry is one single operation leading tremendous saving of cost.
- **Long lasting value :** the standardization of barcodes and well-developed technology ensure for long life.

Moreover computer literacy is not required for barcode data collection. This is biggest advantage in the Indian scenario where data capture is possible with barcodes by even an untrained person. Barcode reduce cost as well as improve service and quality.

5. Basic requirement for Barcode application :

The hardware and software required for this purpose are :

1. Personal computers (IBM Computer)
2. Barcodes scanner to read the barcode labels, which can be a contact or non-contact type.
 - On line scanner (connected with computer for circulation pokes)
 - Off line scanner (useful when there is no light and also for physical verification, user statics etc.)
3. Decoder (external or inbuilt), which translates the scanned data into ASCII character stream before it is fed into the the computer. Decoder is the processor that actually turns the bars into characters.

4. Printer (do matrix, laser, thermal)
5. Communication software.
6. Printing software.
7. Book/Periodicals database.
8. Laminators (sheets or stickers, laminating roles, membership punches, laminating machines etc.)
9. Membership database
10. Library software (SOUL).

6. Barcode system in libraries :

Barcode system is an accepted tool, which is being used in improving the efficiency of libraries all over the world. Libraries always had cumbersome manual check in/check out systems. Borrowers had to wait for a long time at the circulation desk as manual operations take a very long time. Presently modern Barcode technology approach for processing book is reducing cost and time. The major benefits acquired from this system are :

- a. Improving efficiency in handing members; records and details.
- b. Reducing errors in circulation.
- c. Uniquely identifying the location and status of various tools like books, journals, standard, periodicals, audio and videocassettes, abstract etc.
- d. Updating/Online inventory management.

6.1. LIBRARY I-CARD :

List of all members with their corresponding pay roll number (ID number) can be prepared in the alphabetical order of their Surnames. Barcode cards are also generated in that order. However, in this strategy the problems of personals name etc. may occur.

6.2. Circulation Desk :

All the members of the library would be given brocaded ID Cards. Similarly all the books with exiting accession number would be barcode and affixed on the side and the inside of book. When a member goes to the circulation desk for returning

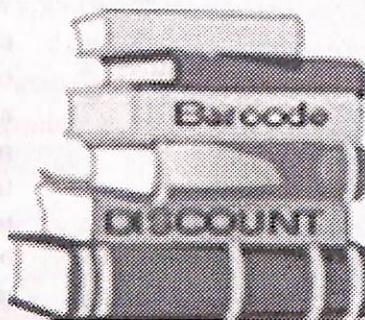
and taking book, his ID number and accession number of the book is scanned and the information is automatically fed into the computer for the updating of database. Similarly, its same for the renewals of books.

6.3. Location Control System :

To make sure that the right books goes into the location, barcodes can be used. At the first instance, all the locations will have be bar-clouded with an unique identification number. When the master for the books is created a location code where this particular book is returned, all the person in library has to do is scan the accession number available on the book. The hand held terminal will automatically inform the location where it is to be kept. The re-confirm that the book is being kept in the assigned location, scan the location code and the book accession number. If there is a mismatch an error message will be flashed.

6.4. Periodical control :

For periodicals control system, the primary task is to develop a database of periodicals holding and assigning code numbers for each periodical. Each periodicals record may contain information such as, title and volume no, year of publication, frequency, publisher price etc, The database may be updated periodically. For each periodical, barcode is created, based on code number, and posted on the lower card maintained for each periodical in the kardex system. When a particular issue is received, its respective barcode is scanned for months and issue number with the help of software, a print list of issue of various journals not received are prepared and remainders generated are sent. However, the procedure described above is still in the conceptual stage and needs to be tasted to find out is efficiency.

6.5 Stock Taking :

It fulfils the statutory requirements of physical verification of the books to be done in a most efficient and faster way. All the books in the library are scanned the information is captured in the hand held terminal. This information later downloaded into the host, which compares with database of available books in the library. If this is not tallying it given the details of missed books in comparison.

6.6. User Statistics :

Normally in any library, a gate register is maintained wherein the members are requested to enter their details and sign as a token of their visit library. With the help of the register, monthly/yearly statistics cannot be given instantly. Moreover, the data entered may not be accurate in all cases due to mistake or otherwise. When barcodes are used, it is not only possible to overcome these difficulties but also hourly/weekly/monthly/yearly statistics could be generated instantly.

These statistics are useful for various purposes, particularly in improvement of library service.

7. Conclusion :

In India many libraries have already started implementing modern technologies, such as computer technology, on line technology, CD-ROM technology, reprographic and micrographic technology etc. Barcode system is now being considered as an effective addition to support automation process. Barcodes can eliminate human errors and are considered in terms of reliability of information, ease of use, speed of information and responds. Barcode hass distinct advantages over other techniques like manual data entry, magnetic strips, optical character recognition etc. □

Reference :

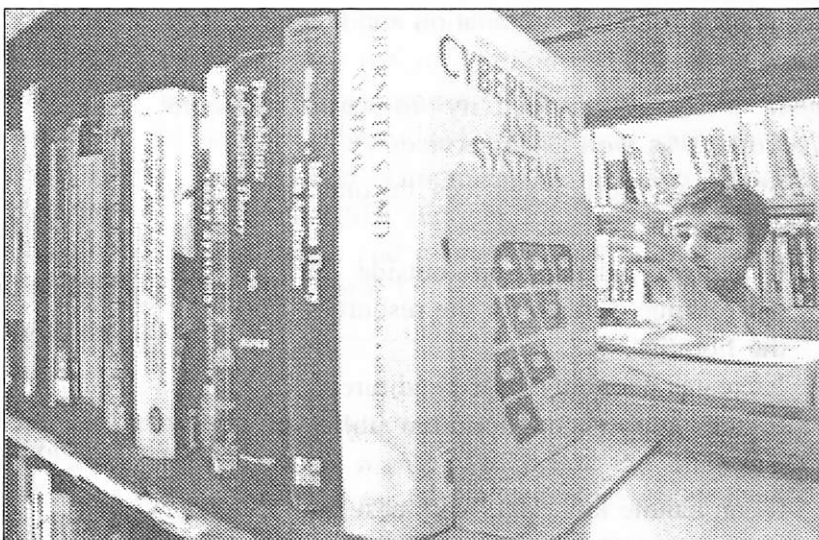
- Dharmista (R Patil) : Barcode system in libraries-its uses and importance. Ann, Lib. sa. Dac, 43 (1), 1-10
- MARTIN (Susan, K). the role of the system Librarians, Journal of Library Administration, 9,4;1988.
- VEERANJANEYULU and others : Bar-coding in library services: step towards total Automation. Excellence in information technology. p. 141-146, 2000.
- <http://www.barcodecanada.ca/>
- <http://www.barcodiscount.com>

Library Automation

➤ Himadri Thakuria

Introduction :

Information technology has been so pervasive in different sectors of human activity that the present period has come to be called as information age. The winds of change being brought about by the revolution in the information technology has not left our libraries untouched. Information technology is used for several purposes in academic libraries. For instance, information technology is now being used for library automation, information retrieval, Database Management System (DBMS) activities, networking and management of information system.

Automation is the name given to an automatic system of working. The term 'automation' was first introduced by D.S. Harder in the year 1936. He defined it as 'the automatic handing of parts between progressive production engineering industries'. Since then the term has been applied to a wide variety of automatic machinery and automatic systems, and is commonly used to describe any operation in which there has been a substantial substitution of controlled action for human efforts or intelligence.

So it can be said that, automation is a technique to make a system automated i.e., self-active. For this the electronic machines are used to automate the libraries. Thus library automation implies a high degree of mechanization wherein routine and repetitive works or operations and processes are left to be performed by machines with little or no invention of human beings. The lesser the degree of human intervention the greater the degree of automation.

Before the birth of the computer, other types of machines such as punched cards, unit record machines were used for automating the library functions. These machines required considerable human supervision and intervention. While computer have become capable of introducing a greater degree of automation in operations. Processes, techniques and methods of the libraries, since they are electronic, programmable and are capable of exercising control over the processed performed. Therefore, library automation means principally the use of computers, associated with magnetic tapes, optical disks, etc., Computer based products and services in library work.

Thus it can be said that library automation is the :

- Computerisation of all house keeping operations of the library.
- Operate a computerised library management system.
- Offer new services based on the technologies and also intergate the traditional library operations in the information era.

- Improvement of control over increased volume of workload of the library.
- Technique to avoid or reduce human action and thus save labour.
- System which increases efficiency and speed in operation.

Advantages of automation : There are multi-type advantages in library automation and they are given below :

- It increases productivity in terms of both workers as well as in service.
- It extends library services beyond the library peripherals.
- It allows participation outside into outside networking systems for the resources sharing of the libraries.
- It creates economy in expenditure.
- It does proper and optimum utility of library material.
- It can handle large data with ease and accuracy.
- It can be operated at a great speed and promptness.
- It avoids duplication of work.
- It gives us high rate and better quality in in performance.
- It is cost effective.
- The system is labour saving.
- It is easy in functioning.

Need of automation : In the present day context, library automation is necessary because of the following reasons :

- It is difficult to handle a large amount of increasing information with computer.
- To share the resources with other libraries.
- Availability of information in machine readable form can be only accessed by adopting computer technology.
- A machine readable record can be used many users for various purposes at many number of times. For example, a record created acquisition section can be used for some other purpose.

- Library automation relieves the library staff of repetitive work.
- Library activities such as acquisition, classification, cataloguing, circulation, serial control, information retrieval and indexing can be mechanise by using library softwares.
- It takes less time to process data and retrieve information thus saving the time of the users and staff.

Areas of automation in the libraries : The information scientists have been very much affected by the significant capabilities of the computers in the field of information services. That's why the computer is being used in the following areas of the library functions for automation :

- **House-keeping operations :** In libraries, the house keeping operations means those functions or take which are done in the background operations of libraries are the acquisition, classification, cataloguing circulation of books, stock taking and serial control.
- **Information retrieval :** The enormous growth in the published information and increasing specialized nature of the literature have resulted in serious problems in accessing information, i.e., retrieving information on a given topic and in becoming aware of new pieces of information. The use of computers has become an important application for solving these problems and permit access are called Information Retrieval (IR) systems. IR systems for bibliographic applications are generally characterized by the fact that they permit very large record sizes, Boolean search capabilities and flexible output formatting.
- **Computerised indexes :** The indexes are compiled by computers in KWIC Indexing. In computerised indexing the need of making content analysis already becomes low and no need to analyse the whole texts. The document and information should be according to KWIC indexing. It is easily prepared in a very short time by computer with the aid of keypunchers.

⊙ **Searching process** : The catalogues are prepared for searching the material in the libraries, but these are not fully capable to search out the required material out of large chunk of the literature. By the use of computers a file is prepared for all possible entries of the documents and the file is organized in such a way that all the queries may be answered. To provide the answers of various types of queries, the entries prepared to provide access to the users are filed. The search for a record of document may be done for various types of accesses in this system. It has become possible only due to the methods of searching by machine-readable file, and which has become

due the efficiency of quick searching of the computers. The computer searches information from the file and also tests the same.

- **International information system** : The application of computers has given the help in establishing international system for information dissemination that was sometimes not possible. It is not difficult, hard and impossible before a period of hundred years.
- **Other programmes** : The automation has made various library and information services very simple and economical. It has also made the CAS and SDI services for the users very easy and active and many accesses of the users are fulfilled by it. □

Books Consulted :

- KASHYAP Madan Mohan (1999), "Computer based library information system", New Delhi: Sterling.
- KUMAR, P.S.G. (2002), 'A students manual of library and information science'. Delhi: B.R. Publishing.
- LAHKAR, Narendra (1997), In his thesis : Prospect of Automated Cataloguing in the Three University Libraries of Assam, G.U.
- SHARMA, Pandey S.K. (1993), "Library computerization", Ne Delhi : Ess Ess.

ON LIFE AND LONE.....

- ⇒ What you were born, you cried and the world rejoiced. Live your life in a way so that when you die, world cry and you rejoice.
- ⇒ I murmured, " I had no shoes, until, I met a man who had no feet".
- ⇒ Give a man a fish, and you feed him for 'a day', teach a man to fish and you feed him forever.
- ⇒ Life is what happens to you, when U are busy making **Other Plans**.
- ⇒ Love is like playing the piano,
First you learn to play by
'THE RULES'
Then You forget the rules & play
from the 'HEART'
- ⇒ Never cry when U
R in Love, bcoz
for the one whom U cry,
does not deserve Ur tears
& the one who deserves it
will never make U cry.....

*Collected by : Gunjan Harlalka
T.D.C. 1st year*

LIBRARIES

↳ Ranjit Rai

- 1. Introduction :** A library is a house of books, journals, periodicals and other written literature preserved for consultation and reference purposes. It is for the benefits of the people at large. It provides information, acts as means of self-education and stimulates intelligent participation in national welfare.
- 2. Historical Factor :** Libraries existed in some form or the other since the cultural evolution of man. The oldest library in human history existed in Tello in Sumeria in 2700 B.C., consisting of 30 thousand books in the form of clay tableaus. Library in Alexandria (Egypt) in 3rd Century B.C. Nalanda University Library in 5th Century B.C. In India. Lenin state Library in Moscow founded in 1962 is housed in eight storeyed building and contains 22 million books, periodicals and other literature in 173 languages.
The National Library at, Calcutta the oldest and the richest library in India.
- 3. Kinds of Libraries :** 1. National libraries, 2. Academic libraries, 3. Special libraries, 4. Public libraries and 5. Private libraries. There are five kinds of Libraries.
4. Books are the best and the never failing companions of men. Buying books in the best investment. Books should be bought after a careful selection and they should be properly treasured in a well-maintained library. Private libraries are a fountain--head of joy.
- 5. Conclusion :** A Library plays a vital role in making citizens enlightened. Libraries should be encouraged. It is alarming and deplorable that people lavish money on luxuries and consider the buying of books a wasteful exercise. A scholar is known by the library he keeps.

“My days among the Dead are past;
Around me I behold,
Wherever those casual eyes are cast;
The mightily minds of old;
My never—failing friends are they,
With whom I converse day by day”.

It is beyond controversy that the libraries are for the benefit of the people at large. They have to produce better citizens, happier people and finally a better society. This belief has, of and on, been asserted in more detail by intellectuals. Libraries furnish information on all subjects, provide the means of self education, stimulate continuous education to help men and women to participate intelligently in a democratic society and give an opportunity of reading for pleasure. If we were to look back to hundred year, we to look back to hundred years, We would find these ideas quite unknown to that age, but in the modern age, library, public or private, is an essential part of the educational resources of a nation. It has grown with the schools and the colleges, and share with them the onerous responsibility for helping to maintain and to promote our heritage, democratic freedom and opportunity.

A study of world history and civilization has revealed that libraries in some form or other existed in all ages as a part of social fabric. They flourished and dwindled with the rise and fall of a nation's cultural grandeur. The oldest library known to history was in the ancient city of Tello in sumeria in 2700 B.C; which had a collection of 30 thousand books in the form of clay tableous. Another famous ancient library was in Alexandria (Egypt) in the third century B.C. In ancient India, the renowned Nalanda University in the 5th Century A.D. maintained a very big library housed in three splendid buildings one of which was a nine storeyed one.

The National Library of the U.S.S.R. at Moscow, known as Lenin State Library, founded in 1962 is housed in a splendid eightstorey building and possesses 22 million books, periodicals, annual sets of news papers and other publications in as many as 173 languages. The National Library at Calcutta is the oldest and the richest library in India.

Library can be classified in to five groups. Firstly, there are national libraries the main purpose of which is to collect and preserve books and other printed matter produced by the country. To help them in their great and extensive task, they are often given the privilege of legal deposit. Such libraries are used for references and research works. They also manage to secure for their, readers literature, from other Libraries, which they do not have in possession. Secondly, there are academic libraries. They include University, college and school libraries, These libraries aim at cultivating a reading habit in the students in general.

Thirdly, there are special libraries which deal with specific subjects for the benefit of special readers. Libraries of industrial firms, Government research organisation and professional bodies come under this group. Fourthly, there are public libraries which aim at providing every member of the community with books to suit his need. Fifthly, there are private libraries which are owned and looked after by intellectuals and are housed in resicitzens. Sometimes, such libraries acquire a great magnitude and importance when they are owned by a talented intellectual. The late Dr. A. N. Jha donated his private library to the Allahabad University. Which had a construct a separate building to house. It Borrowed books are short lived companions as they give only a temporary joy. Reading of books is a pleasure but own them is a bliss.

Books have a great place in life. They are our reliable and abiding companions in the pilgrimage of life. The friends of the flesh are parted from us but books seldom desert us. They give us both light and delight. There is a treasure which cannot be exhausted. The treasure lies before us, we have only to knock at the door. Hence we should make all possible efforts to collect books of our own choice in order to make a good private library. A writer or professor without his own books is like a soldier without his, a workman without his tools. In a moment, one can lookup a reference in one's own copy while even an hour in turning over pages of a borrowed copy may yield no fruit. Personal collection of books often provide material for biographies and autobiographies. Few things given more conclusive and intimate knowledge of a man's character and views intimate knowledge of a man's characters and than an hour in his library. How curious a student of literature is to know what books Dickens or show possessed and read.

Again the understanding of Gandhiji's or pandit Nehru's mental back ground is clear when we know what authors they read and loved to read.

Private libraries are fountain head of boundless joy. But this joy has to be guarded carefully. One should beware of showing one's treasure to others, remember" those who lend books are fools and they are greater ones who return them."

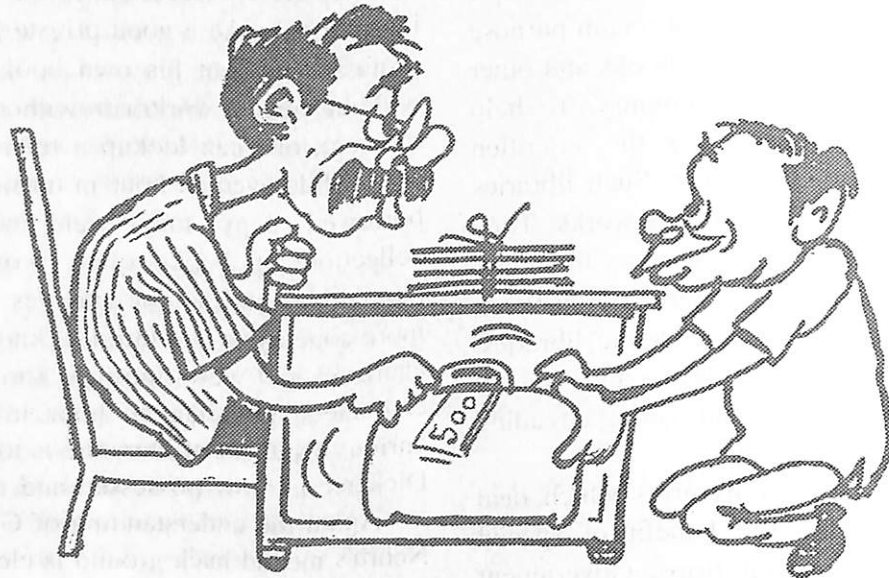
The growth of democracy depends upon the enlightened citizens. Libraries play an admirable in changing ignorant person into enlightned human being. So libraries of all types should be increased and encouraged. It is alarming and shocking to see that persons, educated and well to do, these days lavishly spend money on clothes, furniture, crockery and other such articles and not on books Teachers and leaders have to elevate themselves through books if they intend to elevate the nation. □

At last I would like to conclude my artical by giving thanks to all those person as well as our Loving college, college library and all staff, which gave me inspiration for writing this article.

"S. R. Rananatham sir was the father of Library Science".

Present Corruption Scenario

△ Pamela Das
T.D.C. 3rd year

We Indians are fighting against terrorism, population explosion, communal riots, poverty, illiteracy and natural calamities etc. But the greatest war we are facing now is the menace of "corruption". Already India is placed as the fourth corrupted nation in Asia and if we don't take any hard anti-corruption measure immediately, within a short time, we may be fourth corrupted in the world. We are in a great danger of losing our battle against corruption.

Present politicians and bureaucrats not only refuse to bow to the basic ethics of government, law and justice, but also they have chosen to hold the entire nation as hostage. The cancerous spread of corruption in our public life has become a matter of grave concern and brazenly retard the economic progress inspite of its vast natural resources. Lack of accountability on the part of the bureaucrats and politicians is a prime cause of prevailing corruption.

The majority of the honest people have been hijacked by the corrupted a few with misutilisation of their money and power.

The most disturbing aspect is that corruption is becoming an easily acceptable part of our daily life. It seems to us as we are in a no win situation. But we have to create a new confidence level in ourselves.

Donot wait for other to start the anti-corruption revolution. You have to start it right now. The change must come from within. We have to throw away our self centred mentality and must be wedded to honesty, dedication, self discipline and accountability to our own conscience.

The common man has a powerful instrument in his hand called vote. Judicious use of this precious vote can prevent many a corrupted politicians from entering into government machinery. At last we can hope that the recently enforced Right to Information Act can play an important role in curbing corruption. □

Tobacco AND Cancer

✍ Biswajit Mandal

B. Com. 3rd year

Tobacco has been variously hailed as a gift from the gods, a miraculous cure for--- physical ills, solace to the lonely soldier, a filthy habit, a corrupting addiction and the greatest disease-producing product known to man. This diversity of opinion has continued unchanged for centuries and has appeared until very recently to be little affected by research results from more than 9,00,000 papers published on the topic. It is a common knowledge that cigarette smoking is the single major cause of cancer and Cardiovascular diseases in the United States. Contributing to hundreds of thousands of premature deaths each year, yet one forth to one third of American adults continue to smoke.

It is especially important to understand the harmful effects of tobacco products.

Effects of tobacco in Cancer :

Cigar or pipe smoking causes cancers of the oral cavity (mouth) and the upper digestive tract cancer (oropharynx and hypopharynx and oesophagus). The effect is more when smoking is combined with alcohol. Cigar or pipe smoking also causes lung cancer and there is evidence that it may cause pancreatic stomach and bladder Cancer. Bidi

smoking causes cancer of the oral cavity (Mouth), Upper digestive tract (pharynx, larynx and oesophagus), lung and stomach. The risk increases with duration and amount of bidi smoking. So tobacco smoking strangely increases the risk of developing cancer of the lung, oral Cavity (mouth) pharynx, larynx, oesophagus pancreas, bladder and renal pelvis (the kidney outlet). It also increase the risk of cancers of the nose and box marrow. The risk depends on how long a person has been smoking and the number of cigarettes smoked. All the current tobacco products can cause cancer. The amount of harmful substances to which smokers are exposed depend on the type of tobacco, the way it is smoked, product design and whether filters are used or not.

Conclusion :

From the above we can conclude that cancer and tobacco are the two sides of a same coin. They are interrelated. Tobacco smoking is the cause of several types of cancer in human body. But only reducing the level of smoking by the general public cancer can be removed from the society. □

Students must follow DISCIPLINE, so as to achieve 100% of life as DISCIPLINE is composed of :

D	—	Descentness	—	4th Letter of Alphabet.
I	—	Intelligency	—	9th Letter of Alphabet.
S	—	Smartness	—	19th Letter of Alphabet.
C	—	Courage	—	3rd Letter of Alphabet.
I	—	Intellectuality	—	9th Letter of Alphabet.
P	—	Patience	—	16th Letter of Alphabet.
L	—	Love	—	12th Letter of Alphabet.
I	—	Interest	—	9th Letter of Alphabet.
N	—	Neatness	—	14th Letter of Alphabet.
E	—	Enthusiasim	—	5th Letter of Alphabet.

100

KEEP SMILING THROUGH OUT THE LIFE

✦ Jay Kumar Agarwala
T.D.C. 2nd year

Most of us have pre-decided rule as to when we will be happy. You too must be having your own ideas about the same. Like when you complete the current course of education that you are pursuing, or when you will have certain amount of money, or when you will get married. It's only then that you will allow yourself to be happy. Till then you are doing something like delayed gratification—postponing your happiness.

This reminds me of story of the Legendary Mulla Nasiruddin whose friend was returning from market. He had purchased a duck that they were going to cook for the dinner. He looked really sad and tired in life. "What's wrong?" Mulla asked.

"Everything if you ask me. I'm looking for happiness but haven't got it".

As the friend was nodding slowly, Mulla Nasiruddin suddenly snatched the duck from his friend and started running. Worried friend also ran after Mulla and after a long run he caught Mulla and got the duck back.

"Did you find that?", Mulla asked.

"What?", the friend replied.

"Happiness!" Mulla said.

The moment you understand this beautiful story the realization dawn on you. And that is that you don't need to wait to be happy. Like success, happiness can't be a destination. It's a journey that you undertake. And remember this journey is filled with precious moments and give you true joy.

Most of us keep waiting for something big to happen and lose sight of small joys of life. And if you have the eye to appreciate, life is filled with such things of joy—all so beautiful, if only you care enjoying them. Most of us are in search of that elusive big breakthrough before we permit ourselves to be happy. My question is why waiting?

Ultimately what happens when you reach the point you had waited for? You feel a moment of true

joy--because for a moment your mind calmed. You get a real glimpse of your inner self. But the moment you actually feel that, the next immediate thing to strike you is a major withdrawal symptom. You start feeling a sense of emptiness, because something that you had based your life upon all time has suddenly happened. What next?

On the other hand a life that is lived for the joy of living is an art. Every moment around you, there are sights and events that can give you untold joy-pleasure that you'd never dreamt of. All you need to do is discover that joy, which resides in you.

Where do you look for trifles? Everywhere around! It can be the smile of a child that can make the entire bad day perfectly right. It can be a beautiful flower, or sunset or a butterfly that you see. You can feel the joy of watching something so natural and perfect! It can be a talk with a friend or a joke that you hear. It can be a call of some exotic bird or the leg pulling SMS of your friend.

Such things are always around you all the time in some form or other. All you need to do is to stand up and look. You need to notice and you will see the tiny drops of happiness and joy that you'd been missing. Take your goal like delicacy-bite by bite. And if you don't forget to enjoy each bite—the total will be more than what you'd ever achieved by eating the whole things at once.

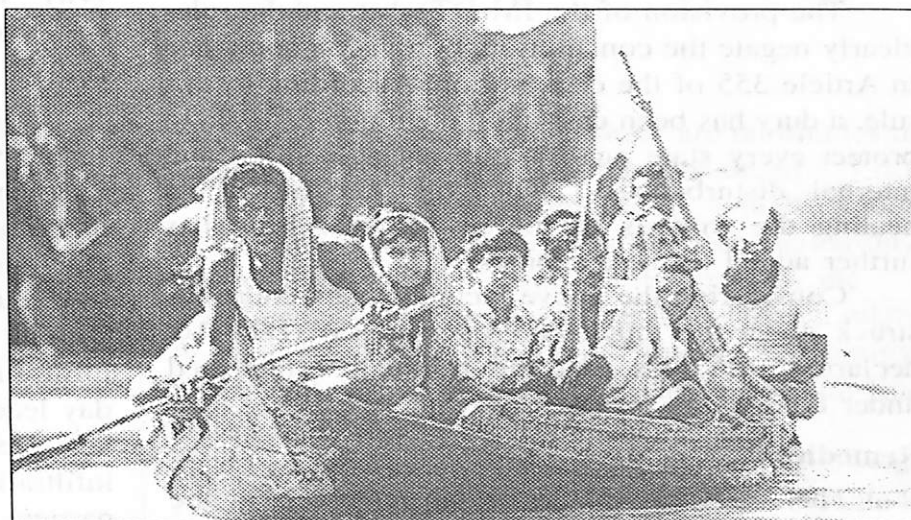
Remember that these small happiness all together can make a total more than what a single big happiness could give you. And if enjoy these small happiness than you can enjoy throughout the life but big happiness come only once or twice or may be thrice but not much more than that.

Imagine you see a very sad face just when you step out of home. Isn't it terrible? Of course yes. So don't make others to think like that for you and thus keep smiling and make this world a happier place to live on. □

Illegal migration and IM (DT) Act in Assam

✍ Rigom Pegu
B. com. 1st year

Assam, since ancient time has experienced the age old phenomenon of migration. Different groups of people had come to this part of land for different purposes. The issue of migration did not assumed a threatening dimension as it did not affect the demographic set up in Assam. But the situation became critical only when there was an alarming increase in the number of migrants from Bangladesh. This posed a threat to the socio-economic, political, law and order problems. It imbalanced the entire demographic set up of the state.

It created fear psychosis among the people of Assam. They realised that something needs to be done to check migration. The Foreigners Act of 1946 and Immigrant's Expulsion from Assam Act of 1950 were the preventive steps taken to counter the unwanted trend of migration. But Assam continued to witness an alarming increase in migration. The issue took further height when 1971 Lok Sabha election revealed the names of lakhs of migrants which were recorded in electoral rolls. The infiltrators have considered themselves as the original inhabitants of Assam.

The ever increasing fear of the legal people in Assam had led to the initiation of mass movement which was spearheaded by the youths of Assam. As a result the much controversial Illegal Migrants (Determination by Tribunals) Act was passed in the year 1983 to curb the increasing influx situation. In the year 1985, one major political advancement in the history of Assam politics was seen. The Assam Accord was signed on the eve of India's 38th independence day 15th August 1985 led by AASU (All Assam Student Union) and AAGSP (All Assam

Gana Sangram Parishad). The main objective of this accord was to stop illegal influx of migrants from other countries. Basically, Under this Act an one who came to Assam on or after March 25, 1971 will be considered as foreigner and they will continue to be detected, deleted and practical steps will be taken to expel such foreigners. The deletion and detection of illegal migrants was under the supervision of tribunal set up by the central Government.

Later, a deep analysis of (IMDT) and the rules revealed that they have been purposely so enacted or made that innumerable and insurmountable difficulties are created in identification and deportation of illegal migrants. The act came to the advantage of such illegal migrants as the said provision almost end entirely in their favour, enables them to legalise their illegal identity in an indirect way. Hence, this act helped the illegal migrants to have shelter and protection.

The illegal migrants have also seriously hampering the economic growth of the state of Assam. Assam is known for its vast natural resources. But inspite of this advantages the people

from rest of the country have a general perception that it is a disturbed area. This factor has resulted in non generation any employment opportunity. This has contributed to a large measure in giving insurgency. The impact is such that Assam has become a corridor for transit of foreigners to the sister states like Meghalaya, Nagaland, Arunachal Pradesh etc.

The provision of the IM(DT) Act and the rules clearly negate the constitutional provision contained in Article 355 of the constitution. According to this rule, a duty has been cast upon the union of India to protect every state against external aggression and internal disturbances. Thus, this Act instead of healing the wounds of the people of Assam has further added to their agonies.

Considering the above facts the apex court has struck down the much controversial IM (DT) Act declaring the rules and the tribunals established under this Act as invalid.

Remedies :

The following should be the remedies for the repeal of IM (DT) Act :

- (i) All cases to the tribunals under the Foreigners Act must be made mandatory and specific amendments must be brought in the Foreigners' Act and Foreigners Tribunal order 1954. The Act should ensure a fair and reasonable procedure that adepts in dealing with issues of this nature.
- (ii) Indo-Bangladesh boarder fencing must be sealed at the earliest
- (iii) Government should update the National Register of Citizens (NRC) of 1951.
- (iv) Introduction of Multi purpose identity card.

- (v) Detection and deportation of foreigner under the Frighteners Act must be strickly execute through the judicial process.
- (vi) Steps must be taken to avoid harassment of people in the name of deportation of migration, through more effective legal provisions.
- (vii) There should be an appellate tribunal headed by a judge to decide on the complaints.
- (viii) Lastly, it is the duty of all the concerned to safeguard peace and harmony among all sections of the people.

The enforcement of the IM (DT) Act has no doubt helped the illegal migrant from Bangladesh to continue to reside in Assam. Who.....On account of their huge number affect the language, script and culture of the local people. If this trend of infiltration is allowed to continue then it might one day lead to another Bangladesh to emerge in India.

Detection and deportation of the large infiltrators who have blessings of the political parties, will not be possible unless the government creates the atmosphere and honestly implements the provisions of Foreigners Act. People should understand the reality and not be misled by the politically motivated rumours. The press shall have to play a very responsible role in educating the public.

For the sake of the nation, the united effort of executive, mass people, different student organisations, intelligentsia, philanthropic organisation, all the political parties must come forward keeping their differences behind and play as vital role in creating a permanent solution of the long-standing problem. □

FEW THINGS TO MAINTAIN

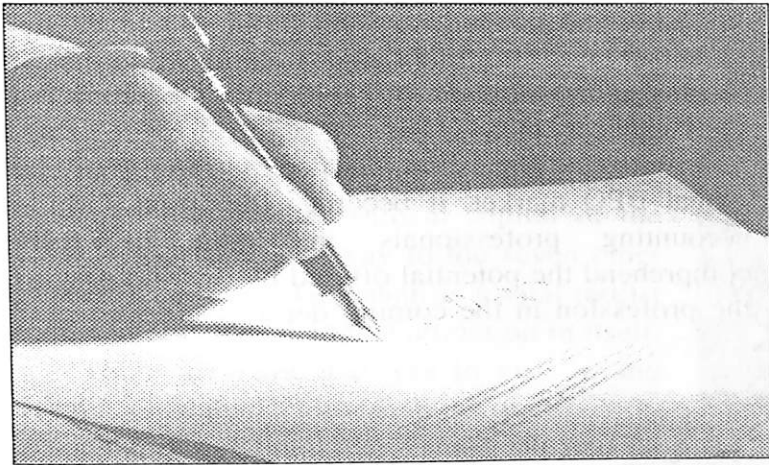
✍ Ruchi Khemka

H. S. 1st year

- ☞ If you want to Create — Create enthusiasm.
- ☞ If you want to kill — Kill anger.
- ☞ If you want to win — Win respect.
- ☞ If you want to love — Love nature.
- ☞ If you want to cultivate — Cultivate behaviour.
- ☞ If you want to maintain — Maintain promise and friendship.

Outsourcing of Accounting Services-Vision for the Next Decade

Compiled by : **Jyoti Arnav Goswami**
T.D.C. 1st year

The concept of Outsourcing is as old as the world economy and it has been used since time immemorial in one form or the other. The rapid growth in the IT sector over the past few years has led to tremendous growth of the outsourcing industry worldwide. Business Process Outsourcing has arisen out of business necessity and US companies has perfected it over the years. Companies across the globe have emulated the cost-cutting practice of outsourcing. In the wake of the enormous pressures that businesses worldwide are facing today, outsourcing would remain a preferred option to deal with this changed scenario.

The philosophy behind BPO is specific; do what you can do best and leave everything else to the business process outsourcers. BPO saves precious management time and resources and allows focus on core competencies of individual business houses. The list of functions being outsourced is getting longer day-by-day. Amongst all areas, Finance and Accounting services are probably the largest and the fastest growing in the data

processing segment of BPO. There are multitudes of accounting services that can be outsourced:

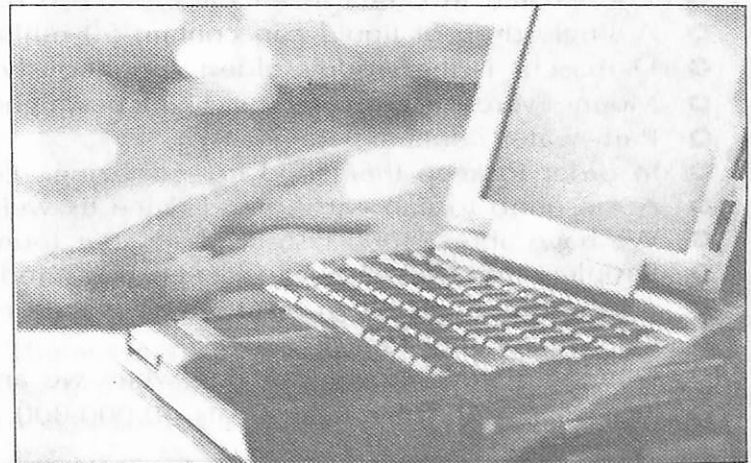
Firstly, Transaction processing, which include repetitive and routine activities like Reconciliations, Invoice Processing, Remittance Processing, etc.

Secondly, Accounting services like Ledger Posting, Revenue Accounting, Expense Accounting, Fixed Asset Accounting, and Month-End Accounting and so on.

Finally, Value Added Services, which provide reports to the Senior Management. These include Preparation of Financial Statements, Balance Sheet Review Reports, Ageing Analysis, Pricing, etc.

Apart from these, some of the processes that can be outsourced to practising Chartered Accountants are-Preparation & filing of personal income and value added tax returns, Internal auditing, Finalization of accounts, Investigation audit, etc.

With the introduction of Sarbanes Oxley Act in the US and the emerging global accounting standards, the potential for outsourcing of

accounting services is expected to go up. While this will call for refreshing of technical knowledge on accounting and internal control for chartered Accountants, opportunities are increasing for high-end analytical activities. Given this global environment, it is high time for the accounting profession to take a leap into BPO Industry.

The growing demand for outsourcing of accounting services can be estimated from the reports of some global surveys. NASSOM-McKinsey has projected the size of the Finance & Accounting Industry for India to be \$ 2.5-3.0 billion by 2008. This is of special importance to the large pool of chartered Accountants available within India.

BPO, being a sunrise sector is projected to grow about 8 times its present size in the next 5 years. The CAS with overall knowledge and expertise in audit and taxation work hold a distinct

edge in cashing in on the professional opportunities that may emerge from this sector of the economy. Some of the Indian BPO Companies that specialize in Finance & Accounting services are Brigade Converges, Crescentius, Crossdomain, Funds Corporation, Inflowayz, Wipro Spectramind, etc.

Today, India enjoys very strong equity in major markets because of excellent skill in this sector and low costs. Another encouraging fact is that India has very few competitors who can boast of strong skills in Accounting. In terms of cost, Philippines and Malaysia are competitive with India. However, the global leaders are India and Ireland in terms of employment, number of companies outsourcing such services, etc.

With India positioning itself strongly in the global BPO market, it becomes important for the accounting professionals in India to fully comprehend the potential offered by this industry to the profession in the coming decades. □

UNKNOWN FACTS

✍ **Smita Singha**
H. S. 2nd year

- ★ The okapi of Africa has such a long tongue that it can lick the corners of its eyes.
- ★ A bamboo tree may grow up to a metre in twenty four hours.
- ★ December 25 was celebrated as the birth of Jesus only from 440 A.D.
- ★ A mosquito has 47 teeth.
- ★ Zoo existed in China as far back as 1100 B.C.
- ★ A single drop of liquid can contain 50 millions of bacteria.
- ★ Damascus is the world's oldest continuously inhabited city.
- ★ Mount Everest is growing. It is 12 inches higher now than a century ago, and it is still growing.
- ★ Rain water contains vitamin B₁₂.
- ★ In order to keep their food from freezing., Eskimos uses refrigerators.
- ★ A mosquito can carry blood twice its weight.
- ★ We have about 3000 taste buds on our tongue.
- ★ Droplets from a sneeze have been measured to travel at over 150 kilometres per hour.
- ★ All the blood vessels in our body, if placed end to end, would be long enough to go around the Equator four times.
- ★ Our brain stops growing in size when we are about 15.
- ★ In a year a person's heart beats 40,000,000 times.

Rajdhani Guwahati

✍️ Anil Agarwal
H.S. 2nd year

Guwahati, the capital city of Assam, was formerly known as Pragjyotishpur (the City of eastern Light). Its etymological root is derived from two Assamese words, "Guwa", meaning areca nut and 'Haat', meaning market. Couched between the picturesque hills of the eastern flanks of Himalayan mountain range, Guwahati houses the political capital of the state, Dispur. The gateway to the seven other northeastern states, Guwahati is a vital tourist link point, besides being an attraction in itself.

There are several places to visit in and around Guwahati. Guwahati is particularly famous for its Kamakhya temple situated atop the Nilachal hill, at a distance of 10 Km. from the railway station. Noted to be most sacred among the tantrik shrines of shakti worship in the world Kamakhya, was built in the 10th century by the Koch king, Naranarayan. There are several places of tourist interest around Guwahati. These places make excellent options for weekend trips and excursions from Guwahati. The Assam State Zoo is well known as the pride of the country. The Sankardev Kalakshetra. Tirupati Balaji Mandir, Dol Gobindo, Umananda, Basistha Ashram Matri Mandir. Gandhi

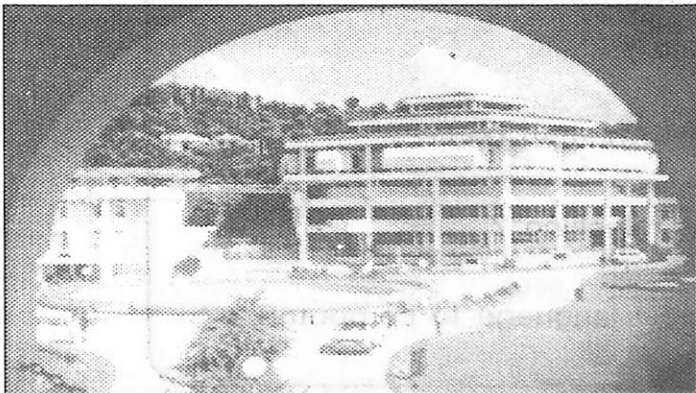

Mandap, Science Museum, Planetarium etc. are some of the places worthy to be visited.

The most notable festival in Guwahati is the Bohag Bihu, which marks the beginning of the Assamese New year and falls sometime in mid-April. Various local delicacies like pithas, larus and other sweetmeats are available then. Guwahati is the

Junction of three important roads, National Highways 31, 37 and 40. It is split into two parts by the river Brahmaputra and North Guwahati is almost a separate town. One can visit it via the Saraighat Bridge or by the Ferries that ply on the river. □

Think Twice before you Judge others

✍ Subrata Poul
H. S. 2nd year

One night there was a woman at the airport who had to wait several hours before catching her next flight. While she was waiting she bought a book and a packet of biscuit to spend the time. She looked for a place to sit and waited.

She went deep into her book. Suddenly she realised that there was a young man sitting next to her who was stretching his hand and grabbing the packet of biscuit lying between them. He started to eat them one by one.

Not wanting to make a quarrel about it she decided to ignore him. She ate the biscuits and watched the clock, while the young and shameless thief of biscuits was also finishing them. The woman started to get really angry at this point. She thought "If I were not such a good and educated person, I would have taught him a Lesson."

When only one biscuit was left, she wondered what he was going to do. With a smile, the young man grabbed the lost biscuit and broke it into two. He offered one half to the woman while he ate the other half. Briskly she took the biscuit and thought, "How uneducated! He did not even thank me!" She was relieved to hear her flight announced.

She grabbed her bags and went towards the boarding gate. After boarding the plane and nicely seated, she looked for her book which was nearly completed by then.

While looking into her bag she was totally surprised to find her packet of biscuits intact. If my biscuits were here, she thought feeling terribly, those biscuits were his and he tried to share them with me. She realised with pain, that it was she, who had been uneducated and a thief, and not he. □

DID YOU KNOW

1. Which is the only animal that can laugh like a man?
Ans : Hyena.
2. Name the animal which never Drink water?
Ans : Kangaroo.
3. Which is the most sensitive muscle of the human body?
Ans : Eye muscle.
4. The young of which animal is known as "Nestling"?
Ans : Rat.
5. According to scientist, which is the easiest language to computerize?
Ans : Sanskrit.

Why do we call 1st April as Fool's Day?

✍ Sandeep Beria
H.S. 2nd year

1st April is considered as fool's day in almost all parts of the world. On this day people play practical jokes with their friends, neighbours etc. and exchange gifts. Everyone tries their best to make a fool of their friends etc. But do you know why 1st April is known as fool's day?

The practice of playing jokes and playing tricks on each other started in France after the year 1564. Before 1564 new year began on 1st April. The King of France Charles X (Ten) ordered the people

to make a new reformed calendar which started with 1st January. Most of the people adopted the new calendar. But there were few foolish ones who did not adopt it and they continued to observe 1st April as the beginning of a new year. But they were only greeted with practical jokes and mock gifts from their friends.

Their friends and neighbours sent them mock gifts, invited them to parties and played tricks on them on 1st April. In this way 1st April became Fool's Day. □

Laugh a While

✍ Smita Singha
H. S. 2nd year

- (i) A psychiatrist asked a soldier during a medical test,
"What would happen if I cut off your one ear."

Soldier : "I will not hear"

Doctor : 'And if I cut off your other ear?'

Soldier replied promptly, "I cannot see"

Doctor : "Why?"

Soldier : Because my cap would fall over my eyes.

- (ii) Arun : Dad, do you think you can write in the dark.

Dad : of course, I can, son.

Arun : Then switch off the light please and sign my 'Report Card.'

- (iii) Mohan : Tuesday I killed 5 flies. Three of them were males and the rest were females.

Raj : 'How do you know that?'

Mohan : Simple, threes were sitting on the shaving cream and the rest of them on the lipstick.

- (iv) Ranu : Mummy, may I go for a swim?

Mummy : Certainly not. It is too deep.

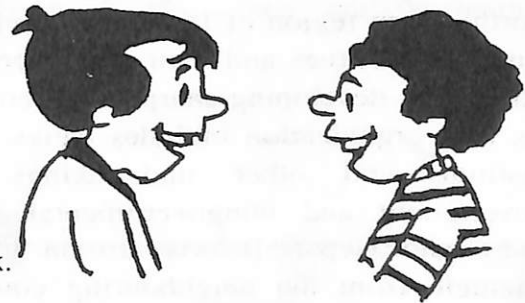
Ranu : But daddy is swimming.

Mummy : I know, but remember he is insured.

- (v) Director : In the last scene of this film you have to jump from the 13th floor.

Actor : But in case I die?

Director : It doesn't matter. It is the last scene in the film.

Indian Institute of Bank Management

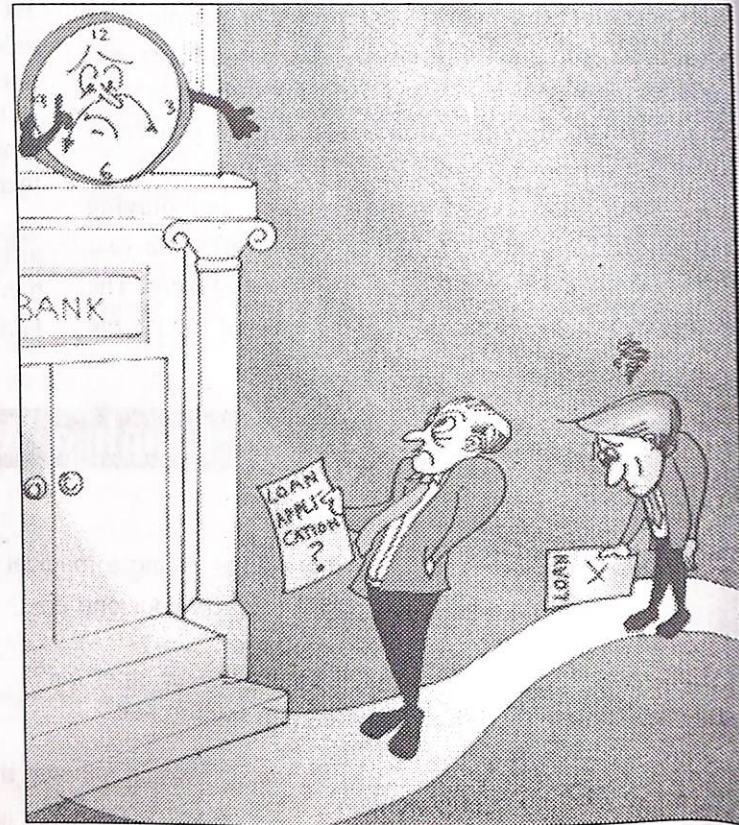
A Center of Excellence

Collected by : **Tikendra Saikia**
T. D. C. 2nd year

The Indian Institute of Bank Management will strive to become a developed center promoted by the banking industry for the cause of development of the country in general, with particular focus on north eastern region of India by helping through high level training, research consultancy and topical studies in creating competitive banking and financial service capability and facilitative environment enabling productive credit deployment and economic empowerment of the people.

Indian Institute of Bank Management formerly known as North Eastern Institute of Bank Management is an autonomous management institute located in the northeastern region of India and serving banks financial institutes and their customers all over country in developing sharp management skill. Its user organization includes banks, financial institute and other undertakings in the government and nongovernmental sector in India and Nepal. Efforts are on to include clientele from the neighbouring countries of Bhutan Bangladesh etc. With its own art of campus, IIBM is located on the outskirts of the city, the gateway to the picturesque northeastern states of India. Situated on the mighty river Brahmaputra, Guwahati is home to the famous Kamakhya temple and Sankaradev Kalakshetra. Shillong referred to as the 'Scotland of the East' is merely a three hours drive away.

North Eastern Institute of Bank Management, which was recently remodelled as Indian Institute of Bank Management (IIBM), was established as per recommendations of study group appointed by Reserve Bank of India in 1977 to study the

problems of bank credit in northeastern states of India. The institute was registered as a society on **22nd December 1980** and formally launched its activities in the form of the first training programme conducted under leadership of the founder director, Shri L.G. Kulkarni. Since inception till date the institute has gone through various phases of experiences. Having operated from rented premises in the initial years, they sifted to the present permanent campus in 1996. The nature and focus of their activities has also undergone changes during the period. Reserve bank of India, Allahabad Bank, United bank of India, Central bank of India, UCO bank, SBI, NABARD are the sponsors of IIBM.

The Primary activities of the institute are Training, Research and Consultancy

The institute conducts various training programs under following areas.

Management development	Finance/Credit management.	Banking operation.
Information technology	Human resource management	
Microfinance/development banking		

Since 1985 the institute has conducted 50 research studies out of which 17 are sponsored. Some of these are—

- An enquiry into the institutional credit flow in Assam, Meghalaya and Arunachal Pradesh (sponsored by northeastern council.)
- Assessment on self employment opportunities in Arunachal Pradesh, Manipur and Meahalaya (sponsored by government of India.)
- Survey to rate public sector banks in customer service in northeastern region. (Sponsored by Indian bank association.)

Some of the consultancy services of the institute are stated below—

- Preparation of service rules for Assam small scale Industries Development Corporation limited.
- Review of Policy guidelines for AEDC Limited.
- Promotion/requirement exercise for

organization like NEITCO, NEDFi, City Coop Bank, Assam state co-op Apex Bank.

The institute already initiated a linkage with South Asia Development facility Dhaka. SEDF is a multi-donor facility to support the establishment and growth of private small and medium enterprise in Bangladesh, Bhutan, Nepal, and Northeast India. SEDF is managed by the International Finance Corporation. The first training program in collaboration with SEDF was conducted in May.

The institute is now looking to run a 2 year P.G. Diploma with specializations in Banking & finance, Information technology and Human resource development. They also looking to build international linkage with institute like ADB, AIT, AIM etc. and neighbouring countries like Bangladesh, Myanmar, Cambodia and Vietnam etc. □

Definition of Kiss

Students of Chemistry	:	A kiss is reaction of the interaction between two hearts.
Students of Physics	:	A kiss is a contraction of mouth due to expansion of heart.
Students of Algebra	:	A kiss is one plus one equal to one dividend by nothing.
Students of Geometry	:	A kiss is the shortest distance between two straight lines.
Students of Economics	:	A kiss is that thing for which demand is higher than supply.
Students of Accountancy	:	A kiss is credit because it is profitable when returned.
Students of Electricity	:	A kiss is direct current provided without any external supply.

Khushboo Choudhary
T.D.C. 1st year

True Friends

✍️ **Biva Basumatary**
H. S. 1st year

A friend is some one who stands by us both in prosperity and adversity. Friends only of our prosperous days are not friends. They are our enemies.

Company of friends removes our dullness and makes us cheerful. We also need friends for our worldly affairs. 'Friendship' means mutual love. It is a blessing divinely bestowed upon man for pleasure. We cannot be happy without friends.

A true friend increases our happiness and prosperity and lessens our misery in adversity. He corrects our faults, and helps us in need. He sacrifices his interest for our good. True friendship is above all praise and all price. We multiply our joys and divide our sorrows with friend. The friendless man is an object of pity.

False friends are dangerous. An open enemy is better than a false friend. Prosperity brings friend

and adversity trills them. We get many friends when we are fortunate but false friends desert us, the moment we fall on evil times. They pretend to be friends to gain their object. They are friend as long as we are in a position to help them.

We should be very careful in the choice of our friends, we should make friendship only with the good man and always avoid bad company. Many bad persons also appear to be good at first. Before freely mixing or making friendship with a man, we must know him well. It is difficult to find a good friend. True friendship is very rare. We unconsciously imitate the character of our friends. So, we must not make friendship with a man who is not a man of character. We should think of our future and make friendship only with good and noble persons. This kind of friendship will give us peace and happiness and will help us to prosper in life. □

AUTHORS AS THEIR NAMES SAY

- ☞ The most cheerful author — Samuel Smiles
- ☞ The most fiery author — Robert Burns
- ☞ The most quickest author — Jonathan Swift
- ☞ The most colourful author — John Brown
- ☞ The tallest author — Longfellow
- ☞ The coldest author — Robert Frost
- ☞ The thirstiest author — John Drinkwater
- ☞ The richest author — Goldsmith
- ☞ The strongest author — Thomas Hardy

Rashmi Tiwari
H. S. 1st year

Life History of Charlie Chaplin

[England's most popular comic actor]

Birth : 1889 Death : 1977

✍ Pooja Tiwari

H. S. 1st year

The most familiar name in the world of cinema is that of Charlie Chaplin. His contribution in the development of cinema will be remembered for ever. He was associated with all its main aspects like acting, direction, production etc. The typical image of Charlie Chaplin won him global popularity as a comic actor. He was a man of stature with the bowler hat, can moustache and turned out feet which made the audience laugh.

He began his film career in the age of silent films, but by his gesture and posture reduced the deficiency of sound to a great extent. He presented memorable performances in some famous silent classics like 'The Kid', 'The Gold Rush', 'The Champion' and 'Shoulder Arms'. Sound in films came in at the end of 1920s. Then he presented brilliant Talkies to the world like 'City Lights' (1931), 'Modern Times' (1936), 'The Great Dictator' (1940) and 'Limelight' (1952). All these films were written by Chaplin himself. The audience were greatly entertained by the marvellous ideas and incomparable comedy by Charlie Chaplin.

For his splendid contribution to the cinematic art, he was awarded 'Knighthood' by Queen Elizabeth in 1975, when he was 86 years old.

Charlie Chaplin was born on April 16th, 1889 in a South London Slum. His father and mother both were stage singers. He passed hard days as a child and started giving musical performances, when he was only 5. By the time he turned eight, he

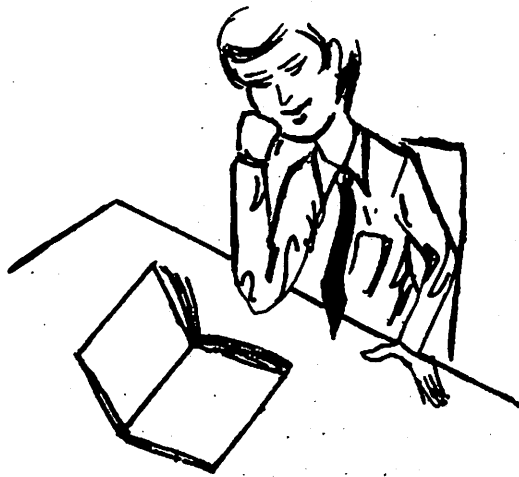
had become a seasoned performer. In 1914, he went to Hollywood (USA) where he acquired great fame as an actor. Once, he made a record number of 35 films in a single year. He left USA in 1951 for Europe but when he came back he was refused entry in USA on the ground of suspected communist links. Then he settled in Switzerland and died there in 1977.

Though, Charlie Chaplin was mainly known as a great comedian, but in his life time he was the most dominant figure in world cinema. By his innocent, child like pranks he endeared himself to millions of audience around the world. □

Value of Time

↳ Ashok Saini
H. S. 1st year

Time is very valuable. Nothing can be compared with time in value. Lost money may be regained by hard labour, lost health may be regained by practising rules of health but if time is lost once it is lost forever. Opportunity offers itself in life but once. If we do not avail ourselves of it timely, it will not come back to us for the second time. So we should do the right thing at the right moment. We have many things to do in life. Our life on the other

hand is very short and time is passing away swiftly. So we should not spend a single moment in idle habits. Misuse of time makes our life miserable.

Idle persons waste away time in doing nothing. So they are always in want of time to do their works. These persons can never prosper in life. They spend their life in sorrow and suffering. Idleness is the thief of time.

Time is the measure of life. It is invaluable. It is at the root of all ups and downs of life. History tells us of the fall of the great heroes for the misuse of time. Those who rose to greatness also made proper use of time. We have also instances of ever miserable life for idleness and misuse of time. So we should never waste our time. We should utilise every moment by doing something useful. □

The Mummies of Egypt

✍️ **Rashmi Tiwari**

H. S. 1st year

A mummy is a dead body embalmed or treated for burial with preservative. The word mummy comes from the Arabic word 'mummiyah' which means a body preserved by wax or tar. Preserving mummies was a popular practice in the ancient Egypt.

The Egyptians believed in life after death and so they wanted to prepare themselves for it. The process of mummy preservation varied from age to age. When a person died, some of the internal the brain, digestive system and lungs were removed. These were preserved separately and placed in four jars called 'canopic jars'. Later, they were replaced in the body. Then the body was treated with salts.

The salt put inside the body acted with the dry desert air to take the mixture from the body. Once dried, the body was bathed, rubbed with rush from pine trees and wrapped in hundreds of metres of linen. This whole process took about 70 days.

In the meantime, a special case for the mummy was made by carpenters. Artists decorated the case with many bright colours. The walls of the tomb were decorated with pictures which told the story of the man's life. All that had made the dead comfortable in his life-time were collected. These things were placed in his tomb. And in this way the Egyptians believed they had made the man prepared for his next life. □

J O K E S

☺ Sardar to a salesman : I need curtains for my computer.
Salesman : But, sir computer don't need curtains.
Sardar : O' ye! I got windows installed yesterday!

☺ A Sardar learning english introduces his family at a party. "Hi, I am a Sardar. This is my Sardarni. He is my kid and she is my kidney."

☺ Ek bar hamare PM America gaye to Bush se mile.

Bush : Hamare pas technology hai aur yahan to e-mail se shadi bhi hoti hai.

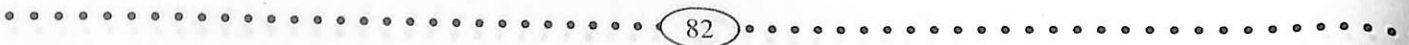
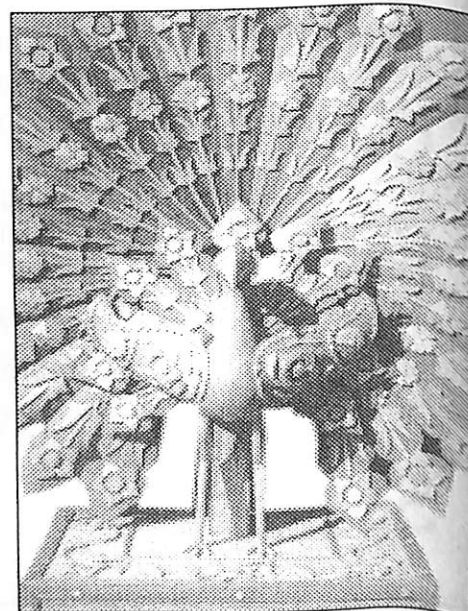
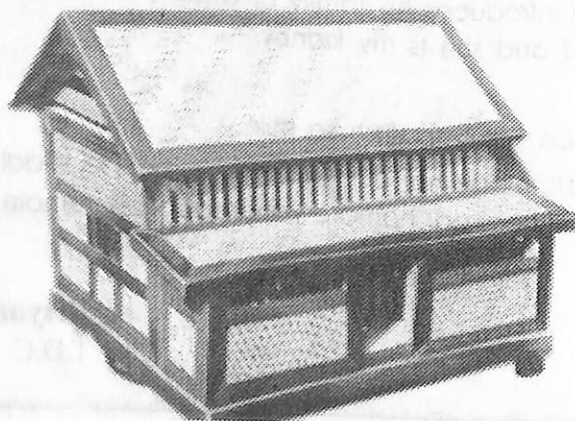
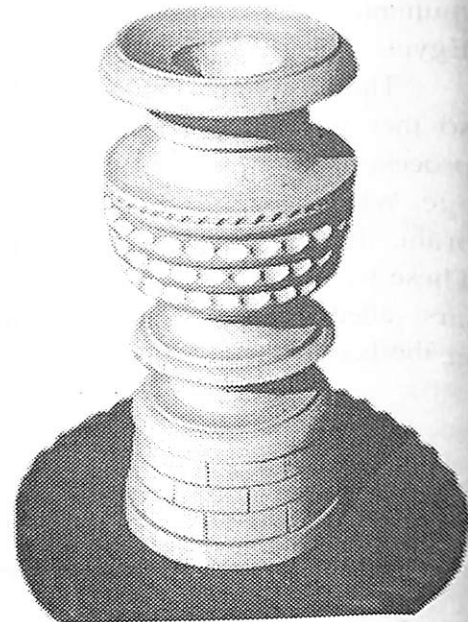
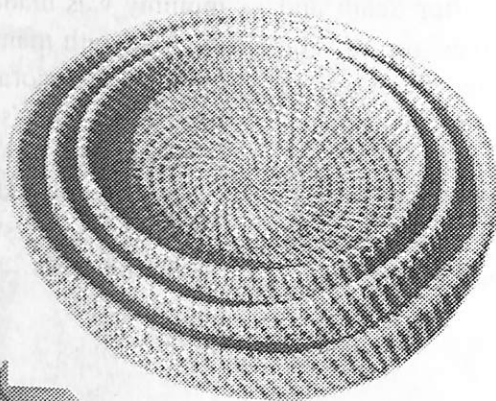
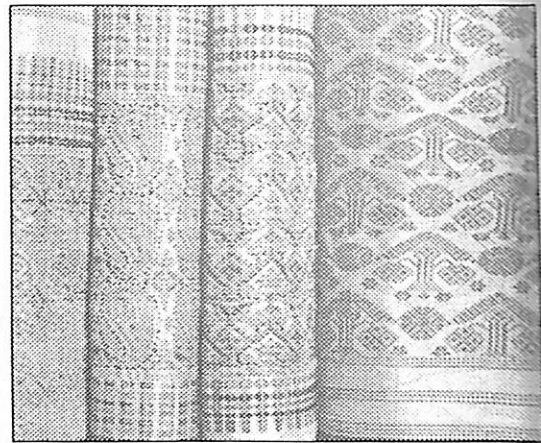
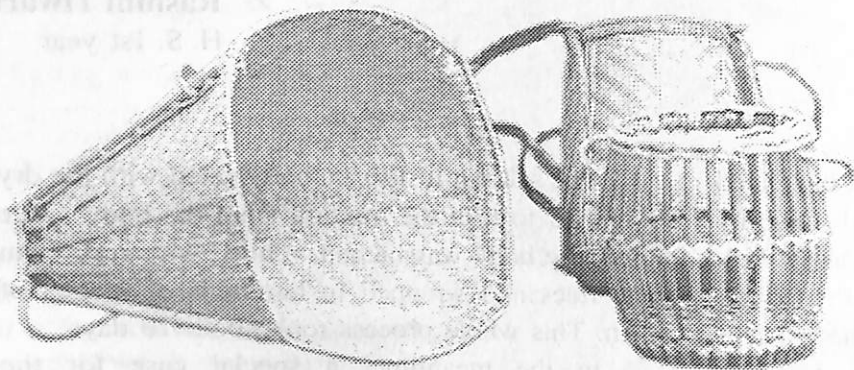
PM (India) : Aapke yahan hoti hogi par hamare yahan abhi bhi female se hi shadi hoti hai.

✍️ **Priyanka Choraria**
T.D.C 1st year

Traditional Crafts

POEMS

K.C.DAS COMMERCE COLLEGE

ESTD 1983

*"There is a pleasure in the pathless woods,
There is a rapture on the lonely shore,
There is society where none intrudes,
By the deep sea, and music in its roar,
I love not Man the less, but Nature more,
From these our interviews, in which I steal
From all I may be, or have been before,
To mingle with the Universe, and feel
What I can ne'er express, yet can not all conceal."*

--Byron

The first rain of the Season

✦ **Subrata Poul**
H. S. 2nd year

How beautiful is it!
The first rain of the season,
After the dust and heat
In the broad and fiery street

How beautiful is it!
The first rain of the season.
On the grass and the trees.
Which makes it more greenish
How beautiful is it!

The first rain of the season,
Which clatters along the roofs.
And falls in the gutter.
An flow down like a river.
The rain, the welcome rain!

●●●

Today's Modern Students

✦ **Rashmi Tiwari**
H. S. 1st year

With tight fitted jeans
And fashionable hair
Now a days students do not care.
They want to stay in a
realm of beauty
But have a very little
Sense of duty.
They are seldom found
in the study hall
Always enjoying drink
in the nearby stall.
Wearing sunglasses and
boots of three-four inches high
They think of touching the sky.
They think themselves
to be big heroes,
But in studies,
they are a big zero.
Making fun of all elders
They are spoiling
their own future.
Thinking studies
to be a big burden
They like to call themselves
as 'Modern Students'.

●●●

Illusive Dreams

△ Gautam Sinha
T.D.C. 1st year

The endlessness of human longings,
The timeless ocean of solitude,
The gentle breeze of home
The pain of agony, void and nothingness
Yes, then tantalize my soul
The unseen but feeling wounds have gone deep
Very Deep—
So deep that the warm rays of the winter Sun
Search, excruciate and blind
Woke up this morning
But saw nothing
Dream last night
But the visions were murky
The sky was overcast
The tender drops of rain
The soothing caress of hope and dreams
They—
Lead nowhere, Am—
Caught in the tapestry of the visions cycle of
existence,
I see beyond, but a mist obscures everything.
Hope promised to be my confidant
Down promised to elevate me from darkness,
But—
I am yet, indebted to them.
For they have exonerated my soul from
Foolish, illusions and illusive dreams,
For just as the timeless depths of the
Ocean cannot be measured.
Hope and Dawn have lifted me from
The abysmal depths of despair,
To like and sing the glory of existence.

●●●

O My Lady Love

△ Subrata Paul
H. S. 2nd year

O' my lady love, where are you?
You come in my dream and make me awake
You are very sweet and kind;
Your face pleases my mind.
O' my lady love, where are you?
I search for you every where but never find
O' my lady love, come to me quick
Or I cannot survive.
O' my lady love, where are you?
Seeing your face, my heart beguiles
Why it is so, I don't know
And yet I will love, till I die.
O' my lady love, where are you?
Come to me and feel my love.

●●●

O' Childhood

✍ **Hemprabha Sharma**
H.S. 1st year

It is rule that college should follow school
It is true that morning must follow noon
Why age should come soon?
Can't childhood be a lifetime boon?

O' childhood you have gone where?

I miss you here and there

The old house, the clay toys

Those yester friends were my best choice

Can I get back the blossoms of that spring?
That paper boat and the music without string?
Would anybody tell me the grandma's stories?
How soon can I meet those kings and fairies?
When I think of childhood, I find it closeby
To get that warmth you don't have to reach the sky
For happiness to survive,
Keep your childhood within you alive.

●●●

A Prayer

✍ **Shambhu Dey**
H.S. 1st year

I asked for strength
God gave me difficulties to make me strong
I asked for wisdom
God gave me problems to solve
I asked for prosperity
God gave me brain and the hands to work
I asked for courage
God gave me dangers to overcome
I asked for love
God sent people in trouble to help
I asked for favours
God gave me opportunities
I received nothing I wanted
But everything I needed
My prayers have been answered.

●●●

Life

✍ **Rahul Ghosh**
H.S. 1st year

Life is like an ice
Taste it before it melts.
Life is like the morning
Wake up before it sets.
Life is like a music
Listen to it before it ends.
Life is like a fruit
Eat it before it is rotten.
Life is like a tree
Enjoy the shades before its death.
Life is like a vehicle
Drive it before it stops.
Life is like the seasons
Enjoy it before winter comes.
Life is like a road
Travel it before it diverge.
Life is like an aim
Achieve it before you fail.

●●●

Dear Teacher

↳ **Manish Mundhra**
B. Com. 1st year

(1)

You are the one who removes darkness.
And shows us the path of light
You are the one who helps us,
To reach the highest height.
You are the one who inspires us,
And makes our futures bright,
you are like a moon,
That guides a traveller in a dark night.
You are the one who gives us knowledge.
And teaches us wisdom
We are nothing without you.
Because you always teach us something new.
How great and how good you are dear teachers
We would remember the value of life.
Taught by you forever.

(2)

The Music of Love

The music of love sings in my heart.
What a melodious song that is expressed for her.
Your smile can win
The whole world for thee
As it is a mixture of all the beauties.
She is as happy as anyone.
What prompts me to love her more than anyone.
Admiration of her is not enough for me.
Cause she surpasses all the natural beauties
I request the soft mind flowing towards
Her to play my music of love to her.

Beauty

↳ **Renu Sharma**
H. S. 1st year

See that lady, not beautiful at all
And yet she has beauty
For she's the owner of a heart so kind

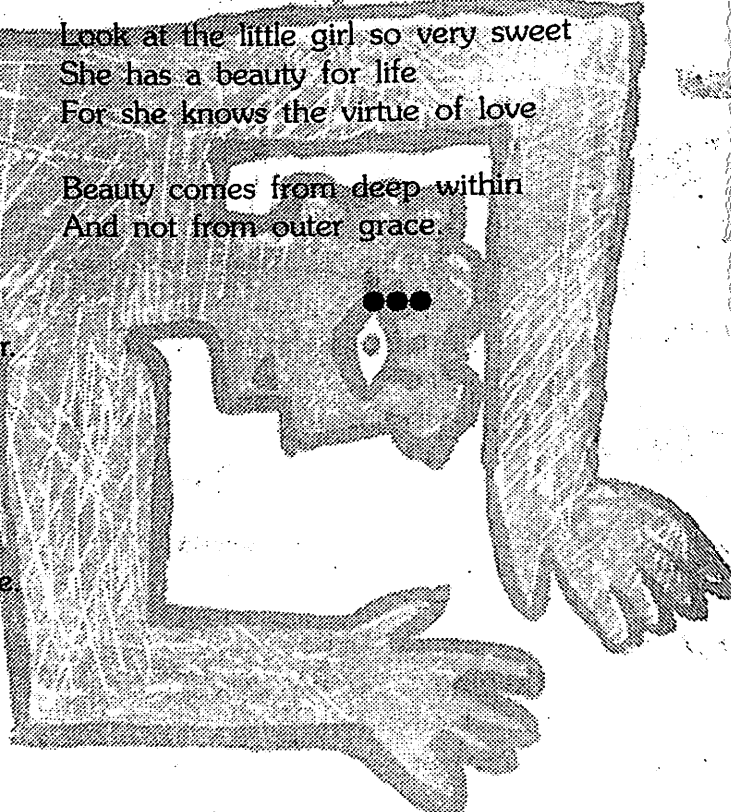
Look at the ugly boy from the slums over there,
But he has beauty,
For he possesses a simple mind.

Look at the old couple all crippled and wrinkled
And yet they have beauty,
For they have the knowledge of time.

But look at that rich boy and girl
Who dress in vanity and grace;
And they have no beauty
In spite of being the most beautiful of all.

Look at the little girl so very sweet
She has a beauty for life
For she knows the virtue of love

Beauty comes from deep within
And not from outer grace.

Life

Shampa Paul
H. S. 2nd year

Temple of Knowledge

Pooja Tiwari
H. S. 1st year

Life is a song,
Which everyone has to sing.
Life is an ocean,
In which everyone should know to swim.

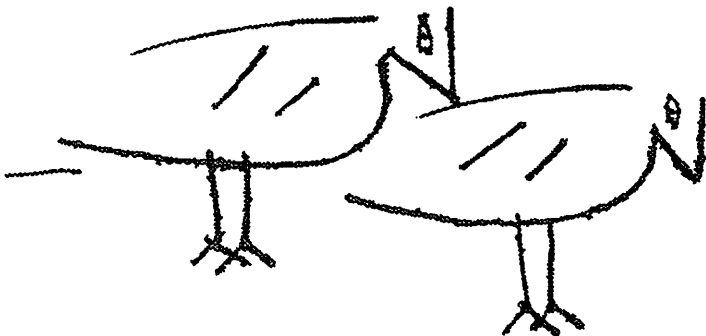
Life is a dream,
We have to make it real
Life of a person
Is precious than coral and jewel.

Life is a teacher,
It teaches us many lessons.
Life is changeable,
It changes like seasons.

Life is a game,
We have to play it,
Life is a challenge,
We have to accept it.

Life is a journey,
We have to travel it.
Life is the destination,
We have to reach it.

Life is very short,
So we should live it heartily.
And face every problems,
of life happily and cheerfully.

(1)

Right in the city,
My college K. C. D. C. C is built
It is a holy place for me
Where all corners of wisdom
I can see
It is our beloved teachers' kingdom
Where there are rays of wisdom;
The scenery of our college is nice and bright
I wish to stay there
Day and night
A college like K. C. D. C. C. is rare,
Which makes me arise and stare
For me it is a temple of Knowledge,
So, I don't want to go any other college.

(2)

English is a fancy Language

The English language is strange
There are conversion we cannot change
The plural of box we say boxes
But the plural of ox never becomes oxes.
The plural of mouse becomes mice
But house never becomes hice.

Plural of man we say men
Why shouldn't the plural of pan be pen
Many a brother we call brethren
Many a feather not fatheren
So English a fancy, you will agree,
A most funny language that can ever be!

Life is a Battle

☛ **Iheilungna**
T.D.C. 1st Year

Life is a battle
That's what we constantly fight for
Life is a coaxing
That's what we constantly
fall into.
Life is a thorn.
That's what pricks and grows up
Life is a trial
That's what we challenge and come through.
Life is a journey,
That's what we march forth with courage
and strength to reach our destiny.
Therefore, come on KCIANS
Let's extend our hands and challenge,
And fight the battle of life with determination
To attain the goal.

God Mother

☛ **Rashida Begum**
T.D.C. 1st year

(1)

Yesterday night, as I was asleep
She came in my dreams.
She is a lady, the lady of my dreams.
She had beautiful golden hair
Hanging to her waist,
And her eyes like the deep sea,
She was a fairy to me.
With her tender hands, she took me on her lap,
And patted me on my head.
Then with her soft sweet lips, she tried,
She tried to whisper something,
Something which sounded to me amazing
It was a beautiful song, the song with a meaning
so deep
Lovely was she, lovely was her song,
Guess who, who she was to me?
Yes, she was, she was none else than my
godmother,
She then bade farewell to me and said--
Goodbye-Goodbye, dear God mother.

(2)

Affections

Loving someone with a great affection
It is a story with lots of action
Someone happy, someone sad,
But there could be lots of satisfaction
Affection of heart is new and prime,
Loving someone is not a crime.
Someone weep, someone cry,
Below the earth and above the sky.
Love also have some wrong reactions
Affections can save it by its medication.
It is a blessing that makes our heart
It is a curse that breaks our heart.

Balance Sheet of Life

✍ **Upasana Agarwal**
T.D.C. 1st year

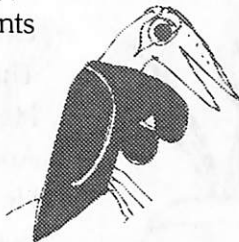
Our birth is our opening Balance!
Our death is our closing Balance!
Our Prejudice are our Liabilities,
Our creative ideas are our Assets.
Heart is our current Assets, soul is our fixed assets,
Brain is our fixed deposits, thinking is our current account.
Achievements are our capital, character and Morals are our stock in track.
Friends are our general Reserves, values and Behaviour are our Good will,
Patience is our interest earned, love is our Dividend,
Education is Brands/Parents, Knowledge is our Investment,
Experience is our premium Account.
The aim is to tally the Balance sheet Accurately,
The Goal is to get the Best presented Accounts Awards.

The Creation of Lord

✍ **Smita Singha**
H. S. 2nd year

Why is the sky endless?
Why are the trees speechless?
Why do the stars twinkle at night?
Why do we fall in love with the flowers at first sight?
Why do the Rivers flow?
Why do the birds fly?
Why are the mountains so high?

There is no answer to these.
Because they always want others to 'please'.
No one knows since when they exist.
Even if one wishes, he can't resist.
One can only say, "this is the creation of Lord"
It is true in its very sense, as true as God
Thus the endless sky and the invisible air
Will exist externally and forever.

Battle on a Pitch

✍ **Ashok Saini**
H. S. 1st year

When Sehwag goes for a run
We keep watching the fun.
When Kumble hits a four
Anwar says he can't catch it any more.
When Sachin hits huge six
Akram massages his forehead with Vicks.
Finally when Zaheer takes a brilliant Catch
Pakistan lose a one day match.

The unsaid

✍ Rana Bhattacharjee
H. S. 1st year

Millions of thoughts
Millions of dreams
Millions of words — all unsaid!
Deep inside my heart
Lies the ocean of my dreams,
Wanting to express them to someone near
But again I have a great fear,
By saying which is still unsaid
Speechless I do become.
When I start saying the unsaid.
Words don't seem so easy
And everything seems to be so messy
In the darkest night of winter,
When there will be a light falling from the moon,
I hear the silent unspoken words of my heart.

Dream Scream

✍ Yogesh Choudhury
H.S. 1st year

One day I met a ghost,
That ghost was my host.
He gave me a tasty toast
And also cooked chicken roast.
He said he will grant me three boons,
But my father called me soon.
Before going he gave me an ice-cream,
But when I woke up I found it was my dream!

KC DAS COMMERCE COLLEGE

Have a Break

WHAT IS MATHEMATICS

✍ Bijay Gautam
T.D.C. 1st year

Mathematics is like a cricket team of eleven players. Every letter of this word conveys the essential qualities of a mathematician.

1. The first letter 'M' stands for 'Minds' which is essential for a mathematician.
2. The second letter 'A' stands for 'According' and it is the captain of the team.
3. The third player 'T' denotes 'Talents' which is always used in proving theorems.
4. The fourth player 'H' stands for 'Hard work' without which success cannot be tasted in the subject.
5. The fifth player 'E' denotes 'Enthusiasm' which is tested while studying the subject.
6. The sixth player 'M' stands for 'memory'.
7. The seventh player 'A' stands for attention.
8. The eighth player 'I' stands for 'Interest' which helps to grow as a mathematician.
10. The tenth player 'C' stands for 'Cleverness' without which learning the subject is impossible.
11. The last player of the team 'S' stands for 'Smile' which plays on the lips of a mathematician when he solves the knotty and complicated problems.

□□□

THREE THINGS

1. Three things to respect.
☞ Oldage, religion and law.
2. Three things to love.
☞ Honesty, purity and truth.
3. Three things to watch.
☞ Words, behaviour and character.
4. Three things to admire.
☞ Intellect, beauty and music.
5. Three things to prevent.
☞ Idleness, false hood and slang.
6. Three things to cultivate.
☞ Sympathy, cheerfulness and contentment.
7. Three things to avoid.
☞ Drinking, smoking and gambling.
8. Three things to stick to.
☞ Promise, friendship and love.

PLACES POPULARLY KNOWN AS

City of Palaces	—	Calcutta.
City of Seven Hills	—	Rome.
Dark Continent	—	Africa.
Gift of Nile	—	Egypt.
Land of Midnight sun	—	Norway.
Land of Rising Sun	—	Japan.
Land of Thousand Lakes	—	Finland.
Land of Five Rivers	—	Punjab.
Rose Pink City	—	Jaipur.

✍ Himanish Paul
B.Com. 2nd year

LET'S KNOW

↳ Suman Mahato
H. S. 1st year

- Which is the largest bird in the world?
⇒ Albatross.
- Who is the first Indian woman to receive the Nobel Prize?
⇒ Mother Teresa.
- Where is the longest railway platform in the world located?
⇒ Kharagpur.
- Which is the oldest university in the world?
⇒ Karvin University (Morocco, 859 AD)
- Who is known as "Lokmanya"?
⇒ Balgangadhar Tilak.
- In India where are Diamonds found?
⇒ Madhya Pradesh.
- Which animal has three eyes?
⇒ Tor Norba animal.
- Which Indian state has largest coast line?
⇒ Gujrat.

National Sports and Games of some Countries

- Australia — Cricket.
- India — Hockey.
- Canada — Ice Hckey.
- Japan — Ju-Jitsy.
- USA — Baseball
- Russia — Chess
- England — Cricket and Rugby Foot ball.
- Spain — Bull Fighting.

Indian Railways

↳ Subrata Paul
H. S. 2nd year

Some Unknown Facts

- First Railway Bridge in India was built over Thane creek (Maharashtra) in 1854.
- Dabhoi near vadodara (Baroda) in Gujrat is the busiest Narrow Gauge Junction in the world.
- Kharagpur in west Bengal has the largest Railway scrapyard.
- New Jalpaiguri (West Begal), Miraj (Maharashtra), Yelahanka (Karnataka) are the only railway stations connected by broad, metre and narrow gauges.
- First platform ticket were sold by the sind. Punjab and Delhi Railway at Lahore (Now in Pakistan) during the British rule.
- Great Indian Peninsular Railway Company (Now central railway) introduced the first class Restaurant cars for the first time on its Mail trains on 28 July, 1904.
- The first Railway Museum is located at Chanakyapuri in New Delhi. It was opened on 1 February, 1977.
- Ib Orissa is the railway station with the shortest name.
- The five concrete sleepers were tried out in 1918-19.
- Kanyakumari in Tamil Nadu is the southern most railway station in the country.
- First Railway train in India ran between thane and Bori Bunder, Bombay (Mumbai) on 16 April, 1850.
- First Electric train in India ran between Bombay (Mumbai) and kurla in 1925.

Facts one should know

✍ Pratik Roy Chowdhury
H. S. 1st year

1. Name the first women created by Brahma?
☞ Ahalya, the wife of Rishi Gautama.
2. Which plant bears fruit only once in its life time?
☞ Banana.
3. Which is the white city of the world?
☞ Belgrade. yugoslavia.
4. Name the first Indian to captain—"Oxford University"?
☞ Mansur Ali Khan Pataudi.
5. Where is the world's largest Telescope located?
☞ At Mt. Palmar, California (U.S.A.)
6. Which is the longest bridge in India?
☞ Mahatma Gandhi Setu over the river Ganga in Patna.
7. Where is the 'Ocean of storms'?
☞ On the moon.
8. Which European country is shaped like a boat?
☞ Italy.
10. Which day is celebrated as 'Science Day'?
☞ February 28.
11. Which day the year is observed as the Doctors day?
☞ 1st of July.
12. In which year was the first 'Oscar award' awarded?
☞ In 1928.
13. Which is the longest insect in the world?
☞ Linius Longisimas.
14. Which city is called the 'Empire City'?
☞ New York.
15. Which is the longest river in Asia?
☞ The river 'Ob' (5538 km) in the U.S.S.R.

]]]]

Wisdom of the Soul

✍ Gautam Goswami
T.D.C. 1st year

- Chance comes to those who know what they want.
- When Elephants fight, it is the grass that suffers.
- The best remedy for dispute is to discuss it.
- SPEAK silver, reply Gold.
- Water is never tired of flowing.
- The little stars always shine while the Great sun is often eclipsed.
- A small house will hold a hundred friends.
- Never look for a gift in the horse's mouth.
- Do Good; You will find good.
- Cross the river before you insult the crocodile.
- Silence is also a speech.
- Give to the Earth and the Earth will give to you.
- He who has not carried your burden, doesnot know what it weighs.
- Forgiveness from the heart is better than a box of gold.
- Leave a good name behind; in case you return.
- To rest on the road doesnot end the Journey.
- The house of the Heart is never full.
- Impossible is the word found in the dictionary of Fools.
- Tears are not the sign of weakness, but signs of extreme power.

]]]]

Mottos for Success

✍ Pratik Roy Choudhury
H.S. 1st year

- ❖ Friendship is the most priceless gift that can be given.
- ❖ Smile costs nothing but it gives much.
- ❖ If your heart breaks, give it to God to mend.
- ❖ Love is never wasted; it always comes back to you a hundred times over.
- ❖ Life is like an ice-cream : Enjoy before it melts.
- ❖ If you want to be truly happy, live for others.
- ❖ Roses may have thorns, but they're still beautiful. The greatest joys and pleasures in life are often accompanied by a little pain.
- ❖ Light up your own life by lighting up anothers.
- ❖ Friendship flows in two directions : You must give as well as receive.
- ❖ Life is like a box of chocolates. Each chocolate is like a portion of life. Some are crunchy, some nutty, some are sweet, some are chewy, but all are delicious in their own ways. Without each one, life would not be complete.
- ❖ There's a special place in your heart that only God can fill.

Fun with Numbers

✍ Smita Singha
H. S. 2nd year

(i) $3 \times 37 = 111$
 $6 \times 37 = 222$
 $9 \times 37 = 333$
 $12 \times 37 = 444$
and it moves upto $27 \times 37 = 999$

(ii) $11 \times 1 = 11$
 $111 \times 11 = 1221$
 $1111 \times 111 = 123321$
and it goes on and on

(iii) $1 \times 9 + 2 = 11$
 $12 \times 9 + 3 = 111$
 $123 \times 9 + 4 = 1111$
and it goes on and on

DO YOU KNOW ?

✍ **Bidyut Chowdhury**

B. Com. 3rd year

- ❖ **Poet at the age of 2½ years**
Satarupa Banerjee started composing poems at the age of 2½ years. She has published her first volume of poetry 'Amay Akash Chute Dao' at the age of 5. Her slim volume of poetry has 25 pages.
- ❖ **Modern Dairy Plant in Sikkim**
A modern dairy plant with production capacity of 5000 litres of milk a day has come up at Mangan in North Sikkim, 70 km from the state capital Gangtok.
- ❖ **First playback in movie**
First playback in movie came into operation in New Theater's. 'Bhagya Chakra' (Bengali), and 'Dhup Chhoon' (Hindi), both directed by Nitin Bose, in 1934.
- ❖ **Only Continent**
Antertica is the only continent that does not have reptiles or snakes.
- ❖ **Vegetable Salt**
Salt has been produced from a vegetable plant for the first time at the Central Salt and Marine Chemicals Research Institute at Bhavnagar in Gujrat, Western India. It contain several important nutrients not normally found in sea salt.
- ❖ **Driverless Train in Singapore**
A fully automated underground driverless train carries passengers in Singapore. About 500 different computer systems communicated with one another to make the train run on the 20 km line with 16 stations.

PEARLS

✍ **Payal Sharma**

H.S. 2nd year

- ☞ Humour is the essence of life, patience is the sense of life.
- ☞ Patience is time-consuming but anger is life consuming.
- ☞ Love and leave anger, work and leave hunger, laugh and live longer.
- ☞ Flower gives you sweet smell, humour gives you sweet smile.
- ☞ When everything fails, try patience.
- ☞ A minute of anger may cause a lifetime of agony to you.

PIONEERS OF ASSAM

✍️ Jay Kumar Agarwala
T.D.C 2nd year

MALE :

● Graduate	:	Anandaram Baruah
● I.A.S.	:	Achyut Saikia
● I.C.S.	:	Anandaram Baruah
● President of India	:	Fakhruddin Ali Ahmed (1974-1977)
● Governor	:	Bishnuram Medhi (Madras, 1957)
● Chief Minister	:	Gopinath Bordoloi (1938-1939)
● Chief Justice of Gauhati High Court	:	Haliram Deka
● Justice of Supreme Court	:	Parbati Kumar Goswami
● Doctor of Philosophy (Ph.D.)	:	Maidul Islam Bora
● Film Maker	:	Jyoti Prasad Agarwala
● D. Lit of London University	:	Surya Kumar Bhuyan
● Assamese Lexicographer	:	Jaduram Dekabaruah (1839)
● Recipient of Arjuna Award	:	Bhogeswar Baruah (1966)
● Recipient of Sahitya Akademi Award	:	Jatindranath Duara (Banphool, 1955)
● Recipient of Jyanpith Award	:	Dr. Birendra Kumar Bhattacharya (1979)
● Honoured with Padmabhushan	:	Bimala Prasad Chaliha
● President of Asom Sahitya Sabha	:	Padmanath Gohain Baruah (1917)
● Speaker of Assam Legislative Assembly	:	Babu Basant Kumar Das (1937-1946)
● Recipient of National Gramshree Award	:	Mridul Deka (2002)
● Film Director	:	Pramotesw Baruah (Devdas, 1934)
● Recipient of Dada Saheb Phalke Award	:	Dr. Bhupen Hazarika (1992)
● President of National Congress	:	Devakanta Baruah

FEMALE :

● Graduate	:	Sudhalata Duarah & Sukhalata Duarah
● I.A.S.	:	Parul Das
● A.C.S.	:	Suchibrata Raichoudhury
● Chief Minister	:	Syeda Anowara Taimur
● Doctor	:	Rajaniprabha Saikia
● Justice of High Court	:	Meera Sharma
● Minister in the Union Cabinet	:	Renukadevi Borkotoky
● President of Asom Sahitya Sabha	:	Nalinibala Devi (1954)
● Honoured with Padmashree	:	Nalinibala Devi
● Recipient of Arjun Award	:	Monalisha (Baruah) Mehta (1987)
● MLA	:	Ms. Usha Borthakur (1952)
● Film Actress	:	Aaideu Handique
● Martyr	:	Kanaklata Baruah
● Professor of Gauhati University	:	Lila Devi
● To Act in Film of Pakistan	:	Iva Asao
● Bharat Sewa Award	:	Pushpa Bhuyan
● Katha Puraskar Award	:	Mamoni Raisom Goswami
● M.B.B.S.	:	Rajaniprabha Das
● Reporter	:	Smt. Kalpana Gupta

RIDDLES

✍ Himanish Paul
B. Com. 2nd year

1. The driver who doesnot drive a car?
☞ Screw driver
2. Aship which donot sail on water?
☞ Friendship
3. I am in the pistol but not in the gun, and double in the moon but not in the sun. Who am I?
☞ The letter "O"
4. I have two hands but no legs/I have a week but not any face. What I am?
☞ A shirt.
5. What kind of table has no legs?
☞ Multiplication table.
6. Where does Thursday comes before Wednesday?
☞ In a dictionary.
7. Who is strong enough to hold up a car with one hand?
☞ A traffic policeman.
8. How can double your money ?
☞ Looking at in a mirror.
9. I move, but I have no legs. I write, but I am not a pen or pencil. I make noise like clock but, I am not. Who am I ?
☞ A typewriter.
10. A girl hugged a man at the station. When questioned, she said, "He is the only son of my mother's mother-in-law" ? Who was he ?
☞ Her father.

TRUE FRIEND

F = Faithful.
R = Real.
I = Intimate.
E = Earnest.
N = Nearest.
D = Dearest.

DEEPEST SEAS AND OCEANS

Name	Area (km ²)	An. Depth (m)
a) Pacific ocean	165,241,000	4,028
b) Atlantic Ocean	82,439,000	3,926
c) Indian Ocean	73,452,000	3,963
d) Arctic Ocean	13,986,000	4,000
e) Arabian Ocean	3,864,000	2,434
f) South china Sea	3,447,000	1,652
g) Caribbean Sea	2,153,000	1,652
h) Mediterranean Sea	2,505,000	1,424
i) Bering sea	2629,000	1,547

✍ Pratik Roy Choudhury
H.S. 1st year

RIDDLES

1. What is the thing, which is yours but used by others?
☞ Your name.
2. What has head and a tail, but no body?
☞ A coin.
3. What is drawn by everyone without pen or pencil?
☞ Breath.
4. What will stay hot in the refrigerator?
☞ Chillies.

✍ Pratik Roy Choudhury
H.S. 1st year.

**N
o
w
i
t'
s
a
l
a
u
g
h
i
n
g
m
o
m
e
n
t**

- ☺ Mithum : Suraj, what will you do if a thief enters your house?
 Suraj : I'll simply tell him to move on to the next house.
- ☺ Teacher : Write an essay on 'The cow'.
 (After sometime)
 Sumit : Teacher, finished
 Rakesh : Teacher, I too have finished.
 Teacher : Come here with your copies.
 (Teacher, while, checking the copies finds that both has written the same essay?)
- Teacher (anger) : Sumit, Rakesh tell me honestly who has cheated from whom.
 Sumit : Neither of us has cheated, teacher.
 Teacher : Than, how both of you have written the same essay?
 Rakesh : Teacher, we've written the essay on the same cow.
- ☺ Teacher : Jodu, what is a straight angle?
 Jodu : An angle which is 180°.
 Teacher : Modu, you say what is an acute angle?
 Modu : Teacher, an angle which is cute.
- ☺ Anu : Mummy, our teacher lied us.
 Mother : How can you say so? Son.
 Anu : Mummy, She told us that we should help people in difficulties, but she never helped us in our examination hall during our difficulties.
- ☺ Teacher : What is your father's name?
 Student : Mera pitajika naam 'Surya Prakash' hai.
 Teacher : Say in English.
 Student : My father's name is 'Sunlight'.

✍ Himanish Paul
 B. Com. 2nd year

- ☺ Teacher : Raju, what does GK stand for?
 Raju : God Knows!
- ☺ Manish : I have been waiting here for the past two hours. If the train doesn't come on time, what is the use of houring a time table?
 Ticket Collector : If the train comes on time then whats the use of having a waiting room.
- ☺ Rahul : What are you doing?
 Ravi : I am writing to my brother.
 Rahul : But you can't write.
 Ravi : Oh, that doesn't really matter. My brother too can't read a word.
- ☺ Kamal : Why did you keep Tape Recorder in the Fridge?
 Raju : Because I want to hear some cool music.
- ☺ Father : How do you like going to school son?
 Son : I like going to school and come back, but its time between that I don't like.

✍ Yogesh Choudhury
 H.S. 1st year

**N
O
W
i
t'
s
a
l
a
u
g
h
i
n
g
m
o
m
e
n
t**

- ⊗ **Husband** : 'I will try my best to return by tomorrow night. But I will send you a telegram if I cannot.'
Wife : 'Don't bother. I have already found that telegram in your coat's pocket.'
- ⊗ **Beggar** (to a man) : 'Babuji, have you lost your wallet?'
Man : 'No.'
Beggar : 'Check again. Perhaps you dropped it somewhere.'
Man (checks his pocket) : 'No. My wallet is in my pocket.'
Beggar : 'Then why don't you give me a 'rupee.?'
- ⊗ A woman stopped a doctor when he was going on his way and said, 'I am sure that you are treating the child of the rich man who lives in that bungalow and charging quite a hefty fee.'
Doctor : 'Yes.'
Woman : 'You should pay me half of that money. It was my child who hit that child and hurt him.'
- ⊗ **Woman** (to another) : 'I am twenty five years old, but do I look twenty five?'
Second woman : 'No, you don't. But you did look twenty five years old a few years ago.'
- ⊗ **First friend** : 'How did you amass so much of wealth?'
Second friend : 'I was a partner with a multi-millionaire. I had experience and he had money. Now he has experience and I have money.'
- ⊗ A stranger knocked on a man's door. When the door opened, he said, 'You probably don't remember me but ten years ago you helped me by giving me ten rupees. I have not forgotten your kindness to this day.'
Man : 'Oh! I didn't remember that. Have you come here to repay my money?'
Stranger : 'No. Infact I was just passing. So I thought of borrowing another ten rupees from you.'
- ⊗ **Woman** (to a beggar) : 'Aren't you ashamed of begging on the streets like this?'
Beggar : 'Yes, I am. But what can I do? I do not have enough money to open an office.'
- ⊗ A **father** (to his lazy son) : 'I will make such an arrangement for you that you will get everything simply by pressing a button. Press a button, you will get food. Press another button, you will get clothes. Press another button, a bathroom will come in front of you.'
Lazy son asked : 'But who will press all these buttons?'

Sangita Debnath
B. Com. 1st year

**N
O
W
i
t'
s
a
l
a
u
g
h
i
n
g
m
o
m
e
n
t**

- ☺ **Mary** : My teacher wants me to write more clearly.
Mother : That shouldn't be such a problem.
Mary : But if I write more clearly, she'll discover I can't spell.
- ☺ **Teacher** : Today, I am going to instruct you on Mount Everest.
Student : Will we be back in time for the next period Sir?
- ☺ **Preety** : Daddy, Is ink very expensive?
Daddy : No, but why do you ask?
Pretty : Because, Mummy was very angry when I spilt it on the bed.
- ☺ **Teacher** : Rina, why does a piece of wood float in water?
Rina : Sir, that is because it knows how to swim.
- ☺ **Candidate** (during an interview) : What will my salary be?
Employer : Rs 1000 per month now and Rs 1500 after three months.
Candidate : In that case, I will join after three months.
- ☺ **Sita** : What made you lose your hair?
Naina : Worry.
Sita : Worry about what?
Naina : Worry about losing my hair.
- ☺ **Teacher** : Why do you make false promises?
Student : I am only moving towards my goal.
Teacher : And what is your goal?
Student : To be a politician.
- ☺ **Father** : What are you doing?
Mohit : I am trying to make a hole in my text book. Our teacher has asked us to go through it.
- ☺ **Magistrate** (Addressing the boy's father) : This is the third time that your son has been presented before me on the charge of stealing. Why don't you try to mould his character by showing him the right path?
Father : My Lord, I have already showed the correct way. Still he is again and again caught red handed.
- ☺ **Film Director** : Now jump into the river.
Actor : But I can't swim.
Film Director : No problem, this is your last scene.
- ☺ **Mother** : Don't open your mouth in the Examination Hall.
Mohit : O.K. Mom.
 After the exam—
Mother : How did you do in your exam?
Mohit : I couldn't write at all because the teacher forgot to give me the question paper.
Mother : Why didn't you ask the teacher for it?
Mohit : Because you forbid me to talk in the Exam Hall.
- ☺ **Beggar** : Babu, please give me some money.
Man : I don't have money.
Beggar : Then come, lets beg together.

✍ **Ranjoy Dutta**
 H. S. 1st year

K.C. Das Commerce College IT
and Management Cell

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE

REPORT ON

K.C. DAS COMMERCE COLLEGE IT AND MANAGEMENT CELL

ESTD 1983

ACTIVITIES OF EXTENSION EDUCATION CELL

A REPORT ON
ACTIVITY

K. C. Das Commerce College IT and Management Cell

K. C. Das Commerce College IT and Management Cell had organised a computer certificate distribution ceremony on 11th December, 2005 at College premises. The meeting was conducted by Principal Dr. Hitish Deka. He explained about the importance of computer education in our day-to-day life in the meeting.

Miss Abhishekta Das from Diksha Foundation, elaborately explained about various activities of the Cell.

There was a prize distribution ceremony for various categories for the students of the cell.

- ★ Pulpal Jain for securing the highest marks in officer Automation
- ★ Khusboo Begwani for securing the highest marks in Tally 6.3.
- ★ Satish Kr. Aggarwal for being the most punctual student.

Vote of thanks given by the co-ordinator of the cell Mrs. Malamoni Dutta.

There was a remarkable attendance and co-operation from the guardians, faculty members of the college, union body and students. □

A REPORT ON ACTIVITIES OF EXTENSION EDUCATION CELL SESSION 2005-2006

As a part the Extension Education Health and Hygiene Cell of the college undertaken the following Programme during the session at the adopted village of the college (Garooghuli) and the college premises.

1. FREE EYE SCREENING & CHECK UP CAMP :

- (i) As a part of Extension Education, the Health & Hygiene Cell of K.C. Das Commerce organised a Free Eye Screening & Check up Camp at Garooghuli (a village adopted by the college) on 2nd January, 2005 in association with North Eastern Marwari Committee, Guwahati division, Women Association and Lion's Club of Guwahati.
- (ii) More than seventy five (75) people were provided free eye treatment out of which fifteen (15) patients suffering from cataract were operated upon and twelve (12) were provided with free spectacles, at a free eye treatment camp held in a tribal inhabited locality at Garooghuli village.

2. ANTI CANCER AWARENESS CAMP CUM EXHIBITION :

The Health and Hygiene cell had organised an exhibition cum seminar on Anti Cancer Measures' in co-operation with Dr. B. Boruah Canceller Institute on 19th December, 2005. Dr. Jaydeep Das and Sri Diganta Sharma from Preventive Oncology Department of the Institute kindly volunteered their valuable co-operation in the seminar.

Jay Agarwal and Vivek Sharma deserves special mention for their relentless commitment to make the camp a grand success.

The honourable principal of the college Dr. Hitesh Deka hoped for the aversion of tobacco and like harmful substances by the students community for the greater interest of the society.

(3) ENVIRONMENT AWARENESS AND CONSERVATION PROGRAMME :

A procession for creating awareness on Environment and its conservation was organised on 16th December, 2005, under the banner of the NSS unit and the Health and Hygiene Cell of the college on the occasion of the Annual week 2005. The students also took part in a chealiness programme in which they cleaned the near by area from the Marwari Maternity Hospital to the Nichols High School.

The programme officer of the NSS unit of the college Bipul Kalita and Convenor of the Health and Hygiene Cell Safiqul Haque along with other teachers of the college participated. The entire programme was led by Dr. Swabera Islam, Vice Principal of the college.

(4) EXHIBITION-CUM-SALE OF PRODUCT OF GAROOGHULI VILLAGE :

During the period of the college week Festival from 15th December to 20th December, 2005 an exhibition-cum-sale was organised by Extension Education cell of the College. In this exhibition, products like toys, clothes, food items, etc., produced by the villagers of the Garooghuli village were exhibited and sold. Some product produced by the students of the college were also exhibited. □

KC DAS COMMERCE COLLEGE

ANNUAL REPORT OF
STUDENTS' UNION

R
E
P
O
R
T
O
F
G
E
N
E
R
A
L

SECRETARY

I was born in the land of culture, heritage and literature known as a land of seven sisters Assam. It is said that 'Knowledge dispels darkness' and knowledge comes through the education of the human mind. For such a noble cause, the Keshab Chandra Das Commerce College, now popularly known as K.C. Das Commerce College was established in the year 1983.

I would like to intend my appreciation and thanks to my beloved parents for their sincere guidance in being a privileged student of K.C. Das Commerce College. I would also like to thank our principal Dr. Hitesh Deka and the members of the Selection Committee for counting me worthy to take up the post of the General Secretary for the session 2004-05. I would also like to extend my thanks to the members of the faculty, the non-teaching staff and my beloved friends, who supported me in every step.

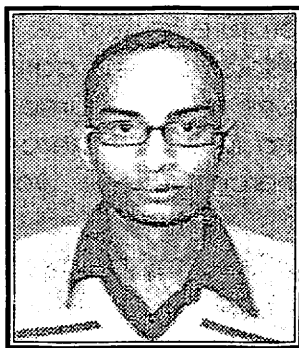
There is nothing perfect in the world and I do acknowledge that I am not perfect for I am just human.

During my tenure the following events took place :

- (1) Right after taking the charge, our college and Lions Eye Hospital both organised a free at the Garooghuli village.
- (2) The College week was celebrated amidst pomp and glory. To name a few, the college conducted sports and games like, Athletics, chess, Carrom, Badminton, Cricket, Musical competition and many more.
- (3) During 'College Week Festival' I am glad to say that for the first time an Exhibition of products made by peoples of Garooghuli village was held in our college Premises.
- (4) The college also celebrated the Saraswati Puja, where the participation was not only from within but without.
- (5) We celebrated our Social Day with great pomp and splendour. Students from various classes presented attractive numbers like songs, dance etc. It was a day of great fellowship with students, faculty and non-teaching staff.
- (6) We celebrated our Foundation Day on 6th and 7th of Nov. We celebrated it with an Enter college music comp. in District Library and in our college campus itself. Various college from and outside Guwahati took part it.

At Last, I heartily thank my dear union members for their co-operations with me. And I would also like to convey best-wishes to the newly formed students Union and the new students for their property. Thanking you,

Dipjyoti Deka
General Secretary

REPORT

OF

**A
S
S
I
S
T
A
N
T
G
E
N
E
R
A
L**

SECRETARY

The early november of last session witnessed the selection and formation of an energetic union, where each member had his/her own powerful role to play.

In the background of happy phosporous and developing college we successfully celebrated our college week.

The speciality of event was the that it was performed without any pressure and tension. It had bound the whole union with a sweet bound.

Though I, personally faced lots of problem because of untimely death of my father, I gave my possible contribution to the college. I gave the charge of celebrating Sri Sarawati Puja to the General Secretary which was successfully organised.

Hard-working attitude, proposal and plan for the college adopted village of Garooghuli seemed to be realised when the Health and Hygiene cell made tremendous efforts under its in charge Mr. Safiqul Haque towards Free Eye Checkup and trement of villagers in which students union made a remarkable contribution. The students' union in the new college session witnessed total absence of Vice President and another senior union member.

I myself along with other union member and students performed the remaining taks which indeeded successful celebration of Freshers-Social.

The college admission was conducted in a free-fair atmosphere at such a time when many other reputed institution faced students strike, tention and violence.

The foundation day celebration of our college achieved a new milestone with the day turning a musical one. The day is hoped to be one of the greatest 'Calendar-- event' in the field of music and culture within a short time.

With the formation of new students union this november, my tenure came to an end.

Though I did nothing new and simply followed what the tradition was, I tried hard to do something new and innovative. Our union had its own identity, philosophy and ideology. We believe that the day should come when--

- (1) There will be a strong, well structured course and study style along with favourable environment for the all round development of students.
- (2) The college should save its special identity which lies in its discipline, merci, just, good lectures, seminars and other educational programmes.
- (3) We highly praise the newly launched objective type question papers and believe that no. Of tests conducted should be increased.

(4) Unit tests checked copies should be released so that students may realise their true preparation and fault. Along with it to dispel the doubts and other related complains a committee should be formulated under the Examination Department.

As a member of a "Student Union Community", I wish for a strong students union globally. For the greater well fare of the students my personal opinion doesn't go beyond democracy and so the voice of the students should be heard through the medium/media of General (public) meetings where students should be provided with opportunities to express their problems.

Again, Debates and discussions should be provided a better platform.

I would like, thanks honourable principal sir along with all prof.- in-charge for warm support, guidelines and blessings.

I share my feeling with greater author H. Bellock according to whom fame is comic as it illustrates the peculiar nature of human being in the sense that sometimes the illegibleness are deprived of acquiring fame where as some earn fame by performing negligible deed.

However I wish all success to the newly formed union.

No one is out of criteism and thus we are of no exception I hope the new students union will follow not only traditional path as we did but also will go for somethings new and creative.

Lastly, I would like to give my special thanks the students of the college for great support. Few of my voulauleers are mention worthy like Arun Tiwari, Vivek Sharma, Vikash sharma, Vijaygiri, Md. Mustaq Ahmed. Md. Atam of my class and many more whom I can't count out.

I regret that because of my family problem and being only earner of the house, I was unable to contribute a lot to wards the union and thus to make it a remarkable one.

However, I resolve to act as Asst. Gen. Secy. in sense of service, up till my last breath in this college and thus to repay my debt service towards my college.

I conclude wishing long life to my college and to the students union.

Chandan Kumar Jha
Asstt. General Secretary

REPORT

O F S O C I A L S E R V I C E

SECRETARY

First of all, I would like to thank God and my parents who sent me to this college. It is indeed a great honour and privilege for me to serve as the secretary, social service for the session 2004-05. I thank the selection committee for providing this unique opportunity to serve our college.

I recall with delight the love, support, guidance and help extended by honourable principal Dr. Hitesh Deka and Professor in-charge (social service) Mrs. Runumoni Das Man. I would also like to extend my thanks to the members of teaching faculty, the non teaching staff and my fellow students for their kind help and advice in every step.

During my tenure as a secretary, I took up the following programmes. During the college week I took up the task of cleaning the whole campus of our college. I also took up the partition programme in an attempt to bring forth a green environment around our college. I also extended my help in organising Freshers social, Sree Sree Saraswati Puja and College foundation Day and During my tenure. I have also work for the development of the road leading to our college. And as result now the road have develop a lot. And it is only due to the students and teachers work for this purpose.

All these programmes were carried out under the supervision of our respected Prof-in-charge Mrs. Runumoni Das whose amiable treatment and trivially suggestion exsured the success of programmes.

At last, I pay my humble gratitude to our respected principal Dr. Hitesh Deak. Sir, respected teachers Kukil Bora, Sfiqul Haque, Runumoni Das, Pradeep Das for their kind support and valuable suggestion.

To conclude, I congratulate the new members of the students' union and offer best wishes for adeincing the college further towards the path of success.

Long live K.C. Das Commerce College.
Thanking you.

Dipankar Das
Social Service Secretary

REPORT

O F THE

M U S I C & C U L T U R A L

SECRETARY

Gautam Jain, devote my warm wishes to my very honourable Principal Sir, Dr. Hitesh Deka and all my respected teachers. I would like to thank our college authority for selecting me as the music and cultural secretary for the session 2004-2005.

I recall with delight the love, support, guidance help extended by honourable Principal Sir Hitesh Deka, and Professor in charge Sri Kukil Bora Sir, I would also like to thank all the Union members teaching staff and Non-teaching staffs and my beloved fellow students for their help and advice in every step.

My first assignment was 'College week festival' in the 2nd week of December. I have organised several music and singing competitions i.e.- Jyoti Sangeet, Rabindra Sangeet, Modern Son, Ghazals, Bhazan etc. The main objective behind these competition was find out new talents of our college. I like to thank Pradeep Sir, Satyajit Sir, Parthana Mam, Angita Mam, Runumoni Mam and Pallavi Mam who gave guided me during competitions.

After college week my next assignment was the 'Freshers Social'. I have founded new talent in singing and as well as in instrument playing and provided them the chances to show their talents. During the freshers social I have found new projects for future. My next job was to lead our college team in the National Son Competition organised by Bharat Vikas Parishad. Our team has won the 1st Prize in Hindi Song and 2nd Prize in Assamese song at the district level in Pandu. After winning the district level, our team has been promoted to participate in the State Level Competition at Dibrugarh. Our team have performed well in Dibrugarh and gained high appraisals from everybody but unfortunately are have not been able to qualify for the National Level.

During my tenure, I was very lucky because a new concept-- a state level competition of Jyoti Sangeet was organised by our college. Several colleges have participated in the competition. Our college have won third prize.

Thus my term as a 'Music and Cultural Secretary' came to an end with lots of positive, excitement and fond memories which I would carry forever in future. I apologise to everybody if I did anything wrong during my tenure.

Lastly, I would like to congratulate the newly formed Union body and wish them all the best.

With Love and Greeting.

Gautam Kr. Jain
Music and Cultural Secretary

REPORT

O F M I N O R G A M E S

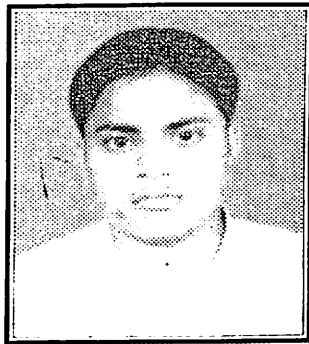
SECRETARY

First of all, I would like to thank God and my parents who sent me to this college. Today, I feel myself very proud of being a student of K.C. Das Commerce college. It is indeed a great honour and privilege for me to serve as the secretary, Minor Games, for the session 2004-05. I heartily thank our respected principal sir and the selection committee for providing me the unique opportunity to serve our college.

During my tenure, I took up the following programmes- Competition on Badminton, Carrom, Chess, Chinese Chokers, Ludo etc. It was very interesting to see that there lots of participants of different games as well as huge participation from girls. I tried my level best to perform my duties as the Minor Games Secretary.

At last, I would like to take the opportunity to thank our respected principal Dr. Hitesh Deka Sir, our teachers, non-teaching staff and my Prof.-in-charge Mr. Bipul Kalita sir for their moral support and guidance. At the end of my report, I would like to congratulate our new union members and wish a very bright future to all the students of K.C. Das Commerce College.

Ritumoni Talukdar
Minor Games Secretary

**REPORT
OF
BOYS'
COMMON
ROOM
SECRETARY**

At first I want to say that I am very proud to be a student of this college and for becoming the member of the student union. I am very much thankful to our respected principal sir and the students and teachers of our college for selecting me as a secretary for 'Boys' common Room' for the session 2004-05.

A number of great events were held in the college during the year. During college week festival I have organised carrom board competition, badminton competition and blind hit competition. During my tenure I provide thee drinking water facility to the students. At the beginning of my tenure there was no common room for boys because of building construction and students faced a lot of problem. But now we have a common room through different facilities provided are not upto the mark.

Before I conclude I pay my humble gratitude to respected Principal Sir and the, Prof. in charge, Pradip Das, Sir for the kind support and valueable suggestions.

And at last but not the least, I convey my best wihes to the rewlly formed members of students union. I would also like to wishing junior K-CIANS bright and prosperous future. BEST OF LUCK.

Sibashis Das
Secretary,
Boys' Common Room

**REPORT
OF
GIRLS'
COMMON
ROOM
SECRETARY**

K.C. Das Commerce College is an institution in which one would feel privileged to study. And it is a blessing of the teachers to honour me with the post of secretary for girls common room for the session 2004-2005.

During my tenure I tried my best to fulfil the expectations and wants of the students. I also tried to help our teachers and the other members in any of the activities of the college and regarding its all round development.

At last I would like to thank our respected principal Sir all my teachers without whose efforts the college would not have reached such a height of appreciation. And today I feel proud to be a part of this proud temple of learning. It is great opportunity for the new union members to work for this college. My heartily congratulations to them.

Thanking all.

Arpita Chakraborty
Secretary,
Girls' Common Room

Our Motto :

"To Strive, to Seek, to Learn and not to yield."

